

Rakstveidā sniegtās atbildes uz deputātu jautājumiem

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU PREZIDENTS

Rīgā

Datums skatāms laika zīmogā	Nr. 18/SAN-49
Uz 09.01.2014.	Nr. 12/2-5-n/1-11/14
13.01.2014.	Nr. 12/2-5-n/7-11/14

Saeimas Kancelejai

Par deputātu jautājumu Nr. 124/J11 un Nr. 126/J11

Saskaņā ar Saeimas kārtības ruļļa 121. pantu iesniedzu atbildi uz man adresēto Saeimas deputātu jautājumu par lobēšanas tiesisko regulējumu (deputātu jautājums Nr. 124/J11) un Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja neatkarības stiprināšanas tiesisko regulējumu (deputātu jautājums Nr. 126/J11).

Par lobēšanas tiesisko regulējumu

Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – Birojs) izstrādātais likumprojekts "Lobēšanas atklātības likums" (VSS-626) (turpmāk – likumprojekts) atbilstoši Ministru kabineta kārtības rullī noteiktajai tiesību aktu projektu izsludināšanas un saskaņošanas kārtībai tika izsludināts Valsts sekretāru sanāksmē 2012. gada 14. jūnijā, pēc tās Birojs veica valsts institūciju un nevalstisko organizāciju atzinumos izteikto iebildumu un priekšlikumu izvērtēšanu un nodrošināja likumprojekta skaidrošanu, kuras ietvaros Birojs ir rīkojis vairākas starpinstitūciju saskaņošanas sanāksmes un izskatījis vairāk nekā 150 iebildumus un priekšlikumus, 118 no tiem ir ņemti vērā precizētajā likumprojektā.

Pēdējā saskaņošanas sanāksme tika rīkota 2013. gada 4. novembrī. Tajā netika panākta vienošanās par vairākiem iebildumiem, kas attiecas uz likumprojekta būtību un lietderību. Pēc šīs sanāksmes 2013. gada 28. decembrī Birojs ir sagatavojis precizēto likumprojektu un iesniedzis izskatīšanai Ministru kabineta komitejas sēdē kā nesaskaņotu likumprojektu. Ņemot vērā, ka Birojs iesniedzis likumprojektu ar 34 nesaskaņotiem iebildumiem, kas skar likumprojekta būtību un lietderību, ir nepieciešams izvērtēt šī likumprojekta

turpmāku virzību. Līdz ar to konkrētu termiņu likumprojekta iesniegšanai Saeimā nav iespējams noteikt.

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (*OECD*), kurai Latvijas vēlas pievienoties, 2010.gada 18.februārī izdevusi rekomendācijas, kurās *OECD* dalībvalstis ir aicinātas noteikt vienotas prasības lobēšanas regulējumā, paredzot konkrētus labas pārvaldības principus, tajā skaitā noteikt skaidru lobēšanas un lobētāju definīciju, nodrošināt lobēšanas caurskatāmību un atklātumu, nodrošināt visus lobētājus ar vienlīdzīgām tiesībām piekļūt par lēmumu pieņemšanu atbildīgajām amatpersonām un vienādas ne tikai tiesības, bet arī iespējas lobēšanas aktivitāšu veikšanai. Ievērojot minēto, lobēšanas atklātības regulējuma pilnveidošana paliek Ministru kabineta darba kārtībā kā aktuāls jautājums un pārredzamā nākotnē atrisināms jautājums.

Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja neatkarības stiprināšanas tiesisko regulējumu

Biroja neatkarības statusa jautājums vairākkārt ir vērtēts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja statusa koncepcijas projekta izstrādes un saskaņošanas procesā jau kopš 2010. gada. Ievērojot ietilgušo starpinstitūciju saskaņošanas procesu un to, ka tajā pašā laikā daudzi jautājumi ir atrisināti ar attiecīgu regulējumu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā, šīs koncepcijas projekts ir kļuvis neaktuāls, un Birojs to ir atsaucis.

Koncepcijas projekta atsaukuma vēstulē (pievienota pielikumā) Birojs norāda, ka Starpvalstu pretkorupcijas grupa (*GRECO*), kas 2008. gadā III kārtas novērtēšanas ziņojumā kā vienu no rekomendācijām bija norādījusi uz pasākumiem Biroja neatkarības stiprināšanai, lai tiktu nodrošināta funkciju neatkarīga un godprātīga izpilde, 2012. gadā IV kārtas novērtēšanas ziņojumā netika iekļautas rekomendācijas par Biroja statusa jautājumiem, izņemot jautājumu par valsts budžeta finansējuma piešķiršanu, kas liecina par to, ka attiecīgās rekomendācijas ir izpildītas.

GRECO 2008. gada ziņojumā norādītās problēmas ir novērstas, piemēram, Biroja priekšnieka amatā iecelšanas un atbrīvošanas jautājums ir noregulēts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā (4. pants) tādējādi, ka tiek novērsta politisko partiju pārstāvju ietekme Biroja vadības izvēlē. ANO Pretkorupcijas konvencijā minētā pretkorupcijas iestādes neatkarība nav tulkojama gramatiski, bet nozīmē, ka dalībvalstij ir jānodrošina iestādes funkciju izpildei nepieciešamā neatkarība, kas Birojam jau šobrīd ir nodrošināta. Biroja pārraudzības nodrošinātājam nav paredzētas nekādas tiesības ne Biroja korupcijas novēršanas funkcijas īstenošanā, ne korupcijas apkarošanas funkcijas īstenošanā, ne politisko organizāciju (partiju) un to apvienību finansēšanas noteikumu izpildes kontrolē.

Arī Biroja Sabiedriskā konsultatīvā padome, kura tās 2013. gada 10. oktobra sēdē ir izskatījusi jautājumu par koncepcijas projekta turpmākas virzības lietderību, ir atzinusi, ka Biroja statusa maiņa būtu neracionāla un nav nepieciešama.

Jautājums par Biroja darbību regulējošo tiesību normu efektivitāti un priekšlikumiem Biroja darbības uzlabošanai tika izskatīts Ministru kabineta

2013. gada 3. decembra sēdē, kurā tika nolemts veidot darba grupu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma pilnveidošanai. Darba grupa varētu izskatīt arī jautājumu par valsts budžeta finansējuma piešķiršanas kārtību Birojam, lai stiprinātu tā neatkarību. Darba grupa tuvākajā laikā tiks izveidota un uzsāks darbu.

Informēju, ka š.g. 16. janvārī plkst. 17.00 atradīšos komandējumā Somijas Republikā, līdz ar ko nevarēšu sniegt mutiskas atbildes Saeimas deputātiem.

- Pielikumā:
1. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013. gada 27. decembra vēstule Nr. 1/9160 ar pielikumiem kopā uz 363 lp.
 2. Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja 2013. gada 27. decembra vēstule Nr. 1/9189 uz 3 lp.
 3. Ministru kabineta 2013. gada 3. decembra sēdes protokola Nr. 64 izraksts uz 1 lp.

Cieņā

Ministru prezidents

(paraksts*)

Valdis Dombrovskis

* Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu

KORUPCIJAS NOVĒRŠANAS UN APKAROŠANAS BIROJS

Brīvības iela 104 k-2, Rīga, LV-1001, tālrunis: 67356161, 67356140, fakss: 67331150, reģ.Nr.90001427791,
e-pasts: knab@knab.gov.lv

Rīgā

27.12.2013. Nr. 1/9160

Valsts kancelejai
Brīvības bulvāris 36,
Rīga, LV-1050

*Par likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)
iesniegšanu izskatīšanai Ministru kabineta komitejas sēdē*

Pamatojoties uz Ministru kabineta 2009.gada 7.aprīļa noteikumu Nr.300 „Ministru kabineta kārtības rullis” 108.punktu, iesniedzu izskatīšanai Ministru kabineta komitejas sēdē likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – Likumprojekts).

1.	Iesniegšanas pamatojums	Ministru kabineta 2011.gada 6.decembra protokollēmums Nr.72 33.§ (TA-2581, TA-176); Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojuma Nr. 647 „Par koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”” 3.punkts.
2.	Valsts sekretāru sanāksmes datums un numurs	Projekts izsludināts 2012.gada 14.jūnija Valsts sekretāru sanāsmē (prot. Nr.24 43.§, VSS – 626).
3.	Informācija par saskaņojumiem	Saņemti atzinumi no Tieslietu ministrijas, Labklājības ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Valsts kancelejas, Pārresoru koordinācijas centra, Konkurences padomes, Latvijas Darba devēju konfederācijas, PROVIDUS, Delnas, Latvijas Lielo pilsētu asociācijas, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras, Latvijas Lobētāju asociācijas, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācijas, Latvijas Juristu apvienības un Andra Grafa. Ir notikušas trīs saskaņošanas sanāksmes (05.09.2012., 03.06.2013., 04.11.2013.), taču 34 iebildumus nav izdevies saskaņot.

4.	Informācija par noklusējuma saskaņojumu	Nav
5.	Ziņas par saskaņojumu ar Eiropas Savienības institūcijām	Nav
6.	Politikas joma	Tieslietu politika
7.	Projekta autors	Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Korupcijas novēršanas nodaļas galvenais speciālists Alvils Strīķeris
8.	Uzaicināmās personas	Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Korupcijas novēršanas nodaļas galvenais speciālists Alvils Strīķeris; Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Korupcijas novēršanas nodaļas vadītāja Diāna Kurpniece
9.	Projekta ierobežotas lietošanas statuss	Nav
10.	Cita nepieciešamā informācija	Nav

Pielikumā:

1. Likumprojekts „Lobēšanas atklātības likums” uz 6 lpp. (datne: KNABLik_131216lob.docx);

2. Likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija) uz 21 lpp. (datne: KNABAnot_131216_lob.docx);

3. Izziņa par atzinumos sniegtajiem iebildumiem par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” uz 230 lpp. (datne: KNABizz_120131216_Lob.docx);

4. Latvijas Lielo pilsētu asociācijas 2012.gada 2.jūlija atzinums Nr. 5 – 1/ 130 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 2 lpp. (datne: 02.07.2012._vēstule_KNAB.tif);

5. Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācijas 2012.gada 5.jūlija atzinums Nr. 2012/07-01 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 2 lpp. (datne: 05 07 2012-LIKTA-Lobēšanas atklātības likums.pdf);

6. Latvijas Darba devēju konfederācija 2012.gada 4.jūlija atzinums Nr. 2-10/82 „Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 6 lpp. (datne: LDDK_VSS_626.pdf);

7. Latvijas Pilsoniskās alianses 2012.gada atzinums nr. LPA 1.3. – 18 uz 3 lpp. (datne: Atzinums_lobesanas likums_06.2012.pdf);

8. Biedrības "Sabiedrība par atklātību - Delna" 2012.gada 29.jūnija atzinums Nr. 4.4/71 „Par Lobēšanas atklātības likumu” uz 1 lpp. (datne: DELNA 2012 06 29 KNAB Lobēšanas likumprojekts.docx);
9. Andra Grafa 2012.gada 3.jūlija e-pasts ar izteiktajiem priekšlikumiem par likumprojektu uz 2 lpp. (datne: Grafs_epasts.docx);
10. Iekšlietu ministrijas 2012.gada 3.jūlija atzinums nr. 1-57/1982 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 5 lpp. (datne: IeM-Atz-VSS-626.docx);
11. Konkurences padomes 2012.gada 21.jūnija atzinums Nr. 1120 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 2 lpp. (datne: KPAtz_190612_VSS_Lob(1).doc);
12. Latvijas Lobētāju Asociācijas 2012.gada 2.jūlija vēstule Nr. 01-07/2012 „Komentāri un ieteikumi par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 4 lpp. (datne: LLA_KNAB_par_likumprojektu.docx);
13. Labklājības ministrijas 2012.gada 26.jūnija atzinums Nr. A-01-09/102 „Par likumprojektu Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 2 lpp. (datne: LMatz_290612_Lobēšanas_likums.doc);
14. Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras 2013.gada 28.jūnija atzinums Nr.2012/315-309 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 3 lpp. (datne: LTRK lobija likumprojekts 27062012.doc);
15. Valsts kancelejas 2012.gada 29.jūnija atzinums Nr. 511-4/21 (VSS-626) „Par likumprojektu Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 5 lpp. (datne: MKatz_280612_VSS-626.docx);
16. Tieslietu ministrijas 2012.gada 3.jūlija atzinums Nr. 1-9.1/890 „Par likumprojektu Lobēšanas atklātības likums” uz 3 lpp. (datne: TMAtz_290612_VSS626_KNAB.doc);
17. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas 2012.gada 4.jūlija atzinums Nr. 17.18-1e/9976 „Par likumprojektu Lobēšanas atklātības likums” uz 2 lpp. (datne: VARAMnos_040712_9976.doc);
18. Biedrības „Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS” 2012.gada 8.jūlija atzinums Nr. 2012/VK-69 „Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 4 lpp. (datne: VK-069.docx);
19. Pārresoru koordinācijas centra 2012.gada 26.jūnija atzinums Nr. 12-4/ 79 (VSS-626) „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 3 lpp. (datne: PKCatz_260612_VSS_626_KNAB_lobisti.doc);
20. 2012.gada 3.jūlija saskaņojuma e-pasts no sistēmas DAUKS par Finanšu ministrijas sniegto saskaņojumu uz 1 lp. (datne: FM_dauks.docx);
21. 2012.gada 12.jūlija saskaņojuma e-pasts no sistēmas DAUKS par Veselības ministrijas sniegto saskaņojumu uz 1 lp. (datne: VM_dauks.docx);
22. Biedrības „Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS” 2012.gada 21.novembra atzinums Nr. 2012/VK-71 „Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 2 lpp. (datne: PROVIDU_VK-071.docx);
23. Latvijas Lielo pilsētu asociācijas 2012.gada 23.novembra e-pasta vēstule „TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana” uz 2 lpp. (datne: LLPAepasts.docx);

24. Latvijas Darba devēju konfederācija 2012.gada 27.novembra atzinums „Par precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626) atkārtota saskaņošana” uz 4 lpp. (datne: 20121127_LDDK_Lobēšanas atklātības likums_atk.sask._VSS-626.pdf);
25. Finanšu ministrijas 2012.gada 27.novembra e-pasta vēstule „TAP VSS-626” uz 1 lp. (datne: FMepasts.docx);
26. Labklājības ministrijas 2012.gada 20.novembra atzinums „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 1 lp. (datne: LMatz_271112_Lobesanas_likums.doc);
27. Pārresoru koordinācijas centra 2012.gada 26.novembra atzinums „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 3 lpp. (datne: PKCatz_KNAB_lobisliiatk_261112.docx);
28. Tieslietu ministrijas 2012.gada 27.novembra atzinums Nr. 1-9.1/1640 „Atzinums par precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”” uz 2 lpp. (datne: TMAtz_231112_lobijs_KNAB.doc);
29. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas 2012.gada 28.novembra e-pasta vēstule par likumprojekta saskaņojumu uz 1 lp. (datne: VARAM2012.11.28epasts.docx);
30. Valsts kancelejas 2012.gada 28.novembra e-pasta vēstule uz 6 lpp. (datne: VK2012.11.28epasts.docx);
31. Labklājības ministrijas 2013.gada 13.jūnija atzinums Nr. A-21-09/112 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 2 lpp. (datne: LMatz_120613_LAL.doc);
32. Iekšlietu ministrijas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 2 lpp. (datne: epasts_nesask_IEM_2013.06.12.docx);
33. Latvijas Darba devēju konfederācijas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 3 lpp. (datne: epasts_nesask_LDDK_2013.06.12.docx);
34. Latvija Lielo pilsētu asociācijas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 1 lp. (datne: epasts_nesask_LLPA_2013.06.12.docx);
35. Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 1 lp. (datne: epasts_nesask_LTRK_2013.06.12.docx);
36. Pārresoru koordinācijas centra 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 1 lp. (datne: epasts_nesask_PKC_2013.06.12.docx);
37. Biedrības „Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS” 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 1 lp. (datne: epasts_nesask_PROVIDUS_2013.06.12.docx);
38. Tieslietu ministrijas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 2 lpp. (datne: epasts_nesask_TM_2013.06.12.docx);
39. Valsts kancelejas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 2 lpp. (datne: epasts_nesask_VKanc_2013.06.12.docx);
40. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas 2013.gada 11.jūnija e-pasts uz 1 lp. (datne: epasts_sask_VARAM_2013.06.11.docx);
41. Tieslietu ministrijas 2013.gada 5.septembra e-pasts uz 2 lpp. (datne: TM_epasts_05.09.2013.docx);
42. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas 2013.gada 4.septembra e-pasts uz 1 lp. (datne: VARAM_epasts_2013.09.04.doc);

43. Biedrības „Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS” 2013.gada 29.augusta e-pasts uz 1 lp. (datne: Providus_Valts_Kalnins_2013.08.29 .docx);
44. Pārresoru koordinācijas centra 2013.gada 2.septembra e-pasts uz 1 lpp. (datne: PKC_Rudīte_Osvalde_02.09.2013.docx);
45. Latvijas Pilsoniskās alianses 2013.gada 10.septembra atzinums nr. LPA 1.3. – 343 uz 2 lpp. (datne: Atzinums_lobesanas_likums_06.2012.pdf); 41. Tieslietu ministrijas 2013.gada 12.jūnija e-pasts uz 2 lpp. (datne: LPA_atz_130910.pdf);
46. Labklājības ministrijas 2013.gada 5.septembra atzinums Nr. A-21-09/170 „Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)” uz 1 lp. (datne: LMatz_050913_Lobesanas_likums.docx);
47. Latvijas Lielo pilsētu asociācijas 2013.gada 5.septembra e-pasts uz 2 lpp. (datne: LLPA_Aija_Mazitane_130905.docx);
48. Biedrības „Sabiedrība par atklātību – Delna” 2013.gada 5.septembra e-pasts uz 2 lpp. (datne: Delna_Gundars_Jankovs_130905.docx);
49. Latvijas Darba devēju konfederācijas 2013.gada 2.septembra e-pasts uz 1 lp. (datne: LDDK_Andris_Alksnis_2013.09.02.docx).

Priekšnieks

J.Streļčenoks

2013.12.17. 10:55
1112
Strīķeris, 67356165-231,
Alvils.Strikeris@knab.gov.lv

Rīga, 2012.gada 27.novembrī, Nr. ____

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626) atkārtota saskaņošana

Latvijas Darba devēju konfederācija (turpmāk – LDDK) ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS - 626) (tālāk tekstā – Likumprojekts) un konstatējam, ka tajā ir palikuši vairāki neatrisināti jautājumi, kas tika minēti jau iepriekšējā sarakstē ar atbildīgo iestādi un norādīti 2012.gada 5.septembra starpinstītūciju sanāksmē. Pirms minētā Likumprojekta tālākas virzības kopā ar iepriekš izteiktajiem, bet vēl vērā ņemtajiem komentāriem, lūdzam Likumprojektā papildus veikt arī zemāk norādītos precizējumus. LDDK sniedz sekojošus ierosinājumus un iebildumus:

1. LDDK **ierosina** Likumprojektā papildinājumu.

Pamatojums:

Lai nodrošinātu vienotu izpratni par terminoloģiju, LDDK rosina iekļaut likumā terminu skaidrojumus.

Priekšlikums:

LDDK rosina papildināt likumu ar terminu skaidrojumiem, kā, piemēram, publiskā vara.

2. LDDK **iebilst** Likumprojekta 2.panta otrajā daļas redakcijai.

Pamatojums:

Lai nodrošinātu konsekventu Likumprojekta normu izpratni, jo pretējā gadījumā tālāk minētais uzskaitījums par „iekšējais normatīvais akts” radītu neskaidrības privāto personu radīto dokumentu kontekstā.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Likumprojekta 2.panta otrajā daļā vārdus „par šāda dokumenta” nepieciešams aizstāt ar vārdiem „par šāda publiskās varas institūcijas dokumenta”.

3. LDDK **iebilst** Likumprojekta 2.panta trešās daļas 6.punkta redakcijai.

Pamatojums:

Šobrīd spēkā esošie normatīvie akti virknē gadījumu paredz komersantiem pienākumu sniegt informāciju par dažādiem aspektiem, piemēram, iepriekšējā gada tirgus rādītājus un tml. Lai novērstu, ka šāda informācijas sniegšana tiek uzskatīta par lobēšanu, Likumprojekta 2.panta trešās daļas 6.punktu nepieciešams papildināt.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Papildināt Likumprojekta 2.panta trešās daļas 6.punktu nosakot, ka: „[šis likums neattiecas uz:] 6)atzinumu vai informāciju, kas sniegta pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma vai atbilstoši normatīvo aktu prasībām.”

4. LDDK **iebilst** par Likumprojekta 2.panta trešās daļas 4. punkta redakciju.

Pamatojums:

Lai Likumprojektā pilnvērtīgi atspoguļoti sociālā dialoga darbības jomu, jāņem vērā sociālā dialoga definīciju Latvijas un ES tiesību aktos, kurā minētas vairākas darbības jomas, kurā Latvijā tiek realizēts sociālais dialogs.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Precizēt saskaņā ar Darba devēju organizāciju un to apvienību likumu esošo redakciju par Darba devēju organizāciju un to apvienību funkcijām: „ekonomiskā un sociālā, darba attiecību joma, priekšlikumu izstrāde tautsaimniecības stratēģijas jautājumos, uzņēmējdarbības attīstībai un darba tirgus prasībām atbilstošas profesionālās apmācības organizēšanai”.

5. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta pirmās daļas redakciju.

Pamatojums:

Precizējums ir nepieciešams, jo Likumprojektā ir ietverti pienākumi ne tikai lobētājiem, bet arī valsts pārvaldes iestādēm un katrs no minētajiem subjektiem darbojas pastāvīgi un nesaskaņoti. Privātpersona, kas veic lobēšanu un no savas puses ievēro likumu, nevar tikt pakļauta tam, ka valsts iestādes iespējamie pārkāpumi ietekmē visa lobēšanas procesa tiesiskumu.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

No Likumprojekta 3.panta pirmās daļas ir nepieciešams svītrot teikumu „*Lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta, ievērojot šajā likumā noteiktos nosacījumus*”.

6. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas punktu redakciju.

Pamatojums:

To pašreizējā redakcija ir neskaidra un praksē nebūs īstenojama. Piemēram, nav saprotams, kas īsti ir lobētājs - tā ir persona, kas veic lobēšanu, vai tomēr persona, kuras interesēs veic lobēšanu, jo konkrētā gadījumā, piemēram, 3.punktā ir norādīts, ka lobētājs ir arī komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāldaļu turētājs. Minētā norma nav izprotama arī kopsakarā ar Likumprojekta 4.pantu, kurā lobētājam ir jāziņo par personu, kuras interesēs tiek veikta lobēšana, jo minētais 3.punkts faktiski veido „apļveida normu”, pasakot, ka arī pats lobētājs ir tas, kura interesēs veic lobēšanu.

Vienlaikus no Likumprojekta 3.panta otrās daļas nav saprotams, kuros gadījumos tiks uzskatīts, ka „persona (...) ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību” un kā pati persona to varēs konstatēt praksē, lai saprastu, vai ir/nav uzskatāma par lobētāju.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Šī panta normu ir nepieciešams noteikt precīzu, jo Anotācijas IV sadaļā ir paredzēts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā lobētājam tiks paredzēta atbildība. Ja personai nebūs saprotams tās iespējamais statuss, tad soda paredzēšana, pretēji Likumprojekta mērķim, samazinās, nevis veicinās sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā.

7. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas 4 punkta redakciju.

Pamatojums:

biedrības ir organizētās pilsoniskās sabiedrības daļa, kura pārstāv kopējas to apvienoto biedru intereses, atklāti pauž savu darbības mērķi, šie mērķi ir pārbaudāmi, piemēram, organizācijas statūtos, kas atrodami Uzņēmumu reģistrā un par sabiedrības līdzdalības kārtību attīstības plānošanas procesā ir izdoti MK noteikumi.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Izslēgt Likumprojekta 3.panta otrās daļas 4 punktu.

8. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta trešās daļas redakciju.

Pamatojums:

Organizācijas, biedrības un tml. apvienību mērķis pats par sevi ir aizstāvēt biedru intereses. Tādēļ ir būtiski, ka organizācijām netiek noteikti papildu pienākumi par rakstveida līgumu, arī tad, ja jautājums var skart tikai viena biedra intereses, jo organizācija, biedrība un tml. uzstājas kā vienots veselums.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Likumprojekta 3.panta trešās daļas pēdējo teikumu nepieciešams precizēt, skaidri nosakot, ka noteikums par rakstveida līgumu neattiecas uz organizāciju, biedrību un nodibinājumu.

9. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta ceturtās daļas redakciju.

Pamatojums:

Jebkurā civiltiesiskā līgumā atbildība ir uzskatāma par komercnoslēpumu. Ar piedāvāto 3.panta ceturtās daļas redakciju tiek pārkāpti komercnoslēpuma principi.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

3.panta ceturtā daļu izslēgt vai papildināt ar norādi, ka līguma saturā, ko iesniedz publiskās varas pārstāvjiem, var būt aizklāta līguma summa un citi komercdarījuma komercnoslēpuma detaļas, kas nav pretrunā ar Lobēšanas atklātības likumu par publiski pieejamo informācijas iesniegšanu atbildīgajām publiskās varas iestādēm un Komerclikumā.

10. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 4.panta astotās daļas redakciju.

Pamatojums:

Vēršam uzmanību, ka priekšlikums kādam projektam var tikt ietverts arī dokumentā, kas satur komercnoslēpumu. Un otrādi – virkni priekšlikumu iespējams pamatot tikai ar detalizētiem aprēķiniem un tirgus datiem, kas labi raksturo jautājumu, tomēr ir ierobežotas pieejamības informācija un nedrīkst tikt izpausta attiecīgā komersanta konkurentiem. Tādēļ šādu dokumentu noteikšana kā vispārpieejama var aizskart personu intereses un tiesības, kas garantētas Komerclikumā un citos normatīvajos aktos.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

Ir nepieciešams precizēt pēdējo teikumu, atbilstoši normatīvajiem aktiem nosakot, ka informācija, kas satur komercnoslēpumu (arī tad, ja tā attiecas uz priekšlikumu), ir ierobežotas pieejamības informācija.

11. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 6.panta ceturtais daļas redakciju.

Pamatojums:

Šāda norma nevajadzīgi ierobežo privātpersonu sadarbības brīvību. Vienlaikus šāda norma radīs neskaidrības tā praktiskajā piemērošanā un ierobežos organizāciju pārstāvības tiesības, jo organizācijas iekšienē var būt arī dažādi un atšķirīgi biedru viedokļi.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

No Likumprojekta 6.panta ceturtais daļas nepieciešams svītrot 3.punktu (aizliegts lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses).

12. LDDK **iebilst** par Likumprojekta pārejas notikumu redakciju.

Pamatojums:

Ar priekšlikumu tiek mazināts administratīvais slogs un izdevumi publiskajam sektoram un radītas lielākas caurspīdīguma iespējas un informācijas pieejamības iespējas par lobētājiem un lobēšanas priekšmetu sabiedrības interesēs.

Iebilduma redakcija, par kuru saskaņošanas gaitā jāpanāk vienošanās:

LDDK rosina paredzēt Ministru kabineta noteikumu/sistēmas par informācijas centralizāciju, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un publicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu no šī likuma izsludināšanas brīža vai 6 mēnešus pēc tā izsludināšanas, paredzot centralizētu informācijas publicēšanu no publiskās varas institūcijām.

Ņemot vērā, ka Likumprojekts būtiski skar privātpersonu tiesības, LDDK **iebilst** šāda Likumprojekta redakcijas turpmākai virzībai un izsaka **priekšlikumu** pirms Likumprojekta tālākas virzības veidot papildu diskusijas ar komersantu un citu sabiedrības pārstāvju iesaisti, **rīkojot atkārtotu saskaņošanas sanāksmi**.

Ģenerāldirektore

Līga Meņģelsone

Gundars Jankovs
<gundars.jankovs@d
elna.lv> To diana.kurpniece@knab.gov.lv,
alvils.strikeris@kanb.gov.lv
2013.09.05 19:51 cc
Su viedoklis par likumprojektu
bje
ct

Labdien!

Saskaņā ar Jūsu 2013.gada 29.augusta e-pastu biedrība „Sabiedrība par atklātību – Delna” (turpmāk – Delna) ir iepazinusies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izstrādāto likumprojektu „**Lobēšanas atklātības likums**” (VSS-626) (turpmāk – Likumprojekts), sniedzot šādus iebildumus par Likumprojektu.

Likumprojekta **3.panta otrās daļas 1.punkts** nosaka, ka likumu nepiemēro, ja viedokli par likumprojektā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts, sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā. Saskaņā ar Ministru kabineta kārtības rullja 92.punktu, atzinumu var sniegt arī cita institūcija, kas nav norādīta Valsts sekretāru sanāksmes protokolā kā atzinuma sniedzējs. Delna norāda, ka atzinumu sniegšana par tiesību akta projektu nevar būt uzskatāma par lobēšanu, ja, pamatojoties uz ārējo normatīvo aktu, to sniedz institūcija, kas sākotnēji nav minēta protokollēmumā. Ievērojot to, Delna ierosina minētajā Likumprojekta normā svītrot piebildi: „ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā”.

Likumprojekta **3.panta otrā daļa** nosaka likuma piemērošanas izņēmumus. Delna vērs uzmanību, ka tās darbības mērķis ir veicināt demokrātiskas sabiedrības veidošanos, sekmējot informācijas atklātību un korupcijas novēršanu. Šī mērķa īstenošanai, Delna aktīvi piedalās dažādās sanāsmēs un darba grupās, kura ietvaros izsaka viedokli par tiesību aktiem un to projektiem, sniedzot cita starpā priekšlikumus, kā valsts pārvaldē mazināt birokrātiju un korupcijas riskus. Tādējādi šajā gadījumā, Delnas ieskatā, nebūtu pamatoti uzskatīt, ka Delna veic lobēšanu savas vai citu personu interesēs. Delna ierosina precizēt vai papildināt minēto pantu ar atbilstošu izņēmumu.

Likumprojekta 2.panta trešā daļa nosaka, ka lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās. Likumprojekta **5.panta pirmā daļa** nosaka, ka ir slēdzams rakstveida lobēšanas līgums(nevis vienošanās), ja lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību. Saskaņā ar Likumprojekta **5.panta trešo daļu** publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt minēto līgumu. Delna vērs uzmanību, ka normatīvajos aktos nav skaidri noteikts, kādas ir lobēšanas līguma būtiskās sastāvdaļas, tādējādi praksē var rasties situācijas, ka šāds līgums nesniedz publiskās varas institūcijas pārstāvim skaidru priekšstatu par pušu gribas izpausmi.

Likumprojekta **5.panta pirmās daļas** redakcija nosaka, ka lobēšanas līgumu slēdz, ja lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību. Delna vērs uzmanību, ka saskaņā ar Likumprojekta **4.panta pirmo daļu** lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs var veikt arī bez atlīdzības. Līdz ar to praksē ir iespējamās situācijas, kad lobēšanas līgums nav jāslēdz, ja lobēšanu veic citas personas interesēs bez atlīdzības. Delna aicina precizēt Likumprojektu skaidri nosakot, vai rakstveida līgums slēdzams arī gadījumos, kad lobēšanu veic citas personas interesēs bez atlīdzības.

Likumprojekta **7.panta pirmā daļa** nosaka, ka, saņemot priekšlikumu, kas institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju ievērojot Likumprojektā noteikto kārtību. Delna aicina precizēt normu, nosakot kritērijus, pēc kā institūcija izvērtē priekšlikuma būtiskumu, kā arī precizēt, kad institūcija reģistrē un kad tā var reģistrēt un publicēt informāciju.

Likumprojekta **7.panta pirmajā daļā** ir noteikta kārtība, kādā institūcija informē iesniedzēju (lobētāju, kurš veic lobēšanu **savās** interesēs, ja tas pārstāv sevi un savas personiskās intereses) par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, publicējot informāciju institūcijas tīmekļa vietnē. Lai mazinātu birokrātiju, vienlaicīgi arī taupot resursus, Delnas ieskatā būtu svītrojama Likumprojekta 7.pantā noteiktā prasība institūcijai saskaņot ar lobētāju publicējamo informāciju, jo saskaņā ar Likumprojekta 6.panta pirmo daļu (kurā uzskaitīta publicējamā informācija) netiek atklāta lobētāja kā fiziskās personas identitāte (izņemot vārdu un uzvārdu). Vēl jo vairāk šajā gadījumā nebūtu piemērojams Likumprojekta 6.panta pirmās daļas 2. un 3.punkts (sniedzot informāciju par lobētāja pārstāvēto institūciju vai personu, kuras interesēs veic lobēšanu), jo lobētājs pārstāv tikai sevi un savas intereses. Delnas ieskatā, būtu attiecīgi precizējama Likumprojekta 7.panta pirmā daļa.

Likumprojekta **8.pants** nosaka lobētāja pienākumus. Tomēr no esošās Likumprojekta redakcijas nav skaidrs, kāpēc 8.panta 1.punktā ir sniegta atsauce uz Likumprojekta 6.panta otro un septīto daļu, kas nosaka, ka publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publiskošanu, glabājot šo informāciju institūcijas tīmekļa vietnē 5 gadus. Delna aicina attiecīgi precizēt Likumprojekta 8.pantu, svītrojot atsauces uz Likumprojekta 6.panta otro un septīto daļu.

Likumprojekta **9.panta ceturtās daļas 4.punkts** paredz aizliegumu lobētājam apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs. Delnas ieskatā šāds ierobežojums ir vispārīgs un nekonkrēts. Saskaņā ar Civillikuma 1513.pantu vienpusējs apsolījums, kuru vēl nav pieņēmusi otra puse, nenodibina nekādu saistību. Vienlaicīgi Delna vērš uzmanību, ka noskatot Likumprojekta 9.panta ceturtajā daļā lobēšanas ierobežojumus (aizliegumus), būtu nepieciešams arī normatīvajos aktos paredzēt atbilstošu juridisko atbildību par šādu lobēšanas ierobežojumu pārkāpšanu.

Delna vērš uzmanību, ka pieņemot šo likumu patreizējā redakcijā, NVO līdźdalība tiks apdraudēta, jo nevajadzīgi tiks kavēta viedokļu un priekšlikumu sniegšana, mākslīgi radot administratīvos šķēršļus. Minētais nonāk arī pretrunā ar ES un valdības koncepciju, pēc iespējas iesaistīt NVO valsts pārvaldē kā padomdevējus.

Mēs ceram, ka mūsu izteiktie iebildumi un priekšlikumi sekmēs kvalitatīva Likumprojekta izstrādi un veicinās tā mērķu sasniegšanu.

Ar cieņu,
Direktors,
Juridiskais Direktors
Gundars Jankovs
Sabiedrība par atklātību - Delna | Transparency International - Latvia
A.Čaka iela 49-4 | Rīga LV-1011 | Latvija
T +371 67285585 | F +371 6785584 | Mob.+371 26672234 | www.delna.lv

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam
Brīvības iela 104 k-2
Rīga, LV 1001
Latvija
knab@knab.gov.lv

**TRANSPARENCY
INTERNATIONAL**

Sabiedriskā labuma biedrība

Delna
SABIEDRĪBA PAR ATKLĀTĪBU

Reģ. nr.: 40008037054

A.Čaka iela 49 – 4

Rīga, LV 1011

T. +371 67285585

F. +371 67285584

E-mail: ti@delna.lv

www.delna.lv

Rīgā, 2012.gada 29.jūnijā
Nr. 4.4/71

Par Lobēšanas atklātības likumu

Biedrība “Sabiedrība par atklātību - Delna” (turpmāk - Delna) sniedz savus komentārus par likumprojektu “Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk - Likumprojekts).

Izsakām atbalstu iniciatīvai izveidot skaidru tiesisko ietvaru lobēšanai. Uzskatām, ka Likumprojekts tiecas risināt būtisku problēmu Latvijā un ir ļoti nepieciešams. Vienlaicīgi uzskatām, ka Likumprojekts ir būtiski jāpilnveido, lai tas sasniegtu gan pašā projektā, gan Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 1.pantā noteiktos mērķus.

Pašreiz būtiskākā Delnas iebilde ir saistīta ar to, ka, izstrādājot Likumprojektu, KNAB ir vadījies pēc Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojuma Nr.435 “Par koncepciju “Lobēšanas tiesiskās reglamentācijas nepieciešamība Latvijā””, kas atbalstīja trešo un “vājāko” koncepcijā noteikto risinājuma variantu. Delna aicina izvēlēties efektīvāku risinājuma variantu, ņemot vērā faktu, ka ir būtiski mainījušies ekonomiskie un politiskie apstākļi.

Vienlaicīgi vēršam uzmanību uz dažiem nozīmīgiem aspektiem, kurus aicinām ņemt vērā, neatkarīgi no tā uz kura no koncepcijas risinājuma variantiem Likumprojekts tiek balstīts. Delna aicina likumprojektā iekļaut skaidru un nepārprotamu „lobēšanas” un „lobētāja” jēdziena skaidrojumu, lai ikvienam būtu skaidrs darbību un subjektu loks, uz kuriem attieksies šis likums. Aicinām arī izvērtēt iespēju veidot vienotu lobētāju un lobēšanas reģistru, kurā ērti iespējams iegūt pārskatu par lobēšanas aktivitātēm saistībā ar katru iniciatīvu. Vienlaicīgi vēlamies uzsvērt, ka *Transparency International* pieredze liecina, ka lobēšanas normatīvo aktu darbība, bez pienācīgas uzraudzības, ir neefektīva, tāpēc Delna aicina paredzēt administratīvo (un disciplināro) atbildību par Likumprojektā noteikto pienākumu neievērošanu.

Cieņā,

Parakstīts ar drošu elektronisko parakstu ar laika zīmogu.

Aiga Grīšāne
direktora p.i.

From: Imants Zaķis <imants.zakis@iem.gov.lv>
To: knab@knab.gov.lv
Cc: tm.kanceleja@tm.gov.lv, pasts@fm.gov.lv, lm@lm.gov.lv, vm@vm.gov.lv, pasts@varam.gov.lv, zm@zm.gov.lv, lddk@lddk.lv, konkurence@kp.gov.lv, providus@providus.lv, llpa@llpa.lv, lps@lps.lv, ti@delna.lv, pkc@pkc.mk.gov.lv, alianse@nvo.lv, liaa@liaa.gov.lv, ilze.sampina@lmt.lv, Agnese.alksne@lddk.lv, vineta@lps.lv, edgars.korcagins@lm.gov.lv, evija.eglite@tm.gov.lv, solveiga.lice@mk.gov.lv, janis.butkevics@chamber.lv, dace.radzevica@iem.gov.lv, valts@providus.lv, ggrinvalds@gmail.com, didzis.smits@lobby.lv, alvils.strikeris@knab.gov.lv
Date: 2013.06.12 13:43
Subject: Re: Fw: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien!

Iekšlietu ministrija ir iepazinusies ar precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" un izsaka šādus iebildumus:

1. piedāvātajā likumprojekta redakcijā nav skaidrs kā valsts pārvaldes institūcijai nodalīt vispārējos lobēšanas gadījumus no 7. pantā paredzētajiem gadījumiem (iesniegumiem), kur būtībā fiziska persona atbilst 4. panta 1. daļā ietvertajai lobētāja definīcijai un tās darbības - lobēšanai.

Turklāt, ar 7. pantā paredzēto kārtību tiek uzlikts papildu slogs kā iesniedzējam (lobētājam), tā arī institūcijai, veikt savstarpēju papildu saziņu par informācijas publiskošanas atļauju vai aizliegumu. Vēršam uzmanību, ka valsts pārvaldes institūcija nevar atstāt bez izskatīšanas 7. pantā paredzēto fiziskas personas iesniegumu gadījumā, ja nav saņemta personas piekrišana informācijas publiskošanai. Šādā situācijā likumprojektā paredzētajai lobētāju un lobēšanas gadījumu reģistrēšanas kārtībai nav juridiskas slodzes, jo jebkura persona varēs iesniegt priekšlikumu, apejot nosacījumus par reģistrēšanu un publiskošanu, kā arī pienākumu atklāt informāciju par citu personu, kuras interesēs lobēšana faktiski veikta. Ierosinām atkārtoti izvērtēt likumprojekta 7. pantā noteiktās kārtības lietderību un attiecīgi precizēt projektu.

2. likumprojekta 9. panta 3. daļā noteikts, ka personai, kuru publiskās varas institūcija uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt par šo pašu dokumenta projektu. Minēto normu būtu jāprecizē, lai skaidri noteiktu, kas ir uzskatāms par "vienlaicīgu lobēšanu" - vai šādā situācijā personas iepriekš (pirms eksperta pienākumu pildīšanas) vai vēlāk (pēc eksperta pienākumu pildīšanas) par to pašu projektu veiktā lobēšana (priekšlikumu iesniegšana) atbilst šim jēdzienam.

Vēršam uzmanību, ka ir saskatāms risks, ka valsts pārvaldes institūcija būs ieinteresēta aicināt personu pildīt eksperta pienākumus, lai tā turpmāk nevarētu veikt lobēšanu, savukārt, personas interesēs būs atteikties no eksperta pienākumu veikšanas, ja tā saskatīs reālu iespēju savu interešu īstenošanai, veicot lobēšanas pasākumus.

--

Cieņā,

Imants Zaķis
Iekšlietu ministrijas

Nozares politikas departamenta
Politikas ieviešanas nodaļas
vecākais referents

IEKŠLIETU MINISTRIJA
Čiekurkalna 1.līnija 1, k-2, Rīga, LV-1026
tālrunis: 67219587
fakss: 67219464

From: Inese Stepina <inese.stepina@lddk.lv>
To: <tm.kanceleja@tm.gov.lv>, <pasts@fm.gov.lv>, <lm@lm.gov.lv>, <vm@vm.gov.lv>, <pasts@varam.gov.lv>, <zm@zm.gov.lv>, <lddk@lddk.lv>, <konkurence@kp.gov.lv>, <llpa@llpa.lv>, <lps@lps.lv>, <ti@delna.lv>, <alianse@nvo.lv>, <liaa@liaa.gov.lv>, <ilze.sampina@imt.lv>, <Agnese.alksne@lddk.lv>, <vineta@lps.lv>, <edgars.korcagins@lm.gov.lv>, <evija.eglite@tm.gov.lv>, <janis.butkevics@chamber.lv>, <dace.radzevica@iem.gov.lv>, <imants.zakis@iem.gov.lv>, <gggrinvalds@gmail.com>, <didzis.smits@lobby.lv>, <alvils.strikeris@knab.gov.lv>, <knab@knab.gov.lv>, <valts@providus.lv>
Cc: <lddk@lddk.lv>
Date: 2013.06.12 22:33
Subject: RE: Fw: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien!

Latvijas Darba devēju konfederācija (turpmāk tekstā - LDDK) ir iepazinusies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk tekstā- KNAB) atkārtoti precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (VSS-626), tajā skaitā arī tā anotāciju un izziņu un (turpmāk tekstā – Likumprojekts).

Vēlamies uzsvērta, ka Likumprojektā ir veikti vairāki derīgi uzlabojumi, tomēr no praktiskās piemērošanas projekts joprojām ir ļoti formāls un praksē faktiski atkārtos tikai tos pašus reģistrēšanas instrumentus, kas jau tiek īstenoti šobrīd, kad ministrijā vai padotībā iestādē tiek ieregistrēta saņemtā vēstule vai protokolēta sanāksme, bet nerisinās gadījumus, kas paliek ārpus formālā saskaņošanas procesa.

LDDK izsaka sekojošu iebildumus un priekšlikumus:

1. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 2.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka „lobēšana ir [...] saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi [...] nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja [...]” un pret 2.panta otro daļu, kas nosaka, ka „lobēšana nav publiskās varas institūcijas pārstāvja [...]”.
 - a. **Pamatojums:** nav skaidrs, kas tiek saprasts ar terminu „publiskās varas institūcijas pārstāvis”. Vai institūcijas pilnvarotā persona, ir persona, kurai ir pilnvarojums pārstāvēt institūciju? Vai tas ir jebkurš publiskās varas institūcijas darbinieks vai amatpersona? Vai regulējums attiecas uz saziņu un ietekmi, kas tiek īstenota attiecībā pret institūciju vai attiecībā pret tās pārstāvjiem? Ar ko lobētājs strādā, veicot lobēšanu?
 - b. **Priekšlikums:** skaidri noteikt, kas tiek saprasts ar terminu „publiskās varas institūcijas pārstāvis”.
2. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta pirmās daļas 6.punktu.
 - a. **Pamatojums:** nav skaidrs, kāpēc īpaši tiek izcelts un tiek lietots termins „polītisks lēmums”. Valsts pārvaldes iekārtas likumā, kas pieņemts Saeimā 2002.gada 6.jūnijā, tiek lietoti jēdzieni „pārvaldes lēmums”, „iestādes vai amatpersonas lēmums”, „Ministru prezidenta lēmums” u.c.
 - b. **Priekšlikums:** Likumprojekta 3.panta pirmās daļas 6.punktu precizēt saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, pamatojot Likumprojekta piemērošanu noteiktiem lēmumu veidiem.
3. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas 2. punktu.

a. **Pamatojums:** normatīvie akti virknē gadījumu komersantam uzliek par pienākumu sniegt informāciju par tirgus rādītājiem un tml., kas cita starpā var norādīt arī uz regulējamajiem jautājumiem.

b. **Priekšlikums:** trešā panta otrās daļas 2.punktā papildināt, ka šo likumu nepiemēro arī gadījumā, ja informācija sniegta pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma un izteikt sekojoši: "sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma".

4. LDDK **iebilst** pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas 5.punktu attiecībā uz sociālā dialoga definīciju.

a. **Pamatojums:** sociālais dialogs neattiecas vienīgi uz sociālo jautājumu risināšanu. LDDK vērs Jūsu uzmanību uz to, ka 2013. gadā paiet 20 gadi, kopš ir izveidota LDDK un ir uzsākts sociālais dialogs starp darba devējus un darba ņēmējus pārstāvošām organizācijām un Latvijas valdību. Atbilstoši Latvijas ratificētajai Starptautiskās darba organizācijas konvencijai nr.144 par trīspusējām konsultācijām un Līguma par Eiropas Savienības darbību 151.pantu par dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, sociālā dialoga mērķis ir veicināt ekonomikas un sociālo progresu un palīdzēt konstruktīvi noregulēt konfliktus, kas saistīti ar sociālo un ekonomisko interešu atšķirībām, veidojot tiesisko regulējumu, kas izpaužas kā likumi, valdības lēmumi vai darba koplīgumi, kuri ir saistoši to parakstītājiem un to pilnvarotājiem un kuru piemērošanas jomu ar valdības un sociālo partneru lēmumu ir iespējams paplašināt un attiecināt uz visiem sociāli ekonomiskās dzīves dalībniekiem. Divdesmit gadu laikā dažādu ekonomisko un sociālo krīžu pārvarēšana un ekonomiskās attīstības nodrošināšana bija iespējama tikai, pateicoties sociālo partneru aktīvai iesaistei, spējai vienoties un panākt risinājumus. Atbilstoši Latvijas Republikas Ministru prezidenta 1998.gada 30.oktobrī apstiprinātajām (ar grozījumiem, kas stājās spēkā ar 2005.gada 1.janvāri), Nacionālā trīspusējās sadarbības padomes (turpmāk - Padome), kuru veido Ministru Kabinets, Latvijas Darba devēju konfederācija un Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība, nolikuma 3.pantā noteikts, ka Padomes galvenais uzdevums ir nodrošināt un veicināt valdības, darba devēju un darbinieku organizāciju (arodbiedrību) sadarbību nacionālajā līmenī ar mērķi nodrošināt saskaņotu, visai sabiedrībai un valsts interesēm atbilstošu sociālekonomiskās attīstības problēmu risināšanu, izstrādājot un ieviešot stratēģiju, programmas un normatīvos aktus sociālajos un ekonomiskajos jautājumos, kas garantētu sociālo stabilitāti un labklājības līmeņa paaugstināšanu valstī, un paaugstinātu sociālo partneru līdzdalību par pieņemtajiem lēmumiem un to izpildi.

b. **Priekšlikums:** Likumprojekta 3.panta otrās daļas 5.punktu precizēt un izteikt sekojoši: „privāto tiesību juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās un ekonomiskās politikas jautājumos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā”.

Ar cieņu,

Inese Stepiņa

Inese Stepiņa (Dr.sc.pol.)

Ģenerāldirektores vietniece

Starptautisko un ES lietu eksperte

Latvijas Darba devēju konfederācija

Adrese: Baznīcas iela 25 – 3, Rīga, LV 1010
Tālr.: +371 67225162
Fakss: +317 67224469
Mob.: +371 29296467
E-pasts: inese.stepina@lddk.lv
Sabiedrībai: www.lddk.lv
Biedriem: www.lobijs.lv

From: "LLPA" <lpa@lpa.lv>
To: <knab@knab.gov.lv>
Cc: <leva.Codare@knab.gov.lv>, <Alvils.Strikeris@knab.gov.lv>
Date: 2013.06.12 10:03
Subject: FW: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana
[C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien!

Informēju, ka Latvijas Lielo pilsētu asociācija ir iepazinusies ar precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (VSS - 626) un uztur savus iepriekš paustos iebildumus.

Ar cieņu,

Aija Mazitāne

Latvijas Lielo pilsētu asociācijas izpilddirektora asistente
Tālr.: 67223518
Fakss: 67223516

From: Janis Butkevics <janis.butkevics@chamber.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv strikeris" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Cc: Inta Gara <Inta.Gara@TM.GOV.LV>, "ilze.sampina@lmt.lv" <ilze.sampina@lmt.lv>, "Agnese.alksne@lddk.lv" <Agnese.alksne@lddk.lv>, "vineta@lps.lv" <vineta@lps.lv>, "edgars.korcagins@lm.gov.lv" <edgars.korcagins@lm.gov.lv>, Solveiga Līce <solveiga.lice@mk.gov.lv>, "dace.radzevica@iem.gov.lv" <dace.radzevica@iem.gov.lv>, "imants.zakis@iem.gov.lv" <imants.zakis@iem.gov.lv>, "valts@providus.lv" <valts@providus.lv>, "ggrinvalds@gmail.com" <ggrinvalds@gmail.com>, "didzis.smits@lobby.lv" <didzis.smits@lobby.lv>, Evija Kreismane <Evija.Kreismane@tm.gov.lv>
Date: 2013.06.12 12:28
Subject: Re: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Sveicināti,

Tā kā arī LTRK ir virkne iebildumu attiecībā uz piedāvāto likumprojekta redakciju (piemēram, papildus iepriekšminētajiem institūciju paustajam, kuram lielā mērā piekristam, paužam neizpratni par 9.4.3.pantu - organizācijā ar 1000 biedriem vienmēr atradīsies kāds, kura viedoklis atšķirsies no pārējiem; tāpēc organizācijās ir izveidots lēmumu pieņemšanas mehānisms, lai 'position jamming' gadījumā tomēr tiktu pieņemts lēmums)

tā ka ir pausts viedoklis "pārstrādāt likumprojektu",
lai ietaupītu laiku un resursus, strādājot pie jaunas redakcijas un/vai ilgstoši precizējot esošo,
lai ietaupītu laiku un resursus, kas tiktu patērēti 'laužot šķēpus' saskaņošanā MK un jo īpaši Saeimā,

aicinām KNAB izstrādāt un apstiprināt Lobēšanas ētikas kodeksu, kuram brīvprātīgi varēs pievienoties visi tie, kuri tiešām sevi uzskata par lobētājiem. Šis būtu alternatīvs risinājums, kuru atbalstītu arī uzņēmēju organizācijas, kurām rūp to reputācija un ilgtspējīga sadarbība ar publisko sektoru. Tiem, kam nerūp - pēc būtības, arī esošais likumprojekts tos 'neizķers' un nepadārīs redzamākus, jo īpaši komunikācijā ar Saeimas deputātiem.

Ja vērtējam likumprojekta juridisko slodzi - tas drīzāk vērtējams kā 'rekomendējošs' dokuments bez strikta kontroles mehānisma un sankcijām pārkāpuma gadījumā (šaubos, ka tas arī būtu ceļš, kas jāiet).

Ja šāda Lobēšanas ētikas kodeksa izstrādi atbalsta arī citi iesaistītie partneri - domāju, nebūs problēmu saņemt arī MK akceptu šim risinājumam. Šo tad, atšķirībā no likumprojekta izstrādes, mēs varētu veidot starpinstitūciju darba grupā, ar mērķi akceptēt to jau rudenī.

Jānis Butkevičs
Politikas daļas vadītājs

Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera
Kr. Valdemāra iela 35, Rīga, LV-1010, Latvija
T. + 371 67201105
M. + 371 26383483
F. + 371 67820092
janis.butkevics@chamber.lv
www.chamber.lv

From: Pārresoru koordinācijas centrs <pkc@pkc.mk.gov.lv>
To: "tm.kanceleja@tm.gov.lv" <tm.kanceleja@tm.gov.lv>, "pasts@fm.gov.lv" <pasts@fm.gov.lv>, "lm@lm.gov.lv" <lm@lm.gov.lv>, "vm@vm.gov.lv" <vm@vm.gov.lv>, "pasts@varam.gov.lv" <pasts@varam.gov.lv>, "zm@zm.gov.lv" <zm@zm.gov.lv>, "lddk@lddk.lv" <lddk@lddk.lv>, "konkurence@kp.gov.lv" <konkurence@kp.gov.lv>, "lpa@lpa.lv" <lpa@lpa.lv>, "lps@lps.lv" <lps@lps.lv>, "ti@delna.lv" <ti@delna.lv>, "alianse@nvo.lv" <alianse@nvo.lv>, "liaa@liaa.gov.lv" <liaa@liaa.gov.lv>, "ilze.sampina@lmt.lv" <ilze.sampina@lmt.lv>, "Agnese.alksne@lddk.lv" <Agnese.alksne@lddk.lv>, "vineta@lps.lv" <vineta@lps.lv>, "edgars.korcagins@lm.gov.lv" <edgars.korcagins@lm.gov.lv>, "evija.eglite@tm.gov.lv" <evija.eglite@tm.gov.lv>, Solveiga Lice <Solveiga.Lice@mk.gov.lv>, "janis.butkevics@chamber.lv" <janis.butkevics@chamber.lv>, "dace.radzevica@iem.gov.lv" <dace.radzevica@iem.gov.lv>, "imants.zakis@iem.gov.lv" <imants.zakis@iem.gov.lv>, "ggrinvalds@gmail.com" <ggrinvalds@gmail.com>, "didzis.smits@lobby.lv" <didzis.smits@lobby.lv>, "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>, "valts@providus.lv" <valts@providus.lv>
Cc:
Date: 2013.06.12 11:34
Subject: FW: Fw: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien,

PKC uztur atzinumos un saskaņošanas sanāksmē izteiktos iebildumus. Vienlaikus vēršam uzmanību, ka pēc pēdējās saskaņošanas sanāksmes **2013.gada 18.janvārī**, uzklusot pieaicināto dalībnieku viedokļus, KNAB tika izteikts aicinājums būtiski pārstrādāt izstrādāto likumprojektu un pilnveidot anotāciju. Pievienotajā izziņā nav atspoguļoti sanāksmē izteiktie konceptuālie iebildumi, kā arī likumprojekts nav attiecīgi pilnveidots.

AC

Rudīte Osvalde
vadītāja vietniece

Pārresoru koordinācijas centrs

Tālrunis: 67082971

E-pasts: rudite.osvalde@pkc.mk.gov.lv

Adrese: Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1520

Mājaslapa: www.nap.lv

Twitter: [@NAP2020](https://twitter.com/NAP2020)

From: Valts Kalnins <valts@providus.lv>
To: knab@knab.gov.lv
Cc: tm.kanceleja@tm.gov.lv, pasts@fm.gov.lv, lm@lm.gov.lv, vm@vm.gov.lv, pasts@varam.gov.lv, zm@zm.gov.lv, lddk@lddk.lv, konkurence@kp.gov.lv, lpa@lpa.lv, lps@lps.lv, ti@delna.lv, pkc@pkc.mk.gov.lv, alianse@nvo.lv, liaa@liaa.gov.lv, ilze.sampina@lmt.lv, Agnese.alksne@lddk.lv, vineta@lps.lv, edgars.korcagins@lm.gov.lv, evija.eglite@tm.gov.lv, solveiga.lice@mk.gov.lv, janis.butkevics@chamber.lv, dace.radzevica@iem.gov.lv, imants.zakis@iem.gov.lv, ggriņvalds@gmail.com, didzis.smits@lobby.lv, alvils.strikeris@knab.gov.lv
Date: 2013.06.12 10:02
Subject: Re: Fw: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labrīt,

No PROVIDUS puses es vēlos stingri uzturēt iebildumu pret 9. panta trešo daļu. Aizliegums personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, lobēt šo pašu dokumenta projektu radītu šķērslī pilsoniskās sabiedrības organizācijām pieņemt uzaicinājumus darboties kā ekspertiem attiecībā uz dokumentu projektiem, par kuriem organizācijām ir intereses, kuras ir īstenojamas lobēšanas ceļā.

Pirmkārt, šādos gadījumos eksperta un lobētāja darbība ir praktiski grūti nošķirama - ja persona sabiedriskā labuma organizācijas vārdā lobē kādu jautājumu, tā diez vai no šīs lobēšanas varēs abstrahēties, ja tai par to būs jārunā pēc institūcijas uzaicinājuma. Otrkārt, ir grūti saskatāma sabiedrības interese piesaistīt kādu personu kā ekspertu, taču diskvalificēt kā lobētāju. Visticamāk pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir izveidojusies ekspertīze konkrētās jomās tieši tāpēc, ka tām attiecībā uz šiem jautājumiem ir aizstājamās intereses un tās no šo interešu aizstāvēšanas, t.sk. lobēšanas pamatotu iemeslu dēļ nevēlas atteikties. Treškārt, konkrēta dokumenta projekta virzības laiks var būt daudz ilgāks nekā persona ir iesaistīta eksperta kapacitātē. Tādējādi pat īslaicīga darbība eksperta kapacitātē (piemēram, vienreizējs uzaicinājums kā ekspertam piedalīties Saeimas komisijas sēdē) var pēc tam ilgstoši diskvalificēt organizāciju un apgrūtināt tās darbu (jāatceras, ka lobēšanu likumprojekts definē plaši, un tā nav tikai komerciāla lobēšana klienta interesēs).

PROVIDUS uzskata, ka Lobēšanas atklātības likumprojekts paredz pietiekamas atklātības prasības lobētājiem, lai uzaicināto ekspertu lobēšanas darbības nevarētu novest pie publiskās varas institūcijas maldināšanas. Turklāt, ja institūcija kādam ekspertam līdz galam neuzticas, tā vienmēr var izvēlēties kādu uzticamāku ekspertu. Atsevišķos gadījumos, kur eksperts tiek pieaicināts kā konsultants, nepieciešamos ierobežojumus var atrunāt līgumā.

Ar cieņu,
Valts Kalniņš,
PROVIDUS pētnieks

From: Evija Kreismane <Evija.Kreismane@tm.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>, Inta Gara
<Inta.Gara@TM.GOV.LV>
Cc: "ilze.sampina@lmt.lv" <ilze.sampina@lmt.lv>, "Agnese.alksne@lddk.lv"
<Agnese.alksne@lddk.lv>, "vineta@lps.lv" <vineta@lps.lv>,
"edgars.korcagins@lm.gov.lv" <edgars.korcagins@lm.gov.lv>,
"solveiga.lice@mk.gov.lv" <solveiga.lice@mk.gov.lv>, "janis.butkevics@chamber.lv"
<janis.butkevics@chamber.lv>, "dace.radzevica@iem.gov.lv"
<dace.radzevica@iem.gov.lv>, "imants.zakis@iem.gov.lv"
<imants.zakis@iem.gov.lv>, "valts@providus.lv" <valts@providus.lv>,
"ggrinvalds@gmail.com" <ggrinvalds@gmail.com>, "didzis.smits@lobby.lv"
<didzis.smits@lobby.lv>
Date: 2013.06.12 10:56
Subject: RE: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana
[C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien!

Tieslietu ministrija ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk - likumprojekts) un izsaka šādus iebildumus:

1. Lūdzam izslēgt likumprojekta 6. panta otro daļu, jo tā dublē likumprojekta 6. panta pirmo daļu.

2. Lūdzam precizēt likumprojekta 6. panta trešo daļu, konkretizējot, kā jānotiek lobētāja informēšanai par lobēšanas informēšanas publiskošanu. Proti, vai šādai informēšanai pietiek, piemēram, ar iekšējiem noteikumiem, kas ir publiski pieejami, vai nepieciešams individuāli informēt katru lobētāju. Ja informēšanai ir jānotiek katrā individuālā gadījumā atsevišķi, tas rada ievērojamu papildu administratīvo slogu iestādēm, kas nebūtu atbalstāms.

3. Lūdzam precizēt likumprojekta 6. pantu, jo tajā regulētās situācijas nav iespējams nodalīt no likumprojekta 7. pantā regulētajām situācijām. Proti, piedāvātajā redakcijā likumprojekta 6. pants uzliek par pienākumu reģistrēt visus priekšlikumus, kas saņemti par likumprojekta 3. panta pirmajā daļā minētajiem dokumentiem vai to projektiem, savukārt likumprojekta 7. pants paredz atšķirīgu regulējumu uz gadījumiem, kad saņemts iesniegums no fiziskas personas, kurā ietverts priekšlikums savās interesēs.

4. Lūdzam izslēgt likumprojekta 7. pantu, kurā ietverts pienākums reģistrēt tādu iesniegumus, kuros ietverts priekšlikums fiziskas personas privātajās interesēs. Pienākums reģistrēt šādus iesniegumus ierobežo fizisku personu tiesības uz vārda brīvību, kā arī tiesības vērsties valsts un pašvaldību iestādēs un piedalīties valsts un pašvaldību darbā. Šāds ierobežojums ir acīmredzami nesamērīgs ar sasniedzamo mērķi, vēl jo vairāk tādēļ, ka no reģistrēšanās ir iespējams izvairīties, nenorādot personas identifikācijas datus. Būtībā ar likumprojekta 7. pantu tiktu veicinātas situācijas, kad fiziskai personai būtu izdevīgāk īstenot savas tiesības, slēpjot savu identitāti, jo pretējā gadījumā tā var tikt "sodīta", ievietojot datus par to publiskā reģistrā. Papildus 7. panta pirmās daļas 1. punkts rada administratīvo slogu iestādei, atsevišķi informējot ikvienu fizisku personu par tās datu publiskošanu, savukārt likumprojekta 7. panta pirmās daļas 2. punkts uzliek papildu slogu, tostarp finansiālu, fiziskajai personai rakstot atkārtotas vēstules valsts varas institūcijām ar lūgumu tās datus nepubliskot. Tāpat ir iespējamās situācijas, kad šīs prasības un

termiņus var nebūt iespējams izpildīt, piemēram, ja persona izcieš sodu ieslodzījuma vietā. Ievērojot minēto, Tieslietu ministrija lūdz likumprojektu attiecināt tikai uz "profesionāliem lobētājiem".

5. Likumprojekta 7. panta pirmās daļas 2. punkts paredz informācijas reģistrēšanu un publicēšanu atbilstoši likumprojekta 5. panta pirmajai daļai. Vēršam uzmanību, ka likumprojekta 5. pants regulē lobēšanas līgumu, līdz ar ko nav saprotams, kāda informācija ir reģistrējama un publicējama. Līdzīgi neatbilstošas norādes ir ietvertas arī likumprojekta 7. panta trešajā daļā, 8. panta 1. punktā. Lai būtu iespējams pēc būtības izvērtēt likumprojektā ietvertās tiesību normas, lūdzam likumprojektu precizēt, nodrošinot tajā korektu atsauču lietošanu.

Papildus izsakām šādus priekšlikumus:

1. Likumprojekta 4.panta otrajā daļā tiek izsmeloši uzskaitīti tie gadījumi, kad uzskatāms, ka lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs. Proti, ja tas ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba (tiesiskajās) attiecībās; ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kura sniedz lobēšanas pakalpojumus. Lūdzam atkārtoti izvērtēt, vai likumprojekta 4. panta otrā daļa aptver visus gadījumus, kad varētu tikt uzskatīts, kad fiziska persona veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs. Piemēram, gadījumā, ja persona nav darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, bet tiek nodarbināta, pamatojoties uz uzņēmuma līgumu. Turklāt likumprojekta 4. panta otrās daļas 1. un 2. punktā minētajām tiesiskajām attiecībām nav nekādas nozīmes, ja sākotnēji ir jākonstatē, kā interesēs tiek veikta lobēšana.

2. Lūdzam precizēt likumprojekta 5. pantu, jo nav saprotams, vai tas ir saistīts ar likumprojekta 4. panta otrajā daļā minēto uzskaitījumu, kad tiek uzskatīts, ka persona veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs vai ir uzskatāma par atsevišķu, patstāvīgu tiesību normu. Piemēram, nav saredzama jēga slēgt lobēšanas līgumu, ja persona atrodas darba tiesiskajām attiecībās un tās amata aprakstā ir ietverts pienākums veikt lobēšanas darbības. Tai pat laikā 4. panta otrā daļa liek domāt, ka likumprojekta 5. pants ir attiecināms tikai uz likumprojekta 4. panta otrajā daļā minētajiem gadījumiem.

Eviņa Kreišmane
Tieslietu ministrijas
Valststiesību departamenta
Konstitucionālo tiesību nodaļas
juriskonsulte
tālr. 67036985
fakss 67036978
Juridiskā adrese: Brīvības bulvārī 36, Rīgā, LV-1536
Faktiskā darba vieta: Raiņa bulvārī 15, Rīgā

From: Solveiga Līce <Solveiga.Lice@mk.gov.lv>
To: "Alvis.Strikeris@knab.gov.lv" <Alvis.Strikeris@knab.gov.lv>
Cc: Zane Legzdina - Joja <Zane.Legzdina@mk.gov.lv>, Eva Upīte <Eva.Upite@mk.gov.lv>, Rudīte Osvalde <rudite.osvalde@pkc.mk.gov.lv>
Date: 2013.06.12 12:01
Subject: RE: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257B8200487018]

Labdien, Alvil!

Pielikumā nosūtu iebildumus/priekšlikumus komentāru veidā pie attiecīgajām teksta vienībām pievienotajos dokumentos. Par būtību kopumā (atkārtošos):

- Nesaskatām pamatojumu atsevišķiem gadījumiem pieņemt jaunu likumu, jo nav risku un problēmu analīzes, kas pamatotu, ka tiešām Latvijā pastāv plašs profesionālo lobētāju loks. Nav informācijas par to, cik tādu ir (vismaz pilotprojekta veidā, ja VARAM to ir ieviesis). Nav informācijas par problēmām un konkrētām sekām tam, ka šāds regulējums vēl nav ieviests, arī koncepcijā tas nav atrodams.

- Nav atspoguļots ieguvums, kāds būs no tā, ka lobētāji tiks publicēti, ir pateikts tikai, ka tas nodrošinās atklātību, bet vai tas ir tikai tāpēc, lai uzzinātu, kas ir sniedzis. Mūsuprāt, svarīgāks ir saturs. Ja svarīgi zināt personas, kas vispār lobē, tad rodas jautājums, vai mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgas iespējas sniegt priekšlikumus vai kontrolēt interešu konflikta vai pat korupcijas iespējamību. Mums nav skaidrs īstais mērķis šim regulējumam.

- Citu valstu pieredze nav kopējama Latvijas sistēmā, jo Latvijā lēmumu pieņemšanas/likumdošanas process ir balstīts uz sabiedrības līdzdalības mehānismiem un atklātību, ko nodrošina likumā noteiktā valdības sēžu atklātība (t.sk. tiešraides kopš 11.06.2013.), projektu izsludināšanas un saskaņošanas process, kas ir atklāts un iespējas iesaistīties ir visiem, kas vēlas, valsts pārvaldes iestādēm ir jāpublicē mājaslapās informācija par sabiedrības līdzdalību, darba grupām, svarīgākajiem projektiem visos tā virzības posmos (regulējums spēkā ar 01.07.2013.). Ja problēmas ir tikai Saeimā, jāgroza Saeimas kārtības rullis, bet tas būtu jādara Saeimai pašai, jo vienreiz jau mēģinājums bija. Tikai Saeima pati labāk zinās kā to noregulēt, bet ir jāsaprot, kāds no tā tiešām labums būs.

- Priekšlikums kopumā:

- noformulēt problēmu, nedefinēt mērķauditoriju pēc iespējas, atspoguļot kā pēc būtības piedāvātais risinājums risina problēmu.

- izejot no iepriekšējā, var domāt par risinājumu. Piemēram, Interešu konflikta novēršanas likumā vai Informācijas atklātības likumā iekļaut lobēšanas definīciju (ar mērķi noteikt, kas liecina par to, kad tā lobēšana kļūst prettiesiska), izvērtēt lobētāju reģistru, ja tādi profesionāli lobētāji tiešām eksistē, ierobežojumi amatpersonām (izvērtēt, vai nepieciešams vēl papildus tas, kas jau ir likumā noteikts, nevajag radīt paralēlo regulējumu).

- Paredzēt likumā iestādi, kas kontrolē likuma normu ievērošanu.

- Ja tiešām nonāk pie secinājuma, ka vienots lobētāju reģistrs ir nepieciešams, pamatots un racionāls, var rosināt koncepcijas grozījumus. Šobrīd notiek jauno politikas iniciatīvu apkopošana, kuras ietvaros bija iespēja šādu iniciatīvu pieteikt PKC. Cik sapratu, to ietvaros var pieteikt arī finansējumu. Nezinu cik tālu tā ir, tur jājautā PKC.

- Saistītie projekti jāvirza vienlaikus, līdz ar to jābūt arī likumprojektiem par atbildību. Jābūt kontroles un atbildības mehānismam, kuru vērtē vienlaikus ar pamatnormām.

Cieņā
Solveiga

SOLVEIGA LĪCE
Juridiskā departamenta
vadītāja vietniece

VALSTS KANCELEJA
Brīvības bulv. 36, Rīga, LV-1520, LATVIJA
Tālr.: 67082915, Fakss: 67082961
Solveiga.Lice@mk.gov.lv
www.mk.gov.lv

From: Ludmila Ivanova <Ludmila.Ivanova@varam.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Cc: Aivars Mičulis <Aivars.Miculs@varam.gov.lv>
Date: 2013.06.11 09:44
Subject:

Labdien!

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Pašvaldību departaments ir izskatījis Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”, tā anotāciju un izziņu un saskaņo to bez iebildumiem.

*Ar cieņu,
Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas
Pašvaldību departamenta
Pašvaldību pārraudzības nodaļas
juriskonsulte **Ludmila Ivanova**, 66016524*

ludmila.ivanova@varam.gov.lv

<dauks@mk.gov.lv>

2012.07.03 13:21

To Alvils.Strikeris@knab.gov.lv

cc

Su Finanšu ministrija informē, ka iebildumu par projektu

bje VSS-626 nav

ct

Saskaņojums izsludinātajam projektam VSS-626

From: Pasts <Pasts@fm.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" (alvils.strikeris@knab.gov.lv)"
<alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Date: 2012.11.27 13:36
Subject: TAP (VSS-626)
Sent by: Dancīte Inguna <Inguna.Dancite@fm.gov.lv>

Labdien!

Finanšu ministrija ir izskatījusi precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (VSS-626) un izsaka šādu priekšlikumu.

Likumprojekts 3.panta pirmā daļa noteic, ka lobēšana ir privātpersonas interesēs veikta darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. Savukārt likumprojekta 4.panta pirmās daļas 7.punkts paredz gadījumu, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūcijas interesēs. Ņemot vērā minēto ierosinām attiecīgi precēt likumprojektu, lai būtu viennozīmīgi un nepārprotami skaidrs lobēšanas jēdziens.

Ar cieņu,
Dana Aleksandrova
Finanšu ministrijas Tiesību aktu departamenta
Tiesību aktu nodaļas vadītājas vietniece
67095628

KNAB LietvedībaSent by: KNAB
Lietvedība

2012.07.03 08:28

Please respond to
knab@knab.gov.lv

To: Diana Kurpniece/KNAB, Alvis Strikeris/KNAB

cc

Su Fw: Viedoklis par Lobēšanas atklātības likumprojektu

bje

ct

Labdien!

Vēlos izteikt viedokli par Lobēšanas atklātības likumprojektu.

- Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 3.punktā nepieciešams precizēt, kas tiek saprasts ar publiskās varas institūcijas pārstāvi, jo pārstāvēt institūciju ir tiesības tikai ierobežotam amatpersonu lokam.
 - Attiecībā uz likumprojekta 2.panta otrajā daļā noteiktajiem dokumentiem nepieciešams precizēt dokumentu uzskaitījumu atbilstoši spēkā esošajai dokumentu „klasifikācijai” / hierarhijai. Piemēram, MK rīkojums ir ārējais normatīvais akts, līdz ar to tas iekļaujas pirmajā punktā. Iespējams, tikai jānorāda sasaisti ar citu normatīvo aktu. Tāpat nav skaidrs, kas ir politisks lēmums, jo tāds jēdziens nav definēts citos normatīvajos aktos.
 - Uzskatu, ka 3.pantā noteiktais lobēšanas jēdziens ir šauri definēts, turklāt tas neietver publiskās varas institūcijas rīcību dokumenta ieviešanas procesā.
 - Trešā panta otrajā daļā nepieciešams precizēt vai ir būtiskas atšķirības saziņas un komunikācijas līdzekļa terminu lietojumā.
 - Nav skaidrs 3.panta trešajā daļā minētā rakstveida līguma statuss.
 - Attiecībā pret lobētāju reģistrēšanu (4.pants) – uzskatu, ka šāds reģistrs jāveido centralizēti, nevis katrai publiskās varas institūcijai atsevišķi. Tas būs milzīgs administratīvais šķērslis visās valsts un pašvaldību institūcijai – katrai noteikt lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas kārtību.
 - 4.panta pirmās daļas otrajā punktā minēts par personu, kura nodarbina lobētāju. Vēršu uzmanību tam, ka sabiedriskā labuma organizācijas veic interešu aizstāvību brīvprātīgi, tādējādi netiek nodibinātas darba tiesiskās attiecības ar personu, kura lobēs konkrētas idejas.
 - 4.panta pirmās daļas 5.punkts paredz reģistrēt informāciju par dokumenta vai tā projekta nosaukumu, par kuru tiek veikta lobēšana. Vēršu uzmanību, ka lobēšanu var veikt arī tad, ja konkrēts dokumenta projekts nav.
 - 5.panta pirmajā daļā nav paredzēts, ka lobētājam ir tiesības ierosināt konkrēta dokumenta projekta izstrādi.
 - 5.panta otrajā daļā minēta lobētāja profesionālā ētika. Vai šāds dokuments ir pieejams un Latvijā apstiprināts? Ja nē, tad šī norma ir svītrojama.
 - 6.panta pirmā un otrā daļa ir pretrunā ar likumprojektā ietverto lobēšanas jēdzienu, jo par lobētāju tiek uzskatīta privātpersona, nevis persona, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis.
 - Nav pamatota norma, kāpēc aizliegts slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas ir atkarīga no darba rezultāta (6.panta ceturtās daļas 5.punkts).
 - 6.panta piektajā daļā ietvertais priekšlikums ir plaši interpretējams, tāpēc tas ir jāprecizē vai jāsvītro.

- 7.panta otrās daļas 3.punkts ir jāizvērtē no tā viedokļa, ka, piemēram, ministrs atbilstoši politiskajai dienas kārtībai var ierosināt jautājuma izskatīšanu valdībā, uzklusot lobētāja priekšlikumu. Vai tas būs likuma pārkāpums?
- Atkārtoti uzskatu, ka nav racionāli un samērīgi katrai publiskās varas institūcijai izdot lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību.

Ar cieņu,
Andris Grafs

Andris Grafs
E-mail: andris@jaunatnespolitika.lv
andris.grafs@yahoo.co.uk
Phone: +371 29784407

LATVIJAS REPUBLIKAS IEKŠLIETU MINISTRIJA

Čiekurkalna 1.līnija 1 k-2, Rīga, LV-1026, tālrunis 67219263, fakss 67829686, e-pasts kanceleja@iem.gov.lv

Rīgā

03.07.2012

Nr.1-57/1982

Korupcijas novēršanas un
apkarošanas birojam

Uz 14.06.2012. Nr.24, 43. §

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”
(VSS-626)

Iekšlietu ministrija savas kompetences ietvaros ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja sagatavoto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – projekts) un atbalsta tā turpmāko virzību, vienlaikus izsakot šādus iebildumus:

1. vēršam uzmanību uz to, ka projekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā ir noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas reģistrē un publicē informāciju par lobētāju. Tomēr arī projekta 4.panta trešā daļa paredz deleģējumu publiskās varas institūcijai noteikt lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību. Papildus jānorāda, ka projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) (turpmāk – anotācija) IV sadaļā ir norādīts, ka nav nepieciešams izstrādāt tiesību aktu projektus, kas saistīti ar projektu, līdz ar to arī nav saprotams izdodamā iekšējā normatīvā akta saturs. Vienlaikus nav saprotams, vai projekta 3.panta otrajā daļā minētais priekšlikums ir uzskatāms par iesniegumu. Ja priekšlikums ir uzskatāms par iesniegumu, tad Iesniegumu likuma 3.panta piektā daļa jau paredz deleģējumu iestādes vadītājam noteikt iesniegumu un atbilstu reģistrācijas kārtību. Ņemot vērā minēto, svītrot projekta 4.panta trešo daļu un projekta pārejas noteikumu vai aizpildīt projekta anotācijas IV sadaļu. Vienlaikus jānorāda, ka projekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā ir noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas reģistrē un publicē informāciju par lobētāju, bet pēc būtības projekts šādu regulējumu neparedz, vienīgais paredzot gadījumu, kādā neregistrē lobētāju, un kādā gadījumā papildina reģistrēto informāciju par lobētāju.

2. Svītrot projekta 2.panta otrās daļas 7.punktu, jo nav saprotama privātpersonas, kas veic lobēšanu, iespējamā ietekme attiecībā uz iekšējā normatīvā akta ierosināšanu, izstrādi un saskaņošanu, jo, atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 72.panta ceturtajā daļā noteiktajam, iekšējais normatīvais akts ir saistošs iestādei (tās struktūrvienībai, darbiniekiem) vai amatpersonām, attiecībā uz kurām tas izdots, līdz ar to iekšējais normatīvais akts neattiecas uz trešajām personām;

3. Precizēt projekta 3.panta otro daļu, jo nav saprotams, pie kā privātpersonai kā lobētājam ir jāvēršas, vai pie publiskās varas institūcijas vai pie konkrēta publiskās varas institūcijas pārstāvja.

4. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 1.panta otrā un trešā daļa paredz, ka likuma mērķis ir veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību līdzdalību lēmumu pieņemšanā, kā arī nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām minētajām personām iesaistīties lobēšanā. Projekta 3.panta otrā un trešā daļa nosaka, lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību. Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu. Savukārt projekta 4.panta pirmā daļa paredz, kādu informāciju reģistrē un publicē par lobētāju. Ievērojot minēto, jānorāda, ka projektā ar lobētāju tiek saprasta fiziska persona, kura ir noslēgusi līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu. Norādām, ka nav saprotams, kāpēc lobētājs ir jāreģistrē un jāpublicē, bet tā fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai šādas personas apvienība, ja tā pati veic lobēšanu, nav jāreģistrē un jāpublicē. Vienlaikus norādām, ka arī projekta 5. un 7.pants attiecas tikai uz lobētāju. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projektu, kā arī izvērtēt iespēju papildināt projektu ar jaunu pantu, skaidrojot, kas ir lobētājs.

5. Precizēt projekta 4.panta pirmo daļu, jo nav saprotams, kas ir uzskatāms par lobēšanas uzsākšanas brīdi, vai tas ir lobēšanas rakstveida līguma noslēgšanas datums, vai brīdis, kad tiek izteikts priekšlikums.

6. Papildināt projekta 4.panta pirmo daļu, nosakot, ka reģistrē arī fiziskās personas datus un juridiskās personas reģistrācijas numuru, jo bez minētās informācijas ir apgrūtināti identificēt gan lobētāju, gan fizisku vai juridisku personu, kura nodarbina lobētāju vai kuras interesēs veic lobēšanu.

7. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 4.panta ceturrtā daļa paredz, ka lobētāja kontaktinformāciju reģistrē kā ierobežotas pieejamības informāciju. Savukārt projekta 4.panta pirmā daļa nemaz neparedz, ka par lobētāju reģistrē kontaktinformāciju. Ņemot vērā minēto, attiecīgi papildināt projekta 4.panta pirmo daļu.

8. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 4.panta pirmās daļas 6.punkts paredz, ka reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē lobētāja sniegtā priekšlikuma īsu satura atklāstu. Savukārt projekta 4.panta piektā daļa nosaka, ka lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Ņemot vērā minēto, nav saprotams, kāpēc institūcijas tīmekļa vietnē publicē tikai lobētāja sniegtā priekšlikuma īsu satura atklāstu, ja lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija.

9. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta anotācijas I sadaļas 4.punktā ir minēts, ka projektā ir paredzēts izņēmons, kad lobētājs un tā sniegtais priekšlikums nav obligāti jāpublicē institūcijas mājas lapā, tas ir, ja persona, kas varētu būt uzskatāma

par lobētāju, ir pieaicināta kā eksperts no institūcijas puses, nevis pēc paša lobētāja iniciatīvas, vienlaikus par to norādot attiecīgā dokumenta projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā). Savukārt no projekta 4.panta sestās daļas neizriet, ka uzaicinātā persona ir tāda, kuru varētu uzskatīt par lobētāju. Papildus nav saprotams, pēc kā varēs noteikt, var vai nevar personu uzskatīt par lobētāju. Vienlaikus norādām, ka Ministru kabineta 2009.gada 15.decembra instrukcijas Nr.19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” 63.punkts jau pašreiz nosaka, ja projekta izstrādē ir pieaicināts eksperts, tad aizpilda sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) VI sadaļas 4.punktu "Saeimas un ekspertu līdzdalība". Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta 4.panta sesto daļu.

10. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 5.panta otrā daļa paredz, ka lobētājam ir pienākums ievērot lobētāju profesionālo ētiku. Savukārt projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) (turpmāk – anotācija) IV sadaļā ir norādīts, ka nav nepieciešams izstrādāt tiesību aktu projektus, kas saistīti ar projektu. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta anotācijas IV sadaļu, kā arī papildināt projektu ar deleģējumu Ministru kabinetam noteikt lobētāju ētiku, kā arī papildināt projektu ar pārejas noteikumu, līdz kuram datumam Ministru kabinetam ir jāizdod noteikumi par lobētāju ētiku.

11. Vēršam uzmanību uz to, ka nav saprotams, vai personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, un valsts amatpersonai ir atļauts lobēt savās interesēs kā sabiedrības loceklim. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta 6.panta pirmo un otro daļu vai precizēt projekta anotācijas I sadaļas 4.punktu.

12. Precizēt projekta 6.panta ceturtās daļas 4.punktu, jo nav saprotams, kā lobētājs var izmantot savu dienesta un profesionālo stāvokli, ja, atbilstoši projekta 6.panta pirmajai un otrajai daļai, personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, un valsts amatpersonai amata pilnvaru laikā aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs.

Vienlaikus izsakām šādus priekšlikumus:

1. papildināt projektu ar jaunu punktu, skaidrojot, kas ir publiskās varas institūcija. Vienlaikus norādām, ka nepieciešams precizēt projekta 4.panta trešajā daļā ietvertu pilnvarojumu atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumiem Nr.108 „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi”.

2. Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 2.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka likums nosaka tiesiskas lobēšanas principus. Savukārt no projekta skaidri nav saprotams, kuri ir tiesiskas lobēšanas principi. Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka, atbilstoši juridiskās tehnikas prasībām, tiesību normai ir jābūt skaidrai un saprotamai, attiecīgi precizēt projektu.

3. Izvērtēt projekta 2.panta otrajā daļā, 3.panta pirmajā daļā un 7.panta otrās daļas 3.punktā lietotos vārdus „dokumenta vai tā projekta ierosināšana, izstrāde, saskaņošana, pieņemšana vai izsludināšana” (attiecīgā locījumā), jo var tikai ierosināt dokumenta projekta izstrādi, kā arī izstrādāt un saskaņot dokumenta projektu nevis dokumentu.

4. Izvērtēt projekta 3.panta otrajā daļā minēto, ka priekšlikumu var iesniegt arī mutiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli, jo nav saprotams, kā varēs identificēt lobētāju, ja viņš izteiks priekšlikumu pa telefonu, kā arī, kā varēs reģistrēt lobētāju, ja nevarēs pārliecināties par patiesiem personas datiem. Vienlaikus norādām, ka projekta 2.panta trešās daļas 2.punkts nosaka, ka likums neattiecas uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.

5. Aizstāt projekta 3.panta otrajā daļā vārdu „likumā” ar vārdiem „šajā likumā”.

6. Aizstāt projekta 3.panta trešajā daļā vārdu „personu” ar vārdiem „fizisku vai juridisku personu” atbilstoši projekta 4.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktajam.

7. Projekta 4.pants paredz, ka katra publiskās varas institūcija reģistrē un publicē informāciju par lobētāju. Vēršam uzmanību uz to, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta desmitā daļa nosaka, ka valsts pārvaldi organizē pēc iespējas efektīvi. Ņemot vērā minēto, uzskatām, ka tikai vienai publiskās varas institūcijai ir jāreģistrē un jāpublicē informācija par lobētāju nevis katrai publiskās varas institūcijai atsevišķi. Ja lobētāju reģistrācija un publiskošana tiek veikta katrā publiskās varas institūcijā atsevišķi, tad netiek sasniegts likuma mērķis nodrošināt lobēšanas atklātību un veicināt uzticību lobētāja un publiskās pārvaldes darbībai, kā arī tiek nesamērīgi izmantoti resursi, lai, piemēram, noskaidrotu, vai lobētājs ir vispār reģistrējies, kā arī kurā valsts pārvaldes institūcijā ir reģistrējies.

8. Precizēt projekta 4.panta otrās daļas pirmo teikumu, jo nav saprotams, vai ir jāpublicē informācija par lobētāju, ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu.

9. Precizēt projekta 4.panta septīto daļu, jo nav saprotams, kāda informācija ir pastāvīgi glabājama publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē.

10. Vēršam uzmanību uz to, ka nav saprotams, kāda ir paredzēta atbildība, ja lobētājs nepilda savus pienākumus un pārkāpj lobētājam noteiktos aizliegumus, kā arī pārkāpj lobēšanas aizliegumus. Vienlaikus nav saprotama, kāda ir paredzēta atbildība, ja, piemēram, publiskās varas institūcijas pārstāvis neievēro vienlīdzības principu, līdz ar to kādam no lobētājiem nodrošina īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām.

11. Papildināt projekta 5.panta otro daļu ar jaunu punktu, nosakot, ka lobētāja pienākums ir uzrādīt par lobēšanu noslēgto rakstveida līgumu, jo tas mazinātu iespēju, ka lobēšana tiek veikta neesošas privātpersonas vārdā vai netiek atklāta informācija par privātpersonu, kuras interesēs tiek veikta lobēšana. Ņemot vērā minēto, attiecīgi svītrot projekta 6.panta ceturtais daļas 2.punktu.

12. Aizstāt projekta 7.panta pirmajā daļā skaitli un vārdu „5.pantā” ar skaitli un vārdiem „5.panta pirmajā daļā”.

13. Izvērtēt, kā nodrošināt vienlīdzības principa ievērošanu, kura pārkāpšana ir aizliegta projekta 7. panta otrās daļas 1. un 3.punktā minētajos gadījumos, jo lobētājs vienā un tajā pašā jautājumā var vērsties pie dažādiem publiskās varas institūcijas pārstāvjiem, kuri var nebūt informēti par konkrēto lobēšanas procesu.

14. Izvērtēt iespēju papildināt projektu ar regulējumu, kas noteiktu kā informācija par lobētāju tiek atspoguļota tajos projekta 2.panta otrajā daļā minētajos dokumentos, kuriem, atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 7.aprīļa noteikumiem Nr.300 „Ministru kabineta kārtības rullis”, nav paredzēts pievienot sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu (anotāciju).

15. Aizstāt projekta pārejas noteikumā vārdus „piektajā daļā” ar vārdiem „trešajā daļā”.

Valsts sekretāre

I.Pētersone-Godmane

Radzeviča, 67219418
dace.radzevica@iem.gov.lv

Zaķis, 67219587
imants.zakis@iem.gov.lv

Likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība		
1.	Pamatojums	Ministru kabineta 2011.gada 6.decembra protokollēmums Nr.72 33.§ (TA-2581, TA-176); Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojuma Nr. 647 „Par koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”” 3.punkts.
2.	Pašreizējā situācija un problēmas	Lobēšana ir visā pasaulē izplatīta likumdošanas procesa un dažādu publiskās varas lēmumu (piemēram, lēmumu par attīstības plānošanu, teritoriālo plānošanu, publisko iepirkumu veikšanu, citu veidu iegādēm valsts, pašvaldību, kapitālsabiedrību vajadzībām, publisko privāto partnerību u.c.) pieņemšanas ietekmēšana noteiktu privātpersonu interesēs. Lai arī lobētāji bieži vien sniedz lēmumu pieņēmējiem būtisku informāciju par attiecīgās jomas darbību, tomēr ekonomiski spēcīgākām lobētāju grupām ir lielas priekšrocības panākt sev labvēlīgu lēmumu pieņemšanu, tādējādi radot savai darbībai labvēlīgākus apstākļus, salīdzinot ar personām, kas neizmanto vai resursu trūkuma dēļ nespēj izmantot dažādus lobēšanas papēmienu. Informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku, mazina valsts uzraudzību un kontroli aktīvām lobistu organizācijām. Starptautiskā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (turpmāk – OECD) 2010.gada 18.februārī izdevusi rekomendācijas (C(2010)16), kurās OECD dalībvalstis ir aicinātas noteikt vienotas prasības lobēšanas regulējumā, paredzot konkrētus labas pārvaldības principus, tajā skaitā noteikt skaidru lobēšanas un lobētāju definīciju, nodrošināt lobēšanas caurskatāmību un atklātumu, nodrošināt visus lobētājus ar vienlīdzīgām tiesībām piekļūt lobēšanas objektiem jeb par lēmumu pieņemšanu atbildīgajām amatpersonām un vienādas ne tikai tiesības, bet arī iespējas lobēšanas aktivitāšu veikšanai. Vienlaicīgi jāatzīmē, ka kopš 2000.gada jūnija Latvija ir pievienojusies Eiropas Padomes Starpvalstu pretkorupcijas grupai (GRECO), kuras mērķis ir uzlabot tās dalībvalstu spēju apkarot korupciju, savstarpēja novērtējuma procesa un dalībvalstu spiediena ceļā kontrolējot šo dalībvalstu pieņemto saistību izpildi. Saistībā ar minēto GRECO ietvaros regulāri tiek veikts valstu novērtējums, un 2012.gadā noslēdzās IV kārtas novērtēšana, kas bija veltīta korupcijas novēršanas jautājumiem parlamentā, tiesā un prokuratūrā. GRECO atzīst, ka Saeimā ir ieviesti pasākumi, lai nodrošinātu atklātību un sabiedrībai pieejamību informācijai par

	ierosinātajiem likumiem un pieņemtajiem likumiem, kā arī nodrošināta iespēja sekot līdzi Saeimas plenārsēdēm. Atzinīgi tiek vērtēti arī 2012.gada 19.janvāra grozījumi Saeimas Kārtības rullī, kas paredz atklātu balsošanu, apstiprinot, ievēlot un ieceļot amatā amatpersonas. Savukārt saistībā ar lobēšanas jautājumiem GRECO ziņojumā norādīts, ka pašreiz Saeimas deputātiem nav obligāti jāsniedz informācija par tikšanos un konsultācijām, kas ārpus komisiju sēdēm notikušas ar trešajām pusēm saistībā ar virzītajām likumdošanas iniciatīvām. Caurspīdīguma trūkums šajā jomā veido būtisku robu sistēmā, kas dod pamatu apgalvojumiem par pieaugošu privāto interešu ietekmi likumdošanas procesā. Korupcijas novēršanas un apkarošanas programmā 2009. - 2013. gadam kā viens no izvirzītajiem mērķiem bija savlaicīga likumprojektu publicēšana, kā arī anotāciju un informācijas, kas attiecas uz notikušajām konsultācijām ar privātpersonām un lobētājiem, publicēšana. Tādējādi GRECO rekomendē ieviest normatīvo regulējumu, kas nosaka kārtību, kādā parlamenta deputāti komunicē ar lobētājiem un citām iesaistītajām pusēm, kas mēģina ietekmēt likumdošanas procesu. Šobrīd visā pasaulē notiek diskusijas par lobēšanas prakses tiesiskajiem un ētiskajiem aspektiem un attiecīgi par prasībām lēmumu pieņemšanas pārskatāmības nodrošināšanai. Virkne valstu jau ir reglamentējušas lobēšanas procesu vai nu ar īpašu likumu (piemēram, Lietuva, Kanāda, ASV, Polija, Meksika, Maķedonija u.c.) vai ar noteikumiem citu likumu ietvaros (Vācija, Slovēnija), kā arī daudzās valstīs notiek diskusija par nepieciešamību šo jautājumu regulēt, pieņemot attiecīgu tiesību aktu (Lielbritānija, Igaunija, Norvēģija). Būtiskākā starptautiskā iniciatīva ir Eiropas Komisijas darbs pie tā, lai dalībvalstīs tiktu maksimāli nodrošināta publiskās darbības caurskatāmība. KNAB atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojumā Nr.647 "Par koncepciju "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem"" noteiktajam ir izstrādājis likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”, kas tika uzsludināts Valsts sekretāru sanāksmē 2012.gada 14.jūnijā (VSS-626). Pašreiz notiek likumprojekta saskaņošana ar ieinteresētajām institūcijām, jo notiek diskusijas par daudziem fundamentāliem jautājumiem, tāpēc ar Ministru kabineta 2013.gada 27.marta rīkojumu Nr.113 „Grozījums Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojumā Nr.647 "Par koncepciju "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem"" likumprojekta iesniegšanas termiņš Ministru kabinetā pagarināts līdz 2013.gada 31.decembrim. Lai līdzsvarotu dažādu sabiedrības grupu līdzdalību lēmumu pieņemšanā un nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā, ir jānodrošina informācijas par šobrīd veiktajām lobēšanas aktivitātēm publiskums. Izvērtējot pašreiz spēkā esošo normatīvo aktu bāzi, ir secināms, ka minēto lobēšanas publiskumu
--	---

	nenodrošina neviens spēkā esošais likums. Saskaņā ar Informācijas atklātības likumu ir iespējams publicēt tikai tādu informāciju, kas ir iestādes rīcībā vai ko iestādei atbilstoši tās kompetencei ir pienākums radīt. Informācijas atklātības likums neparedz pienākumu radīt informāciju, tādēļ nav piemērojams situācijā, kad kāda veida ziņas vai dati, piemēram, par lobēšanas aktivitātēm, nav radīti. Šobrīd publiskās varas institūcijām, respektīvi, to amatpersonām un darbiniekiem, nav skaidri noteikta pienākuma, kas izriet no ārējiem normatīvajiem aktiem, dokumentēt un iekļaut savā aprītē informāciju par komunikāciju ar jebkuru lobētāju. Vismazāk informācijas ir par lobētāju darbības ietekmi uz politisko amatpersonu lēmumu pieņemšanu Saeimā un Latvijas lielākajā pašvaldībā – Rīgas domē. Faktiski nekāda sistematizēta vai noteiktā kārtībā pieejama informācija par komunikāciju ar visiem lobētājiem augstākminētajās institūcijās nav publiski pieejama. Lai arī Saeimā, lai nodrošinātu pilsoniskās sabiedrības attīstību Latvijā un uzlabotu Saeimas un NVO sadarbību, balstoties uz savstarpēju izpratni un atbalstu, kā arī uzsvērt NVO darbības nozīmi demokrātiskā valstī, Saeima 2006.gada 30.martā ir pieņēmusi „Deklarāciju par pilsoniskās sabiedrības attīstību Latvijā un sadarbību ar nevalstiskajām organizācijām” un regulāri reizi gadā rīko Saeimas un NVO forumus, tomēr publiski Saeimas mājaslapā nav pieejama sistematizēta informācija par šīs institūcijas faktisko komunikāciju ar konkrētajām nevalstiskajām organizācijām, nav pieejams minēto Deklarāciju parakstījušo organizāciju saraksts un informācijas par Saeimas un NVO ikdienas saziņu ar desmit Saeimas komisiju koordinatoriem saturs. Vienīgā informācija, ko varētu zināmā mērā attiecināt uz lobēšanas darbību, kas ir pieejama Saeimas mājas lapā, ir publicēta sadaļā par darba kārtību pēc komisijām¹, kur, atverot datni par konkrētās sēdes datumu, uzskatāmi redzams, ka no 11.Saeimas 17 komisijām tikai trīs komisijas sniedz ziņas par uz sēdi uzaicinātajām personām, minot pārstāvja vārdu, uzvārdu un amatu. Šāda informācija pieejama Izglītības, kultūras un zinātnes komisijas, Mandātu, ētikas un iesniegumu komisijas un Pieprasījumu komisijas darba kārtības aprakstā. Savukārt no 16 apakškomisijām, tikai viena – Ārlietu komisijas Baltijas lietu apakškomisija, norāda šādu informāciju. Tomēr saskaņā ar Likumprojektu – informācija par institūcijas organizētu sadarbību ar privātpersonām, tai skaitā uzaicināšanu piedalīties sēdēs, netiek uzskatīta par lobēšanu, līdz ar to pat vēl pilnīgākas šādas informācijas publicēšana neatrisinās problēmu kopumā. Valsts pārvaldē daļēju ieskatu par organizētās pilsoniskās sabiedrības darbību un ietekmi uz izpildvaras lēmumu pieņemšanu var iegūt no Ministru kabineta kārtības ruļļa
--	---

¹ <http://titania.saeima.lv/livs/saeimasnotikumi.nsf/ComissionsList?readform>

KNABAnot_130605_lob; Likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)

	noteiktajā kārtībā sniegtajiem atzinumiem par tiesību akta projektu, to anotācijām un no Ministru kabineta sēžu tiešraidēm internetā. Ministru kabinets ir parakstījis, ko līdz 2013.gada 7.novembrim ir parakstījušas 352 organizācijas (Saraksti nesistematizētā veidā ir pieejami mājaslapā). Papildus minams arī tas, ka dokumentēta un pieejama ir informācija par normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotu sabiedrisko vai publisko apspriešanu gan valsts, gan pašvaldību institūcijās, kā arī izveidotajām darba grupām un konsultatīvajām padomēm. Tomēr tas, ka, iespējams, ļoti efektīva ir lobētāju darbība ārpus Ministru kabineta sēdēm un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 48.pantā paredzētajām oficiālajām sabiedrības līdzdalības formām, piemēram, individuāli sazinoties ar politiskajām vai izpildvaras amatpersonām, apliecina fakti, kas tiek tikai nejauši izpausti. Piemēram, tikai no intervijām plašsaziņas līdzekļos sabiedrība uzzināja, ka lobēšana par 2014.gada Valsts budžeta likumu aktīvi notikusi, gan tiekoties ar Izglītības ministru, gan arī ar Ministru prezidentu. Efektīvākie lobisti arvien retāk cenšas izmantot publiskas un kolektīvas sabiedrības līdzdalības formas, jo to ietvaros nav iespējams panākt tieši sava paustā viedokļa ņemšanu vērā. Turklāt lobēšana privātpersonu interesēs intensīvi notiek, arī ierosinot veikt grozījumus normatīvajā aktā vai arī iniciējot jauna normatīvā akta izstrādi – tas ir procesā, kam nav paredzētas anotācijas vai paskaidrojumu raksti. Lai arī daudzas izpildvaras institūcijas ir iekļāvušas savos ētikas kodeksos prasību būt atklātiem par saskarsmi ar lobētājiem, tomēr informācija par komunikāciju ar lobētājiem bieži vien netiek iekļauta tiesību aktu anotācijās, kā arī netiek publiskota institūciju mājaslapās. Saskaņā ar biroja rīcībā esošo informāciju ir konstatēts, ka visas ministrijas, izņemot Ārlietu ministriju, un lielākā daļa ministriju padotībā esošo iestāžu savos ētikas kodeksos ir iekļāvušas normas, kas paredz nodrošināt lobēšanas procesu atklātību. Taču regulējums neattiecas uz Ministru kabineta locekļiem un Saeimas deputātiem – tām amatpersonām, uz kurām visvairāk vērstas lobēšanas aktivitātes. No visām ministrijām vienīgi Labklājības ministrijas mājaslapā ir iekļauta aktuāla informācija par privātpersonu interešu aizstāvību. Ņemot vērā, ka iepriekš bija arī citas politiskās amatpersonas, kas publicēja datus par kontaktiem ar lobistiem, bet tagad to ir pārtraukušas darīt, izkristalizējas viena no būtiskākajām problēmām: vienotas politiskas apņēmības trūkums noteiktā apjomā un noteiktā veidā atklāt informāciju par kontaktiem ar lobētājiem. Pašreizējā atsevišķu institūciju atklātība iepretim citu institūciju slēptajai politikai par lobistu darbību nostāda informācijas publiskotājus divdomīgā situācijā, radot nepareizu priekšstatu, ka privātpersonu interesēs iniciēta lobēšana notiek tikai atsevišķās jomās. Šo problēmu var atrisināt tikai vienota politiska apņemšanās, ko praktiski var realizēt, tikai
--	---

	pieņemot atsevišķu normatīvo aktu, kas attiecas uz visiem publiskās varas atzariem, kur var notikt lobēšana, un kas paredz vienādus noteikumus visām personām, uz ko tas attiecas. Analizējot jautājumu, kādēļ šāda informācija netiek publiskota, ir identificētas vēl trīs problēmas: pirmkārt, institūciju amatpersonas neizprot lobēšanas jēdzienu, tādēļ nespēj skaidri nošķirt lobēšanu no iesniegumu sniegšanas un komunikācijas sabiedrības līdzdalības ietvaros, otrkārt, institūcijas bažijas, vai, iztrūkstot noteikumiem, kas paredz, ka publiskai pārvaldei ir jādokumentē un jāatklāj fakti, kas satur fizisku personu identificējamu informāciju, netiek pārkāpti personas datu aizsardzības noteikumi, treškārt, institūcijām ir nepieciešama informācija par regulējamo vai uzraugāmo vidi, tādēļ bieži vien pēc publiskās pārvaldes iniciatīvas privātpersonām tiek izteikts lūgums sniegt viedokli, ko nav nepieciešams asociēt ar lobēšanu. Lobēšanas atklātības nodrošināšanā būtiski ir atrisināt vēl vienu problēmu: pilnvērtīga, sabalansēta un proporcionāla lēmuma pieņemšanai publiskās varas institūcijas pārstāvis nevar iegūt informāciju, kura privātpersona ir noalgojusi profesionālu lobētāju, kas pauž viedokli citas personas interesēs. Nemot vērā, piemēram, ārējo normatīvo aktu attiecināmību uz visu sabiedrību kopumā, šāds informācijas trūkums rada augstu nekvalitatīvi pieņemta lēmuma risku, tādēļ ir jānodrošina valsts varas pārstāvim pieprasīt šādu informāciju no lobista, savukārt jāparedz lobētājam pienākums šādu informāciju sniegt. Novērst augstākminētās problēmas, kā arī veicināt vienlīdzīgu attieksmi pret visām privātpersonām, kas vēlas ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu visās publiskās varas institūcijās – it īpaši politisko amatpersonu darbībā, nav iespējams ar pašreiz spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Piemēram, Informācijas atklātības likums neatbilst šā mērķa sasniegšanai, jo tā mērķis nav definēt, kāda informācija ir radāma no jauna, ja tā neeksistē. Valsts pārvaldes iekārtas likums, nosakot sabiedrības līdzdalības formas, neiekļauj sabiedrības līdzdalības saturā jebkuru lobēšanas darbību, bet veicina tieši organizētu sabiedrības grupu sadarbību ar valsts pārvaldi, vienlaicīgi padarot to atklātu. Valsts pārvaldes demokrātijas stiprināšanā šāds attīstības modelis būtu liels ieguvums, tomēr Satversmes 104.pantā nostiprinātās tiesības ikvienam likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības arvien intensīvāk izmanto arī privātpersonas, kas ārpus organizētās sabiedrības struktūrām veic lobēšanu savu profesionālo pienākumu ietvaros. Turklāt Valsts pārvaldes iekārtas likuma regulējums neattiecas uz lēmējvaru, kuras ietvaros lobēšanas atklāšana ir prioritāte. Arī Saeimas kārtības rullī nav specifiski noteikts, kādu informāciju par komunikāciju ar lobētājiem Saeimas deputāti uzskaita un publisko, kādā veidā praktiski nodrošina Saeimas deputātu ētikas kodeksa 21.punktā minētās normas „Deputāts
--	--

	uztur pastāvīgu un atklātu saikni ar sabiedrību.” izpildi. Attiecībā uz lobēšanu pašvaldībās vispār nav nekāda regulējuma, tādēļ informācijas atklāšana ir balstīta uz pašiniciatīvu, kas atsevišķos gadījumos ir nostiprināta kā ētikas kodeksa prasība. Decentralizēta lobēšanas atklātības tiesiskā regulējuma ieviešana katrā no publiskās varas atzariem būtu nelietderīga, jo radītu interpretācijas un piemērošanas atšķirības. Līdz ar to nepieciešams definēt, kas ir lobēšana, kas nav lobēšana, kādā apjomā informācija par lobēšanas faktiem ir dokumentējama, kādā apjomā publicējama. Ar lobistu jeb lobētāju minēšanu vien tiesību akta projekta anotācijā nav pietiekoši, jo bieži vien grozījumus virza ministrija, bet tie tiek izstrādāti padotības iestādē, kurā, iespējams, vērsas lobisti. Piemēram, izstrādājot grozījumus Farmācijas likumā, lobisti var vērsties Zāļu valsts aģentūrā, bet ministrija par to pat nav bijusi informēta. Institūcijā centralizēta informācijas publicēšanas vietne līdz ar to padarīs šo informāciju publiski pieejamāku. Nemaz nerunājot par to, ka Ministru kabineta Kārtības rullis neattiecas uz Saeimu, kur šādas detalizācijas pakāpes anotāciju nemaz nav. Anotācija netiek pievienota arī lielākajai daļai no pieņemtajiem normatīvajiem aktiem vietnē likumi.lv, līdz ar to tās pieejamības periods ir īslaicīgs. Institūcijai ne tikai nav pienākuma informēt sabiedrību par lobēšanas aktivitātēm, bet pat nav sistematizētas informācijas par to, kādi normatīvo aktu projekti attiecīgajā institūcijā ir izstrādāti, līdz ar ko izsekot informācijai, kas norādīta anotācijās ir faktiski neiespējami. Ārvalstu prakse rāda, ka pārsvarā lobētājiem tiek izvirzītas prasības pašiem reģistrēties īpašā veidā un atklāt informāciju par to, kuru personu intereses viņi pārstāv, kādus lēmumus mēģina ietekmēt, kā arī atklāt finanšu informāciju – gan ieņēmumus, gan izdevumus. Reģistrēšanās ir priekšnosacījums lobēšanas aktivitāšu tiesiskai veikšanai. Tomēr šādu administratīvo procedūru ir diezgan komplicēti piemērot pilnīgi visām pilsoņu iniciatīvām, jo, tiklīdz tiek noteikts, piemēram, sliekšnis, sākot ar kādu darbību apjomu vai kurām privātpersonu kategorijām ir izvirzāma prasība reģistrēties, tā gan regulējuma interpretācijas dēļ, gan arī tādēļ, ka ir tādi lobisti un viņu klienti, kas nevēlas atklāt informāciju par savu darbību, tā visticamāk var parādīties centieni izvairīties no reģistrēšanās. Tādēļ, atzīstot gan publiskās pārvaldes amatpersonu, gan arī lobētāju kopīgo atbildību informācijas atklāšanā par to, kuru personu interesēs tiek pieņemti vispārsaistoši dokumenti, kā arī, ņemot vērā, cik salīdzinoši vienkārši ir reģistrēt un publiskot informāciju par komunikāciju ar lobētājiem mūsdienu digitālo tehnoloģiju un elektronizācijas apstākļos, par efektīvāko veidu atklātības nodrošināšanā ir atzīstama ziņu uzkrāšana un publicēšana publiskās pārvaldes institūciju mājaslapās, ko veic publiskās
--	---

	varas institūciju pārstāvji paši. Nemot vērā ārvalstu pieredzi, kā arī starptautiskos ieteikumus lobēšanas atklātības un labas pārvaldības nodrošināšanā, arī Latvijā ir nepieciešams nodrošināt lobēšanas atklātību, kā arī veicināt gan personu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, gan vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām personām iesaistīties lobēšanā. Nosakot lobēšanas tiesisko regulējumu, Latvijā tiktu veicināta sabiedrības uzticība publiskās pārvaldes darbībai. Latvijā ir tikušas izstrādātas 3 koncepcijas attiecībā uz lobēšanas regulējuma nepieciešamību, detalizēti izpētot esošo situāciju, kā arī norādot uz iespējamiem risinājuma variantiem. Pirmā tika apstiprināta ar Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojumu Nr.435 „Par koncepciju "Lobēšanas tiesiskās reglamentācijas nepieciešamība Latvijā"”, taču minētā rīkojuma izpildes gaitā tika konstatēts, ka to nav iespējams izpildīt bez papildus finansējuma, tāpēc Ministru kabinets uzdeva Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam (turpmāk – Birojs) izstrādāt citu koncepciju. Otrā koncepcija neizturēja ieinteresēto institūciju kritiku un netika virzīta uz Ministru kabinetu, bet Birojs tās vietā izstrādāja vēl vienu koncepciju. Tā tika apstiprināta Ministru kabineta 2011.gada 6.decembra sēdē (Nr.72 33.§) ar Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojumu Nr. 647 „Par koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”” (turpmāk – Koncepcija), vienlaikus uzdodot Birojam izstrādāt likumprojektu, kurā tiktu definēta lobēšana un noteikta lobētāju atklātība. Koncepcijā tika norādīts, ka Likumprojektā nepieciešams noteikt: 1) konkrētu terminu, ar kuru apzīmēt legālo lobēšanu. Nepieciešams izvēlēties starp vārdiem "lobēšana" un (kā tas ir Eiropas Komisijas „Baltajā grāmatā”) "interesu pārstāvība"; 2) lobēšanas definīciju; 3) izņēmumus jeb tos gadījumus, kuros šķietamā lobēšana nav uzskatāma par lobēšanu; 4) kāda komunikācija ar valsts amatpersonām tiks uzskatīta par lobēšanu; 5) kuru dokumentu izstrādāšanas ietekmēšana tiek uzskatīta par lobēšanu; 6) ka institūcijas uzskaita un reģistrē informāciju par lobēšanas gadījumiem un lobētājiem (norādot privātpersonas vārdu un uzvārdu vai nosaukumu un dokumenta nosaukumu, par kuru sniegta priekšlikumi). Papildus koncepcijā bija noteikts arī tas, ka lobētāji iedalāmi trīs grupās. Likumprojekta 4.panta otrajā un trešajā daļā noteiktas lobētāju pazīmes, kas aptver koncepcijā minētās grupas. Jebkura veida lobēšanas regulējuma galvenais mērķis ir palielināt lobēšanas atklātību un veicināt sabiedrības pārliecību, ka lēmumu pieņemšanas process ir brīvs no pretlikumīgas
--	--

	ietekmes. Informācijas apmaiņai un lobētāju mijiedarbībai ar publiskās varas subjektiem jānotiek atklāti, lai arī citas interešu grupas var izteikt savu viedokli un būt informētas par saņemtajiem priekšlikumiem. Atsevišķos gadījumos lobētāji var būt ieinteresēti darboties slēpti, jo šādi viņi var efektīvāk panākt savus mērķus, taču tā viņi riskē ar to, ka lobēšana var tikt uztverta kā tirgošanās ar ietekmi, par ko paredzēta kriminālatbildība. Attiecīgi tiem lobētājiem, kuri vēlas lobēšanas aktivitātes veikt legāli, ir svarīgi, lai viņi tiktu pozicionēti, atklāti un publiskoti kā lobētāji, attiecīgo informāciju nododot sabiedrībai. Lobēšanas necaurskatāmības problēma īpaši aktualizējusies pēc traģiskajiem notikumiem Zolitūtē 2013.gada novembrī saistībā ar lobēšanu būvniecības jomā. Latvijas radio 1 programmas „Krustpunktā” 2013.gada 3.decembra raidījumā 11.Saeimas deputāte un Saeimas Juridiskās komisijas priekšsēdētāja I.Čepāne, asi kritizējot nesen pieņemto Būvniecības likumu, norāda uz to, ka nozares spiediens bijis liels un valdība un deputāti salūzuši tā spiediena rezultātā. „Lobijs panācis, ka jaunais likuma regulējums, kas stāsies spēkā 2014.gada februārī, ir vēl liberālāks un neskaidrāks nekā iepriekšējais”, viņa minēja, „Neskatoties uz to, ka jau tagad būvniecības jomā ir kontroles nepietiekamība, jo kontroles funkcijas nodotas būvvaldēm, jaunais likums vēl vairāk sašaurina kontroles funkcijas. Sertifikācijas prasības ir mīkstinātas. Arī sabiedrības līdzdalību ierobežo. Atbildības jautājumi – parodija par atbildību”. Taču nekur netiek atklāta informācija par to, kad un kā noticis šis „nozaru spiediens”, kas un ko tieši ir lobējis attiecībā uz jauno Būvniecības likuma projektu². Tāpat kontekstā ar būvniecība jomu var minēt plašsaziņas līdzekļos plaši izskanējušo informāciju par starptautiskās kompānijas „Homburg”, kas investē un attīsta nekustamos īpašumus daudzās valstīs, tajā skaitā Latvijā, lobēšanas aktivitātēm attiecībā uz regulējumu Būvniecības likumā, mēģinot panākt, lai nebūtu iespējama būvatļauju anulēšana³. Taču šī informācija netiek atspoguļota nedz likumprojekta izstrādātājas Ekonomikas ministrijas mājas lapā, nedz Ministru kabineta mājas lapā, nedz Saeimas mājas lapā, nedz arī likumprojekta anotācijā, līdz ar to sabiedrībai šāda informācija netiek atklāta vispār. Tas rada neuzticības plīvuru gan attiecībā uz publiskās varas institūciju pārstāvju godaprātu un uzticamību, gan lobētāju veikto darbību tiesiskumu un pieļaujamību. Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centra „Re:Baltica” dati, kā tas ticis apliecināts Latvijas Televīzijas 2013.gada 4.decembra raidījumā „Sastrēgumstunda” un laikraksta „Diena” 2013.gada 5.decembra publikācijā interneta vietnē, liecina par sakritību starp būvnieku veikto ziedojumu apjomu partijām un pasūtījumu
--	--

² Raidījuma ieraksts pieejams: <http://rl1.latvijasradio.lv/lv/raksts/krustpunkta/ilma-cepane-jaunais-buvniecibas-likuma-regulejums-ir-vel-libera.a31413/>

³ Viens no piemēriem: <http://www.kasnotiek.com/2012/12/kanadas-investori-var-pamest-latviju.html>

KNABAnot_130605_lob; Likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)

		saņemšanu. Tam, ka šāda kopsakarība ir manāma, piekritis arī demisionējušās valdības ekonomikas ministrs D.Pavļuts. "Jo lielāka līdzekļu koncentrācija, jo šaurāks lēmuma pieņemēju loks par lieliem resursiem un pasūtījumiem, jo loģiski, ka korupcijas riski ir ārkārtīgi lieli," secinājis Pavļuts. Pirmais solis tam, lai norobežotu lobēšanu no koruptīvas rīcības, ir padarīt lobēšanu iespējami atklātu. Arī Saeimas deputāts I.Zariņš apliecināja, ka parlamentā interešu lobiju izjūt bieži ne tikai no būvniekiem, bet arī no bankām. Pēc viņa domām, ja šāds lobījs ir, šis process ir jāpadara pēc iespējas atklātāks, lai varētu iesaistīties arī citu pušu lobījs, un deputāti varētu pieņemt objektīvāku lēmumu. ⁴
3.	Saistītie politikas ietekmes novērtējumi un pētījumi	Ņemot vērā pieaugošo lobēšanas tiesiskā regulējuma risinājumu aktualitāti gan nacionālā līmenī, gan starptautiskajā līmenī, virkne starptautisku organizāciju ir izstrādājušas pētījumus, kuri apskata esošos regulējumu moduļus. Pētījumu ietvaros tiek izvērtēta konkrētu valstu vai organizācijas lobēšanas tiesiskā regulējuma efektivitāte, noteikti lobēšanas principi, kā arī piedāvātas vadlīnijas, ko valstis var ņemt vērā, izstrādājot lobēšanas tiesisko regulējumu. Eiropas Padomes Venēcijas komisija 2011. gadā ir izstrādājusi Ziņojumu par lobēšanas regulējuma tiesisko ietvaru Eiropas Padomes dalībvalstīs (<i>Report on the Legal Framework for the Regulation of Lobbying in the Council of Europe Member States. CDL-DEM(2011)002</i>). Savukārt OECD ir izstrādājusi virkni pētījumus saistībā ar lobēšanas jautājumiem (<i>OECD, Lobbyists, Government and Public Trust, Volume 1: Increasing Transparency through Legislation; Lobbyists, Government and Public Trust, Volume 2: Promoting Integrity by Self-regulation</i>), kā arī labas pārvaldības principus attiecībā uz lobēšanu (<i>OECD Recommendation on Principles for Transparency and Integrity in Lobbying</i>), kuri tika apstiprināti OECD Padomē 2010. gadā.
4.	Tiesiskā regulējuma mērķis un būtība	Likumprojekta leģitīmais mērķis ir nodrošināt publiskās pārvaldes institūcijas ar tiesībām un pienākumu pieprasīt no lobētāja informāciju par tā identitāti un pārstāvētajām interesēm un šo informāciju padarīt publisku, kā arī nodrošināt visiem iedzīvotājiem vienlīdzīgas tiesības lobēt un vienlīdzīgu attieksmi lobēšanas ierobežošanā. Likumprojekts nav vērsts uz to, lai lobēšana kā tāda tiktu ierobežota vai lai tiktu tīši radīt tādi apstākļi, kas varētu traucēt veikt godīgu un caurskatāmu lobēšanu, bet tieši gan uz to, lai definētu un noregulētu lobēšanu kā vienu no sabiedrības līdzdalības veidiem, veicinātu un nodrošinātu, ka tā ir vienlīdzīgi pieejama, saprotama un atklāta. Satversmes 104.pantā nostiprinātās tiesības ikvienam likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības, savukārt Iesniegumu likuma izpratnē iesniegums var būt iestādes kompetencē esošs lūgums, sūdzība, priekšlikums vai jautājums, ko var iesniegt rakstveidā, elektroniskā veidā vai izteikt mutvārdos. Līdz ar to

⁴ http://www.diena.lv/latvija/zinas/raidijums-starp-buvnieku-ziedojumiem-partijam-un-pasutijumu-sanemsanu-ir-sakritiba-14035562?utm_source=newsletter&utm_medium=email&utm_campaign=newsletter

	Satversmē ietvertās normas paredz, ka nevar ierobežot virkni privātpersonas tiesības, arī tiesības vērsties valsts un pašvaldības iestādēs, tai skaitā, piemēram, lobētājus, nosakot, ka tikai tiem lobētājiem, kas ir reģistrējušies publiskās varas institūcijas radītā reģistrā, būs tiesības tikties ar institūcijas pārstāvi. Līdz ar to Latvijā būtu nelietderīgi radīt regulējumu, kas, atbildību par lobēšanas fakta vai lobētāja reģistrēšanu uzliktu privātpersonām. Tā vietā ir atzīts, ka lietderīgākais risinājums Latvijas tiesību sistēmā būtu lobēšanas faktu dokumentēšanu uzdot veikt publiskās varas institūcijai. Vienlaikus ar likuma mērķa definējumu Likumprojekta 1.pantā ir ietvertas definīcijas termini „publiskas varas institūcija” un „privātpersona”, jo šie termini dažādos normatīvajos aktos tiek definēti dažādi un lai izvairītos no to atšķirīgas interpretācijas. Jēdziens „publiskas varas institūcija” tiek attiecināts ne tikai uz valsts un pašvaldību institūcijām, kā tas būtu saprotams Valsts pārvaldes iekārtas likuma kontekstā, bet plašākam personu lokam atbilstoši šo personu veicamajām funkcijām un piešķirtajām tiesībām Likumprojektā minēto dokumentu ierosināšanā, izstrādē, saskaņošanā, pieņemšanā vai izsludināšanā, tādējādi valsts un pašvaldību institūciju pārstāvjiem šis termins tiek attiecināts arī uz Saeimu un Valsts prezidenta institūtu, jo lobēšana visaktīvāk notiek tieši šajos visaugstākajos varas atzaros, un arī sabiedrībai tieši par lobēšanu tajos ir vislielākā interese. Likumprojektā tiek definēta lobēšana, tādējādi radot priekšstatu par to, kāda lobēšana kā interešu pārstāvība ir tiesiska, kamēr tajā netiek ietverti elementi, kuri šīs darbības klasificētu kā noziedzīgu nodarījumu - tirgošanos ar ietekmi, kā arī skaidri paredzot gadījumus, kad sabiedrības līdzdalība pēc publiskās varas institūcijas iniciatīvas nav uzskatāma par tādu lobēšanu, kas saskaņā ar Likumprojektā noteikto ir jāpublicē. Likumprojekta 2.pantā ir noteikts, ka lobēšana ir saziņa ar personām, kam ir vara ietekmēt Likumprojektā minēto dokumentu saturu un virzību, ar mērķi izklāstīt pārstāvētās privātpersonas intereses un sabiedrības ieguvu gadījumā, ja šīs intereses tiek ņemtas vērā. Savukārt, ja publiskās varas institūcijas pārstāvis, pārstāvēt publisko personu, ar kuru tas ir darba attiecībās, nevis ar kuru tam ir līgums par lobēšanas veikšanu, veic saziņu ar citiem publiskās varas institūciju pārstāvjiem tajā pašā vai citā institūcijā, šī saziņa nav uzskatāma par lobēšanu. Šāds nosacījums ir noteikts Likumprojekta 2.panta otrajā daļā. Likumprojektā definēta lobēšana par tādu uzskatāma tikai tad, ja tiek veikta privāto tiesību subjekta interesēs. Latvijā pastāv vairākas nevalstiskās organizācijas, kas faktiski nodarbojas ar lobēšanu, taču subjekti, ko tās pārstāv, ir publiskas personas, piemēram, Latvijas Lielo pilsētu asociācija vai Latvijas Pašvaldību savienība. Likumprojekta saskaņošanas gaitā ir panākta vienošanās ar minētajām nevalstiskajām organizācijām, ka likumprojekts neregulēs tādu lobēšanu, kas tiek veikta publiskas personas interesēs.
--	--

	Saskaņošanas gaitā ir izskanējuši arī viedokļi, ka būtu regulējama tikai tā lobēšana, kura tiek veikta par maksu. Ņemot vērā, ka Likumprojekts neparedz, ka Latvijā tāpat kā dažās citās valstīs lobētājiem būtu jādeklarē ieņēmumu par lobēšanas pakalpojumu sniegšanas apmērs, tad šāds kritērijs ir ļoti grūti kontrolējams un ļoti viegli slēpjams. Papildus tam jāņem vērā, ka finansējuma mērķī, piemēram, nevalstiskajām organizācijām var nebūt paredzēts tas, ka maksājums izlietojams arī lobēšanai, tad daudz būtiskāk par apmaksas faktu ir ietekmēšanas darbības pastāvēšana. Līdz ar to uzskatām, ka tādām kritērijiem kā apmaksa nevajadzētu pastāvēt, tāpēc Likumprojekta 2.pantā trešajā daļā ir noteikts, ka lobēšana (arī kā pakalpojums) kā Likumprojekta regulētais objekts ir gan tāda, kas tiek veikta par atlīdzību, gan arī tāda, kas tiek veikta bez atlīdzības. Lobēšanas definīcijā lietotais termins „dokuments” tiek skaidrots Likumprojekta 3.pantā, nosakot, ka šī likuma ietvaros ar vārdu „dokuments” tiek saprasts jebkurš no šādiem dokumentiem: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums. Šis dokumentu uzskaitījums ir veidots, pamatojoties uz racionālu visu dokumentu, kas minēti Valsts pārvaldes iekārtas likumā, Saeimas kārtības rullī un Ministru kabineta kārtības rullī, analīzi, ņemot vērā vēlmi un iespējamību tajos ietvertās normas ietekmēt. Neatrisināta problēma ir Likumprojekta regulējuma neattiecināšana uz lobēšanu par noteikta veida iepirkumu veikšanu vai saimniecisko līgumu slēgšanu, ja tas nav saistīts ar ietekmi uz augstākminētajiem plānošanas dokumentiem (piemēram, budžeta projektu). Šo jautājumu varētu noregulēt, ja iestādēm būtu obligāts pienākums izstrādāt, piemēram, iepirkuma plānu, bet, kamēr tā sagatavošana ir atkarīga tikai no iestādes labās gribas, tikmēr nav iespējams panākt lobēšanas atklātumu gadījumos, kad privātpersonas cenšas ietekmēt amatpersonu saimnieciskos lēmumus, jo tie kā atsevišķi dokumenti nav definēti nevienā normatīvajā aktā. Tāpat neatrisināta ir tā problēma, ka ne visos gadījumos, un neviens normatīvais akts neuzliek šādu pienākumu, informācija par lobētājiem un lobēšanu atspoguļojas tiesību akta projekta anotācijā. Saskaņošanas procesā mēdz iesaistīties lobētāji, kā arī nevalstisko organizāciju pārstāvji, kas formāli nodrošina
--	--

	sabiedrības līdzdalību, bet faktiski lobē, neatklāj, kā interesēs viņi lobē. Un publiskās varas institūcijas pārstāvim nav nedz pienākums, nedz pat tiesību šo informāciju noskaidrot un iekļaut anotācijā. Līdz ar to šāda veida lobēšana joprojām var palikt neatklāta. Papildu uzmanība ir vēršama uz to, ka Likumprojekts neaptver visus lobēšanas gadījumus arī tāpēc, ka uzskatāms, ka attiecībā uz noteiktiem gadījumiem atsevišķu lobēšanas darbību atklātums ir jau nodrošināts. Kā arī gadījumi, ko par lobēšanas atklātības nodrošināšanu atbildīgās personas (personas, kurām ir pienākums nodrošināt informācijas publicēšanu) nevar vienmēr un visos gadījumos zināt. Piemēram, nav paredzēts nedz kontrolēt, nedz reģistrēt informāciju par publikācijām presē, sabiedrības noskaņojuma veidošanu, reklāmu, norisēm publiskā telpā – mītiņiem, piketiem, gājieniem. Kā arī jau pieminētā sabiedriskā (publiskā) apspriešana un papildus tam arī sociālais dialogs netiek uzskatīts par lobēšanu šī likuma ietvaros, neskatoties uz to, ka atsevišķos gadījumos arī šo pasākumu īstenošanas gaitā ir novērota un noteikti ir iespējama lobēšana. Grūtības šajā procesā rada apstākļi, ka termini „sociālais dialogs” un „sabiedrības līdzdalība” nav definēti normatīvajos aktos un tiek interpretēti dažādi, atkarībā no vēlmes izcelt kāda no viedokļa sniedzējiem prioritāti, salīdzinot ar citām sabiedrības grupām. Arī šis izņēmums ir radies Likumprojekta saskaņošanas procesā, ņemot vērā Valsts kancelejas, Pārresoru koordinācijas centra un vairāku nevalstisko organizāciju iebildumus, tajā skaitā Latvijas Pilsoniskās alianses un Latvijas Darba devēju konfederācijas iebildumus. Pie izņēmumiem pieskaitāmi arī tie gadījumi, kad priekšlikumi par dokumentiem sniegti saskaņā ar normatīvos aktos noteikto kārtību atzinumu sniegšanai par tiesību aktu projektiem, kā arī tādi gadījumi, kad institūcija, kura izstrādā tiesību aktu projektu, atzinumu pieprasījusi vai lūgusi pēc savas iniciatīvas. Šī informācija tiek atspoguļota tiesību aktu projektu anotācijās un izziņās, tiesa gan gadījumos, kad atzinums sniegts pēc institūcijas lūguma, tas var būt noticis periodā pirms projekta izsludināšanas Valsts sekretāru sanāksmē, līdz ar to var tikt publicēts anotācijā par vēlu, lai nodrošinātu atklātību sabiedrībai un iespēju iesaistīties visai sabiedrībai vienlīdzīgi. Tomēr arī attiecībā uz šo jautājumu, tā ir vienošanās ar Valsts kanceleju un Pārresoru koordinācijas centru, kas panākta saskaņošanas gaitā. Papildus Likumprojekta 9.panta trešajā daļā tiek risināts jautājums par nevalstisko organizāciju pārstāvju, kas atzinumus sniedz kā eksperti, sniegtās ekspertīzes nodalīšanu no lobēšanas. , Likumprojektā strikti noteikts aizliegums gadījumos, kad institūcija ir uzaicinājusi nevalstiskās organizācijas pārstāvi vai prievātpersonu sniegt ekspertīzi, vienlaikus šai pašai personai saņemot atlīdzību par lobēšanas darbību veikšanu. Ņemot vērā koncepcijā izklāstīto, ka nepieciešams lobētājus iedalīt vairākās grupās, attiecīgi paredzot atšķirīgu regulējumu to lobēšanas aktivitāšu publicēšanā, Likumprojekta 4.pantā ir noteikta lobētāja definīcija – attiecinot to tikai uz
--	--

	fizikām personām un iedalot lobētājus pēc pārstāvētajām interesēm tajos lobētājos, kas lobē savās (tas nozīmē arī, komersanta, kurš ir tā darba devējs (nevis līdzējs tieši lobēšanas veikšanai), vai biedrības, kurā ir biedrs vai darbinieks) interesēs, un lobētājos, kas lobēšanu veic citas privātpersonas interesēs (ko varētu saukt arī par profesionāliem lobētājiem). Papildus šim dalījumam lobētāji, kas lobē citas personas interesēs, ir iedalīti divās grupās: tajos, kas lobēšanu veic par atlīdzību un tajos, kas to veic bez atlīdzības. Saskaņā ar Likumprojekta 5.pantā noteikto tiem lobētājiem, kuri lobēšanu veic par maksu, jāslēdz līgums ar lobēšanas pasūtītāju, un lobētājs tiek apveltīts ar pienākumu pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja lūguma šo līgumu arī parādīt, lai apliecinātu, ka lobēšana norit lobētāja piesauktās privātpersonas interesēs. Bet lobētāji, kas veic lobēšanu savās interesēs ir iedalīti tajos lobētājos, kas lobē savas organizācijas vai sava uzņēmuma interesēs no tiem, kas lobē savās personiskās interesēs. Ja lobētājs lobē savās personiskās interesēs, viņš drīkst iebilst pret informācijas par šādu lobēšanu publicēšanu, tādējādi neliedzot personas tiesības uz konfidencialitāti un tiesībām, kas saistītas ar personas datu aizsardzību. Diskusijas ir raisījis jautājums, ciktāl šis regulējums ir attiecināms uz biedrībām un nodibinājumiem. Likumprojektā ir nošķirtas divas situācijas: ja biedrība vai nodibinājums veic visu savu biedru kopējo interešu pārstāvību atbilstoši statūtiem, nav nepieciešams slēgt atsevišķu rakstveida līgumu par statūtos noteikto aktivitāšu veikšanu ar katru biedru, jo ir publiski zināmi gan šo organizāciju biedri, gan arī organizācijas darbības mērķis. Savukārt, ja biedrība vai nodibinājums piedāvā lobēšanu par maksu kā atsevišķu pakalpojumu savas saimnieciskās darbības ietvaros, tad uz šo gadījumu tiek attiecināts regulējums par rakstveida līgumu. Likumprojekta 6.pantā ir noteikts tās informācijas apjoms, kas ir publiskās institūcijas pārstāvim (personai, kura tiek lobēta) jānoskaidro un jāpublicē, tas ir: lobētāja vārds un uzvārds; lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums (ja tāda pastāv); vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu (ja lobēšana veikta savās interesēs, tad to tā arī norāda); datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana. Šī informācija nav nesamērīgi apjomīga, nesasniedzama vai grūti iegūstama, noskaidrojama. Tās apzināšanai un publicēšanai nevajadzētu radīt nekādu papildu administratīvo slogu, kā arī nevajadzētu ietekmēt institūcijas kapacitāti. Turklāt tiek noteikts, ka, ja lobēšana notiek atkārtoti par to pašu jautājumu un to veic tas pats lobētājs, tā nav jāpublicē atkārtoti. Atšķirīga lobēšanas aktivitāšu publicēšana atkarībā no tā, kuras grupas lobētājs veicis lobēšanas aktivitātes, izriet arī no tā, ka Labklājības ministrija ir paudusi bažas, ka par lobēšanu var tikt uzskatīta lielākā daļa pensionāru, kas sniedz priekšlikumus
--	--

	saistībā ar to pensiju un citu sociālo garantiju regulējuma izmaiņām. Taču tos visus uzskaitīt un publicēt nebūtu nedz iespējams, nedz nepieciešams. Tāpēc Likumprojektā paredzēta atšķirīga publicēšanas kārtība tai lobēšanai, kas veikta savās interesēs. Šī kārtība ir noteikta Likumprojekta 6. un 7.pantā, kur 6.pants nosaka vispārējo lobēšanas publicēšanas kārtību, bet 7.pantā noteikti aspekti atšķirīgai lobēšanas publicēšanai, ja tā veikta lobētāja savās personiskajās interesēs, paredzot gan institūcijas tiesības nublicēt šo informāciju, gan arī pašā lobētāja tiesības ierobežot šādas lobēšanas publicēšanu. Likumprojekta 8.pantā ir noteikts publiskās varas institūcijas pārstāvja pienākums publicēt informāciju par lobēšanu, kā arī pienākums informēt lobētāju par likumā noteikto pienākumu viņam atklāt nepieciešamo informāciju saskaņā ar Likumprojekta 6.pantu. Likumprojekta 9.pantā ir noteikti minimāli lobēšanas ierobežojumi, paredzot, ka publiskās varas institūcijas pārstāvim (persona, kas pati saistīta ar virzāmajiem dokumentiem) ir aizliegts veikt lobēšanu, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. Šis ierobežojums publiskās varas institūcijas pārstāvim (tai skaitā valsts amatpersonai) lobēt jebkuras privātpersonas interesēs nozīmē, ka šīm personām tiek liegts savienot savu amatu ar tādu pakalpojumu sniegšanu privātā kārtā, kas ir saistīti ar privātpersonu interešu lobēšanu, taču nav ierobežojuma lobēt savās interesēs kā sabiedrības loceklim. Saskaņojot šo ierobežojumu ar likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” noteikto, ir paredzēts, ka attiecībā uz valsts amatpersonām šis ierobežojums turpinās darboties arī vēl gadu pēc amata pilnvaru beigām. Noteikts, ka personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus, ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Šis noteikums ir vērstis 1) uz interešu konflikta novēršanu, kad eksperta pārstāvētās intereses, lai tiktu radīts maksimāli efektīvs un kvalitatīvs dokuments, var nonākt konfliktā ar lobētāja pārstāvētās personas šaurajām privātajām interesēm tās saimniecībā; 2) lai publiskās varas institūcijas pārstāvis netiktu maldināts par to, ka profesionālas ekspertīzes sniegšanas vietā v tiek veikta lobēšana. Likumprojekta 9.panta ceturtajā daļā ir noteikts, ka lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo
--	---

	stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. Šie uzvedības noteikumi paredz pienākumus lobētājam, kas tam būtu jāievēro, veicot lobēšanas aktivitātes. Tādēļ attiecībā uz lobētāju ir paredzēts, ka samaksa, ko maksā klients, nedrīkst būt atkarīga no tā, vai lobētājam izdevies ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvi. Šajā pašā pantā paredzēts arī ierobežot dāvanu un citu labumu sniegšanu publiskās varas institūcijas pārstāvim. Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir aizliegts šādus labumus pieprasīt vai pieņemt. Turklāt nepieciešams, cik lielā vien mērā iespējams, novērst tirgošanās ar ietekmi risku, kā arī jebkādu citu korupcijas risku lobēšanas procesā. Likumprojekta 10.pantā ir noteikti ierobežojumi publiskās varas institūcijas pārstāvim saskarsmē ar lobētāju, lai precīzi paredzētu ierobežojumus gan valsts amatpersonām, gan institūciju darbiniekiem pieļaut tādu rīcību, kompromitē neatkarīgu un objektīvu pienākumu izpildi: 1) neievērojot vienlīdzības principu, kādam no lobētājiem nodrošināt īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām; 2) pieņemt no lobētāja vai privātpersonas, kas nodarbina lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus savām vai citu personu vajadzībām; 3) izmantot savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai kādam no lobētājiem nodrošinātu ekskluzīvu piekļuvi amatpersonām, kas ir atbildīgas par lobētāja interesēs esošu dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu; 4) maldināt lobētāju, radot iespaidu par ekskluzīvas piekļuves nodrošināšanu amatpersonām vai iespējamību ietekmēt viņu rīcību; 5) lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, vai par tās līdzekļiem rīkot pasākumus. Papildus minētajam ir jānorāda, ka ir divas problēmas, kas vairākkārtīgi ir apspriestas Likumprojekta saskaņošanas procesā, kuras Likumprojekts neatrisina, jo Ministru kabineta dotais uzdevums ir jāizpilda, neradot papildu izdevumus valsts budžetam. Pirmkārt, Likumprojekts neparedz ārējas uzraudzības mehānismu, tai skaitā, par uzraudzību atbildīgo institūciju. Vērtējot starptautiskās pieredzes kontekstā, jāatzīmē, kā nevienā pasaules valstī, kur ir ieviests lobēšanas tiesiskais regulējums, tā ieviešana bez uzraudzības nav bijusi efektīva. Otrkārt, sabiedrībai pārskatāmāks un vienotu pieeju nodrošinošs būtu centralizēts lobētāju reģistrs, nevis decentralizēts kā to paredz likumprojekts. Iespējams, šo problēmu varētu novērst laika gaitā, kad valstī būs pieejami šim mērķim paredzēti finanšu resursi.
--	--

5.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas	Birojs organizēja Likumprojekta publisko apspriešanu.
6.	Iemesli, kādēļ netika nodrošināta sabiedrības līdzdalība	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
7.	Cita informācija	Nav

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību

1.	Sabiedrības mērķgrupa	Likumprojekts attiecas uz visām personām, kuras veic lobēšanas darbības un kuras publiskā pārvaldē izstrādā vai pieņem likumprojektā minētos dokumentus. Lielāka ietekme sagaidāma uz publiskās varas institūcijas darbinieku, kam papildus saņemta priekšlikuma izpētei būs jānoskaidro, kādas personas interesēs lobētājs darbojas un šī informācija jāfiksē un jānodod attiecīgām iestādes darbiniekam publicēšanai. Savukārt ietekme uz citām sabiedrības grupām, tai skaitā lobētāju, būs minimāla, jo vairāk par likumprojektā prasītās informācijas atklāšanu nekas cits šīm personām nav jādara. Lai izvairītos no pārrautumiem un atšķirīgas normatīvā akta piemērošanas, būs nepieciešams nodrošināt publiskās varas institūciju darbinieku apmācību.
2.	Citas sabiedrības grupas (bez mērķgrupas), kuras tiesiskais regulējums arī ietekmē vai varētu ietekmēt	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
3.	Tiesiskā regulējuma finansiālā ietekme	Likumprojekts tiks īstenots esošā finansējuma ietvaros, tāpēc papildu finansējums no valsts budžeta nav nepieciešams.
4.	Tiesiskā regulējuma nefinansiālā ietekme	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
5.	Administratīvās procedūras raksturojums	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
6.	Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
7.	Cita informācija	Nav

Anotācijas III un V sadaļa – nav attiecināms.

IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu

1.	Nepieciešamie saistītie tiesību aktu projekti	Nepieciešams izstrādāt likumprojektu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanas likumā”, izdarot labojumus tā 10.panta septītajā daļā, kā arī likumprojektu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”, paredzot tajā administratīvo atbildību lobētājiem, kā arī publiskās varas institūciju pārstāvjiem par Likumprojektā noteikto normu neievēšanu.
----	---	---

VI. Sabiedrības līdzdalība un šīs līdzdalības rezultāti

1.	Sabiedrības informēšana par projekta izstrādes uzsākšanu	Gan Ministru kabineta 2011.gada 6.decembra protokollēmums Nr.72 33.§ (TA-2581, TA-176), gan Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr. 647 „Par koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”” ir publiski pieejami. Nevalstiskās organizācijas, sociālie partneri un atsevišķas privātpersonas informāciju par koncepciju un no tās izrietošo uzdevumu izstrādāt Likumprojektu uzzināja internetā Ministru kabineta mājas lapā vai Korupcijas novēršanas un apkarošanas mājas lapā. Likumprojekta izstrādes darba grupa rīkoja sabiedrisko apspriešanos, kurā visi interesenti varēja izteikt savu viedokli.
2.	Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	2012.gada 21.jūnijā Birojā tika rīkota sabiedriskā apspriešanās, kurā tika uzklautas vairākas nevalstiskās organizācijas un privātpersonas. <u>Sabiedriskajā apspriešanā piedalījās:</u> Valts Kalniņš , Sabiedriskās politikas centrs Providus, pētnieks; Guntars Grīnvalds , Latvijas lobētāju asociācija, valdes priekšsēdētājs; Didzis Šmits , Latvijas lobētāju asociācija, valdes loceklis; Atis Zakatistovs , Latvijas lobētāju asociācija, valdes loceklis; Silvestrs Savickis , SIA „Versus Grey”, valdes loceklis ; Arnīs Marcinkēvičs , SIA „Hauska & Partner”; Liene Ozola , Sabiedrība par atklātību – Delna; Kaspars Adijans , Sabiedrība par atklātību – Delna; Jānis Butkevičs , Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera; Mārtiņš Raudevs , Latvijas Pilsoniskā Cilvēktiesību Komisija; Agnese Alksne , Latvijas Darba devēju konfederācija; Jānis Vilders , SIA „PricewaterhouseCoopers”; Jaroslavs Streļčenoks , KNAB priekšnieks; Diāna Kurpniece , KNAB Korupcijas novēršanas nodaļas vadītāja; Daiga Dambīte , KNAB Juridiskās un personālvadības nodaļas

	galvenā speciāliste; Alvils Strīķeris, KNAB Korupcijas novēršanas nodaļas galvenais speciālists; Andris Vitenburgs, KNAB Korupcijas novēršanas nodaļas galvenais speciālists. <u>Kā arī mediju pārstāvji:</u> Aija Rutka, LETA Jana Rubinčika, LTV 7 <u>Sabiedriskā apspriešana norisinājās sekojoši:</u> „Providus” pētnieks Valts Kalniņš norāda, ka atbalsta likumprojektā izmantoto pieeju, uzsver, ka tas ir ļoti viegli piemērojams un neapgrūtinošs lobētājiem un lietotie aizliegumi ir elementāri. V.Kalniņš norāda, ka lobēšanas definīcijā lietotais apzīmējums: „atklāta un tiesiska darbība” – būtiski sašaurina lobēšanas ietvaru, jo, ja notiek slēpta ietekmēšana, tas vairs nav saskaņā ar likumā esošo definīciju un likums uz šo darbību vairs neattiecas. Likumu nevajadzētu arī attiecināt uz darbībām, kas notiek publiskajā telpā, piemēram, pikets pie Saeimas pret kādu likumprojektu vai publikācija presē, uz ko nevajadzētu attiecināt šo likumu. Viņš arī rosina likumā atrunāt situācijas, kad tiek lobēti citi publisko personu lēmumi, kas šobrīd projektā nav atrunāti, piemēram, iepirkuma procedūras, turklāt jādiskutē arī par administratīvo sodu piemērošanu likuma pārkāpšanas gadījumā. V. Kalniņš vērš arī uzmanību uz likumprojekta 6.panta trešajā daļā norādīto, ka lobēšana nevar būt finansēta no publisko personu līdzekļiem. Piemēram, gadījumos, kad valsts iestādes izsludina konkursus finansējuma piešķiršanai nevalstiskajām organizācijām ar mērķi aizstāvēt kādu rīcībpolitiku tas var radīt problēmas, tādēļ šāds ierobežojums nav atbalstāms. Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) pārstāvis Jānis Burtkevičs norāda uz pārāk plašo lobēšanas definējumu likumprojektā, kas apvieno gan lobēšanu, gan interešu aizstāvību (<i>advocacy</i>) – jebkura apspriešana un sava viedokļa izteikšana var tikt attiecināta uz lobēšanas definīciju likumprojektā. Viņš aicina lobēšanu regulējošas normas iekļaut Sabiedrības līdzdalības likumā, uzskatot, ka atklātības mērķi var sasniegt ar citiem līdzekļiem. Diskusijas vadītāja D. Kurpniece norāda, ka šāds likumprojekts vēl nav izstrādāts, tādēļ nav iespējams iekļaut normas neesošā regulējumā, turklāt sabiedrības līdzdalība nav profesionāla lobēšana. Latvijas lobētāju asociācijas (LLA) valdes loceklis Didzis Šmits norāda uz, viņaprāt, lielāko likumprojekta trūkumu – vienota lobētāju reģistra neparedzēšanu lobēšanas regulējumā, tas būtu gan lētāk, gan pārskatāmāk nekā neskaitāmi reģistri dažādās interneta vietnēs. Bez vienota reģistra nevarēs sasniegt likumā definētos mērķus, jo, ja ir centrāls reģistrs, tad pastāv arī sodu un bonusu sistēma. Uzskata, ka šāda reģistra turētājs varētu būt profesionāla lobistu apvienība. Viņš pievienojas V. Kalniņam, ka nepieciešams
--	---

	paredzēt arī soda sankcijas likumā noteikto normu neievērošanas gadījumā. Tāpat D. Šmits vērta uzmanību arī uz nepieciešamību papildus aizliegumam bijušām valsts amatpersonām kļūt par lobētāju, noteiktu laika periodu, pēc kura lobētājs var kļūt par amatpersonu. Papildus D.Šmits iesaka veicināt to, ka augstu amatpersonu, piemēram, ministru darba kārtība tiek publiskota. LLA pārstāvis Atis Zakatistovs norādīja, ka trūkums ir, ka līdz šim nozares pārstāvju viedoklis nav uzklauts. Viņš izteica priekšlikumu, ka likumprojektā jāiekļauj vēl viens pants par lobētāju atbildību, tostarp ieviešot arī lobētāju reģistru profesionāliem lobētājiem. Viņš norādīja, ka LLA uzņemtos atbildību šo reģistru izveidot un uzturēt. Esot nepieciešams arī definēt, kāda interešu aizstāvība ir lobēšana un kāda nav, jo pašreizējā likumprojekta redakcija paredz, ka lobētājs ir arī iedzīvotājs, kurš griežas savā pašvaldībā ar ierosinājumu. A. Zakatistovs arī norāda, ka tad, kad tiek mainīts normatīvais akts, tas neskar tikai vienu individu, bet skar visu sabiedrību, tā šai personai būtu jāreģistrējas. Piedāvā, ka LLA varētu definēt, ko precīzi nozīmē „vērsšanās” institūcijās un kādos gadījumos tā būtu lobēšana. Latvijas Darba devēju konfederācijas eksperte Agnese Alksne norādīja, ka svarīgi precīzi atrunāt to, kas attiecas uz tām organizācijām un pārstāvjiem, kas uz apspriešanu vai sarunām tiek uzaicināti (4.panta sestā daļa), kā tas ir gadījumā ar valdības sociālajiem partneriem, kas nevar tikt uztverts kā lobijs, jo pārstāv plašu iedzīvotāju grupu. Viņa atbalsta LLA iniciatīvu uzņemties reģistra izveidi, kurā tiktu uzskaitīti profesionāli lobisti. Tāpat viņa vērta uzmanību uz likuma ievērošanas kontrolēšanas un uzraudzības nepieciešamību. Uzņēmuma "PricewaterhouseCoopers" pārstāvis Jānis Vilders puda viedokli, ka likumprojektu nepieciešams papildināt ar uzskaitījumu, kas likuma izpratnē nav lobētājs. Lobēšanas likums jāattiecinā uz reģistrētiem lobētājiem. Viņaprāt, svarīgi atrunāt, ka lobētājs likuma izpratnē nav persona, kas pauž savu personisko viedokli, kaut vai publiskajā telpā – medijos un sociālajos portālos. V. Kalniņš norādīja, ka centralizēts lobētāju reģistrs ietver zināmus riskus: iespējamie veidi, kā informācija par lobēšanu var kļūt publiska – iestāde, pie kuras vērsas lobētājs, paziņo; pats lobētājs paziņo vai informācija tiek publiskota ar centralizētu lobētāju reģistru. Lobētāju obligāta reģistrēšanās vienotā reģistrā būtu apgrūtināšana un kaitinoša papildus nasta. Viņš uzsvēra, ka visvienkāršākais veids, kā informācija tiek fiksēta – lobētāju reģistrē amatpersona, pie kuras vērsas lobists. Savukārt iestādēs decentralizētos reģistru varētu apvienot, ja valsts izveidotu vienotu <i>online</i> rīku, vienotu platformu, kas būtu kopīga visiem publiskā pārvaldē nodarbinātajiem, kuru pienākums būtu šādu informāciju publiskot. LLA valdes loceklis D. Šmits diskusijas laikā puda pārliecību, ka arī pašiem lobētājiem jāuzņemas lielāka atbildība un viņam pievienojās A. Zakatistovs, atkārtoti norādot, ka LAA būtu gatava paši veidot un uzturēt šādu reģistru. D. Šmits arī aicināja
--	---

		pievērst uzmanību likumprojektā noteiktajam ierobežojumam, ka lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu līdzekļiem, kas izslēdz publisku personu iespējas algot lobētājus, lai aizstāvētu savas intereses. Viņaprāt, ierobežojums ir par plašu, jo tas attiektos arī uz lobēšanu ārpus Latvijas, kā piemēru minot ostu starptautiskās intereses. A. Alksne (LDDK) norādīja, ka atbalsta, ka operatīvā informācija parādās institūcijās, vienlaikus atzīmējot, ka atbalstāms ir arī brīvprātīgs centralizēts lobētāju reģistrs, kurā reģistrētie lobētāji varēs parādīt savu darbību. D. Kurpniece vērta klātesošo uzmanību, ka, izstrādājot likumu, nedrīkst dot priekšrocības vienai organizācijai, uzticot tiesības veidot lobētāju reģistru, jo Latvijā ir lielas organizācijas – LTRK, LDDK, kuru biedru lokā jau ir profesionāli lobētāji. Arnis Marcinkēvičs, SIA Hauska & Partner pārstāvis, norādīja, ka likums nedrīkstētu visus Latvijas iedzīvotājus padarīt par lobētājiem. Mārtiņš Raudevs, Latvijas Pilsoniskā Cilvēktiesību Komisijas pārstāvis, vērta uzmanību uz iestādes atbildību komunicēt ar lobētājiem, minot personisku piemēru, kad saskāries ar atteikumu valsts institūcijā uz klausīt viņa viedokli par konkrētām izmaiņām normatīvajos aktos. Ministru kabineta kārtības ruļļa noteikumu ietvaros ir notikušas 3 saskaņošanas sanāksmes Birojā: 05.09.2012., 03.06.2013., 04.11.2013., kā arī veiktas vairākas elektroniskās saskaņošanas. Papildus tikšanās ir organizēta ar biedrības „Sabiedrība par atklātību DELNA” pārstāvjiem, kuri galējo likumprojekta redakciju atbalsta vien ar vienu iebildumu par to, ka būtu jāparedz stingrāks kontroles mehānisms, tam paredzot arī finanšu līdzekļus no valsts budžeta, lai lobēšanas kontroles funkciju varētu dot kādai no esošajām valsts institūcijām vai arī pat lai izveidotu jaunu – šādam mērķim.
3.	Sabiedrības līdzdalības rezultāti	Noteikumu projektā iespēju robežās, nezaudējot būtiskāko un nepārkāpjot Ministru kabineta doto uzdevumu, ietverti vairāki minēto personu priekšlikumi.
4.	Saeimas un ekspertu līdzdalība	Saeima un eksperti nav piedalījušies.
5.	Cita informācija	Papildus tika sniegtas vairākas intervijas mediju pārstāvjiem, un Biroja pārstāvis piedalījās radio diskusijā, kurā tika diskutēts par Likumprojektu. Žurnālā „Jurista vārds” 2012.gada 18.septembra numurā ir publicēts Biroja amatpersonas raksts „Lobēšanas atklātības likums: problēma vai risinājums”.

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām		
1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Jaunas valsts un pašvaldību institūcijas netiks radītas, kā arī netiks paplašinātas esošo institūciju funkcijas.
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
3.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes institucionālo struktūru. Jaunu institūciju izveide	Pārvaldes institucionālā struktūra netiks mainīta.
4.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes institucionālo struktūru. Esošu institūciju likvidācija	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
5.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes institucionālo struktūru. Esošu institūciju reorganizācija	<i>Projekts šo jomu neskar</i>
6.	Cita informācija	Nav

Ministru prezidents

V.Dombrovskis

Vizē Korupcijas novēršanas un
apkarošanas biroja priekšnieks

J.Strelčenoks

2014.01.15.
7 085
A.Striķeris, 67356165-231
alvils.strikeris@knab.gov.lv

Izziņa par atzinumos sniegtajiem iebildumiem

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

I. Jautājumi, par kuriem saskaņošanā vienošanās nav panākta

Nr. p.k.	Saskaņošanai nosūtītā projekta redakcija (konkrēta punkta (panta) redakcija)	Atzinumā norādītais ministrijas (citas institūcijas) iebildums, kā arī saskaņošanā papildus izteiktais iebildums par projekta konkrēto punktu (pantu)	Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pamatojums iebilduma noraidījumam	Atzinuma sniedzēja uzturētais iebildums, ja tas atšķiras no atzinumā norādītā iebilduma pamatojuma	Projekta attiecīgā punkta (panta) galīgā redakcija
1	2	3	4	5	6
1.	Viss likumprojekta teksts kopumā	Latvijas darba devēju konfederācija LDDK izsaka <u>iebildumu</u> , ka minētais Likumprojekts būtiski skar privātpersonu iesaisti valsts lēmumu pieņemšanas procesā un nav skatīts vienoti ar Valsts kancelejas rosināto iniciatīvu par sabiedrības līdzdalības modeļa izveidi, kas vērsta uz valsts pārvaldes sadarbības ar organizēto pilsonisko sabiedrību uzlabošanu un kuras apspriešana uzsākusies jau šā gada pirmajā pusē. Pamatojums: Ikvienas demokrātiskas valsts stūrakmens ir sabiedrības tiesības līdzdarboties valsts lēmumu pieņemšanas procesā, paužot savas	Iebildums nav ņemts vērā. Likumprojekts nekādā veidā neierobežo citos normatīvajos aktos noteiktās tiesības un kompetenci, kas dota biedrībām un nodibinājumiem, vien paredz atklātumu par tām darbībām, kas tiek sniegtas kā lobēšanas pakalpojums. Šobrīd eksistē divi sabiedrības līdzdalības modeļi, kuru darbību koordinē Valsts kanceleja, tas ir, Nevalstisko organizāciju un Ministru kabineta sadarbības memoranda īstenošanas padome un Nacionālās trīspusējās	LDDK uzskata, ka Likumprojekts sašaurina sabiedrības līdzdalību likumdošanas procesā un paredz organizāciju pārstāvju vērtēšanu Satversmes tiesā, ja šāds likums tiks pieņemts.	Skatīt precizēto visu Likumprojekta tekstu

	intereses un vēlmes par valsts politiku un tās īstenošanu. Minētais princips ir nostiprināts gan Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.pantā, gan arī Latvijas Republikas Satversmes 100., 101 un 104.pantā. Privātpersonu un valsts amatpersonu mijiedarbības ietvaros iespējamās ietekmes nevienlīdzības ēnas puse ir jautājums, kas aktuāls ne tikai Latvijā, bet arī daudzās citās pasaules valstīs. <u>Atšķirīgā pieeja šī jautājuma risināšanai</u>, kad tiek pieņemti ne tikai dažādi lobēšanas likumu koncepti, bet virknē valstu tas vispār netiek regulēts normatīvā līmenī, <u>parāda, ka šis jautājums nav tik viennozīmīgi un skaidri definējams.</u> Izstrādātais Likumprojekts formas ziņā ir labs mēģinājums lobēšanas jautājumu izvirzīt detalizētākai diskusijai, nekā tas ir bijis līdz šim. Taču <u>satura ziņā minētajam Likumprojektam vēl ir nepieciešams padziļināts ekspertu vērtējums</u>, lai Likumprojekta rezultāts, kā tas ir pašreizējā situācijā, nenonāktu pretrunā ar sabiedrības līdzdalības	sadarbības padome (NTSP), kas koordinē un organizē trīspusējo sociālo dialogu starp darba devēju organizācijām, valsts institūcijām un arodbiedrībām, lai saskaņotu šo organizāciju intereses sociālajos un ekonomiskajos jautājumos, tādējādi garantējot sociālo stabilitāti valstī. Abu šo modeļu ietvaros realizētā sabiedrības līdzdalība ir caurskatāma un atspoguļota sēžu protokolos. Turklāt, ņemot vērā, piemēram, NTSP mērķi „nodrošināt saskaņotu, visai sabiedrībai un valsts interesēm atbilstošu sociālekonomiskās attīstības problēmu risināšanu, izstrādājot un ieviešot stratēģiju, programmas un normatīvos aktus sociālajos un ekonomiskajos jautājumos, kas garantētu sociālo stabilitāti un labklājības līmeņa paaugstināšanu valstī, un paaugstinātu sociālo partneru		
--	--	--	--	--

		principu. Patlaban Latvijas tiesību sistēmas ietvaros valsts pārvaldes process tiek organizēts un arī pilnveidots tādējādi, lai arvien paplašinātu un iedrošinātu jebkura iedzīvotāja iesaisti valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, lai veicinātu sociālo dialogu un valsts pārvaldes sadarbību ar organizēto pilsonisko sabiedrību. Likums nedrīkstētu spert soli atpakaļ un nedrīkstētu signalizēt iedzīvotājiem un privātpersonām, ka turpmāk viņu līdzdalība pārvaldē tiks uzraudzīta, ierobežota vai pakļauta regulācijai. Vienlaikus Likumprojektam būtu jāfokusējas uz šauru, privātu interešu lobēšanas regulējumu, tās skaidri nodalot no ierastās pilsoniskās līdzdalības aktivitātēm. Nevalstisko organizāciju (biedrību un tml.) iniciatīvas, pārstāvēt konkrētas profesionālās jomas, tautsaimniecības, kultūras vai citas nozares kopējās intereses un viedokli valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāma par lobēšanu un uz to nav jāattiecinā Likumprojektā	līdzatbildību par pieņemtajiem lēmumiem un to izpildi”, uzskatāms, ka individuālu interešu lobēšana NTSP ietvaros vispār nav iespējama, jo pusēm ir jāsniedz attiecīgajai sociālajai grupai kopumā atbilstošs priekšlikums. Vienlaikus praksē ir novērots, ka biedrības kā sociālie partneri iemantojuši duālu dabu, darbojoties gan kā sociālie partneri, gan veicot citas ar partnerību nesaistītas darbības, tajā skaitā lobēšanas aktivitātes, iespējams, to sniedzot pat kā pakalpojumu. Likumprojektā nav paredzēts regulēt biedrību kā sociālo partneru darbību. Bet tajos gadījumos, kad biedrības, kaut vai būdamas arī kā sociālie partneri, izmantojot šo savu īpašo stāvokli, veic lobēšanu atsevišķu indivīdu interesēs, tas būtu tikai godīgi, ja informācija par šīm lobēšanas aktivitātēm tiktu publiskota un darīta sabiedrībai zināma.		
--	--	--	---	--	--

		paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šāda darbība netiek veikta konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās un privātās interesēs. Likumprojektā nav <u>nemta vērā virkne spēkā esošo normatīvo aktu</u>, kas nosaka sociālo partneru organizāciju tiesības un pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem un pienākumu valsts pārvaldes institūcijām konsultēties ar sociālo partneru organizācijām, nodrošinot iesaisti Eiropas Savienības jautājumu koordinācijā Latvijā. Piemēram, sociālo partneru - LDDK darbību nosaka atsevišķs Darba devēju organizāciju un to apvienību likums un Latvijas Brīvo arodbiedrību savienību (turpmāk - LBAS) darbību nosaka atsevišķs likums par arodbiedrībām. Darba devēju organizāciju un to apvienību likums <u>nosaka pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem</u>, to realizējot sociālā dialoga ar valsts	Šāda prasība ir nepieciešama vienlīdzības nodrošināšanai starp visiem potenciālajiem lobētājiem. Tiesības pārstāvēt savas intereses un ietekmēt likumdošanas procesus visi sabiedrības locekļi nespēj izmantot vienlīdz efektīvi un kvantitatīvi, jo tikai ekonomiski spēcīgākās grupas var algot personas, kas pastāvīgi sniedz savu viedokli, tādēļ ir nepieciešama atklātība par to, kuros tieši procesos iesaistās arī šīs ekonomiski spēcīgākās organizācijas, lai aktivizētu brīvprātīgu arī citu sabiedrības locekļu iesaisti. Īpaši būtiski tas ir gadījumos, kad atsevišķu uzņēmēju priekšlikumi, kurus virknē gadījumu kā savus iesniedz organizācijas, kas darbojas kā sociālie partneri, izrādās pretrunīgi attiecībā uz plašākas sabiedrības interesēm.	
--	--	--	---	--

	pārvaldes institūcijām ietvaros, proti: 7.pants. Darba devēju organizāciju un to apvienību pienākumi: (1) Darba devēju organizāciju un to apvienību pienākums ir pārstāvēt savu biedru intereses attiecībās ar arodbiedrībām, valsts un pašvaldību institūcijām. (2) Darba devēju organizācijām un to apvienībām ir pienākums savas kompetences ietvaros pēc valsts un pašvaldību institūciju pieprasījuma sniegt atzinumus par normatīvo aktu projektiem, kā arī citiem jautājumiem, kas skar attiecīgo darba devēju organizāciju vai to apvienību funkcijas. Virkne MK noteikumi un instrukcijas nosaka <u>pienākumu valsts pārvaldes institūcijām konsultēties ar sociālo partneru organizācijām, nodrošinot to iesaisti ES jautājumu koordinācijā Latvijā</u> un paredzot pilnvērtīgu LDDK iesaisti diskusijās par Eiropas Savienības politikām un nostāju gatavošanā par būtiskiem jautājumiem un tiesību aktu priekšlikumiem, proti: • 14.07.2009. MK noteikumi	Neuzskatām, ka ar likumā noteiktu kārtību, kādā lobētājam ir pienākums atklāt informāciju par lobēšanas aktivitātēm, kā arī prasību publicēt likumprojektā noteikto informāciju par lobētāju un personu, kuras intereses tiek lobētas, tiek pārkāptas Satversmē noteiktās tiesības uz vārda brīvību un tiesības piedalīties valsts un pašvaldību darbībā. Turklāt, tiesības saņemt atbildi pēc būtības regulē Iesniegumu likums, kurš neregulē lobēšanu. Savukārt attiecībā uz kārtību, kādā notiek likumdošanas process un valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas process nosaka Satversme, Saeimas kārtības rullis, Valsts pārvaldes iekārtas likums un MK noteikumu „Ministru kabineta kārtības rullis”, tomēr neviens no šiem normatīvajiem aktiem nenosaka informācijas par lobēšanu publicēšanas kārtību, atklātību un ierobežojumus. Vienīgais		
--	--	---	--	--

		Nr.769 "Vecāko amatpersonu sanāksmes Eiropas Savienības jautājumos nolikums" 07.04.2009. MK noteikumi Nr.300 "Ministru kabineta kārtības rullis" ; 03.02.2009. MK noteikumi Nr.96 "Kārtība, kādā izstrādā, saskaņo, apstiprina un aktualizē Latvijas Republikas nacionālās pozīcijas Eiropas Savienības jautājumos"; 03.02.2009. MK instrukcija Nr.4 "Latvijas Republikas nacionālo pozīciju Eiropas Savienības jautājumos un ar tām saistīto instrukciju izstrādes un informācijas aprites kārtība <u>Sociālo partneru organizāciju iesaiste</u> ir gan sociālo partneru un gan valsts pārvaldes institūciju lēmums, proti, tiek organizēta sekojoši: 2009. gada 3. februāra MK Nr. 96 7.punkts: Atbildīgā iestāde [...] nodrošina nacionālo pozīciju izstrādi un saskaņošanu ar līdzatbildīgajām institūcijām, pašvaldību un sociālo partneru organizācijām, biedrībām un nodibinājumiem [...] 8. punkts:	normatīvais akts, kurā ietvertās normas, ir attiecināmas uz lobēšanu, šajā gadījumā gan tikai uz nelikumīgu lobēšanu, ir Krimināllikums, kas neatļautas lobēšanas gadījumā paredz kriminālatbildību ar sankciju līdz pieciem gadiem brīvības atņemšanu. Līdz ar to, faktiski jebkura apmaksāta (vai ar citiem labumiem jeb izdevīgumu apveltīta) lobēšana faktiski varētu radīt aizdomas par krimināli sodāmu noziegumu – tirgošanos ar ietekmi, kas nav samērīgi. Vienlaikus vēršam uzmanību, ka apgalvojums par to, ka Likumprojektā nav ņemta vērā virkne spēkā esošo normatīvo aktu, kas nosaka sociālo partneru organizāciju tiesības un pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem un pienākumu valsts pārvaldes institūcijām konsultēties ar sociālo		
--	--	---	---	--	--

		Atbildīgā iestāde nodrošina sabiedrības (tai skaitā pašvaldību un sociālo partneru organizāciju, biedrību un nodibinājumu) informēšanu par Eiropas Savienības politikas dokumentiem, Eiropas Savienības tiesību aktu projektiem un Latvijas interesēm tajos, kā arī nodrošina sabiedrības iesaisti Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, ievērojot informācijas pieejamības ierobežojumus. [...] • 2009. gada 3. februāra MK instrukcija Nr.4 3. punkts: Atbildīgā iestāde informē pašvaldību un sociālo partneru organizācijas, biedrības un nodibinājumus par nacionālās pozīcijas izstrādes uzsākšanu un to līdzdalības iespējām nacionālās pozīcijas izstrādē, šo informāciju ievietojot arī atbildīgās iestādes mājaslapā internetā.” • 2009. gada 7. aprīļa MK noteikumi Nr. 300 173. punkts . [...] Tiesības piedalīties Ministru kabineta sēdes slēgtajā daļā,	partneru organizācijām, nodrošinot iesaisti Eiropas Savienības jautājumu koordinācijā Latvijā, neatbilst patiesībai, jo Likumprojektā ir paredzēti vairāki izņēmuma gadījumi, kad lobēšanas darbības nav jāreģistrē, piemēram, ja pārvaldes institūcija ir uzaicinājusi sociālo partneri kā ekspertu, pati pēc savas iniciatīvas lūgusi sniegt viedokli. Šajos gadījumos attiecīgā informācija tiek atspoguļota tiesību akta projekta anotācijā. Arī saskaņā ar Ministru prezidenta 30.10.1998 izdoto Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes nolikumu trīspusējais sociālais dialogs tiek definēts kā aktivitātes, kas notiek starp noteiktām organizācijām un NTSP noteiktā formātā.	
--	--	---	--	--

		kurā tiek izskatīts nacionālās pozīcijas projekts, ir sociālo partneru organizāciju pārstāvjiem 2009. gada 3. februāra MK instrukcija Nr. 4 5. punkts : Pirms nacionālās pozīcijas iesniegšanas apstiprināšanai atbildīgā iestāde Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā nosūta tās galīgo redakciju nacionālās pozīcijas izstrādē iesaistītajām līdzatbildīgajām institūcijām, pašvaldību un sociālo partneru organizācijām [..] • 2009. gada 3. februāra MK noteikums Nr.96 8. punkts: Atbildīgā iestāde nodrošina, ka par attiecīgo jautājumu virzību un Latvijas Republikas sasniegtajiem rezultātiem tiek informētas tās pašvaldību un sociālo partneru organizācijas, biedrības un nodibinājumi, kuri ir iesaistījušies attiecīgās nacionālās pozīcijas izstrādē. <u>Latvijas Republikā sociālo partneru organizāciju tiesības un pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem nosaka, virkne</u>			
--	--	---	--	--	--

		saistības, ko Latvijas ir uzņēmusies starptautiskā un ES līmenī, proti: - Starptautiskās darba organizācijas konvencijas Nr.87 "Par asociāciju brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās" (04.05.1990), Nr.144 "Par trīspusējām konsultācijām starptautisko darba normu pielietošanas sekmēšanai" (05.07.1994) un Nr.98 "Par tiesībām uz apvienošanās organizācijās un kolektīvajām sarunām" (04.05.1990). - Līgums par Eiropas Savienību, kas nosaka ES sociālā dialoga pamatprincipus (152.pants), EK pienākums konsultēties ar sociālajiem partneriem (154.pants, ex. EKL 138.pants) un tiesības sociālajiem partneriem slēgt nolīgumus (155.pants, ex. EKL 139.pants) - nolīgumi, kas tiek ieviesti kā direktīvas, nolīgumi, ko ievieš sociālie partneri Līdz ar to uzskatām, ka arī izstrādājot Likumu ir būtiski nodrošināt, lai spēkā esošais ar starptautisko un ES praksi			
--	--	---	--	--	--

		saskaņotais tiesiskais regulējums Latvijā, tiktu ievērots praksē.			
2.	Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās varas institūciju darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Tieslietu ministrijas ieskatā likumprojekts nesasniedz savu mērķi, kāds tas norādīts likumprojekta 1. pantā. Piemēram, likumprojektā ietvertās tiesību normas nekādā veidā neietekmē vienlīdzīgas iespējas iesaistīties lobēšanā, jo nepaplašina nevienas grupas tiesības, bet tikai uzliek par pienākumu publiskās varas institūcijām reģistrēt atsevišķu kategoriju iesniegumus.	Iebildums nav ņemts vērā. KNAB nevar piekrist, ka Likumprojekta 1.pantā izteiktais mērķis netiek sasniegts ar Likumprojektā iestrādātajām tiesību normām, tajā skaitā vienlīdzības nodrošināšanu, jo procesu caurskatāmība vien ir viens no būtiskākajiem elementiem tajā, lai lobēšanas iespējas būtu pieejamas visiem pirmkārt jau ar to, ka visiem būtu pieejama informācija par to, ka lobēšana ir iespējama, ka tā notiek, ka tajā ir iespējams iesaistīties.		1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
3.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās varas institūciju darbībai;	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Joprojām uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 1. un 2.punktā noteiktais mērķis dublē virkni citu spēkā esošu likumu	Iebildums nav ņemts vērā. Joprojām norādām uz to, ka nevienā Latvijas normatīvajā aktā nav definēta nedz lobēšana, nedz lobētājs. Nav noteikts, kādiem kritērijiem lobēšanai ir jāatbilst, lai tā		1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo

2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	mērķus: likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai; Iesnieguma likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likuma 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir nodrošināt demokrātisku, tiesisku, efektīvu, atklātu un sabiedrībai pieejamu valsts pārvaldi. Attīstības plānošanas sistēmas likumā nostiprināts atklātības princips, saskaņā ar kuru attīstības plānošanas process ir atklāts, un sabiedrība tiek informēta par attīstības plānošanas un atbalsta pasākumiem un to rezultātiem, ievērojot likumā noteiktos informācijas pieejamības	būtu tiesiska, nav noteikts, kā tā būtu uzskaitāma un kā par to informējama sabiedrība. Turklāt attiecībā uz Attīstības plānošanas sistēmas likumā paredzētajiem publiskās apspriešanas pasākumiem attiecas Likumprojekta 2.panta trešās daļas 4.punktā paredzētais izņēmums.		aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
---	--	--	--	---

		ierobežojumus. Līdz ar to nav lietderīgi veidot vēl vienu likumu, kas gan procedūras, gan satura ziņā dublētu minēto likumu normas. Papildus minētajam, likumprojekta 1.pantā minētais otrais mērķis nepamatoti sašaurina privātpersonu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, jo paredz to tikai attiecināt uz šajā likumprojektā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem.			
4.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās varas institūciju darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 3.punktā noteiktais mērķis - nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā ar piedāvātajām likuma normām netiks sasniegts, jo attiecīgas normas un kontroles mehānismi netiek piedāvāti, bet jautājumi, kas attiecas uz sabiedrības iesaisti attīstības plānošanas dokumentu izstrādē un tiesību aktu projektu izstrādē tiek regulēti jau citos normatīvajos aktos – Attīstības plānošanas sistēmas likumā, Ministru kabineta	Iebildums nav ņemts vērā. Norādām, ka likuma mērķi parasti ir vērsti uz konstitucionālo pamatvērtību sasniegšanu, kas katrai tiesību sistēmai ir vienojošais elements, izstrādājot speciālu tiesisko regulējumu konkrētā situācijā. Likumprojekta mērķi līdz ar to ir specifiski atbilstoši lobēšanas jautājumu regulējumam, lai arī izriet no Satversmes normām, kas tiek skartas arī citu likumu mērķos. Līdz ar to PKC iebildums ir pretrunā ar pašreizējo likumdošanas praksi, kad kāda no konstitucionālajās		1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām

	privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	2009.gada 13.oktobra noteikumos Nr.1178 "Attīstības plānošanas dokumentu izstrādes un ietekmes izvērtēšanas noteikumi", Ministru kabineta.2009.gada 25.augusta noteikumos Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kā arī Ministru kabineta kārtības rullī.	normās ietvertajām pamatvērtībām tiek specifiski risināta vairākos normatīvajos aktos. Turklāt PKC minētie normatīvie akti neattiecas uz Saeimu un pašvaldībām, bet lobēšanas atklātības likums attiecas. Anotācijās ietvertā informācija ir decentralizēti izkaisīta normatīvo aktu projektu anotācijās. Iepazīšanās ar tām ierobežo pirmkārt tas, ka nav sistematizētas informācijas pat par to, kādi normatīvo aktu projekti attiecīgajā institūcijā ir izstrādāti. Lobētāju reģistrēšana iestādē un publicēšana iestādes mājas lapā ir šķērspārbaudes mehānisms, vai visas konsultācijas ir anotācijā norādītas. Cits iemesls: bieži vien grozījumus virza ministrija, bet tie tiek izstrādāti padotības iestādē, kurā, iespējams, vēršas lobisti. Piemēram, izstrādājot grozījumus Farmācijas likumā, lobisti var vērsties		vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
--	---------------------------------------	--	--	--	--

			Zāļu valsts aģentūrā, bet ministrija par to pat nav bijusi informēta. Institūcijā centralizēta informācijas publiskošanas vietne līdz ar to padarīs šo informāciju publiski pieejamāku. Nemaz nerunājot par to, ka MKKR neattiecas uz Saeimu, kur šādas detalizācijas pakāpes anotāciju nemaz nav. Anotācija netiek pievienota arī pieņemtajiem normatīvajiem aktiem vietnē likumi.lv, līdz ar to tās pieejamības periods ir īslaicīgs.		
5.	(2) Šo likumu piemēro attiecībā uz lobēšanu par šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Likumprojekta 2.panta otrajā daļā vārdus „par šāda dokumenta” nepieciešams aizstāt ar vārdiem „par šāda publiskās varas institūcijas dokumenta”. Lai nodrošinātu konsekventu Likumprojekta normu izpratni, jo pretējā gadījumā tālāk minētais uzskaitījums par „iekšējais normatīvais akts” radītu	Priekšlikums nav ņemts vērā Nav iedomājama situācija, kurā institūcijas pārstāvis saskaņā ar savu pienākumu izpildi institūcijā tiktu lobēts par dokumentiem, kuri nebūtu šīs institūcijas dokumenti. Līdz ar to ierosinājums papildus pieminēt institūciju, nav ņemams vērā.		3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā

	institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.	neskaidrības privāto personu radīto dokumentu kontekstā.			viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums. (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes
--	--	--	--	--	---

					protokollēmumā; 2) sniegtot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
6.	(2) Šo likumu piemēro attiecībā uz lobēšanu par šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti vēršam uzmanību, ka likumprojekta 2.panta otrās daļas 2.punktā minētā kārtība attiecībā uz panta otrajā daļā minētajiem ārējiem normatīvajiem aktiem un plānošanas dokumentiem jau noteikta attiecīgi Ministru kabineta kārtības rullī, Saeimas kārtības rullī,	Iebildums nav ņemts vērā. Termins „politisks lēmums” ir pietiekoši plaši lietots jau spēkā esošos normatīvajos aktos, tajā skaitā Administratīvā procesa likumā.		3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas

viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.	Attīstības plānošanas sistēmas likumā un tam pakārtotajos normatīvajos aktos. Vienlaikus netop skaidrs, kas domāts ar politisku lēmumu šā likuma kontekstā, kā arī kādā veidā iespējama lobēšana attiecībā uz iestāžu izdotiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, kuri atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajām prasībām var būt dažāda rakstura - attiekties gan uz iestādes uzbūvi un darba organizāciju, kā arī skaidrot ārējo normatīvo aktu vai vispārējo tiesību principu piemērošanu vai normatīvajos aktos piešķirtās rīcības brīvības ietvaros, nosakot vienveidīgu rīcību vienādos gadījumos. Papildums norādām, ka uzskatām, ka KNAB norādītais arguments, ka lobēšana un lobēšana netiek regulēta nevienā šobrīd esošā tiesību aktā, vērtējams krtiski, nepieciešamības gadījumā ir iespēja uzlabot jau spēkā esošos normatīvos aktus, neizstrādājot jaunu.			dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums. (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru
---	--	--	--	--

					sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
7.	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai	LDDK LDDK iebilst pret Likumprojekta 3.panta pirmās daļas 6.punktu. a. Pamatojums: nav skaidrs, kāpēc īpaši tiek izcelts un tiek lietots termins „politisks lēmums”. Valsts pārvaldes iekārtas likumā, kas pieņemts Saeimā 2002.gada	Iebildums nav ņemts vērā. Valsts pārvaldes iekārtas likums nav vienīgais tiesību akts, kurā minētie dokumenti tiek lobēti un kuru lobēšanai būtu nodrošināma atklātība. Likumprojekta 3.panta pirmās daļas dokumentu	Informēju, ka LDDK turpina uzturēt savus iebildumus par likumprojekta 2.pantu un 3.panta pirmās daļas 6.punktu.	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai

izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.	6.jūnijā, tiek lietoti jēdzieni „pārvaldes lēmums”, „iestādes vai amatpersonas lēmums”, „Ministru prezidenta lēmums” u.c. b. Priekšlikums: Likumprojekta 3.panta pirmās daļas 6.punktu precizēt saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, pamatojot Likumprojekta piemērošanu noteiktiem lēmumu veidiem.	uzskaitījums izriet no vairākos tiesību aktos minētiem dokumentiem, par kuriem, kā prakse liecina, tiek veiktas lobēšanas aktivitātes. Paskaidrojam, ka „politisks lēmums”, ja tieši par šo ir bažas, ka tas var nebūt skaidrs vai nebūtu ticis skaidrots citā ārējā tiesību aktā, ir skaidrs Administratīvā procesa likumā.	izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums. (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publicēts: 1) sniedzot atzinumu par
--	---	--	---

					tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
8.	Viss likumprojekta teksts	Latvijas darba devēju konfederācija LDDK izsaka iebildumu: Likumprojekta satura neskaidrība un neatbilstība spēkā esošai tiesību	Iebildums nav ņemts vērā. Likumprojektā ir definēts Lobēšanas atklātības likuma mērķis, kas norāda uz tiesību akta vietu un lomu kopējā	Tiek uzturēts izteiktais iebildums.	

	sistēmai. Ne Likums, ne arī tā anotācija nedod atbildi uz jautājumu – kāds ir Likumprojekta galvenais mērķis un kādēļ tā sasniegšanai ir izvēlēts pilnīgi jauns regulējums, nesasaistot to jau ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Pamatojums: Ikvienas personas tiesības paust savu viedokli un aizstāvēt savas intereses izriet no Satversmes. Tāpat šobrīd ir spēkā virkne normatīvo aktu, kas regulē privātpersonas tiesības vērsties valsts iestādē (piemēram., Iesniegumu likums), privātpersonas tiesības saņemt informāciju (piemēram, Informācijas atklātības likums) un privātpersonas tiesības līdzdarboties valsts lēmumu pieņemšanā, norādot informāciju par atzinuma sniedzēja identitāti (piemēram, Ministru kabineta kārtības rullis). Likumprojekta 3.panta otrajā daļā ir ietverta norma par jebkuras privātpersonas tiesībām lobēt, vienlaikus 4.pantā uzliekot pienākumu reģistrēties un 5.un 6.pantā lobētājam nosakot papildu pienākumus veikt vai atturēties no kādām darbībām. Šāds	tiesību sistēmā. Savukārt Iesniegumu likuma galvenais mērķis, kurš nostiprināts arī tā 1. pantā, ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Iesniegumu likums noteic ikviena tiesības vērsties iestādē (kas ir arī privātpersona, ja tā īsteno valsts pārvaldes uzdevumus) ar iesniegumu - lūgumu, sūdzību, priekšlikumu vai jautājumu. Tiesības saņemt atbildi nav saistītas ne ar vienu citu likumu, tās ir tiesības pašas par sevi. Informācijas atklātības likums pamatā noteic materiālās tiesību normas (kāda informācija ir un kāda nav izsniedzama). Līdz ar to nav pamata apgalvojumam, ka Likumprojekts neatbilst spēkā esošajai tiesību sistēmai. Ga Iesnieguma likums, gan Informācijas atklātības likums, gan Likumprojekts darbojas un noteic personas tiesības atšķirīgās situācijās Likumprojekta anotācijā ir norādīts, ka primārais	
--	---	---	--

	Likumprojekta kopējais konteksts rada neskaidrību, vai minētās normas tikai atkārtot jau Satversmē nostiprināto principu vai tomēr rada jaunus ierobežojumus, kam tādā gadījumā šāda Likumprojekta satura ietvaros nav tiesiska pamata, jo nav skaidrs leģitīmais mērķis. Likums neregulē arī jautājumu par tā mīdiedarbību ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem (skat. iepriekš), līdz ar to paralēli turpinās pastāvēt dažādi regulējumi, kas gan valstij, gan privātpersonām uzliks papildu saistības un palielinās administratīvo slogu, taču neveicinās kopējās situācijas skaidrību. Atkarībā no sabiedrības informētības un valstī pastāvošā tiesiskuma vārds „lobēšana” tiek apveltīts ar dažādiem mītiem. Lobēšanas faktiskais sinonīms ir interešu pārstāvēšana vai aizstāvība. Taču šajā Likumprojektā lobēšana ir regulēta no izplatīta mīta - korupcijas novēršanas aspekta, nenodrošinot aptverošu skatījumu uz informācijas plūsmas jautājumiem un sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā.	Likumprojekta mērķis ir atklātība lobēšanas procesā, sekundārais ir vienlīdzības veicināšana lobētāju starpā. Likumprojektā nav saskatāma tiesību normas dublēšanās ar Satversmes normām. Lai nodrošinātu Likumprojekta mērķi, proti, lobēšanas atklātību, tiek paredzēts publicēt informāciju par lobētāju un viņa sniegtā priekšlikuma īsa satura atklāstu. Likumprojekta normas ir saskaņotas ar citiem tiesību aktiem. Satversmē dotās tiesības vērsties ar iesniegumu valsts institūcijās un saņemt atbildi īsteno Iesnieguma likums. Savukārt Likumprojekts nosaka sabiedrības pārstāvju tiesisku rīcību, ar kuru tiek ietekmēta likumdošana un atsevišķos gadījumos arī tā rezultāts, t.i., tiesību akts. Norādām, ka LDDK Likumprojekta normas par		
--	---	--	--	--

		To parāda gan Likumprojektā ietvertie virkne ierobežojumi, kas faktiski jau ir noregulēti citos normatīvajos aktos (piemēram, dāvanu un viesmīlības piedāvājumu aizliegums), gan arī Likumprojektā, piemēram, 2.panta trešajā daļā un 4.panta otrajā un sestajā daļā ietvertie izņēmumi, kad Likumprojekta attiecīgās normas var nepiemērot (<i>anonīmi iesniegumi; ja lobētājs sniedz papildu priekšlikumus; ja persona tiek uzaicināta kā eksperts u.c.</i>). Šāds Likumprojekta saturs uzliks papildu pienākumus tām privātpersonām, kas jau šobrīd darbojas atklāti, bet personām, kas nevēlas atklāt lēmumu ietekmēšanu, dos iespēju izvairīties no Likumprojekta prasību ievērošanas.	reģistrāciju tulko neprecīzi, jo Likumprojekts neuzliek nevienai personai par pienākumu reģistrēties, bet tikai atklāt noteikta veida informāciju. Personas, kuras veic lobēšanas darbības, tiek reģistrētas. Un to īsteno publiskās varas institūcija.		
9.	(3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) iesniegumu, kura iesniedzēju nav iespējams identificēt;	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Precizētā likumprojekta 2.panta trešā daļa papildināta ar jaunām normām, paredzot, ka šis likums neattiecas uz atzinumiem, kas sniegti saskaņā ar valdības un valsts pārvaldes lēmumiem (5. un 6.punkts), tādējādi sarežģījot valsts pārvaldes dokumentu apriti un radot	Iebildums nav ņemts vērā. PKC iebildumā nav paskaidrots nedz tas, kā minētā norma var apdraudēt sabiedrības un nevalstisko organizāciju pašiniciatīvu un līdzdalību, nedz arī to, kā radīsies papildus administratīvais slogs. Turklāt publiskā pārvaldē		(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir

	3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmu, pulcēšanās brīvības izpausmi (sapulci, gājienu, piketu), kā arī publikāciju plašsaziņas līdzeklī; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotu sabiedrisko apspriešanu, publisko apspriešanu vai sociālo dialogu, kura ietvaros tiek saskaņotas savstarpējās intereses sociālās politikas jautājumos starp publisko varu, darba devējiem un darbiniekiem; 5) atzinumu, kas sniegts par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 6) atzinumu, kas sniegts pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma.	papildus administratīvo slogu normatīvo aktu projektu apritē, sadalot atzinumus valsts pārvaldes iniciētos un sabiedrības piedāvātos. Vienlaikus tiek apdraudēta sabiedrības un nevalstisko organizāciju pašiniciatīva un līdzdalība lēmumu pieņemšanā.	nodarbinātajām personām piemīt analītiskas spējas, lai elementāri izvērtētu, kas ir dokumenta iniciators. Līdz ar to šie argumenti un viss iebildums kopumā uzskatāms par nepamatotu un nav ņemams vērā.	norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
10.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto	Latvijas Pilsoniskā alianse (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums)	Iebildums nav ņemts vērā. Ņemot vērā, ka lobēšana ir viena no sabiedrības	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto

dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniegt atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) privāto tiesību	leibilstam pret to, ka esošais likumprojekts nenošķir lobēšanas gadījumus no tiesību aktos paredzētajām sabiedrības līdzdalības iespējām, kas noteiktas gan <i>Valsts pārvaldes iekārtas likumā</i>, gan <i>Ministru kabineta kārtības rullī</i>, gan likumā <i>Par pašvaldībām</i> un citos tiesību aktos, kuros noteiktas iespējas piedalīties sanāksmēs ar padomdevēja tiesībām vai balsstiesībām, kurās tiek pieņemti lēmumi (piemēram, Valsts sekretāru sanāksmes, MK un NVO sadarbības memoranda padomes sēdes, Ministru kabineta komitejas sēdes, pašvaldību komiteju un iedzīvotāju komisiju sēdes u.c.). Uzskatām, ka likumprojektā nepieciešams iestrādāt nepārprotamu nošķirumu starp sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un lobija mērķtiecīgu darbu. Tādējādi, aicinām papildināt likumprojekta 3. panta 2. daļu ar nosacījumiem, kas skaidri nosaka lobēšanas šķirtību no sabiedrības līdzdalības iespējām, kas ir neatņemama politikas plānošanas, ieviešanas satura un uzraudzības daļa. Vienlaikus pēc būtības	līdzdalības formām, tās savstarpēji nav nodalāmas. Taču attiecībā uz citos normatīvajos aktos noteiktajām sabiedrības līdzdalības formām, kas nav lobēšana, šis likumprojekts neattiecas, turklāt attiecībā uz tādām darbībām, kas būtu definējamas, kā lobēšana, bet tiek uzskatīts, ka tās veiktas likumprojekta 3.panta trešajā daļā noteiktajos gadījumos, tās uzskatāmas par izņēmumu šī likuma piemērošanai.	dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publicēts: 1) sniegt atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
---	---	---	---

juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās politikas jautājumus, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.	iebilstam pret šajā normā lietoto sašaurinājumu (6. punkts), kas nosaka, ka likums nav piemērojams sociālā dialoga ietvaros. Norādām, ka esošās iedzīvotāju konsultatīvās komisijas un darbs padomēs netiek veikts sociālā dialoga ietvaros, bet sabiedriskā labuma ietvaros un esošais regulējums nepamatoti nosaka ierobežojumus pilsoniskajai aktivitātei, izceļot sociālo dialogu kā kaut ko šķirtu, kas savukārt arī ir daļa no pilsoniskās līdzdalības formām. Šādas normas ieviešana būtu precedents nevienlīdzīgas situācijas radīšanai interešu aizstāvībā, jo jau šobrīd uzņēmēju organizācijām, kas faktiski ir sociālā dialoga partneri, ir piešķirts privilēģētāks stāvoklis lobēšanas procesā. Norādām, ka pilsoniski aktīvi iedzīvotāji, kas vērsas pie lēmumu pieņēmēja ar aicinājumu veikt grozījumus normatīvajos aktos, nav definējami kā lobētāji. Saeimas kārtības rullis ļauj iedzīvotājiem pēc savas iniciatīvas (gan personīgā, gan kolektīvā iesnieguma gadījumos) sniegt priekšlikumus Saeimas deputātiem likuma grozījumu			
--	--	--	--	--

		veikšanai. Šāda tipa gadījumi nav uzskatāmi par lobēšanu. Tādējādi iebilstam pret 9.panta 3.daļu., kas paredz aizliegumu lobēt. Norādām, ka no brīža, kad publiskās varas persona ir pieaicinājusi biedrības vai nodibinājuma ekspertu darbam padomē, darbam darba grupā vai kā ekspertu, lai veiktu izmaiņas normatīvajos aktos, NVO pārstāvim ir definēta noteikta atbildība, lai sasniegtu, piemēram, darba grupas izvirzītos mērķus. Lai sasniegtu definēto mērķi, NVO pārstāvis veic aktivitātes, kas veicina izmaiņu stāšanos spēkā, piemēram, citu biedrību un nodibinājumu informēšana par plānotajām izmaiņām, viedokļu apkopošana, priekšlikumu izstrādes, sarunas ar lēmumu pieņēmējiem un citas interešu aizstāvības aktivitātes, tajā skaitā argumentēta viedokļa paušana valsts amatpersonām, ierēdņiem, politiķiem. Aizliegums lobēt ir uzskatāms par nesamērīgu pret aktivitātēm, kuru mērķis ir veidot izpratni plašākā sabiedrībā par nepieciešamajām izmaiņām esošajā kārtībā.			
--	--	--	--	--	--

11.	(2) Lobētājs ir fiziska persona, kas ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību savās vai citu privātpersonu interesēs un atbilst vismaz vienai no šādām pazīmēm: 1) sniedz lobēšanas pakalpojumu par atlīdzību vai bez tās; 2) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; 4) pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba attiecībās; veic lobēšanu personiskajās interesēs.	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) LDDK iebilst pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas punktu redakciju. Šī panta normu ir nepieciešams noteikt precīzu jo Anotācijas IV sadaļā ir paredzēts, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā lobētājam tiks paredzēta atbildība. Ja personai nebūs saprotams tās iespējamais statuss, tad soda paredzēšana, pretēji Likumprojekta mērķim, samazinās, nevis veicinās sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā. To pašreizējā redakcija ir neskaidra un praksē nebūs īstenojama. Piemēram, nav saprotams, kas īsti ir lobētājs – tā ir persona, kas veic lobēšanu, vai tomēr persona, kuras interesēs veic lobēšanu, jo konkrētā gadījumā, piemēram, 3.punktā ir norādīts, ka lobētājs ir arī komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāldaļu turētājs. Minētā norma nav izprotama arī kopsakarā ar Likumprojekta 4.pantu, kurā lobētājam ir jāziņo par	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Lobētāja definīcijā ir skaidri pateikts, ka lobētājs ir persona, kas veic lobēšanu, nevis persona, kuras intereses tiek lobētas.	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 1) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 2) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 3) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 4) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās.
-----	---	--	--	---

		personu, kuras interesēs tiek veikta lobēšana, jo minētais 3.punkts faktiski veido „aplveida normu”, pasakot, ka arī pats lobētājs ir tas, kura interesēs veic lobēšanu. Vienlaikus no Likumprojekta 3.panta otrās daļas nav saprotams, kuros gadījumos tiks uzskatīts, ka „persona (...) ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvju rīcību” un kā pati persona to varēs konstatēt praksē, lai saprastu, vai ir/ nav uzskatāma par lobētāju.			(3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.
12.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi	LDDK LDDK iebilst pret Likumprojekta 2.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka „Lobēšana ir [...] saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi [...] nolūkā ietekmēt publiskās varas	Iebildums nav ņemts vērā. Valsts pārvaldes iekārtas likumā ir skaidri definēta gan publiska persona, gan publiskas personas institūcija. Juridiskā literatūrā ir	Informēju, ka LDDK turpina uzturēt savus iebildumus par likumprojekta 2.pantu un 3.panta pirmās daļas 6.punktu.	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez

nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros.	institūcijas pārstāvja [...]” un pret 2.panta otro daļu, kas nosaka, ka „lobēšana nav publiskās varas institūcijas pārstāvja [...]”. a. Pamatojums: nav skaidrs, kas tiek saprasts ar terminu „publiskās varas institūcijas pārstāvis”. Vai institūcijas pilnvarotā persona, ir persona, kurai ir pilnvarojums pārstāvēt institūciju? Vai tas ir jebkurš publiskās varas institūcijas darbinieks vai amatpersona? Vai regulējums attiecas uz saziņu un ietekmi, kas tiek īstenota attiecībā pret institūciju vai attiecībā pret tās pārstāvjiem? Ar ko lobētājs strādā, veicot lobēšanu? b. Priekšlikums: skaidri noteikt, kas tiek saprasts ar terminu „publiskās varas institūcijas pārstāvis”.	atrodams šāds „pārstāvības” definējums, kas izriet no Civillikumā ietvertajām tiesību normām: „Pārstāvība ir vienas personas (pārstāvja) atklāta darbība citas personas (pārstāvamā) vārdā, darbojoties uz likumā vai tiesiskajā darījumā piešķirtas pārstāvības varas pamata un noslēdzot pārstāvamajam saistošus tiesiskos darījumus un izdarot gribas izteikumus.”	tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 5) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 6) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 7) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 8) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku
---	--	--	--

					personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo
13.	4.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Ja lobēšanu ir veicis lobētājs, kurš atbilst šā likuma 3.panta otrās daļas 1., 2., 3. vai 4. punktam, publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti uzskatām, ka 4.pantā piedāvātais regulējums uzliek papildus administratīvo slogu valsts pārvaldei, līdz ar to lūdzam izvērsti aizpildīt anotācijas II sadaļu, sniegt detalizētu analīzi un statistisko informāciju, ņemot vērā, piemēram, kaut vai valdībā izskatāmo dokumentu skaitu. Kā arī norādīt finanšu aprēķinus, ņemot vērā slodzes pieaugumu valsts	Iebildums nav ņemts vērā. Uzskatām, ka būtisku administratīvo slogu Likumprojektā ietvertās normas neradīs. Lobētāja kontaktinformācijas publicēšana var pārkāpt normatīvajos aktos garantēto personas datu aizsardzību.		6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija

uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs atklāsts, 7) gadījumā, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūcijas interesēs par maksu – lobēšanas finansēšanas avots un lobēšanas līguma summa. (2) Institūcija var reģistrēt un publicēt lobēšanu, ko veicis tāds lobētājs, kurš atbilst šā likuma 3.panta otrās daļas 5.punktam. Šajā gadījumā publiskās varas institūcijas pārstāvis publicēt	pārvaldē. Papildus lūdzam pamatot, kādēļ lobētāja kontaktinformācijai ir noteikts ierobežotas pieejamības statuss, kas ir pretrunā likumprojektā piedāvātajam mērķim – nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās varas institūciju darbībai.		piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs atklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu,
--	---	--	---

piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 3) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 4) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs atklāsts. (4) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publiskošanu. (5) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta			tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercenoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju.
---	--	--	--

projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (8) Lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Iesnieguma daļa, kas neattiecas uz priekšlikumu par dokumentu vai tā projektu vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (9) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 10				(6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
---	--	--	--	---

	gādus.				
14.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir jebkuras personas interesēs veikta darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. Lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta, ievērojot šajā likumā noteiktos nosacījumus. (2) Lobētājs ir fiziska persona, kas ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību savās vai citu privātpersonu interesēs un atbilst vismaz vienai no šādām pazīmēm: 1) sniedz lobēšanas pakalpojumu par atlīdzību vai bez tās; 2) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu,	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Izslēgt Likumprojekta 3.apnta otrās daļas 4.punktu. Biedrības ir organizētās pilsoniskās sabiedrības daļa, kura pārstāv kopējas to apvienoto biedru intereses, atklāti pauž savu darbības mērķi, šie mērķi ir pārbaudāmi, piemēram, organizācijas statūtos, kas atrodami Uzņēmumu reģistrā un par sabiedrības līdzdalības kārtību attīstības plānošanas procesā ir izdoti MK noteikumi.	Priekšlikums nav ņemts vērā. LDDK izteiktais iebildums ir pretrunā ar paskaidrojumu, jo sociālā dialoga ietversana izņēmumos ir tieši tāpēc, lai to nošķirtu no lobēšanas.		4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 1) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 2) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 3) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 4) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās.

īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; 4) pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba attiecībās; 5) veic lobēšanu personiskajās interesēs.			(3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo. 5.pants. Lobēšanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba
--	--	--	---

					devējs, kurš apņemas to nodrošināt, slēdz lobēšanas līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā. (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobēšana tiek veikta tāda atsevišķa biedra interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums. (3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
15.	(3) Ja lobēšanas pakalpojumu sniedz par atlīdzību, tad lobētājs vai viņa darba devējs noslēdz rakstveida līgumu ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu. Šis noteikums attiecas uz organizāciju,	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Likumprojekta 3.panta trešās daļas pēdējo teikumu nepieciešams precizēt, skaidri nosakot, ka noteikums par rakstveida līgumu	Iebildumi un priekšlikums nav ņemts vērā. Diemžēl prakse liecina, ka atsevišķos gadījumos organizācija, reprezentējot visus biedrus, tomēr aizstāv tikai kāda atsevišķa biedra intereses, kas absolūti atbilst		5.pants. Lobēšanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš apņemas to nodrošināt, slēdz lobēšanas

biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas personas interesēs. (4) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta trešajā daļā minēto līgumu.	neattiecas uz organizāciju, biedrību un nodibinājumu. Organizācijas, biedrības un tml. Apvienību mērķis pats par sevi ir aizstāvēt biedru intereses. Tādēļ ir būtiski, ka organizācijām netiek noteikti papildu pienākumi par rakstveida līgumu, arī tad, ja jautājums var skart tikai viena biedra intereses, jo organizācija, biedrība un tml. Uztājas kā vienots veselums. Labklājības ministrija Precizēt 3.panta trešajā daļā noteikto pienākumu slēgt rakstveida līgumu par lobēšanu, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lobēšanu savu biedru interesēs statūtos noteikto mērķu sasniegšanai veic nevalstiskās organizācijas. Tā kā informācija par nevalstisko organizāciju biedriem un to statūtiem ir publiski pieejama, tad nav lietderīgi tām noteikt pienākumu vēl slēgt papildu līgumu lobēšanas veikšanai; Valsts kanceleja lūdzam izvērtēt likumprojekta 3.panta trešās daļas nepieciešamību,	lobēšanai, nevis sociālajam dialogam. Biedrības nedrīkst lobēt, apejot lobēšanas noteikumus, pamatojot to ar visas biedrības interešu aizstāvību, kas faktiski tā nav. Uzskatām, ka, lai lobēšana būtu caurskatāmāka, atklātāka un godīgāka, ir nepieciešams slēgt rakstveida līgumu ar personu, kuras intereses tiek lobētas, arī tāpēc, ka Likumprojektā ir noteiktas normas, kas regulē atsevišķas lobētāja un tā klienta attiecības. Līguma par lobēšanu slēgšana ir būtiska, lai nepieciešamības gadījumā varētu veikt kontroles pasākumus, kā arī skaidrāk nošķirtu tirgošanās ar ietekmi gadījumus no likumīgas lobēšanas. Likumprojekta 3.panta trešajā daļā ir noteikts, ka par lobēšanu ir jāslēdz rakstveida līgums ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu. Izņēmums ir situācijas, kad lobēšana notiek darba devēja interesēs vai biedrības	līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā. (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobēšana tiek veikta tāda atsevišķa biedra interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums. (3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
--	--	--	--

		kas paredz, ka gadījumā, ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs/viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs lobēšana tiek veikta. Lūdzam ņemt vērā, ka šīs ir privāttiesiskas attiecības, turklāt šādai tiesību normai būtu pievienotā vērtība tikai gadījumā, ja likumprojektā tiktu ietverts arī šāda pienākuma izpildes kontroles mehānisms un paredzētas tiesiskās sekas rakstveida līguma nenoslēgšanas gadījumā;	interesē. Piemēram, ja lobētāja darba devējs ir kāda komercsabiedrība, biedrība vai nodibinājums, kuras interesēs notiek lobēšana, tad lobētājs atklāj tikai sava darba devēja vārdu, uzvārdu vai nosaukumu. Savukārt, ja lobētāja darba devējs – neatkarīgi no tā, vai tā ir komercsabiedrība, biedrība vai nodibinājums, sniedz lobēšanas pakalpojumu par maksu citām privātpersonām vai biedrību un nodibinājumu gadījumā arī atsevišķiem biedriem, tad par to ir nepieciešams noslēgt līgumu par lobēšanu un par to jāinformē publiskās varas institūcija. Ja biedrība vai nodibinājums veic visu savu biedru kopējo interešu pārstāvību atbilstoši statūtiem, nav nepieciešams slēgt atsevišķus līgumus par statūtos noteikto aktivitāšu veikšanu, jo ir publiski zināmi gan šo organizāciju biedri, gan arī organizāciju darbības mērķis.		
--	--	--	--	--	--

16.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir jebkuras personas interesēs veikta darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. Lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta, ievērojot šajā likumā noteiktos nosacījumus.	Valsts kanceleja (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Neskaidrs terminu "lobēšana", "lobētājs" saturs un lobēšanas vieta kopējā sabiedrības līdzdalības sistēmā OECD ceturtais princips paredz, ka <u>tiesiskā regulējuma un vadlīniju gadījumā dalībvalstīm skaidri jānodefinē termini "lobēšana" un "lobētājs"</u>. 3.1. Attiecībā uz termina "lobētājs" izpratni OECD rekomendācijās paskaidrots, ka lobētājs ir fiziska persona, kas par lobēšanas darbību veikšanu saņem atlīdzību (un/vai citu kompensāciju); tie parasti ir t.s. <u>profesionālie lobētāji, kas sniedz lobēšanas pakalpojumu</u> (<i>consultant lobbyists</i>) un <u>komercsabiedrību/organizāciju lobētāji</u> (<i>in-house lobbyists</i>). Vienlaikus OECD uzsvēris, ka termins "lobētājs" var tikt paplašināts, to attiecinot arī uz dažādām interešu grupām (tai skaitā, nevalstisko sektoru).	Iebildums nav ņemts vērā Lobēšanas definīcija ir tieši tāda, kāda tā ir tapusi, ņemot vērā 3 aspektus: 1. Koncepcijā sniegto informāciju; 2. Darba grupas viedokli; 3. Saskaņošanas procesā izteikto ieinteresēto institūciju viedokli. Tās pašreizējā redakcija ir visizsmeļošākā. VK nepaskaidro, kā tiktu papildus ierobežotas sabiedrības līdzdalība pietiekami skaidri, jo vērsšanās institūcijā netiek ierobežota, bet tiek paredzēts papildus pienākums atklāt informāciju par ieinteresēto lobēšanas pasūtītāju, VK norāda, ka lobēšanas termina izpratne precizējama pēc par pašreizējo sabiedrības līdzdalības sistēmu (kas cita starpā norādītu uz lobēšanas kā viena no līdzdalības veidiem vietu kopējā līdzdalības sistēmā) un termina "lobētājs"	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās. 4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu
-----	---	--	--	---

		Latvijas kontekstā likumprojekta 3.panta otrā daļa paredz, ka lobētājs ir fiziska persona, kas ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību <u>savās</u> vai citu privātpersonu interesēs un atbilst vismaz vienai no šādām pazīmēm: (1) sniedz lobēšanas pakalpojumu par atlīdzību vai bez tās; (2) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; (3) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; (4) pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba attiecībās; (5) <u>veic lobēšanu personiskajās interesēs</u>. No minētā secināms, ka faktiski jebkura persona, kura, piemēram, iestādē vērsīsies ar iesniegumu, izsakot lūgumu veikt grozījumu konkrētā normatīvā aktā, tiks automātiski uzskatīta par lobētāju. Minēto apstiprinājuši arī likumprojekta autori, norādot, ka "faktiski pilnīgi visas organizācijas un ne tikai organizācijas, bet jebkura persona, kura piedalās publiskās varas pārstāvju sarunās	sašaurināšanas, tomēr jānorāda, ka pagaidām sabiedrības līdzdalība nav definēta nevienā normatīvajā aktā, un līdz ar to tiesiski tā nav nošķirama.	interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 5) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 6) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 7) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 8) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu;
--	--	--	---	---

		par konkrētām, normatīvajos aktos iestrādātām vai iestrādājamām tiesību normām, faktiski nodarbojas ar lobēšanu" (raksts "Lobēšanas atklātības likums: problēma vai risinājums", <i>Jurista Vārds</i>, 2012, 18.septembris, Nr.38 (737)). Šāda termina "lobētājs" izpratne būtiski atšķiras no OECD rekomendācijās noteiktā un citu valstu normatīvajos aktos nostiprinātā šī termina satura. Tā, piemēram, salīdzinājumam vēlamies norādīt uz rakstā par lobēšanas atklātību (<i>Holman. C., Luneburg W. "Lobbying and transparency: A comparative analysis of regulatory reform"; Interest Groups & Advocacy (2012), I, p 75-104, 20 March 2012;</i> turpmāk – raksts par lobēšanas atklātību) ietverto salīdzinošo tabulu, no kuras iespējams secināt, ka lielākajā daļā Eiropas valstu lobēšanas tiesiskais regulējums (kas cita starpā paredz brīvprātīgu vai obligātu reģistrēšanos lobētāju reģistrā) tiek attiecināts uz: (a) t.s. līgumlobētājiem (<i>contract lobbyists</i>; Francija, Gruzija, Lietuva, Bijusī Dienvidslāvijas Republika, Maķedonija, Polija, Austrija,			2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.
--	--	---	--	--	--

		Slovēnija); (b) organizācijām, kurām ir peļņas gūšanas nolūks (Francija, Vācija, Austrija) un (c) organizācijām, kurām nav peļņas gūšanas nolūka (Francija, Vācija, Austrija). Kanādā un ASV lobētāji, kuriem ir pienākums reģistrēties, tiek iedalīti divās kategorijās: (1) lobētāji, kas lobē citu personu/organizāciju labā (<i>consultant lobbyists</i>); (2) organizācijas, kas lobē savā labā. Ievērojot minēto, lūdzam OECD rekomendāciju un citu valstu prakses kontekstā pārskatīt likumprojektā ietvertā termina "lobētājs" saturu, to sašaurinot, piemēram, atbilstoši koncepcijā norādītajām lobētāju (kas veic profesionālu un sistēmisku lobēšanu) grupām: (a) profesionālie lobētāji (konsultanti); (b) komersanta lobētāji; (c) biedrības, nodibinājuma, arodbiedrības lobētāji. 3.2. Attiecībā uz termina "lobēšana" izpratni, OECD vērsis dalībvalstu uzmanību uz nepieciešamību skaidri nodefinēt, kādas darbības/komunikācija ar			
--	--	--	--	--	--

		publiskās varas pārstāvjiem nav uzskatāma par lobēšanu (piemēram, institūcijas iniciēts konsultāciju process ar sabiedrību). Pašlaik likumprojekta 2.panta trešā daļa noteic, ka likums neattiecas uz: (1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; (2) iesniegumu, kura iesniedzēju nav iespējams identificēt; (3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmu, pulcēšanās brīvības izpausmi (sapulci, gājieni, piketu), kā arī publikāciju plašsaziņas līdzeklī; (4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotu sabiedrisko apspriešanu, publisko apspriešanu vai sociālo dialogu, kura ietvaros tiek saskaņotas savstarpējās intereses sociālās politikas jautājumos starp publisko varu, darba devējiem un darbiniekiem; (5) atzinumu, kas sniegts par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta			
--	--	---	--	--	--

		sanāksmes protokollēmumā; (6) atzinumu, kas sniegts pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma. Piekrītot atsevišķu izņēmumu iekļaušanai likumprojektā (piemēram, 4.punktam par sociālo dialogu (un t.s. <i>formalizētajiem</i> sabiedrības līdzdalības formātiem, piemēram, Nacionālo trīspusējās sadarbības padomi), 5.punktam par sabiedrības iesaisti pēc publiskās varas pārstāvja iniciatīvas), tomēr uzskatām, ka šāds tiesiskais regulējums satur vairākus būtiskus riskus, tā, piemēram, lobēšana netiek pietiekami skaidri nodalīta no Satversmes 104.pantā nostiprinātajām tiesībām vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem (kā jau norādīts 3.1. apakšpunktā, privātpersonas vēršanās iestādē ar iesniegumu, kurā, piemēram, izteikts lūgums nepieņemt izstrādāto tiesību aktu projektu, tiks uzskatīta par lobēšanu; salīdzinājumam jau minētajā rakstā par lobēšanas atklātību uzsvērts, ka lobēšanas un lobētāja definīcijām jābūt tādām, kas <i>aizsargātu</i> privātpersonas			
--	--	---	--	--	--

		konstitucionālās tiesības vērsties ar iesniegumiem (<i>right to petition</i> , skat. 81.lpp.)). Ievērojot minēto, uzskatām, ka lobēšanas termina izpratne precizējama pēc otrā iebilduma izvērtēšanas par pašreizējo sabiedrības līdzdalības sistēmu (kas cita starpā norādītu uz lobēšanas kā viena no līdzdalības veidiem vietu kopējā līdzdalības sistēmā) un termina "lobētājs" sašaurināšanas.			
17.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un	Tieslietu ministrija Saskaņā ar likumprojekta 3. panta otro daļu, lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. Lūdzam likumprojekta 3. panta otrajā daļā ietvertu regulējumu sašaurināt, attiecinot to tikai uz tādiem saziņas veidiem, kuros ir iespējams pārliecināties par lobētāja identitāti. Pretējā gadījumā nebūs iespējams izpildīt likumprojekta 4. pantā	Iebildums daļēji ņemts vērā. Lobēšanas gadījumus nevar sašaurināt tikai uz tām situācijām, kad ir iespējams klātienē pārliecināties par personas identitāti. Tas protams ir būtiski, ja kontaktēšanās ar lobētāju notiek pirmo reizi, bet atkārtotas saziņas gadījumā, ja valsts amatpersona ir pārliecināta, ka ar viņu epastā vai pa tālruni sazinās persona, ko viņš atpazīst, tad arī šādu komunikāciju var uzskaitīt kā lobēšanas	Tiek uzturēts izteiktais iebildums.	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 9) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 10) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 11) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma

aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	ietvertās prasības lobētāju reģistrēšanai, jo valsts pārvaldes iestāde nav tiesīga publiskot informāciju par lobētāju, ja tā nav guvusi pārliecību par šīs personas identitāti.	darbību. Esam precizējuši Likumprojekta 2.panta trešo daļu, kurā ietverti izņēmumi, paredzot, ka ja iesniegts tāds iesniegums, kura autoru nav iespējams identificēt, šādu lobēšanas gadījumu institūcija var neregistrēt.	biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 12) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā
--	--	---	--

				komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo. 5.pants. Lobešanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobešanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš apņemas to nodrošināt, slēdz lobešanas līgumu. Lobešanas līgums slēdzams rakstveidā. (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobešana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobešana tiek veikta tāda atsevišķa biedra interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums. (3) Publiskās varas
--	--	--	--	---

					institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
18.	(4) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta trešajā daļā minēto līgumu.	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) 3.panta ceturrtā daļu izslēgt vai papildināt ar norādi, ka līguma saturā, ko iesniedz publiskās varas pārstāvjiem, var būtu aizklāta līguma summa un citi komercdarījuma komercnoslēpuma detaļas, kas nav pretrunā ar Lobēšanas atklātības likumu par publiski pieejamo informācijas iesniegšanu atbildīgajām publiskās varas iestādēm un Komerclikumu.	Priekšlikums nav ņemts vērā. Likumprojektā nav noteikts, ka līgums būtu jāiesniedz vai ka to drīkstētu publicēt, līdz ar to konfidencialitātes ievērošanas prasības atrunāt Likumprojektā nav nozīmes. Likumprojektā ietvertā tiesību norma tikai paredz tiesības pieprasīt, lai līgums tiktu uzrādīts. Uzrādīts, nevis iesniegts, nodots, apstrādāts, tajā skaitā kopēts vai publicēts.		(3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
19.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (3) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publiskošanu.	Tieslietu ministrija Lūdzam precizēt likumprojekta 6. panta trešo daļu, konkretizējot, kā jānotiek lobētāja informēšanai par lobēšanas informēšanas publiskošanu. Proti, vai šādai informēšanai pietiek, piemēram, ar iekšējiem noteikumiem, kas ir publiski pieejami, vai nepieciešams individuāli informēt katru lobētāju. Ja informēšanai ir jānotiek katrā individuālā gadījumā atsevišķi, tas	Iebildums nav ņemts vērā. Tiesību normas ideja ir pateikt, ka publiskās varas pārstāvis pasaka lobētājam, ka viņa sniegtā informācija tiks publicēta. Nav noteikts, ka šai informēšanai būtu jānotiek rakstiski vai publiski, tas paliek katras institūcijas ziņā, vai tā vēlas šo informēšanas pienākumu izpildīt neapstrīdami,		6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas

		rada ievērojamu papildu administratīvo slogu iestādēm, kas nebūtu atbalstāms.	nodrošināti pret iebildumiem, tātad rakstiski, vai arī formāli pasakot mutvārdos.		1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti
--	--	---	---	--	---

				veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā
--	--	--	--	---

					ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
20.	4.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Ja lobēšanu ir veicis lobētājs, kurš atbilst šā likuma 3.panta otrās daļas 1., 2., 3. vai 4. punktam, publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts	Valsts kanceleja (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Lobētāju reģistra izveide lobēšanas darbību reģistra vietā Pašlaik likumprojekta 4.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja lobēšanu veicis lobētājs (izņemot, ja tas veikts personīgajās interesēs) publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: (1) lobētāja vārds un uzvārds; (2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; (3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs	Iebildums nav ņemts vērā. Kā jau VK ir norādījusi, citās valstīs, kurās ir ieviesti lobētāju reģistri, tie uz sevi liktās cerības nav attaisnojuši. Vēlamies spert soli tālāk, un noteikt, ka reģistrējama ir katra lobēšanas aktivitāte, nevis tikai lobētāji. Reģistra mērķis ir informēt sabiedrību par to, kas ir līdzdarbojies konkrētu lēmumu pieņemšanā, nevis sniegt datubāzi ar potenciālo lobētāju uzskaitījumu, kurai principā patiešām jēgas nav nekādas. Birojs ir gana daudz pētījis citu valstu pieredzi un tieši pie šāda secinājuma nonācis,		6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un

priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts, 7) gadījumā, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūcijas interesēs par maksu – lobēšanas finansēšanas avots un lobēšanas līguma summa. (2) Institūcija var reģistrēt un publicēt lobēšanu, ko veicis tāds lobētājs, kurš atbilst šā likuma 3.panta otrās daļas 5.punktam. Šajā gadījumā publiskās varas institūcijas pārstāvis publicēt piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 3) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 4) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts. (4) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (5) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu	veic lobēšanu; (4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; (5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; (6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts, (7) gadījumā, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūcijas interesēs – lobēšanas finansēšanas avots un lobēšanas līguma summa. Minētās tiesību normas piektā daļā precizējoši norāda, ka, ja "lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi", savukārt, ja "lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju". Valsts kanceleja starpinstitūciju saskaņošanas sanāsmē 2012.gada 5.septembrī jau norādīja, ka šāds	ka nepieciešams ir reģistrēt nevis lobētājus, tos pierēģistrējot vienreiz, bet gan reģistrējams ir katrs lobēšanas gadījums. Tiek paredzēts nākotnē izskatīt iespēju visu institūciju reģistrus apvienot vienā vietnē, lai tie būtu vienviet pieejami, taču tas prasa papildus resursus, un primārais uzdevums ir noteikt, ka institūcijām ir jāpiefiksē katrs lobēšanas gadījums. Norāde uz „pārmērīgo slogu” liek domāt, ka atzinuma autoram nav atbilstoša priekšstata par to, kā šobrīd notiek dažādas informācijas publicēšana institūciju mājas lapās. Informācija ir gana plaša jau šobrīd, taču papildus informācija par lobēšanas gadījumiem ir salīdzinoši niecīga, līdz ar ko būtisks administratīvā sloga palielinājums visdrīzāk nebūs. Par piemēru var ņemt vairākas institūcijas, kas jau šobrīd publicē informāciju	uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta,
--	---	---	---

vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (8) Lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Iesnieguma daļa, kas neattiecas uz priekšlikumu par dokumentu vai tā projektu vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (9) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas	tiesiskais regulējums valsts pārvaldei (un citām t.s. publiskās varas institūcijām) uzliek nesamērīgu slogu. Papildus vēlamies arī norādīt uz risku, ka šāds risinājums nesasnies likumprojekta pamatmērķi – lobēšanas atklātības nodrošināšanu – šādu apsvērumu dēļ: 1) lobēšana ir process, kas raksturīgs ar plānveidīgu un sistemātisku ietekmēšanu, proti, realitātē lobēšana aptver virkni dažādu metožu un darbību (līdz ar to uzskatām, ka publiskās varas pārstāvjiem būs objektīvi neiespējami ziņot par <i>visiem</i> lobētāja mutiski un/vai rakstiski saņemtajiem priekšlikumiem); turklāt ārpus tiesiskā regulējuma tiek atstātas tādas lobēšanas darbības kā, piemēram, demonstrāciju, piketu organizēšana, komunikācija, izmantojot sociālos tīklus, plašsaziņas līdzekļus u.tml.; 2) pašlaik tiek plānots, ka katra publiskās varas institūcija informāciju par komunikāciju ar lobētāju ievieto savā tīmekļa vietnē, kas nozīmē, ka sabiedrībai kopumā nebūs iespēja efektīvi izsekot	par lobēšanas aktivitātēm savās mājas lapās, piemēram Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.	lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā
---	--	--	---

tīmekļa vietnē glabājama 10 gadus.	lobēšanas norisei (jāņem vērā, ka viena tiesību akta projekta izstrādes gaitā tiek iesaistītas vairākas publiskās varas institūcijas). Salīdzinājumam vēlami norādīt, ka līdzīgs regulējums ticis iekļauts Polijas un Slovēnijas normatīvajos aktos (nosakot, ka amatpersonām jāuzglabā informācija par komunikāciju ar lobētājiem, kas attiecīgi jāpublicē – Polijā vienu reizi gadā). Rakstā par lobēšanu norādīts uz šāda tiesiskā regulējuma ieviešanas problēmām, proti, amatpersonas par komunikāciju ar lobētājiem iesniedz nepilnīgu informāciju (tā, piemēram, Polijā gada laikā reģistrēti tikai 75 lobēšanas gadījumi). Ievērojot minētos apsvērumus, lūdzam lobēšanas darbību reģistra vietā apsvērt veidot lobētāju reģistru, ievērojot samērīgu balansu starp atklātības nodrošināšanas nepieciešamību un reģistrēšanās sloga uzlikšanu privātpersonai (reģistrā norādāmās informācijas kontekstā). Tāpat arī uzsveram, ka no citu valstu pieredzes izriet, ka, lai nodrošinātu			minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
------------------------------------	---	--	--	---

		adekvātu lobēšanas atklātības līmeni, lobētāju reģistrācijai jābūt obligātai(atsevišķās valstīs noteikti kvantitatīvi kritēriji, kurus izpildot, lobētājam ir pienākums reģistrēties, piemēram, konkrēta atlīdzības apmēra saņemšana; ja lobēšanas pakalpojuma sniegšana veido nozīmīgu daļu no organizācijas darbības u.tml.). Tāpat arī norādīts, ka šādam reģistram jābūt <u>centralizētam</u> un tajā ietvertajiem datiem – viegli meklējamiem, šķirojamiem un iegūstamiem (skat. raksta par lobēšanas atklātību 100.-101.lpp.).			
21.	7.pants. Fizisku personu iesniegumu izskatīšanas kārtība (1) Saņemot iesniegumu, kurā fiziska persona izsaka konkrētu un saprotamu priekšlikumu savās interesēs par šā likuma 3.panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, un fizisko	Tieslietu ministrija Lūdzam izslēgt likumprojekta 7. pantu, kurā ietverts pienākums reģistrēt tādus iesniegumus, kuros ietverts priekšlikums fiziskas personas privātajās interesēs. Pienākums reģistrēt šādus iesniegumus ierobežo fizisku personu tiesības uz vārda brīvību, kā arī tiesības vērsties valsts un pašvaldību iestādēs un piedalīties valsts un pašvaldību darbā. Šāds ierobežojums ir acīmredzami nesamērīgs ar sasniedzamo mērķi,	Iebildums daļēji ņemts vērā. Minētās informācijas publicēšana nav „sods”, bet atklātība, kas lielākoties gadījumu individuāli ir ļoti vēlama, jo viņus var „sadzirdēt” vairāk ausu. Turklāt pastāv iespēja divu nedēļu laikā izteikt pretenzijas pret šīs informācijas publicēšanu, un, ja šāds pretenzijas ir saņemtas, šī informācija	Tieslietu ministrija uztur iebildumu par nepieciešamību reģistrēt priekšlikumus, kas sniegti savās interesēs. Šobrīd tiesību norma (7.pants) paredz vēlamības formu iesnieguma satura un iesniedzēja identitātes publicēšanā. Likumprojektā šī vēlamības forma nav nepieciešama, jo kārtību, kādā var reģistrēt fiziskas personas datus jau	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās

personu ir iespējams identificēt, publiskās varas institūcija: 1) sniedz atbildi attiecīgajai personai, informējot personu par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) reģistrē un publicē informāciju atbilstoši šā likuma 5.panta pirmajai daļai, ja nav saņemti fiziskās personas iebildumi; (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu.	vēl jo vairāk tādēļ, ka no reģistrēšanās ir iespējams izvairīties, nenorādot personas identifikācijas datus. Būtībā ar likumprojekta 7. pantu tiktu veicinātas situācijas, kad fiziskai personai būtu izdevīgāk īstenot savas tiesības, slēpjot savu identitāti, jo pretējā gadījumā tā var tikt "sodīta", ieviejojot datus par to publiskā reģistrā. Papildus 7. panta pirmās daļas 1. punkts rada administratīvo slogu iestādei, atsevišķi informējot ikvienu fizisku personu par tās datu publicēšanu, savukārt likumprojekta 7. panta pirmās daļas 2. punkts uzliek papildu slogu, tostarp finansiālu, fiziskajai personai rakstot atkārtotas vēstules valsts varas institūcijām ar lūgumu tās datus nepublicēt. Tāpat ir iespējamas situācijas, kad šīs prasības un termiņus var nebūt iespējams izpildīt, piemēram, ja persona izcieš sodu ieslodzījuma vietā. Ievērojot minēto, Tieslietu ministrija lūdz likumprojektu attiecināt tikai uz "profesionāliem lobētājiem".	netiek publicēta. Likumprojektā ir paredzēts, ka fizisku personu iesniegumi, kas satur lobēšanas priekšlikumu, nav publicējami obligāti, bet iestādei, atsevišķos gadījumos izvērtējot to būtiskumu, tiek paredzētas tiesības informāciju par šādu priekšlikumu tomēr publicēt. Uzskatām, ka galvenais likumprojekta mērķis patiešām ir padarīt atklātu informāciju par tā saucamo profesionālo lobētāju darbību, tomēr atsevišķos gadījumos šīs personas var uzdoties par fiziskām personām, tādēļ ir jādod iespēja un tiesības institūcijām izvērtēt arī fizisku personu iesniegumu saturu, ja tās konstatē, ka šādas personas rīcība tomēr atbilst lobēšanas saturam un ir būtiska.	regulē Fizisko personu datu aizsardzības likums. Līdz ar to publiskās varas institūcijas arī bez šāda regulējuma, pamatojoties uz speciālajiem normatīvajiem aktiem, var reģistrēt atsevišķus iesniegumus. Nav atbalstāms regulējums, kas paredz iestādes pienākumu ziņot personai par tās identitātes atklāšanu un iesniedzēja pienākumu informēt par iebildumiem. Šis ir uzskatāms par nesamērīgu slogu. Turklāt jāņem vērā, ka piekrišana savu datu apstrādei ir jebkurā brīdī atsauicama. Tāpat attiecībā uz personas datu apstrādi nebūtu pieļaujama principa "klusēšana - piekrišana" piemērošana.	varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija,
---	--	--	---	---

	(3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 5.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.				reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
22.	(2) Institūcija var reģistrēt un publicēt lobēšanu, ko veicis tāds lobētājs, kurš atbilst šā likuma 3.panta otrās daļas 5.punktam. Šajā gadījumā publiskās varas institūcijas pārstāvis publicēt piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 3) dokumenta vai dokumenta projekta	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Saskaņā ar likumprojekta 4. panta otro daļu iestādei ir tiesības, bet nav pienākuma reģistrēt un publicēt lobēšanu, ko veikusi privātpersona personiskajās interesēs. No piedāvātās redakcijas nav saprotams, kā nodalīt lobēšanu personiskajās interesēs no lobēšanas citu personu vai noteiktas sabiedrības grupas interesēs. Proti, nav saprotams, kā noteikt, vai, piemēram, lobēšana, kuru veic fiziska persona kā kādas grupas loceklis, piemēram, pensionārs tiek veikta visu grupas locekļu interesēs vai tikai savās interesēs. Tāpat nav	Iebildums nav ņemts vērā. Saskaņā, piemēram, ar Labklājības ministrijas pārstāvja veikto saskaņošanas sanāksmē par to, ka ministrijai vienmēr būs ļoti daudz privātu iesniegumu, kas pēc būtības lielākoties gadījumu atbilst lobēšanas definīcijai, tomēr tie pārsvarā ir vienreizēja viedokļa paušana, realizējot pilsoņiem garantētās tiesības, bet pēc būtības nav izšķiroši lēmuma pieņemšanā. Līdz ar to Likumprojekts paredz zināmu rīcības brīvību publiskās varas institūcijai izlemt, kad,		7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu

nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 4) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts.	saprotams, cik lielā mērā uz lobēšanas iesniegumiem tiks piemērots Iesniegumu likums. Ievērojot minēto, likumprojekts precizējams.	lai izvairītos no formālu, darbību traucējošu, kā arī no tādu prasību noteikšanas, kuru ieviešanai nepieciešami izdevumi pārsniedz sabiedrībai nepieciešamus ieguvumus, lobētājs būtu reģistrējams, kad, iespējams, nē. Katrā gadījumā institūcijai ir jāizvērtē lobēšanas gadījuma publikācijas nepieciešamība atbilstoši likumprojekta mērķim un arī tajās situācijās, kad, piemēram, ir bijis tikai individuālas fiziskas personas vienreizējs priekšlikums, kas pilnā mērā ir ņemts vērā un ir ietekmējis dokumenta saturu, publiskai personai šis būtu jāpubliko. Tomēr likumprojekts ir papildināts ar normu, kas atrunā sasaisti ar Iesniegumu likumā noteikto.	kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu
--	---	---	--

					iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais
23.	5.pants (2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) atklāt šā likuma 4.panta pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju; 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku. 3) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.	Latvijas pilsoniskā alianse LPA iebilst pret likumprojekta 5. panta 2. daļas 1. apakšpunktu. Faktiski katras iestādes rīcībā ir informācija par privātpersonas mēģinājumiem ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu, piemēram, sniegtie atzinumi un to saturs, kā arī tikšanās laiks un tēma, ja vien tā netiek slēpta no kādas no pusēm koruptīvu interešu vārdā. Tādēļ aicinām likumā iekļaut atzīto normu, ka iestāde izmanto savā rīcībā esošo informāciju, to nepieprasot privātpersonai sniegt atkārtoti. Aicinām minēto apakšpunktu izslēgt no likumprojekta pilnībā. Aicinām analizēt iespēju noteikt konkrētās amatpersonas atbildību par tikšanos ar lobētājiem un atspoguļot konkrētā likumprojekta ietvaros un	Iebildums nav ņemts vērā. Likumprojekts neparedz, ka informāciju, kura jau ir institūcijas rīcībā, tā pieprasīs vēlreiz. Tomēr gadījumos, kad institūcijai attiecīgās informācijas nav, tai tā ir nepieciešama, un ar Likumprojektu ir noteikts pienākums lobētājam šo informāciju sniegt.	Tiek uzturēts izteiktais iebildums.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā, otrajā un septītajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

		nodrošināt to īstenošanu praksē.			
24.	6.pants. Lobešanas ierobežojumi (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums attiecas uz valsts amatpersonu, pildot valsts amatpersonas pienākumus un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām.	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Joprojām netop skaidra likumprojekta 6.panta otrās daļas piemērojamība praksē un kā tiks nodrošināts kontroles mehānisms, pretējā gadījumā likumprojekta norma nav lietderīga.	Iebildums nav ņemts vērā. Minietā norma ir saskaņota ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” normām un paredz tādu pašu institucionālo uzraudzības kārtību.		9.pants. Lobešanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas intereses, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas intereses par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi

					sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas interesēs; 4) apsūst, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja
--	--	--	--	--	--

					ricība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
25.	(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ir aizliegts lobēt šo pašu dokumenta projektu.	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Uzskatām, ka likumprojekta 6.panta trešās daļas redakcija ir nepilnīga, jo uzaicinātais eksperts, pārstāvēd savu organizāciju, nevarēs izteikties savas organizācijas interesēs, ja to būs uzaicinājusi publiskās varas institūcija. Tādējādi tiek iznīcināta sabiedriskās līdzdalības valsts pārvaldē pamatdoma, kas jau nostiprināta citos normatīvajos aktos un politikas plānošanas dokumentos.	Iebildums ir kategoriski noraidāms Šāda personisko un citu interešu sadure ir identificējama sabiedrības interesēs, tādēļ Likumprojekta 6.panta trešajā daļā ir ietverta klasiska interešu konflikta riska novēršana.		(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no

					izsludināšanas.
26.	6.pants Lobēšanas ierobežojumi (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza.	Latvijas pilsoniskā alianse Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā ir viena no vērtībām, ar ko Latvija pozitīvi izceļas citu ES dalībvalstu vidū gan kvalitātes, gan atbalsta ziņā. Par vienu no Eiropas Sociālā fonda apakšaktivitātēm esošā plānošanas periodā tika noteikta biedrību un nodibinājumu kapacitātes stiprināšana līdzdalībai lēmumu pieņemšanas procesā, kas ietver arī regulāru saziņu ar amatpersonām ar nolūku veikt izmaiņas esošos normatīvos aktos vai radīt jaunus. Tādējādi aicinām noteikt likumprojektā izņēmumu, ka organizāciju, kas strādā sabiedriskā labuma jomā, līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā ir sabiedrības grupu interešu aizstāvība nevis lobēšana. Būtu vēlams, ka cilvēki, kuri veic šo interešu aizstāvību par saviem resursiem, netiek papildus apgrūtināti, veidojot birokrātisku slogu interešu aizstāvības īstenošanā. LPA iesaka papildināt 6.panta 4.daļā noteikto aizliegumu par solījuma sniegšanu, skaidri norādot,	Iebildums nav ņemts vērā. Uzskatām, ka Likumprojektā ietvertās normas nerada nekādu birokrātisko slogu nevalstiskajām organizācijām vai lobētājiem. Solījuma nesniegšana par ietekmi, kā arī atlīdzības nosacījuma nodalīšana no panākumiem ietekmēšanā ir viens no priekšnosacījumiem, lai lobēšanu kā atļautu un leģitīmu darbību nodalītu no tirgošanās ar ietekmi, kas ir krimināli sodāms noziegums. Turklāt pašreiz sabiedriskā labuma organizāciju statuss neliedz cita starpā organizācijām, kam šāds statuss ir piešķirts, sniegt arī lobēšanas pakalpojumu privātpersonām par atlīdzību, tādēļ šāds automātisms šobrīd nav iespējams.	Tiek uzturēts izteiktais iebildums.	(4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs.

		ka apsoliņums tiek sniegts potenciālajam labuma guvējam.			
27.	(4) Lobētājam ir aizliegts: 4) apsoliņ, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs;	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Vienlaicīgi Delna vērš uzmanību, ka noskatot Likumprojekta 9.panta ceturtajā daļā lobēšanas ierobežojumus (aizliegumus), būtu nepieciešams arī normatīvajos aktos paredzēt atbilstošu juridisko atbildību par šādu lobēšanas ierobežojumu pārkāpšanu.	Iebildums nav ņemts vērā (panākta vienošanās) Latvijas normatīvajos aktos, tajā skaitā likumos, ir ļoti daudz deklaratīvu normu, kuru neievērošana netiek kontrolēta un par to pārkāpšanu nav paredzēta atbildība, līdz ar ko tām ir ieteikuma raksturs. Šī ir viena no šādām normām, pasakot, ka no lobētāja puses nebūtu labi apsoliņ to, ko tas nevar garantēt vai arī to, kas ir pretrunā ar likumā noteikto, tajā skaitā Kriminālikumā noteikto ierobežojumu izmantot dienesta stāvokli sev vēlama lēmuma pieņemšanai. Piekrītam, ka būtu vēlams kontroles mehnānisma izveidošana, tajā skaitā sankcionēšana par likuma neievērošanu. Taču tas prasītu papildus finanšu līdzekļus, bet Birojam Ministru kabinetā tika uzdots izstrādāt un ieviest tādu risinājumu, kas papildus finanšu līdzekļus neprasa.	DELNA uztur izteikto iebildumu.	(4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas interesēs; 4) apsoliņ, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs.stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs;

28.	(1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai.	Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Uzskatām, ka Likumprojekta 6.panta pirmā daļa nav attiecināma uz tādām biedrībām kā LLPA, taču pēc Likumprojekta esošās redakcijas tas nav skaidri saprotams.	Iebildums nav ņemts vērā Uzskatām, ka visām biedrībām ir nosakāmi vienādi pienākumi un vienādas tiesības.		(1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai.
29.	(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ir aizliegts lobēt šo pašu dokumenta projektu.	Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Nav atbalstāma arī Likumprojekta 6. panta trešā daļa, kas nosaka, ka personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ir aizliegts lobēt šo pašu dokumenta projektu, tādējādi radot aizliegumu, piemēram, LLPA sniegt priekšlikumus dokumentu projektiem, ja LLPA pārstāvis pēc publiskās varas institūcijas uzaicinājuma piedalījies dokumenta tiesiskuma un lietderības izvērtēšanā kādā no darba grupām, kas uzskatāms kā šķērslis	Iebildums nav ņemts vērā Attiecīga norma ir veidota speciāli, lai novērstu iespējamu interešu konfliktu, kura eksistence ir neapšaubāma LLPA sniegtajā piemērā.		(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas.

		demokrātijas principu ievērošanā.			
30.	(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ir aizliegts lobēt šo pašu dokumenta projektu.	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) No Likumprojekta 6.panta ceturtais daļas nepieciešams svītrot 3.punktu (aizliegts lobēt vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses). Šāda norma nevajadzīgi ierobežo privātpersonu sadarbības brīvību. Vienlaikus šāda norma radīs neskaidrības tā praktiskajā piemērošanā un ierobežos organizāciju pārstāvības tiesības, jo organizācijas iekšienē var būt arī dažādi un atšķirīgi biedru viedokļi.	Priekšlikums nav ņemts vērā. Tieši minētās argumentācijas dēļ ir nepieciešams nošķirt lobēšanu kāda konkrēta biedra interesēs vai visas biedrības pārstāvību. Gadījumā, ja organizācijas pārstāvis lobē viena konkrēta biedra intereses, nebūtu pieļaujams, ka viņš tajā pašā laikā šajā pašā jautājumā lobē kāda cita biedra atšķirīgās intereses.		(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas.
31.	7.pants. Publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcība saskarsmē ar lobētāju (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim saskaņā ar publiskās varas institūcijas darba kārtību ir pienākums nodrošināt visiem lobētājiem vienlīdzīgas iespējas realizēt šā likuma 5.pantā paredzētās tiesības.	Latvijas darba devēju konfederācija LDDK izsaka <u>iebildumu</u> , ka Likumprojekta mērķim pretrunā nonāk arī Likumprojekta 7.panta otrās daļas 3.punktā ietvertais ekskluzīvās piekļuves amatpersonām nodrošināšanas aizliegums ar Likumprojekta 1.panta 1.punktā ir minēto mērķi – veicināt uzticību lobētāju darbībai. Šāda norma rada pretrunu ar	Iebildums nav ņemts vērā. Atslēgas vārds šajā gadījumā ir „ekskluzīvs”, tieši šādas piekļuves nodrošināšana rada nevienlīdzību starp personām, kuras vēlas paust viedokli un ietekmēt lēmuma pieņemšanu. Svītrotā Likumprojekta 7.panta pirmā daļa	Tiek uzturēts izteiktais iebildums.	10.pants. Publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcība saskarsmē ar lobētāju Saskarsmē ar lobētāju publiskās varas institūcijas pārstāvim ir aizliegts: 1) neievērojot vienlīdzības principu, kādam no lobētājiem nodrošināt īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām

(2) Saskarsmē ar lobētāju publiskās varas institūcijas pārstāvim ir aizliegts: 1) neievērojot vienlīdzības principu, kādam no lobētājiem nodrošināt īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām; 2) pieņemt no lobētāja vai privātpersonas, kas nodarbina lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus savām vai citu personu vajadzībām; 3) izmantot savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai kādam no lobētājiem nodrošinātu ekskluzīvu piekļuvi amatpersonām, kas ir atbildīgas par lobētāja interesēs esošo dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu; 4) maldināt lobētāju, radot iespaidu par ekskluzīvas piekļuves nodrošināšanu amatpersonām vai	lobēšanas būtību, jo katrai personai ir tiesības aizstāvēt savu viedokli, kas var arī nesakrist ar citu personu domām. Pamatojums: Šāda aizlieguma ietveršana normatīvajā aktā apliecina, ka šāda amatpersonu ekskluzivitāte pati par sevi praksē pastāv un dažas amatpersonas ir vienlīdzīgākas par citām. Tādēļ nav skaidrs, kā varēs veicināt sabiedrības līdzdalību, ja privātpersonām nebūs iespēja uzzināt vai sazināties ar amatpersonu, kas izstrādā konkrēto dokumentu, kas interesē individu. Sabiedrības ir jābūt uzticībai valsts amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem, ko var panākt ar tiesisku valsts iestāžu darbību. Taču ar likumu veicināt uzticību starp sabiedrības locekļiem šādā kontekstā nav efektīvi, jo domu atšķirīgums pats par sevi nav nekas nevēlams.		ieinteresētajām privātpersonām; 2) pieņemt no lobētāja vai privātpersonas, kas nodarbina lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus savām vai citu personu vajadzībām; 3) izmantot savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai kādam no lobētājiem nodrošinātu ekskluzīvu piekļuvi amatpersonām, kas ir atbildīgas par lobētāja interesēs esošo dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu; 4) maldināt lobētāju, radot iespaidu par ekskluzīvas piekļuves nodrošināšanu amatpersonām vai iespējamību ietekmēt viņu rīcību; lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, vai
---	--	--	---

	iespējāmību ietekmēt viņu rīcību; 5) lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, rīkotos pasākumus.				par tās līdzekļiem rīkot pasākumus.
32.		Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti uzskatām par nepamatotu anotācijas I sadaļas 2.punktā minēto, ka informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku. Lūdzam pamatot minēto ar konkrētiem piemēriem vai attiecīgi svītrot.	Iebildums daļēji ņemts vērā. Anotācijā minētais visnotaļ lielā mērā precizēts. Un papildus norādām uz to, ka minētie apgalvojumi izriet no koncepcijās sniegtās informācijas. Tā kā likumprojekta izstrādāšana izriet no šīs koncepcijas, nevēlamies anotācijā apkopot koncepcijā teikto arī anotācijā, uzskatām to par nelietderīgu.		Anotācijas I sadaļas 2.punkt precizēts.
33.		Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) 12. Atkārtoti norādām, ka piedāvātais likumprojekts nerisina virkni koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (apstiprināta Ministru kabineta	Iebildums nav ņemts vērā. Lobētāju grupas ir izdalītas, taču lobēšanas un lobētāja centrālo definīciju tās neietekmē. Lobētāju loks netiek sašaurināts uz atsevišķām grupām, bet tiek pakļauts vispārējam definējumam.		

		2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) noteikto jautājumu: 12.1. nav definētas koncepcijā minētās trīs lobētāju grupas un attiecīgi sadarbība ar katru no tām; 12.2. nav noteikts to personu loks, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu; 12.3. 2.pantā trešajā daļā minētie izņēmumi neatbilst koncepcijā noteiktajiem gadījumiem, kādos saskarsme ar publiskās varas subjektu nav uzskatāma par lobēšanu; 12.4. nav paredzētas dažādas priekšrocības, lai veicinātu interešu pārstāvju vēlmi reģistrēties minētajā brīvprātīgajā reģistrā; 12.5. nav izvērtēta iespēja atteikties no termina „lobēšana” lietošanas; 12.6. lobēšanas pamatprincipu definēšana likumā nav nošķirta no neatļautiem valsts amatpersonas ietekmēšanas veidiem un nerada skaidrāku priekšstatu iedzīvotājiem par savām tiesībām lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī nestiprina iedzīvotāju uzticēšanos	Likumprojektā ietvertie izņēmumi izriet no institūciju izteiktajiem iebildumiem saskaņošanas procesā. Reģistrs nav brīvprātīgs, tāpēc arī nav nepieciešamas nekādas īpašās priekšrocības, tādējādi veicinot vēlmi reģistrēties. Termina „lobēšana” lietošana ir izvērtēta darba grupas ietvaros, un ir nolemts saglabāt tieši šo terminu. Likumprojektā ir noteikts, kā izpaužas likumīga lobēšana. Tātad nelikumīga ir tāda, kura veikta, pārkāpjot Likumprojektā noteikto, kā arī, ja tā pārkāpj ar noziedzīgu nodarījumu – tirgošanos ar ietekmi.		
--	--	--	---	--	--

		publiskās varas subjektiem. Nav paredzētas normas, pēc kurām valsts amatpersonas tiktu informētas par to, kāda komunikācija ir uzskatāma par lobēšanu un kas ir pieļaujams saskarsmē ar lobētājiem.			
34.		Valsts kanceleja - Nesaskatām pamatojumu atsevišķiem gadījumiem pieņemt jaunu likumu, jo nav risku un problēmu analīzes, kas pamatotu, ka tiešām Latvijā pastāv plašs profesionālo lobētāju loks. Nav informācijas par to, cik tādu ir (vismaz pilotprojekta veidā, ja VARAM to ir ieviesis). Nav informācijas par problēmām un konkrētām sekām tam, ka šāds regulējums vēl nav ieviests, arī koncepcijā tas nav atrodams. - Nav atspoguļots ieguvums, kāds būs no tā, ka lobētāji tiks publicēti, ir pateikts tikai, ka tas nodrošinās atklātību, bet vai tas ir tikai tāpēc, lai uzzinātu, kas ir sniedzis. Mūsaprāt, svarīgāks ir saturs. Ja svarīgi zināt personas, kas vispār lobē, tad rodas jautājums, vai mērķis ir nodrošināt vienlīdzīgas iespējas sniegt priekšlikumus vai	Iebildums nav ņemts vērā. Analīze (vesela koncepcija) ir par pašu lobēšanu kā tādu, nevis profesionālajiem lobētājiem. Pirmkārt, likumprojekts paradz primāri uzlikt par pienākumu reģistrēt katru lobēšanas gadījumu, kā primāro, nevis lobētājus. Piemēram, pēdējā intervija, ko sniedza R.Čīlis izdevumam „Latvijas Avīze” liecina, ka dažādas privātpersonas aktīvi lobē Ministru prezidentu par valsts budžeta piešķirumiem, bet šāda informācija netiek publiskota, ja vien par to nepauž informāciju citas personas. Līdz ar to apgalvojums, ka nav informācijas par konkrētām problēmām un sekām neatbilst faktiskajai situācijai		

	kontrolēt interešu konflikta vai pat korupcijas iespējamību. Mums nav skaidrs īstais mērķis šim regulējumam. - Citu valstu pieredze nav kopējama Latvijas sistēmā, jo Latvijā lēmumu pieņemšanas/likumdošanas process ir balstīts uz sabiedrības līdzdalības mehānismiem un atklātību, ko nodrošina likumā noteiktā valdības sēžu atklātība (t.sk. tiešraides kopš 11.06.2013.), projektu izsludināšanas un saskaņošanas process, kas ir atklāts un iespējas iesaistīties ir visiem, kas vēlas, valsts pārvaldes iestādēm ir jāpublicē mājaslapās informācija par sabiedrības līdzdalību, darba grupām, svarīgākajiem projektiem visos tā virzības posmos (regulējums spēkā ar 01.07.2013.). Ja problēmas ir tikai Saeimā, jāgroza Saeimas kārtības rullis, bet tas būtu jādara Saeimai pašai, jo vienreiz jau mēģinājums bija. Tikai Saeima pati labāk zinās kā to noregulēt, bet ir jāsaprot, kāds no tā tiešām labums būs. - Priekšlikums kopumā:	lobēšanas aktivitāšu veikšanā. Otrkārt, šajā procesā iesaistīti ir ne tikai profesionāli lobētāji, bet jebkura persona, kas veic lobēšanu. Lobēšanas atklātība veicina sabiedrības uzticēšanos lēmuma pieņēmējiem, jo process ir caurskatāmāks, jo mazāk šaubu ēnas pār to gulstas. Citu valstu pieredze ir pētīta, taču nav pārņemta vai kopēta, jo pārsvarā visās citās valstīs, kurās lobēšana ir regulēta, ir izveidoti lobētāju reģistri, kuros parasti lobētāji brīvprātīgi reģistrējas paši. Mūsu piedāvātais risinājums ir kardināli citādāks un kaut kādā mērā pat revolucionārs, jo nekur citur vēl tāds nav ticis novērtots, ka tiek reģistrēti nevis profesionālie lobētāji, bet gan lobēšana kā tāda, katrs lobēšanas gadījums. Mūsu skatījuma tas		
--	--	--	--	--

		- noformulēt problēmu, nodefinēt mērķauditoriju pēc iespējas, atspoguļot kā pēc būtības piedāvātais risinājums risina problēmu. - izejot no iepriekšējā, var domāt par risinājumu. Piemēram, Interesu konflikta novēršanas likumā vai Informācijas atklātības likumā iekļaut lobēšanas definīciju (ar mērķi noteikt, kas liecina par to, kad tā lobēšana kļūst prettiesiska), izvērtēt lobētāju reģistru, ja tādi profesionāli lobētāji tiesām eksistē, ierobežojumi amatpersonām (izvērtēt, vai nepieciešams vēl papildus tas, kas jau ir likumā noteikts, nevajag radīt paralēlo regulējumu). - Paredzēt likumā iestādi, kas kontrolē likuma normu ievērošanu. - Ja tiesām nonāk pie secinājuma, ka vienots lobētāju reģistrs ir nepieciešams, pamatots un racionāls, var rosināt koncepcijas grozījumus. Šobrīd notiek jauno politikas iniciatīvu apkopošana, kuras ietvaros bija iespēja šādu iniciatīvu pieteikt PKC. Cik sapratu,	ir visefektīvākais veids, kā nodrošināt caurskatāmu lobēšanas procesu un pasargāt publiskās varas pārstāvjus, kas pieņem attiecīgus ar likumdošanu saistītus lēmumus, no šaubām par to neitralitāti un goda prātu. Attiecībā uz Saeimu, taisnība, ka ir apsverams, vai Saeimas deputātiem nebūtu jāparedz atsevišķs regulējums. Šobrīdējais likumprojekts neparedz atšķirīgu pieeju Saeimas deputātiem un citiem publiskās varas pārstāvjiem. Uzskatām, ka šis lēmums būtu tad arī jāpieņem Saeimai brīdī, kad tā skatīs šo likumprojektu. Problēmas formulējums, kā arī informācija par personu grupu, uz kuru attieksies likums, ir plaši izklāstīta gan koncepcijā, gan likumprojekta anotācijā. Atsevišķa iestāde likumprojekta izpildes		
--	--	---	--	--	--

		to ietvaros var pieteikt arī finansējumu. Nezinu cik tālu tā ir, tur jājautā PKC. - Saistītie projekti jāvirza vienlaikus, līdz ar to jābūt arī likumprojektiem par atbildību. Jābūt kontroles un atbildības mehānismam, kuru vērtē vienlaikus ar pamatnormām.	kontrolei nav paredzēta, jo tas prasītu papildus finanšu līdzekļus, taču pienākums reģistrēt lobēšanas gadījumus gulstas uz visām publiskām institūcijām un tā ir katras institūcijas vadītāja pienākums nodrošināt, lai tas tiktu pienācīgi izpildīts. Vienots lobētāju reģistrs nav labākais risinājums, jo: 1) citu valstu pieredze liecina, ka tas nav efektīvs un darbojas slikti, 2) tik mazā valstī kā Latvija nav nepieciešams, jo tie daži profesionālie lobētāji, kuri būtu šādā reģistrā iekļaujami, arī bez reģistra ir visiem zināmi, 3) Ministru kabinets apstiprināja tādu koncepcijas risinājuma variantu, kas neparedz vienotu lobētāju reģistru.		
--	--	--	---	--	--

Informācija par starpministriju (starpinstitūciju) saskaņošanu

Datums

05.09.2012., 03.06.2013., 04.11.2013.

Saskaņošanas dalībnieki

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs, Tieslietu ministrija, Labklājības ministrija, Iekšlietu ministrija, Valsts kanceleja, Latvijas Darba devēju konfederācija, PROVIDUS, DELNA, Latvijas Lielo pilsētu asociācija, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera, Latvijas Lobētāju asociācija, Pārresoru koordinācijas centrs.

Saskaņošanas dalībnieki izskatīja šādu ministriju (citu institūciju) iebildumus un priekšlikumus

Tieslietu ministrijas, Labklājības ministrijas, Iekšlietu ministrijas, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas, Valsts kancelejas, Pārresoru koordinācijas centra, Konkurences padomes, Latvijas Darba devēju konfederācijas, PROVIDUS, Delnas, Latvijas Lielo pilsētu asociācijas, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras, Latvijas Lobētāju asociācijas, Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācijas, Latvijas Juristu apvienības un Andra Grafa.

Ministrijas (citas institūcijas), kuras nav ieradušās uz sanāksmi vai kuras nav atbildējušas uz uzaicinājumu piedalīties elektroniskajā saskaņošanā

II. Jautājumi, par kuriem saskaņošanā vienošanās ir panākta

Nr.p.k.	Saskaņošanai nosūtītā projekta redakcija (konkrēta punkta (panta) redakcija)	Atzinumā norādītais ministrijas (citas institūcijas) iebildums, kā arī saskaņošanā papildus izteiktais iebildums par projekta	Atbildīgās ministrijas norāde par to, ka iebildums ir ņemts vērā, vai informācija par saskaņošanā	Projekta attiecīgā punkta (panta) galīgā redakcija
---------	--	---	---	--

		konkrēto punktu (pantu)	panākto alternatīvo risinājumu	
1	2	3	4	5
1.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	Biedrība „sabiedrība par atklātību – Delna” (priekšlikums) Likumprojekts ir būtiski jāpilnveido, lai tas sasniegtu gan pašā projektā, gan Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 1.pantā noteiktos mērķus. Pašreiz būtiskākā Delnas iebilde ir saistīta ar to, ka, izstrādājot Likumprojektu, KNAB ir vadījies pēc Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojuma Nr.435 "Par koncepciju "Lobēšanas tiesiskās regulēšanas nepieciešamība Latvijā"", kas atbalstīja trešo un "vājāko" koncepcijā noteikto risinājuma variantu. Delna aicina izvēlēties efektīvāku risinājuma variantu, ņemot vērā faktu, ka ir būtiski mainījušies ekonomiskie un politiskie apstākļi.	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojekts precizēts. Likumprojekts izstrādāts atbilstoši Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojuma Nr.435 "Par koncepciju "Lobēšanas tiesiskās regulēšanas nepieciešamība Latvijā"", kas atbalstīja trešo koncepcijas variantu, lai tiktu ievērots Ministru kabineta rīkojumā noteiktais	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
2.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko	Latvijas darba devēju konfederācija 5.1. Likuma 1.panta 1.punkta redakcija: Ņemot vērā, ka Valsts pārvaldes iekārtas likums (VPIL)(1.panta 1.punkts) ir publiskās pārvaldes „jumta likums”, nav atbilstoši lietot terminu „publiskā pārvalde”, jo tas ir jauns termins un nepastāv citos likumos. Saskaņā ar VPIL definīciju publiskā persona ir Latvijas Republika kā sākotnējā publisko tiesību	Iebildums daļēji ņemts vērā <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Likumprojektā jēdziens „publiskā vara” ir attiecināta gan uz likumdevēja varu, gan izpildvaru, tādēļ aptver arī Valsts prezidentu, Saeimu, valsts un pašvaldības institūcijas.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot,

	personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	juridiskā persona un atvasinātas publiskas personas.	Valsts pārvaldes iekārtas likums galvenokārt reglamentē valsts pārvaldes institucionālo uzbūvi un jēdzieni „publiskā persona” un „iestāde” tiek lietoti šajā nozīmē. (To atzinis arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2008.gada 21.aprīļa spriedumā Lietā Nr. A42250105 SKA – 22/2008) Šim likumam ir cits regulējamo jautājumu loks, tāpēc tiek lietots cits jēdziens – publiskā pārvalde, kas apzīmē jebkuru likumdevēja vai izpildvaras iestādi, kas valsts pārvaldes jomā īsteno publisko varu pret individu.	pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
3.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem	Valsts kanceleja Aicinām izvērtēt, cik lielā mērā šis likumprojekts nodrošinās 1.pantā ietverto likuma mērķu sasniegšanu (vienlaicīgi apsverot arī mērķu precizēšanas/konkretizēšanas nepieciešamību). Tā, piemēram, pašlaik likumprojekts deklaratīvi noteic, ka „publiskās varas institūcijas pārstāvim saskaņā ar publiskās varas institūcijas darba kārtību ir pienākums nodrošināt visiem lobētājiem vienlīdzīgas iespējas realizēt šā likuma 5.pantā paredzētās tiesības”. No likumprojekta neizriet, kā <i>konkrēti</i> minēto	Iebildums daļēji nemts vērā. Likumprojektā noteiktu mērķu sasniegšanas nodrošināšanas iespējas ir izvērtētas un atbilstoši iespējām paredzētas nostiprināt gan Likumprojektā, gan citos ar to saistītos tiesību aktos, tajā skaitā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām,

	dokumenti un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	plānots nodrošināt. Par likumprojekta 5.panta pirmo daļu sk. arī astoto iebildumu, savukārt lobēšanas atklātības kā viena no likuma pamatmērķa kontekstā – sk. otro un septīto iebildumu;		privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
4.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	Pārresoru koordinācijas centrs Uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 1. un 2.punktā noteiktais mērķis dublē virkni citu spēkā esošu likumu mērķus: likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai; Iesnieguma likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likuma 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir nodrošināt demokrātisku, tiesisku, efektīvu, atklātu un sabiedrībai pieejamu valsts pārvaldi. Attīstības plānošanas sistēmas likumā nostiprināts atklātības princips, saskaņā ar kuru attīstības plānošanas process ir atklāts, un sabiedrība tiek informēta par attīstības plānošanas un atbalsta pasākumiem un to rezultātiem, ievērojot likumā noteiktos	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.) Likumprojektā ietvertie principi atsevišķos gadījumos var pārklāties ar citām tiesību normām, tomēr neviena no tajā ietvertajām normām netiek dublēta pilnībā. Piemēram, likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” normas attiecas tikai uz valsts amatpersonām, taču Likumprojekts attiecas arī uz tām publiskās varas institūcijām pārstāvjiem, kas nav valsts amatpersonas. Turklāt, publiskās varas institūcijas pārstāvja saskarsme ar lobētājiem līdz šim nav atrunāta nevienā normatīvajā aktā, un lobēšana vispār nav definēta.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.

		informācijas pieejamības ierobežojumus. Līdz ar to nav lietderīgi veidot vēl vienu likumu, kas gan procedūras, gan satura ziņā dublētu minēto likumu normas.		
5.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai; 2) veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersona) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem; 3) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā.	Pārresoru koordinācijas centrs Likumprojekta 1.panta 3.punktā noteiktais mērķis - nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā ar piedāvātajām likuma normām netiks sasniegts, jo attiecīgas normas un kontroles mehānismi netiek piedāvāti, bet jautājumi, kas attiecas uz sabiedrības iesaisti attīstības plānošanas dokumentu izstrādē un tiesību aktu projektu izstrādē tiek regulēti jau citos normatīvajos aktos – Attīstības plānošanas sistēmas likumā, Ministru kabineta 2009.gada 13.oktobra noteikumos Nr.1178 "Attīstības plānošanas dokumentu izstrādes un ietekmes izvērtēšanas noteikumi", Ministru kabineta.2009.gada 25.augusta noteikumos Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kā arī Ministru kabineta kārtības rullī.	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.) Lobēšana un lobēšana netiek regulēta neviena šobrīd esošā tiesību aktā. Jautājumi, kas attiecas uz sabiedrības iesaisti attīstības plānošanas dokumentu izstrādē un tiesību aktu projektu izstrādē, nav Likumprojekta mērķis, jo tie zināmā mērā jau tiek regulēti citos normatīvajos aktos.	1.pants. Likuma mērķis Likuma mērķis ir: 1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai; 2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.
6.	(1) Likums nosaka: 1) tiesiskas lobēšanas principus;	Pārresoru koordinācijas centrs Lūdzam sniegt skaidrojumu likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam tiesiskas lobēšanas principam.	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.) Tiesiska lobēšana ir tāda, kas veikta saskaņā ar Likumprojektā ietvertajām tiesību normām.	2.pants svītrots
7.	2.pants. Likuma darbības	Iekšlietu ministrija	Iebildums daļēji ņemts vērā.	2.pants svītrots

	joma (1) Likums nosaka: 1) tiesiskas lobēšanas principus; 2) kārtību, kādā institūcijas, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija) reģistrē un publicē informāciju par lobētāju; 4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (3) Publiskās varas institūcija nosaka lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību.	vēršam uzmanību uz to, ka projekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā ir noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas reģistrē un publicē informāciju par lobētāju. Tomēr arī projekta 4.panta trešā daļa paredz deleģējumu publiskās varas institūcijai noteikt lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību. Papildus jānorāda, ka projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) (turpmāk – anotācija) IV sadaļā ir norādīts, ka nav nepieciešams izstrādāt tiesību aktu projektus, kas saistīti ar projektu, līdz ar to arī nav saprotams izdodamā iekšējā normatīvā akta saturs. Vienlaikus nav saprotams, vai projekta 3.panta otrajā daļā minētais priekšlikums ir uzskatāms par iesniegumu. Ja priekšlikums ir uzskatāms par iesniegumu, tad Iesniegumu likuma 3.panta piektā daļā jau paredz deleģējumu iestādes vadītājam noteikt <u>iesniegumu</u> un atbilstoši <u>reģistrācijas kārtību</u>. Ņemot vērā minēto, svītrot projekta 4.panta trešo daļu un projekta pārejas noteikumu vai aizpildīt projekta anotācijas IV sadaļu. Vienlaikus jānorāda, ka projekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā ir noteikts, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas reģistrē un publicē informāciju par lobētāju, bet pēc būtības projekts šādu regulējumu neparedz, vienīgais paredzot gadījumu, kādā neregistrē lobētāju, un kādā gadījumā papildina reģistrēto informāciju par lobētāju.	<i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Likumprojektā precizēts, ka iestādes vadītājs nodrošina lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas kārtību. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā ietvertajam labas pārvaldības principam, institūcijas vadītāja ziņā ir noteikt skaidru procedūru, kā uzskaitīt informāciju, tai skaitā par lobēšanu, kā arī nodrošināt pienākumu reģistrēt lobēšanas gadījumus. Līdz ar to iestādes vadītājam ir jānosaka, kurš tieši darbinieks būs atbildīgs par informācijas ievietošanu iestādes mājas lapā, kurā sadaļā utt.. Vadītājs ir atbildīgs par informācijas reģistrēšanas nodrošināšanu. Iestādes vadītājam jāorganizē attiecīgās procedūras ieviešana un nodrošināšana viņa vadītajā institūcijā.	6.pants. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu.
--	--	--	--	--

8.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Likumprojekta 3. panta pirmā daļa cita starpā noteic, ka lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta, ievērojot šajā likumā noteiktos nosacījumus. Vēršam uzmanību uz to, ka no šādas definīcijas izdarāms secinājums, ka lobēšana var būt arī prettiesiska, taču šajā gadījumā būtu pareizāk uzskatīt, ka veiktā darbība vispār nav uzskatāma par lobēšanu. Ievērojot minēto, likumprojekta 3. panta pirmā daļa precizējama.	Iebildums ir ņemts vērā. Attiecīgā norma ir svītrotā.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
9.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti uzskatām, ka likumprojektā nav atrisināti jautājumi, lai gūtu priekšstatu <i>tiesiskai lobēšanai</i> (likumprojekta 3.panta pirmā daļa). Pie tam, lobēšanas principi jau tiek nodrošināti, ievērojot sabiedrības iesaistes procesus regulējošajos normatīvajos aktos, sniedzot atzinumus vai priekšlikumus. Savukārt ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu izstrādē, kas	Iebildums ir ņemts vērā. Attiecīgā norma ir svītrotā.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.

		varētu arī būt labvēlīga administratīvā akta izdošana personas labā, nekādā veidā nevarētu tikt uzskatīta par tiesisku. Vienlaikus nav skaidrs, ar ko lobēšana atšķirsies no sabiedrības līdzdalības lēmumu pieņemšanā.		(2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
10.	2.pants. Likuma darbības joma (1) Likums nosaka: 1) tiesiskas lobēšanas principus; 2) kārtību, kādā institūcijas, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija) reģistrē un publicē informāciju par lobētāju;	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atkārtoti lūdzam sniegt skaidrojumu likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam tiesiskas lobēšanas principam, jo precizētajā likumprojektā nav dots skaidrojums šādam terminam.	Iebildums ir ņemts vērā. Viss likumprojekts skaidro, kāda veida darbība ir uzskatāma par tiesisku lobēšanu. Turklāt likumprojektā nav iespējams skaidrot citos normatīvajos aktos ietvertu regulējumu, kas norāda uz aizliegtām darbībām, piemēram, kriminālpārkāpumiem vai administratīviem pārkāpumiem. a lobēšana, kas atbilst lobēšanas kritērijiem notiks neatbilstoši likumā noteiktajām prasībām, tā teorētiski vairs neatbilst šī likuma normām un nebūs uzskatāma par lobēšanu. Līdz ar to jāprezūmē, ka lobēšana var pastāvēt arī kā prettiesiska. Nošķiršana no Tīrģošanās ar ietekmi ir paskaidrota lobēšanas koncepcijās, kas ir izskatītas Ministru kabinetā. Tomēr KNAB, ņemot vērā izteikto	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.

			iebildumu, pieminēto normu no likumprojekta ir svītrojis.	
11.	2) kārtību, kādā institūcijas, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija) reģistrē un publicē informāciju par lobētāju;	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Lūdzam Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā labot gramatisko kļūdu, aizstājot vārdu „kurai” ar vārdu „kurām”.	Iebildums daļēji nemts vērā (<i>atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.</i>) Labots vārds „institūcijas”.	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.
12.	2.pants. Likuma darbības joma (1) Likums nosaka: 2) kārtību, kādā institūcija, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras	Valsts kanceleja likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka lobēšana uzskatāma par tādas publiskās varas institūcijas ietekmēšanu, kurai „ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu”.	Iebildums daļēji nemts vērā. (<i>panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē</i>) Termina „publiskās varas institūcija” skaidrojums sniegts Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā. Tās ir institūcijas, kurām ar normatīvo aktu vai	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments;

	ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija) reģistrē un publicē informāciju par lobētāju;	Pārskatot lobēšanas definīciju (it īpaši attiecībā uz konkrētu dokumentu/to projektu uzskaitīšanas nepieciešamību), uzskatām, ka precizējams arī „publiskās varas institūcijas” jēdziens (piemēram, norādot, ka par tādām uzskatāmas institūcijas, kurām ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu (piemēram, deleģēšanas līgumu) piešķirta noteikta kompetence izpildvarā un/vai likumdošanas varā). Minētā kontekstā aicinām arī precizēt likumprojekta 1.pantu par likuma mērķiem (pašlaik tajā ietverta atsauce uz uzticības veicināšanu „publiskās pārvaldes” darbībai; vēršam uzmanību, ka šāds jēdziens likumprojektā turpmāk netiek lietots);	publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt noteiktus dokumentus. Termins „publiskā pārvalde” ir svītrots no Likumprojekta.	3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.
13.		Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) LDDK rosina papildināt likumu ar terminu skaidrojumiem, kā, piemēram, publiskā vara.	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojektā netiek lietoš termins publiskā vara, bet publiskās varas institūcija, un tas tiek skaidrots 2.panta pirmās daļas 2.punktā.	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta,

		likumprojekta anotācijas I sadaļas 2. punktu lobēšana ir <i>likumdošanas procesa</i> ietekmēšanas veids noteiktu privātpersonu interešu realizēšanai, lūdzam likumprojektu neattiecināt uz lobēšanu par Saeimas deputātu jautājumu, attiecīgi precizējot likumprojekta 2. panta otrās daļas 5. punktu, jo atbilstoši Saeimas kārtības rullim jautājumā neietver vērtējumu vai viedokli par kādu dokumentu, un tas nav vērsts uz likumdošanas procesa ietekmēšanu.	svītrojams Saeimas deputāta jautājums, ja netiek svītrots Saeimas deputāta priekšlikums un pieprasījums.	pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.
16.	2.pants. Likuma darbības joma (2) Šo likumu piemēro attiecībā uz lobēšanu par šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 7) iekšējais normatīvais akts	Labklājības ministrija Izslēgt 2.panta otrās daļas 7.punktu, ņemot vērā, ka iekšējie normatīvie akti saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 72.panta ceturto daļu ir saistoši iestādei (tās struktūrvienībai, darbiniekiem) vai amatpersonām, attiecībā uz kurām tas izdots, nevis privātpersonām, un tādējādi rada mazāku korupcijas risku; Iekšlietu ministrija Svītrot projekta 2.panta otrās daļas 7.punktu, jo nav saprotama privātpersonas, kas veic lobēšanu, iespējamā ietekme attiecībā uz iekšējā normatīvā akta ierosināšanu, izstrādi	Iebildums nav ņemts vērā. (<i>panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē</i>) Lobēšanas darbības var ļoti retos gadījumos tikt veiktas arī attiecībā uz lobētāja rīcībā nonākušiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, it īpaši situācijās, kad tajos ir noteikta, piemēram, kādas jomas uzraudzības un kontroles kārtība vai metodes kontroles pasākumu veikšanai. Iebildums nav ņemts vērā. (<i>panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē</i>)	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums;

		un saskaņošanu, jo, atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 72.panta ceturtajā daļā noteiktajam, iekšējais normatīvais akts ir saistošs iestādei (tās struktūrvienībai, darbiniekiem) vai amatpersonām, attiecībā uz kurām tas izdots, līdz ar to iekšējais normatīvais akts neattiecas uz trešajām personām;	Lobēšanas darbības var ļoti retos gadījumos tikt veiktas arī attiecībā uz lobētāja rīcībā nonākušiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, it īpaši situācijās, kad tajos ir noteikta, piemēram, kādas jomas uzraudzības un kontroles kārtība vai metodes kontroles pasākumu veikšanai.	6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.
17.	2) kārtību, kādā institūcija, kurai ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija) registrē un publicē informāciju par lobētāju;	Pārresoru koordinācijas centrs Vēršam uzmanību, ka likumprojekta 2.panta otrās daļas 2.punktā minētā kārtība attiecībā uz panta otrajā daļā minētajiem ārējiem normatīvajiem aktiem un plānošanas dokumentiem jau noteikta attiecīgi Ministru kabineta kārtības rullī, Saeimas kārtības rullī, Attīstības plānošanas sistēmas likumā un tam pakārtotajos normatīvajos aktos. Vienlaikus netop skaidrs, kas domāts ar politisku lēmumu šā likuma kontekstā, kā arī kādā veidā iespējama lobēšana attiecībā uz iestāžu izdotiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, kuri atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajām prasībām var būt dažāda rakstura - attiekties gan uz iestādes uzbūvi un darba organizāciju, kā arī skaidrot ārējo normatīvo aktu vai vispārējo tiesību principu piemērošanu vai normatīvajos aktos piešķirtās rīcības brīvības ietvaros, nosakot vienveidīgu rīcību vienādos gadījumos.	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.) Lobēšana un lobēšana netiek regulēta neviena šobrīd esošā tiesību aktā. Ministru kabineta kārtības rullī, Saeimas kārtības rullī, Attīstības plānošanas sistēmas likumā noteikta tikai sabiedrības līdzdalība tiesību aktu izstrādes procesā. Kad sociālie partneri tiek iesaistīti likumdošanas procesā kā eksperti, neveicot lobēšanu kādas konkrētas personas interesēs, tas nav uzskatāms par lobēšanu, un Likumprojekts šādus gadījumus neregulē.	3.pants. Likuma darbības joma (1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta rīkojums; 9) deleģēšanas līgums.

18.	3.pants. Likuma darbības joma (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās;	LDDK LDDK iebilst pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas 2. punktu. a. Pamatojums: normatīvie akti virknē gadījumu komersantam uzliek par pienākumu sniegt informāciju par tirgus rādītājiem un tml., kas cita starpā var norādīt arī uz regulējamajiem jautājumiem. b. Priekšlikums: trešā panta otrās daļas 2.punktā papildināt, ka šo likumu <u>nepiemēro</u> arī gadījumā, ja informācija sniegta pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma un izteikt sekojoši: "sniedzot atzinumu <u>vai informāciju</u> pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma".	Iebildums ir ņemts vērā.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
-----	--	--	---------------------------------	--

	5) privāto tiesību juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās politikas jautājumus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.			
19.	3.pants. Likuma darbības joma (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas	LDDK LDDK iebilst pret Likumprojekta 3.panta otrās daļas 5.punktu attiecībā uz sociālā dialoga definīciju. a. Pamatojums: sociālais dialogs neattiecas vienīgi uz sociālo jautājumu risināšanu. LDDK vērs Jūsu uzmanību uz to, ka 2013. gadā paiet 20 gadi, kopš ir izveidota LDDK un ir uzsākts sociālais dialogs starp darba devējus un darba ņēmējus pārstāvošām organizācijām un Latvijas valdību. Atbilstoši Latvijas ratificētajai Starptautiskās darba organizācijas konvencijai nr.144 par trīspusējām konsultācijām un Līguma par Eiropas Savienības darbību 151.pantu par dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, sociālā dialoga mērķis ir veicināt ekonomikas un sociālo progresu un palīdzēt konstruktīvi noregulēt konfliktus, kas saistīti ar sociālo un ekonomisko interešu atšķirībām, veidojot tiesisko regulējumu, kas izpaužas kā likumi, valdības lēmumi vai darba koplīgumi, kuri ir saistoši to parakstītājiem un to pilnvarotājiem un kuru piemērošanas jomu ar	Iebildums ir ņemts vērā.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā

	līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) privāto tiesību juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās politikas jautājumus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.	valdības un sociālo partneru lēmumu ir iespējams paplašināt un attiecināt uz visiem sociāli ekonomiskās dzīves dalībniekiem. Divdesmit gadu laikā dažādu ekonomisko un sociālo krīžu pārvarēšana un ekonomiskās attīstības nodrošināšana bija iespējama tikai, pateicoties sociālo partneru aktīvai iesaistei, spējai vienoties un panākt risinājumus. Atbilstoši Latvijas Republikas Ministru prezidenta 1998.gada 30.oktobrī apstiprinātajām (ar grozījumiem, kas stājās spēkā ar 2005.gada 1.janvāri), Nacionālā trīspusējās sadarbības padomes (turpmāk - Padome), kuru veido Ministru Kabinets, Latvijas Darba devēju konfederācija un Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība, nolikuma 3.pantā noteikts, ka Padomes galvenais uzdevums ir nodrošināt un veicināt valdības, darba devēju un darbinieku organizāciju (arodbiedrību) sadarbību nacionālajā līmenī ar mērķi nodrošināt saskaņotu, visai sabiedrībai un valsts interesēm atbilstošu sociālekonomiskās attīstības problēmu risināšanu, izstrādājot un ieviešot stratēģiju, programmas un normatīvos aktus sociālajos un ekonomiskajos jautājumos, kas garantētu sociālo stabilitāti un labklājības līmeņa paaugstināšanu valstī, un paaugstinātu sociālo partneru līdzdalību par pieņemtajiem lēmumiem un to izpildi. b. Priekšlikums: Likumprojekta 3.panta		kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
--	---	--	--	--

		otrās daļas 5.punktu precizēt un izteikt sekojoši: „privāto tiesību juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās <u>un ekonomiskās</u> politikas jautājumos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā”.		
20.	1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros;	Pārresoru koordinācijas centrs Lai izprastu likumprojekta 2.panta trešās daļas 1.punktā minēto likuma normu neattiecināmību un pamatotību, lūdzam sniegt skaidrojumu lietotajam apzīmējumam “publiskās varas institūcija” un atšifrējot to likuma tekstā.	Iebildums ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.)	3.pants (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā

				kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
21.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā;	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 3.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka likumu nepiemēro, ja viedokli par likumprojektā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts, sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā. Saskaņā ar Ministru kabineta kārtības rullja 92.punktu, <u>atzinumu var sniegt arī cita institūcija</u>, kas nav norādīta Valsts sekretāru sanāksmes protokolā kā atzinuma sniedzējs. Delna norāda, ka atzinumu sniegšana par tiesību akta projektu nevar būt uzskatāma par lobēšanu, ja, <u>pamatojoties uz ārējo normatīvo aktu</u>, to sniedz institūcija, kas sākotnēji nav minēta protokollēmumā. Ievērojot to, Delna ierosina minētajā Likumprojekta normā svītrot piebildi: „ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā”.	Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās) Ja ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā, tad projekts ar ieinteresēto institūciju nav jāsaskaņo atbilstoši MK kārtības rullim, attiecīgi nav pieļaujams, ka pastāvētu izņēmums lobēšanas noteikumiem.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā;

				5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
22.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 3. panta otrā daļa nosaka likuma piemērošanas izņēmumus. Delna vērš uzmanību, ka tās darbības mērķis ir veicināt demokrātiskas sabiedrības veidošanos, sekmējot informācijas atklātību un korupcijas novēršanu. Šī mērķa īstenošanai, Delna aktīvi piedalās dažādās sanāksmēs un darba grupās, kura ietvaros izsaka viedokli par tiesību aktiem un to projektiem, sniedzot cita starpā priekšlikumus, kā valsts pārvaldē mazināt birokrātiju un korupcijas riskus. Tādējādi šajā gadījumā, Delnas ieskatā, nebūtu pamatoti uzskatīt, ka Delna veic lobēšanu savas vai citu personu interesēs. Delna ierosina precizēt vai papildināt minēto pantu ar atbilstošu izņēmumu.	Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās) Gadījumos, kad Delna aktīvi piedalās dažādās sanāksmēs un darba grupās, kura ietvaros izsaka viedokli par tiesību aktiem un to projektiem, sniedzot cita starpā priekšlikumus, kā valsts pārvaldē mazināt birokrātiju un korupcijas riskus, tā netiek uzskatīta par lobētāju saskaņā ar 3. panta otrās daļas 1. vai 2. punktu, taču, kad tā lobē kādas citas personas interesēs, tā nodarbojas ar lobēšanu un likumprojekta piemērošanas izņēmums nav pieļaujams.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā

	aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā; 5) privāto tiesību juridiskās personas vai šo personu apvienības sociālā dialoga ietvaros, risinot sociālās politikas jautājumus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.			kārtībā.
23.	2.pants. Likuma darbības joma (3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	Tieslietu ministrija Atbilstoši likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punktam šis likums neattiecas uz privātpersonu anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem. Vēršam uzmanību, ka no minētās tiesību normas nav gūstams priekšstats par jēdziena „anonīms” saturu. Proti, nav skaidrs, vai likums nebūs piemērojams tikai attiecībā uz iesniegumiem, kuros privātpersona nebūs sevi identificējusi vai tas neattieksies arī uz neparakstītiem iesniegumiem, jo arī šādā gadījumā par personas identitāti nebūs iespējams pārliecināties. Ievērojot minēto, likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punkts precizējams, precīzi nosakot, uz kādiem iesniegumiem nav attiecināms likumprojektā ietvertais regulējums. Tieslietu ministrija Papildus vēršam uzmanību, ka likumprojekta	Iebildums ņemts vērā. Likumprojektā 2.panta trešās daļas 2.punkts ir precizēts, svītrots vārds „anonīms”. Likumprojekts neattiecas uz gadījumu, kad iesnieguma autoru nav iespējams identificēt, piemēram, nav norādīts, vārds, uzvārds, nav paraksta. Iebildums daļēji ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Likumprojektā precizēta 4.panta	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības

	2. panta trešās daļas 2. punktā ietvertais regulējums, vērtējot to kopsakarā ar likumprojekta 3. panta pirmo daļu, nerada skaidrību par to, kādi privātpersonas iesniegumi tiks uzskatīti par lobēšanas iesniegumiem un izskatāmi atbilstoši Lobēšanas likumam, bet kādiem iesniegumiem būs piemērojams Iesniegumu likums, uzskatot tos par privātpersonas viedokli vai sūdzību par normatīvā akta nepilnībām. Tāpat priekšlikumu izteikšana un dalība darba grupās jau šobrīd izriet no Iesniegumu likuma, Administratīvā procesa likuma un labas pārvaldības principa. Arī Ministru kabineta 2009. gada 15. decembra instrukcijas Nr. 19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” 60. – 62. punktā ir noteikts, ka tiesību akta projekta anotācijā norāda gan sabiedrības pārstāvjus, ar kuriem ir notikušas konsultācijas projekta izstrādes stadijā, gan arī visu informāciju par sabiedrības līdzdalību, tostarp izteiktos priekšlikumus un tos priekšlikumus, kas ņemti vērā, nav ņemti vērā un ņemti vērā daļēji, tādējādi nodrošinot līdzdalības atklātību, tās adekvātu atspoguļošanu, vienlīdzību un tiesiskumu. Papildus norādām, ka apmeklētājiem, tajā skaitā lobētājiem, jau šobrīd ir tiesības tikt pieņemtiem valsts pārvaldes iestādēs saskaņā ar Iesniegumu likumu. Arī deputātiem ir noteikts pienākums uzklaut vēlētajus.	otrā daļa, kurā institūcijai ir dota rīcības brīvība attiecībā uz lobēšanas informācijas publicēšanu vai nepublicēšanu institūcijas mājas lapā, ja lobēšanu veic personiskajās interesēs.	izpaušmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
--	--	--	--

		Nemot vērā minēto, praksē būs faktiski neiespējami nodalīt lobēšanu no privātpersonas tiesībām iesaistīties valsts pārvaldes darbībā, ko regulē citi normatīvie akti. Ievērojot minēto, lūdzam precizēt likumprojektu, skaidri un precīzi norādot, kāda ir būtiskā atšķirība starp lobēšanas darbībām un citām privātpersonas darbībām, iesaistoties valsts pārvaldes darbā. Savukārt, ja šādas atšķirības nav, lūdzam izslēgt citus normatīvos aktus dublējošās tiesību normas. Valsts kanceleja lūdzam pārskatīt likumprojekta 2.panta trešajā daļā noteikto, ka „šis likums neattiecas uz 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros un 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem”. Pārskatot/precizējot minēto tiesību normu, lūdzam izvērtēt EP un EK vienošanās IV.daļā¹ ietverto regulējumu, apzināt to valstu	Iebildums ir daļēji ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Precizēta anotācija, kurā izskaidrots, ka Likumprojekts neattiecas uz personu tiesībām, kas tiek īstenotas administratīvā procesa, civilprocesa un kriminālprocesa ietvaros.	
--	--	---	---	--

¹ Šādas darbības nav uzskatāmas par lobēšanu (t.s. neregistrējamās darbības): (1) *juridisko un citu profesionālo konsultāciju sniegšana, ja ar tām tiek nodrošinātas klienta pamattiesības uz taisnīgu tiesu* (...). Tāpat arī uz reģistra izmantošanas jomu neattiecas šādas turpmāk minētas darbības (neatkarīgi no konkrētajām iesaistītajām pusēm): - konsultācijas un saziņa ar publiskās varas iestādēm, lai labāk informētu klientu par vispārējo tiesisko regulējumu, klienta konkrētajām tiesībām un pienākumiem un par to, vai saskaņā ar spēkā esošajām tiesībām attiecīgā tiesiskā vai administratīvā darbība ir likumīga vai pieļaujama; - klientam sniegts padoms, ar kuru viņam vai viņai palīdz nodrošināt viņa vai viņas darbību tiesiskumu; - pārstāvība saistībā ar samierināšanas vai starpniecības procedūru, ko īsteno, lai novērstu strīdu izskatīšanu tiesu vai pārvaldes iestādē. (...) (2) *darbības, ko veic sociālie partneri kā sociālā dialoga dalībnieki* (arodbiedrības, darba ņēmēju asociācijas utt.), ja tās rīkojas atbilstīgi Līgumos paredzētajām funkcijām; (...); (3) *no Eiropas iestāžu vai Eiropas Parlamenta deputātu tiešas un konkrētai personai adresētas prasības izrietošām darbībām* [activities in response to direct

		pieredzi šī jautājuma regulēšanā, kuras jau ir izstrādājušas atsevišķu lobēšanas likumu (piemēram, Lietuva, Kanāda, ASV, Polija, Meksika), kā arī atkārtoti izvērtēt plānošanas dokumentos ² ietvertos risinājumus;		
24.	2.pants (3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	PROVIDUS (priekšlikums) 2) Ņemot vērā, ka iesniegumu likumā nav jēdziena „anonīmi iesniegts iesniegums”, var rasties neskaidrības par to, tieši uz kādiem iesniegumiem neattiecas Lobēšanas atklātības likums (piem., vai iesniegums, kurā ir norādīts iesniedzēja vārds, bet nav adrese, ir uzskatāms par anonīmi iesniegtu (skat. Iesniegumu likuma 3. panta otro daļu un 7. panta pirmās daļas 1. punktu)). Ja tā, tad vienkārša taktika, lai izvairītos no Lobēšanas atklātības likuma normu piemērošanas, būtu iesniegt priekšlikumus, nenorādot iesniedzēja adresi. Priekšlikums: Izteikt 2. panta trešās daļas 2. punktu šādā redakcijā: „uz privātpersonu iesniegumiem, kuros nav pilnībā norādītas Iesniegumu likuma 3. panta otrajā daļā noteiktās ziņas, ja institūcijai, saprātīgi izvērtējot citas iesniegumā norādītās ziņas,	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojektā 2.panta trešās daļas 2.punkts ir precizēts, svītrots vārds „anonīms”. Likumprojekts neattiecas uz gadījumu, kad iesnieguma autoru nav iespējams identificēt, piemēram, nav norādīts vārds, uzvārds, nav paraksta.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības

and individual requests from EU institutions or Members of the European Parliament], piemēram, *ad hoc* vai regulāri informācijas par faktiem, datu vai ekspertīzes pieprasījumi, un/vai konkrētai personai adresēti uzaicinājumi uz publiskām uzklaušanās sēdēm vai dalībai konsultatīvās komitejās vai jebkādā līdzīgā forumā.

² Sk. koncepcijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” (Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) 2.variantu par lobēšanas likuma izstrādi, kas citstarp paredz, ka par lobēšanu nav uzskatāma privātpersonas darbība administratīvajā procesā, kriminālprocesā vai civilprocesā.

		nav iespēju ar iesniedzēju sazināties.” Iekšlietu ministrija (priekšlikums) Izvērtēt projekta 3.panta otrajā daļā minēto, ka priekšlikumu var iesniegt arī mutiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli, jo nav saprotams, kā varēs identificēt lobētāju, ja viņš izteiks priekšlikumu pa telefonu, kā arī, kā varēs reģistrēt lobētāju, ja nevarēs pārliecināties par patiesiem personas datiem. Vienlaikus norādām, ka projekta 2.panta trešās daļas 2.punkts nosaka, ka likums neattiecas uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	Priekšlikums daļēji ir nemts vērā. Likumprojektā 2.panta trešās daļas 2.punkts ir precizēts, svītrots vārds „anonīms”. Likumprojekts neattiecas uz gadījumu, kad iesnieguma autoru nav iespējams identificēt, piemēram, nav norādīts vārds, uzvārds, nav paraksta. Likumprojektā svītrots priekšlikuma sniegšanas veids. Privātpersona ir tiesīga sniegt priekšlikumu institūcijā, izmantojot tādus saziņas līdzekļus, kuri viņai ir pieejami un attiecīgi institūcijai veikt lobēšanas reģistrēšanu, ja izpildās Likumprojektā minētie nosacījumi, proti, tā privātpersonu var identificēt.	izpaušmes (sapulci, gājienu, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
25.	(3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Papildināt Likumprojekta 2.panta trešās daļas 6.punktu nosakot, ka „šis likums neattiecas uz: 6) atzinumu vai informāciju, kas sniegta pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma vai atbilstoši normatīvo aktu prasībām.	Priekšlikums ir nemts vērā.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai

				Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketus) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
26.	2.pants. Likuma darbības joma (3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	Latvijas pilsoniskā alianse LPA aicina 2. panta 3. punktu papildināt ar sadaļu par sabiedriskajām apspriešanām un to rezultātiem. Iedzīvotāju līdzdalība sabiedriskajā apspriešanās ir viena no līdzdalības formām, kas ir veicināma un attiecināma uz darbību sabiedriskā labuma jomā.	Iebildums ņemts vērā. Precizēta 2.panta trešā daļa, detalizējot jomas, uz kurām Likumprojekts neattiecas. Likumprojekta anotācijā ir sniegts skaidrojums, uz kādiem gadījumiem netiek attiecināts Likumprojektā noteiktais.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots: 1) sniegt atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā;

				2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketus) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
27.		Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Precizēt saskaņā ar Darba devēju organizāciju un to apvienību likumu esošo redakciju par Darba devēju organizāciju un to apvienību funkcijām: „ekonomiskā un sociālā, darba attiecību joma, priekšlikumu izstrāde tautsaimniecības stratēģijas jautājumos, uzņēmējdarbības attīstībai un darba tirgus prasībām atbilstošas profesionālās apmācības organizēšanai”. Lai Likumprojektā pilnvērtīgi atspoguļoti sociālā dialoga darbības jomu, jāņem vērā sociālā dialoga definīciju Latvijas un ES	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Jāņem vērā, ka sociālais dialogs joprojām nevienā Latvijas tiesību aktā nav definēts. Arī Likumprojekta mērķis un būtība nepieļauj uzņemties tā definēšanu. Tomēr atruna par sociālo dialogu jau ir minēta Likumprojekta 2.panta trešās daļas 4.punktā, tieši saskaņā ar LDDK iepriekš izteikto priekšlikumu. Norma precizēta atbilstoši izteiktajam priekšlikumam, neparedzot sociālā dialoga skaidrojumu.	(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publicēts: 1) sniegt atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniegt atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas

		tiesību aktos, kurā minētas vairākas darbības jomas, kurā Latvijā tiek realizēts sociālais dialogs.		institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
28.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus,	Tieslietu ministrija Konceptijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”, kas apstiprināta ar Ministru kabineta 2011. gada 12. decembra rīkojumu Nr. 647, 2.2. sadaļas „Lobēšanas likuma izstrāde” (2. variants) 1. punkts paredz Lobēšanas likumā definēt, kas ir lobēšana un lobētāji. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojektu, ietverot tajā jēdziena „lobētāji” definīciju. Latvijas juristu apvienība (priekšlikums) Latvijas juristu apvienība izskatīja izsūtīto informāciju par Lobēšanas atklātības likuma projektu un iepazīnās ar piedāvāto likuma teksta redakciju.	Iebildums ņemts vērā. Likumprojektā ir iekļauta lobēšanas un lobētāja definīcija. Likumprojektā ir dotas pazīmes, atbilstoši kurām, institūcijai ir iespējams identificēt lobētāju un kuru intereses attiecīgais lobētājs pārstāv. Priekšlikums ņemts vērā.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu

	var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	Kopumā, Latvijas juristu apvienības biedri ir ļoti pozitīvi izteikušies par minētā likumprojekta ieviešanu. Likuma darbība nodrošinātu precīzākus rāmjus tiesiskai rīcībai un skaidrāk uzrādītu prettiesiskas lēmumu pieņemšanas gadījumus. Jāpiemin, ka ne visi valsts pārvaldē pieņemtie (kuri atzīti par prettiesiskiem) lēmumi ir saistāmi ar koruptīvām darbībām. Amatspersonu rīcības motīvi rada atspoguļojumu visiem kriminoloģijā apzinātiem rīcības motīviem – naids, atribība, pārprastas dienas intereses u.t.t. Attiecībā uz likumprojekta tekstu, biedri balsojot vienojās par nepieciešamību noteikt konkrētu lobētāja definīciju. Šobrīd lobētāja definīcija netieši ir iekļauta likumprojekta 1.panta 2.punktā. Tomēr, minētā definīcija neatklāj, ka tieši minētais apraksts apzīmē lobētāju. Otrs būtiskākais jautājums likumprojekta redakcijā ir par topoša likuma saistīšanu ar likumiem „Par biedrībām un nodibinājumiem”, Iesniegumu likumu un Valsts pārvaldes iekārtas likumu. Likums „Par biedrībām un nodibinājumiem” apraksta, ka nevalstiska organizācija (pie dažādiem statūtu nosacījumiem) ir fizisko un/vai juridisko personu apvienība. Tulkojot pašreizējo likumprojekta redakciju, var saprast, ka jebkura biedrība, virzoties uz savos statūtos noteiktiem mērķiem būtu		kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
--	---	--	--	---

		atzīstama par lobētāju. Taču jāņem vērā, ka biedrību mērķi visbiežāk nav saistīti ar personiskā labuma gūšanas mērķiem un pārstāvētā (lobētā) interese var būt vienkārši sabiedriski un sociāli noderīga. Tajā pašā likumprojekta punktā tiek lietots jēdziens „līdzdalība lēmumu pieņemšanā”. Iesniegumu likuma 1.pants nosaka – Likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē (kurā tiek pieņemti lēmumi). Atbilstoši likumprojekta nosacījumiem, katra iesnieguma iesniedzējam nāksies reģistrēties kā lobētājam, jo viņš vēlas risināt savu, vai piedalīties citu personu jautājumu risināšanā. Līdzīga situācija izriet no „Valsts pārvaldes iekārtas likuma” 48.panta nosacījumiem – iestāde savā darbībā iesaista sabiedrības pārstāvjus (sabiedrisko organizāciju un citu organizētu grupu pārstāvjus, atsevišķas kompetentas personas), iekļaujot viņus darba grupās, konsultatīvajās padomēs vai lūdzot sniegt atzinumus. Atbilstoši likumprojekta redakcijai jebkurām biedrībām, kuras savā darbībā nonāks saskarsmē ar valsts pārvaldi, būs nepieciešams reģistrēties kā lobētājiem. Latvijas juristu apvienība piedāvā precizēt lobētāja jēdzienu, pasvītrojot personiskā labuma gūšanas mehānismu, kā arī norobežot privātpersonu un nevalstisko organizāciju darbību, kura nav saistīta ar personiskā labuma gūšanu, no piedāvātā likumprojekta ietekmes.		
--	--	---	--	--

29.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	Pārresoru koordinācijas centrs (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Likumprojekta 2.panta otrās daļas 1.punkts paredz, ka lobētājs ir personas, kas sniedz lobēšanas pakalpojumus par atlīdzību vai bez tās, bet panta trešā un ceturrtā daļa paredz kontroles mehānismu tikai attiecībā uz lobētājiem, kas savus pienākumus veic par atlīdzību. Līdz ar to netop skaidrs, ar kādiem mehānismiem būs iespēja pārliecināties par lobētājiem, kas savus pienākumus veic bez atlīdzības.	Iebildums ir ņemts vērā. Noteikums par līguma slēgšanu un uzrādīšanu attiecināms uz visām personām, kas lobē citas personas interesēs. Attiecīgi precizēts likumprojekts.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
-----	--	--	--	---

30.	2.pants. Likuma darbības joma (2) Šo likumu piemēro attiecībā uz lobēšanu par šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums	Valsts kanceleja Likumprojekta 3.panta pirmā daļa noteic, ka „lobēšana ir privātpersonas atklāta un <i>tiesiska darbība</i> ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību <i>dokumentu un to projektu</i> ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā”. Likumprojekta 2.panta otrajā daļā attiecīgi paskaidrots, ka par dokumentiem/tā projektiem atzīstami: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums. Uzskatām, ka likumprojektā ietvertā lobēšanas definīciju nepieciešams pārskatīt, t.sk.: - apsvērt konkrētu „dokumentu un to projektu” uzskaitīšanas nepieciešamību. Likumprojekta anotācijā paskaidrots, ka, ņemot vērā, ka „ir noteikts to dokumentu uzskaitījums, attiecībā uz kuriem tiek veikta lobēšana”, likumprojekts „neregulē cita veida lobēšanu, kas gan ir iespējama”; tālāk ticis	Iebildums daļēji ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Likumprojektā ir nepieciešams uzskaitīt konkrētus „dokumentus un to projektu”, jo, pirmkārt, normatīvie akti precīzi definē publiskās varas dokumentu veidus, otrkārt, tādējādi tiek nodrošināta skaidrība, attiecībā uz kādiem dokumentiem veiktās darbības ir jāuzskata par lobēšanu. Jāatzīmē, ka daudzus lobēšanas gadījumus patiešām nav iespējams nedz izkontrolēt, nedz reģistrēt un publicēt, piemēram, publikācijas presē, sabiedrības noskaņojuma veidošanu, reklāmu, norises publiskā telpā – mītiņus, piketus, gājienus. Tāpēc Likumprojektā ir precizētas jomas, uz kurām Likumprojekts neattiecas.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
-----	--	--	--	---

3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	paskaidrots, ka „nav iespējams noregulēt pilnīgi jebkuru lobēšanas aktivitāti, paredzot absolūti katras no tām reģistrēšanu un publicēšanu, tāpēc likumprojekta darbības joma tiek sašaurināta tikai uz tādām lobēšanas aktivitātēm, kas vērstas uz minēto dokumentu ietekmēšanu”. Minētā kontekstā vēlami uzsvērt, ka strikts dokumentu/to projektu uzskaitījums no likuma darbības jomas izslēdz virkni lobēšanas darbību. Tā, piemēram, privātpersonas darbība, kas vēsta uz Ministru kabineta locekļa ietekmēšanu attiecībā uz lēmuma pieņemšanu slēgt deleģēšanas līgumu par konkrēta valsts pārvaldes uzdevuma izpildi, šī likumprojekta izpratnē nebūs atzīstama par lobēšanu. Ievērojot minēto, uzskatām, ka šāda likuma darbības jomas mākslīga sašaurināšana ir pretrunā ar likumprojekta 1.panta 1.punktā ietvertu mērķi nodrošināt lobēšanas atklātību; - izvērtēt vārdu salikuma „tiesiska darbība”, kura saturs nav skaidrs, lietojumu (definīcijai būtu skaidrāk jānošķir tiesiska lobēšana no prettiesiskas). Savukārt attiecībā uz likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktu, kas paredz, ka „likums nosaka tiesiskas lobēšanas principus”, vēlami vērēt uzmanību, ka šie principi likumprojektā nav tikusi skaidri un pārskatāmi norādīti. Piemēram, noteikumi, kas varētu tikt identificēti kā tiesiskas lobēšanas principi, minēti likumprojekta 3.panta pirmajā daļā		
--	---	--	--

	(atsauce uz atklātību), 5.panta otrajā daļā (attiecas uz lobētāja pienākumiem) un 6.pantā (regulē lobēšanas ierobežojumus). Lobēšanas definīcijas pārskatīšanas kontekstā salīdzinājumam vēlams norādīt uz Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas vienošanās par Pārredzamības reģistra izveidi organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 22.07.2011) (turpmāk – EP un EK vienošanās) VI.daļu (par reģistrējamajām darbībām), kas noteic, ka par lobēšanu uzskatāmas visas darbības, kuras „nav (...) noteiktas kā izņēmumi [proti, neregistrējamās darbības un darbības, uz kurām attiecināmi īpaši noteikumi] un kuras veic, lai <i>tieši vai netieši</i> ietekmētu to, kā ES iestādes izstrādā <u>vai</u> īsteno politiku un tajās notiekošos lēmumu pieņemšanas procesus, neatkarīgi no izmantotā saziņas kanāla vai starpniecības līdzekļa (...)”. Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera (priekšlikums) LTRK nevar piekrist Likumā lietotajam “lobēšanas” jēdzienam, jo Likums faktiski nosaka, ka jebkuras privātpersonas jebkāds publiskās varas institūcijai pausts viedoklis sakarā ar jebkāda Likumā noteikta dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi,	Priekšlikums daļēji nemts vērā. Likumprojektā ir nepieciešams uzskaitīt konkrētus „dokumentus un to projektu”, jo, pirmkārt, normatīvie akti ļoti precīzi definē publiskās varas dokumentu veidus, otrkārt, tādējādi tiek nodrošināta skaidrība, attiecībā uz kādiem dokumentiem veiktās darbības ir jāuzskata par lobēšanu. Jāatzīmē, ka daudzus lobēšanas gadījumus patiešām nav iespējams nedz izkontrolēt, nedz reģistrēt un	
--	--	--	--

		saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, ir uzskatāms par lobēšanas darbību un šāda privātpersona – par lobētāju. Uzskatām, ka šāda pieceja neatbilst nedz reālajai situācijai, nedz atbilst tiesību akta mērķim, jo paredz nesamērīgi plašu tvērumu, ietverot lobēšanas regulējumā darbības, kurām par tādām nevajadzētu tikt uzskatītām, piemēram, pilsoniskās sabiedrības līdzdalības iniciatīvas vai privātpersonu kā ekspertu komentāri. LTRK uzskata, ka ir nepieciešams skaidri nodalīt situācijas, kad līdzdalība lēmumu pieņemšanā kvalificējas kā “sabiedrības interešu pārstāvība” (advocacy) un “lobēšana” (lobbying), Likumu strikti attiecinot uz “lobēšanu”.	publicēt, piemēram, publikācijas presē, sabiedrības noskaņojuma veidošanu, reklāmu, norises publiskā telpā – mītiņus, piketus, gājienus. Tāpēc Likumprojektā ir precizētas jomas, uz kurām Likumprojekts neattiecas.	
31.	(1) Lobēšana ir privātpersonas darbība ar mērķi jebkuras personas interesēs ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.	Pārresoru koordinācijas centrs Uzskatām, ka tiesiskās lobēšanas principi tiek nodrošināti, ievērojot sabiedrības iesaistes procesus regulējošajos normatīvajos aktos, sniedzot atzinumus vai priekšlikumus. Savukārt ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu izstrādē, kas varētu arī būt labvēlīga administratīvā akta izdošana personas labā, nekādā veidā nevarētu tikt uzskatīta par tiesisku. Līdz ar to nav atbalstāma likumprojekta 3.panta pirmajā daļā piedāvātā definīcija. Vienlaikus nav skaidrs, ar ko lobēšana atšķirsies no sabiedrības līdzdalības lēmumu pieņemšanā.	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.) Skatīt paskaidrojumus pie iepriekšējiem PKC iebildumiem.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros.

				(3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
32.	(3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā minēto līgumu.	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 2.panta trešā daļa nosaka, ka lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar <u>līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās</u> . Likumprojekta 5.panta pirmā daļa nosaka, ka ir slēdzams <u>rakstveida lobēšanas līgums</u> (nevis vienošanās), ja lobētājs veic lobēšanu <u>citu privātpersonu interesēs par atlīdzību</u> . Saskaņā ar Likumprojekta 5.panta trešo daļupubliskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt minēto līgumu. Delna vērš uzmanību, ka normatīvajos aktos nav skaidri noteikts, kādas ir lobēšanas līguma būtiskās sastāvdaļas, tādējādi praksē var rasties situācijas, ka šāds līgums nesniedz publiskās varas institūcijas pārstāvim skaidru priekšstatu par pušu gribas izpausmi.	Iebildums ņemts vērā. Sniegtā informācija, kura sevī konkrētu priekšlikumu nesatur, pieņemta zināšanai.	
33.	4.pants. Lobētāja jēdziens un līgums par lobēšanu (2) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas:	Tieslietu ministrija (priekšlikums) Likumprojekta 4.panta otrajā daļā tiek izsmeljoši uzskaitīti tie gadījumi, kad uzskatāms, ka lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs. Proti, ja tas ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras	Priekšlikums ir ņemts vērā Uzskatām, ka tādas darba tiesiskās attiecības, kas nostiprinātas ar uzņēmuma līgumu, nevis darba līgumu, tik un tā ir darba tiesiskās	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās.

	9) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 10) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; 11) pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba attiecībās; 4) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kura sniedz lobēšanas pakalpojumus.	interesēs veic lobēšanu, ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba (tiesiskajās) attiecībās; ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kura sniedz lobēšanas pakalpojumus. Lūdzam atkārtoti izvērtēt, vai likumprojekta 4. panta otrā daļa aptver visus gadījumus, kad varētu tikt uzskatīts, kad fiziska persona veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs. Piemēram, gadījumā, ja persona nav darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, bet tiek nodarbināta, pamatojoties uz uzņēmuma līgumu. Turklāt likumprojekta 4. panta otrās daļas 1. un 2. punktā minētajām tiesiskajām attiecībām nav nekādas nozīmes, ja sākotnēji ir jākonstatē, kā interesēs tiek veikta lobēšana.	attiecības.	(2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 1) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 2) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 3) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 4) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek
--	--	--	-------------	---

				prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.
34.	4.pants. Lobētāja jēdziens un līgums par lobēšanu (3) Lobēšanas pakalpojums ir pasākums vai pasākumu kopums, ko veic citas personas labā saziņai ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.	Labklājības ministrija Izslēgt 4.panta trešo daļu, jo tā dublē likumprojekta 2.panta pirmajā daļā noteikto lobēšanas jēdzienu un tādējādi ir pretrunā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumu Nr.108 „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi” 3.3.apakšpunktu, kas nosaka, ka normatīvā akta projektā neietver normas, kas dublē pašā normatīvā akta projektā ietverto normatīvo regulējumu;	Iebildums ir ņemts vērā Precizēta lobēšanas pakalpojuma definīcija, lai tā nedublētos ar lobēšanas definīciju.	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 5) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 6) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 7) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 8) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar

				jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai. (4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.
35.	4.pants. Lobētāja jēdziens (1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās. (2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas: 1) pārstāv sevi un savas personiskās intereses; 2) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Tāpat likumprojekts praksē būs grūti piemērojams, jo tajā ietvertās tiesību normas nav skaidras, precīzas un viegli izpildāmas. Likumprojektā iekļautās tiesību normas ir vairāk uzskatāmas par rekomendācijām, nevis saistošiem norādījumiem, līdz ar ko ir apšaubāma regulējuma likuma līmenī nepieciešamība. Piemēram, likumprojekta 4. pantā ir regulēts lobētāja jēdziens, nodalot lobēšanu savās un citas privātpersonas interesēs. Praksē, saņemot iesniegumu, kas vērsts uz kāda dokumenta satura ietekmēšanu, nebūs iespējams pārliecināties, vai lobēšana ir veikta savās vai citas personas interesēs, jo,	Iebildums ņemts vērā. Skaidrības labad Likumprojekta 4.pants papildināts ar jaunu ceturto daļu.	(4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.

	(akcionārs), kapitāla daļu turētājs; 3) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobbē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses; 4) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskajās attiecībās. (3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas: 1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu; 2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai.	pirmkārt, biedrības biedru saraksts nav publiski pieejams (4.panta otrās daļas 2.punkts), nav iespējams viennozīmīgi noteikt, vai biedrības biedrs pārstāv savas, biedrības, kāda cita vai vispārības intereses (4.panta otrās daļas 3.punkts). Šādu pārliecību nav iespējams gūt tikai no tā, ka persona atrodas darba tiesiskajās attiecībās (4.panta otrās daļas 4.punkts). Katrs gadījums ir individuāls un vērtējams atsevišķi. Attiecībā uz lobēšanu citu personu interesēs, nav saprotams, kā ir iespējams pārliecināties, ka lobētājs ir līgumiskās attiecībās ar citu personu vai veic lobēšanu savās vai sabiedrības interesēs (4.panta trešās daļas 1.punkts). Tātad pēc būtības, jebkura lobēšanas darbība būtu jāuzskata par veiktu savās interesēs, ja vien priekšlikuma sniedzējs pats brīvprātīgi nav norādījis, ka tas šo darbību veic par samaksu (vai varbūt bez samaksas), citas personas interesēs. Tātad pēc būtības pilnīgi noteikti ir iespējams identificēt tikai divu veidu lobētāju kategorijas - tos, kas sevi kā tādus identificē un pārējos (pieņemot, ka tie veic lobēšanu savās interesēs).		
36.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu	PROVIDUS (priekšlikums) 4) Ja saskaņā ar definīciju lobēšanas neatņemami aspekti ir attiecīgo darbību	Priekšlikums daļēji ņemts vērā.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta

	(1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.	atklātums un tiesiskums, persona, kura pārkāpj lobēšanas atklātības un citas normatīvo aktu prasības automātiski pārstāj būt lobētājs. Ja personas darbības nav atklātas vai ir citādi prettiesiskas, tās <i>ipso facto</i> vairs nav uzskatāmas par lobēšanu, un persona nav uzskatāma par lobētāju. Tādējādi rodas loģisks strupceļš, uz lobētājiem attiecinot tiesiskus ierobežojumus un aizliegumus. Arī no sociālo zinātņu viedokļa raugoties, lobēšana, kura tiek veikta slēpti vai, pārkāpjot kādu tiesisko normu (piem., noslēdzot līgumu ar diviem klientiem, kuriem ir pretējas intereses), šo apstākļu dēļ vien nepārstāj būt par lobēšanu. Priekšlikums: Izteikt 3. panta pirmo daļu šādā redakcijā: „Lobēšana ir privātpersonas darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.”		privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
37.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes,	Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Likumprojekta precizētā redakcija joprojām nepasaka, ka Likumprojekts nav attiecināms uz nevalstiskajām organizācijām, kuru darbība saistīta ar lēmumu pieņemšanas ietekmēšanu publisku personu, nevis privātpersonu interesēs. LLPA iebilst, ka Likumprojekts būtu	Iebildums daļēji nemts vērā Lobēšanas definīcija precizēta, nosakot, ka lobēšana tiek veikta jebkuras personas interesēs, nevis tikai privātpersonu interesēs.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes,

	saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	attiecināms arī uz tādām nevalstiskajām organizācijām, kas izveidotas atbilstoši likumam "Par pašvaldībām" un kuru darbība saistīta ar pašvaldību, kas nav privāto tiesību subjekts, interešu pārstāvēšanu, veicinot likumā noteikto pašvaldību funkciju labāku un efektīvāku īstenošanu (LLPA joprojām uzsver, ka LLPA darbība nav uzskatāma par lobēšanu atbilstoši Likumprojekta anotācijā precizētajai lobēšanas definīcijai "Lobēšana ir visā pasaulē izplatīta likumdošanas procesa un dažādu publiskās varas lēmumu (piemēram, lēmumu par attīstības plānošanu, teritoriālo plānošanu, publisko iepirkumu veikšanu, citu veidu iegādēm valsts, pašvaldību, kapitālsabiedrību vajadzībām, publisko privāto partnerību u.c.) pieņemšanas ietekmēšana noteiktu privātpersonu interesēs", jo LLPA darbība saistīta ar publisku, nevis privātpersonu interešu pārstāvēšanu).		saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
38.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas	Finanšu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Likumprojekts 3.panta pirmā daļa noteic, ka lobēšana ir <u>privātpersonas</u> interesēs veikta darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to	Priekšlikums daļēji ņemts vērā	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās

	institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. Savukārt likumprojekta 4.panta pirmās daļas 7.punkts paredz gadījumu, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūcijas interesēs. Ņemot vērā minēto ierosinām attiecīgi precēt likumprojektu, lai būtu viennozīmīgi un nepārprotami skaidrs lobēšanas jēdziens.		varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
39.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas	Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) No Likumprojekta 3.panta pirmās daļas ir nepieciešams svītrot teikumu „Lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta ievērojot šajā likumā	Priekšlikums ir ņemts vērā. Mīnētā tiesību norma ir svītrota.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās

	institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	noteiktos nosacījumus.” Precizējums ir nepieciešams, jo Likumprojektā ir ietverti pienākumu ne tikai lobētājiem, bet arī valsts pārvaldes iestādēm un katrs no minētajiem subjektiem darbojas pastāvīgi un nesaskaņoti. Privātpersona, kas veic lobēšanu un no savas puses ievēro likumu, nevar tikt pakļauta tam, ka valsts iestādes iespējamie pārkāpumi ietekmē visa lobēšanas procesa tiesiskumu.		varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
40.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas	Latvijas darba devēju konfederācija LDDK izsaka <u>iebildumu</u>: likumprojekts ir pretrunā ar tā definēto mērķi un būtību Pamatojums: Likumprojektā vairākkārt tiek minēti termini „lobēšana” un „lobētājs”, tomēr nevienā	Iebildums daļējiņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Likumprojektā ir iekļauta lobētāju definīcija, kā arī ir precizēta lobēšanas definīcija.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās

institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	<u>Likumprojekta normā netiek skaidrota vārda „lobētājs” definīcija</u>, kā arī nav noteikts, kurā brīdī persona kļūst par lobētāju, t.i., nav saprotams, vai jebkurš Latvijas iedzīvotājs ir lobētājs arī tad, ja viņš to nekad nav darījis, vai tomēr lobētājs ir persona, kas reģistrējas kā lobētājs. Ja reģistrācija ir priekšnoteikums, tad tas ir papildu ierobežojums, kas neatbilst Likumprojekta 1.panta 2.punktā minētajam mērķim veicināt personu līdzdalību, jo ar papildu ierobežojumu nav iespējams veicināt to, kas bez šāda ierobežojuma netika izmantots. Latvijas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija (priekšlikums) Paredzēt precīzu lobēšanas definīciju, kas noteiktu, ka lobēšana ir konkrētas privātpersonas konkrētu privāttiesisku interešu pārstāvēšana valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, ko attiecīgās privātpersonas interesēs veic trešā persona (kas nav, piemēram, uzņēmuma (privātpersonas) amatpersona vai darbinieks); Paredzēt precīzu lobētāja definīciju, kas noteiktu, ka lobētājs ir fiziska vai juridiska persona, kas kādas citas konkrētas privātpersonas interesēs veic minētās konkrētās privātpersonas specifisku, privātu interešu pārstāvēšanu valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā; Attiecināt likumā noteiktās prasības un	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojektā ir iekļauta lobētāju definīcija, kā arī precizēta lobēšanas definīcija.	varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
--	--	--	--

		ierobežojumus tieši uz šādi specifiski definētu lobēšanas procesu un šādi specifiski definētiem lobētājiem. Likumprojektā paredzētās prasības un nosacījumi neattiecināt uz privātpersonas – pilsoniskās sabiedrības organizācijas – no līdzdalības valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā un viedokļu paušanas un aizstāvēšanas; Jebkuras privātpersonas pilsoniska iniciatīva, ierosinot valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesu vai sniedzot ierosinājumus valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāma par lobēšanu un uz to nav jāattiecināms Likumprojektā paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šāda iniciatīva netiek veikta attiecīgās privātpersonas vai citas konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās, privātinteresēs; <u>nevalstisko organizāciju (biedrību u.tml.) iniciatīvas, kas pārstāvēt konkrētas profesionālās jomas, tautsaimniecības, kultūras vai citas nozares kopējās intereses un viedokli valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāmas par lobēšanu un uz to nav jāattiecināms Likumprojektā paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šādas iniciatīvas netiek veikta konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās, privātinteresēs.</u> <u>Apsvērums, kas pamato minētos komentārus un iebildumus:</u> Patlaban Latvijas tiesību sistēmas ietvaros		
--	--	---	--	--

		valsts pārvaldes process tiek organizēts un pilnveidots tā, lai arvien paplašinātu un iedrošinātu jebkura iedzīvotāja iesaisti valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, lai veicinātu sociālo dialogu un valsts pārvaldes sadarbību ar pilsonisko sabiedrību un nevalstisko sektoru; Valsts institūciju darbība tiek organizēta tā, lai lēmumu pieņemšanas process būtu atklāts un jebkuram iedzīvotājam tiktu nodrošinātas visplašākās iespējas būt informētiem par izskatāmajiem jautājumiem un piedalīties lēmumu pieņemšanā; Likumprojekts nedrīkstētu spert soli atpakaļ un sniegt maldīgu priekšstatu iedzīvotājiem un privātpersonām, ka turpmāk viņu līdzdalība pārvaldē tiks uzraudzīta, ierobežota vai pakļauta regulācijai. Vienlaikus – likumprojekts būtu jāfokuss uz šauru, privātu interešu lobēšanas regulējumu, tās skaidri nodalot no ierastās pilsoniskās līdzdalības aktivitātēm. Tādējādi uzskatām, ka Likumprojekts būtu būtiski jāpārstrādā gan strukturāli, gan saturiski, lai uzlabotu to atbilstoši tā mērķim. Pārstrādāšanas procesā būtu jāizmanto labākā prakse, balstoties uz ārvalstu pieredzi, kur līdzīgs tiesiskais regulējums ir ieviests un pārbaudīts tā piemērošana praksē.		
41.	3.pants. Lobēšanas jēdziens	Iekšlietu ministrija	Iebildums ņemts vērā.	2.pants. Lobēšanas jēdziens

un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.	Precizēt projekta 3.panta otro daļu, jo nav saprotams, pie kā privātpersonai kā lobētājam ir jāvērsas, vai pie publiskās varas institūcijas vai pie konkrēta publiskās varas institūcijas pārstāvja. Valsts kanceleja lūdzam apsvērt likumprojekta 3.panta otrās daļas nepieciešamību, kas noteic, ka jebkura privātpersona var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību. Uzskatām, ka šādam regulējuma nav juridiskās slodzes, proti, lobēt ir tiesīga ikviena privātpersona, ievērojot likumā noteiktos pamatnoteikumus, turklāt nav nepieciešamības arī noteikt ierobežojošu regulējumu attiecībā uz lobēšanas metodēm/darbībām (likumprojekts paredz priekšlikuma mutisku, rakstisku sniegšanu, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli); Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 1.panta otrā un trešā daļa paredz, ka likuma mērķis ir veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību līdzdalību lēmumu pieņemšanā, kā arī nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām minētajām personām iesaistīties lobēšanā. Projekta 3.panta otrā un trešā daļa nosaka, lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona,	Iebildums daļēji nemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Likumprojektā ir ietverta lobētāja definīcija, kurā lobētāju var atpazīt pēc vairākām pazīmēm, kā arī precizēta lobēšanas definīcija Iebildums nemts vērā.	(1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
--	---	---	---

		nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību. Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu. Savukārt projekta 4.panta pirmā daļa paredz, kādu informāciju reģistrē un publicē par lobētāju. Ievērojot minēto, jānorāda, ka projektā ar lobētāju tiek saprasta fiziska persona, kura ir noslēgusi līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu. Norādām, ka nav saprotams, kāpēc lobētājs ir jāreģistrē un jāpublicē, bet tā fiziskā persona, privāto tiesību juridiskā persona vai šādas personas apvienība, ja tā pati veic lobēšanu, nav jāreģistrē un jāpublicē. Vienlaikus norādām, ka arī projekta 5. un 7.pants attiecas tikai uz lobētāju. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projektu, kā arī izvērtēt iespēju papildināt projektu ar jaunu pantu, skaidrojot, kas ir lobētājs.		
42.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu	Iekšlietu ministrija (priekšlikums) Aizstāt projekta 3.panta otrajā daļā vārdu „likumā” ar vārdiem „šajā likumā”.	Priekšlikums ņemts vērā. Likumprojektā precizēta gan lobēšanas, gan lobētāja definīcija.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes,

	personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli.			saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
43.	3.pants. Lobēšanas jēdziens un līgums par lobēšanu (1) Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Atbilstoši likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punktam šis likums neattiecas uz iesniegumu, kura iesniedzēju nav iespējams identificēt. Vēršam uzmanību, ka no tiesību normas redakcijas nav skaidrs, vai regulējums attiecas tikai uz rakstveida vai arī uz mutvārdu iesniegumu. Tāpat nav saprotams, vai gadījumos, kad priekšlikums nav izteikts iesnieguma formā, likums uz to būs attiecināms. Ievērojot minēto, likumprojekts precizējams.	Iebildums ir ņemts vērā. No likumprojekta ir svītrotā norma par anonīmiem iesniegumiem kā izņēmumu.	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.

	rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. (3) Ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs veic lobēšanu.			
44.	2.pants. Likuma darbības joma (3) Šis likums neattiecas uz: 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem.	Latvijas Lielo pilsētu asociācija (priekšlikums) LLPA biedri ir republikas pilsētu pašvaldības, kas atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumam ir publisko tiesību personas un darbojas publisko tiesību jomā. Pretēji privāto tiesību subjektiem (piemēram, komercsabiedrībām) pašvaldības stingri darbojas likumos noteiktajos ietvaros. Likumā „Par pašvaldībām” strikti ir noteiktas pašvaldības funkcijas. No šīm funkcijām var secināt, ka galvenais pašvaldību mērķis ir tās administratīvajā teritorijā esošo iedzīvotāju ekonomisko, sociālo vajadzību pienācīga apmierināšana. Tas vēl jo vairāk uzsver pašvaldību atšķirību no privāto tiesību subjektiem. Pašvaldību tiesības apvienoties biedrībās ir noteiktas likuma „Par pašvaldībām” 86.pantā. Vēl jo vairāk arī Eiropas Padomes Eiropas	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Svītrotā Likumprojekta 6.panta trešā daļa. Precizēta Likumprojekta 2.panta trešā daļa nosakot, uz kādiem gadījumiem Likumprojekta darbības joma neattiecas.	3.pants (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publicēts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas,

		vietējo pašvaldību hartas, kura Latvijā ir spēkā no 1997. gada 1. aprīļa, 10. pants nodrošina pašvaldībām līdzīgas tiesības veidot biedrības pašvaldības uzdevumu risināšanai. Ir arī jāuzsver, ka šī starptautiskā dokumenta 10. pants tieši nosaka, ka „<i>katrai valstij jāatzīst vietējo varu tiesības apvienoties kopējo interešu aizstāvēšanai un attīstīšanai</i>”. Atbilstoši LLPA statūtiem LLPA mērķi, cita starpā, ir: (a) „<i>īstenot republikas pilsētu tiesisko interešu aizsardzību</i>”; un (b) „<i>veicināt republikas pilsētu un šo vietējo pašvaldību savstarpējo sadarbību</i>”. Savukārt viens no LLPA uzdevumiem ir „<i>ar likumīgiem līdzekļiem pārstāvēt un aizstāvēt LLPA biedru intereses un tiesības</i>”. Līdz ar to galvenais LLPA darbības mērķis ir veicināt, lai republikas pilsētas pēc iespējas labāk un efektīvāk varētu īstenot tās ar likumu noteiktās funkcijas. Būtiski ir uzsvērt, ka lielāko (dažos gados pat visu) LLPA budžetu veido LLPA biedru naudu maksājumi. No visa iepriekš minētā var secināt, ka LLPA darbība nav uzskatāma par lobēšanu atbilstoši Likumprojekta anotācijā sniegtajai lobēšanas definīcijai – „<i>lobēšana ir visā pasaulē izplatīts likumdošanas procesa ietekmēšanas veids <u>noteiktu privātpersonu interešu realizēšanai</u></i>”. Šajā gadījumā LLPA intereses ir publisko personu – pašvaldību – interešu realizēšana.	publicācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās; 5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
--	--	---	---

		Diemžēl pašlaik Likumprojekts skaidri nepasaka, ka uz LLPA līdzīga veida biedrībām, kuras ir izveidotas atbilstoši likumam „Par pašvaldībām”, Likumprojekts neattiecas. Līdz ar to LLPA ierosina papildināt Likumprojekta 2. panta trešo daļu ar jaunu apakšpunktu sekojošā redakcijā: „3) pašvaldību biedrībām, kuras izveidotas saskaņā ar likumu „Par pašvaldībām””. Pretējā gadījumā varētu rasties diskusijas, vai uz LLPA ir attiecināms Likumprojekts. Ja Likumprojekts tiktu iztulkots tādējādi, ka tas attiecas uz LLPA, tad tas noved pie tā, ka nav iespējama LLPA un citu līdzīgu biedrību darbība, jo atbilstoši Likumprojekta 6. panta trešajai daļai lobēšanu nevar sponsorēt no pašvaldību finanšu līdzekļiem. Tas savukārt nozīmētu, ka tiek pārkāptas Eiropas Padomes Eiropas vietējo pašvaldību hartā un attiecīgi likumā „Par pašvaldībām” garantētās pašvaldību tiesības veidot biedrības savu interešu aizsardzībai. Līdz ar to lūdzam izskatīt iepriekš minēto priekšlikumu un attiecīgi papildināt Likumprojekta 2. pantu.		
45.	(3) Ja lobēšana notiek citas personas interesēs, izņemot, ja tā ir lobētāja darba devējs, lobētājs vai viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras	Pārresoru koordinācijas centrs Nav izprotams kā likumprojekta 3.panta trešajā daļā piedāvātā redakcija izpauzīsies un vai vispār tiks ieviesta praksē un kāda veida līgumu publisko vai privāto tiesību jomā tiek paredzēts slēgt.	Iebildums nav ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.) Lobēšanas līgums ir privāto tiesību līgums.	Norma svītrotā.

	interesēs veic lobēšanu.			
46.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā pēc lobēšanas uzsākšanas reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kura nodarbina lobētāju lobēšanas veikšanai 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) lobēšanas uzsākšanas datums; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs atklāts.	Tieslietu ministrija Likumprojekta 4. pants noteic pienākumu publiskās varas institūcijai reģistrēt un publicēt institūcijas tīmekļa vietnē informāciju par lobētāju. Vienlaikus no likumprojekta nav iespējams gūt skaidru priekšstatu, kādas sekas ir šādai reģistrēšanai, piemēram, vai persona iegūst lobētāja statusu tikai ar reģistrācijas brīdi (turklāt jāņem vērā, ka viena un tā pati persona var lobēt dažādu institūciju izstrādātos normatīvo aktu projektus, līdz ar to informācijas reģistrācija katras institūcijas mājaslapā notiks dažādos laikos), vai personai nav tiesību sniegt savus priekšlikumus un iepazīties ar „lobējamām” dokumentiem, ja tā nav reģistrēta u.tml. Ievērojot minēto, likumprojekts papildināms, nosakot tiesiskās sekas lobētāju reģistrēšanai. Tieslietu ministrija	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Publiskās varas institūcijai tiek noteikts pienākums reģistrēt lobēšanas gadījumus, nevis lobētājus. Lobētāja statusam šajā gadījumā nav nekādas nozīmes. Lobēšanu veicošā persona jeb lobētājs tiek atzīmēts kā persona, kura veikusi lobēšanu, taču primāri tiek reģistrēta lobēšana, nevis lobētājs. Priekšlikumus, ko snieguši lobētāji, kas neatklāj šī priekšlikuma iniciatoru un patieso lobēšanas darbības pasūtītāju, būtu jāuzskata par iespējami maldinošiem, jo nav pilnīgas skaidrības par to, kuras personas interesēs tie tiktu pieņemti un vai šīs intereses nav pretrunā ar sabiedrības kopīgām interesēm, tādēļ tie parasti nebūtu ņemami vērā. Likumprojekts neparedz identificēt visas lobētāja aktivitātes jebkurā vietā, tai skaitā jebkurā institūcijā, līdz ar to lobēšanas uzsākšanas brīdīm nav nozīmes, bet svarīgi ir piefiksēt datumu, kurā lobēšana ir	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma

	Papildus lūdzam papildināt 4. pantu ar regulējumu, kas noteic valsts pārvaldes iestādes pienākumu informēt privātpersonu par to, ka informācija par šo privātpersonu kā lobētāju tiek publiskota iestādes mājaslapā. Valsts kanceleja likumprojekta 4.pants paredz lobētāju reģistrēšanu <i>pēc</i> lobēšanas uzsākšanas un atsevišķu reģistru katrā „publiskās varas institūcijā” (nevis vienota lobētāju reģistra) izveidi. Konceptuālā līmenī uzskatām, ka atklātu lobēšanu (kas ir šī likuma pamatmērķis) iespējams nodrošināt tikai ar vienota lobētāju reģistra izveidi, turklāt vēlams, lai šāda reģistrēšanās būtu obligāta. Salīdzinājumam – ar EP un EK vienošanos ticis izveidots vienots EP un EK Pārredzamības reģistrs³, kurā lobētāji reģistrējas paši, norādot gan pamatinformāciju (piemēram, konkrētas interešu jomas), gan arī tādu specifisku informāciju kā lobēšanas darbības (konkretizējot, piemēram, tos ES tiesību aktu projektus, ar kuriem organizācija strādājusi iepriekšējā gada ietvaros) un finanšu informācija (piemēram, arodbiedrības iesniedz izmaksu aplēses par lobēšanas	veikta konkrētajā institūcijā. Iebildums ņemts vērā. Likumprojekta 4.pants papildināts ar ceturto daļu. Iebildums nav ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Normatīvajos aktos nav iespējams ierobežot to personu loku, kas var nodarboties ar lobēšanu, nosakot, ka to drīkst veikt tikai noteikta indivīdu grupa, kas būs reģistrēta, piemēram, lobētāju reģistrā līdzīgi kā tas ir citās reglamentētajās profesijās, piemēram, advokāti, notāri vai tiesu izpildītāji. Konceptuāli neatbalstām vienota reģistra izveidi, turklāt tas būtu pretrunā ar Ministru kabinetā apstiprināto koncepcijas risinājuma variantu. Turklāt neuzskatām, ka valsts pārvaldes funkciju – lobētāju kontroli, būtu lietderīgi un racionāli deleģēt privātai organizācijai, īpaši tāpēc, ka šī	īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publiskošanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija
--	--	---	--

³ Vienošanās paredz „izveidot un uzturēt kopēju [EP un EK] reģistru – Pārredzamības reģistru –, lai tajā reģistrētu un pārraudzītu organizācijas un pašnodarbinātas privātpersonas, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā”.

	darbībām). EK norādījusi, ka lobētāju reģistrēšanās tiesiskā ziņā ir brīvprātīga, taču ir <i>de facto</i> obligāta. Analizējot Pārredzamības reģistra efektivitāti, ALTER-EU (<i>The Alliance for Lobbying Transparency and Ethics Regulation</i>) 2012.gada 25.jūnija ziņojumā secinājusi, ka lielākas atklātības nodrošināšanas nolūkā EP un EK ne vēlāk kā līdz 2014.gadam nepieciešams noteikt lobētāju obligātas reģistrēšanās pienākumu. Valsts kanceleja Attiecībā uz pašlaik likumprojektā ietvertā lobētāju reģistrēšanās modeļa izvēles pamatojumu, likumprojekta anotācijā norādīts, ka, „atzīstot gan publiskās pārvaldes amatpersonu, gan arī lobētāju kopīgo atbildību informācijas atklāšanā par to, kuru personu interesēs tiek pieņemti vispāršaistoši dokumenti, kā arī, ņemot vērā, <i>cik salīdzinoši vienkārši ir reģistrēt un publiskot informāciju par komunikāciju ar lobētājiem mūsdienu digitālo tehnoloģiju un elektronizācijas apstākļos, par efektīvāko veidu atklātības nodrošināšanā ir atzīstama ziņu uzkrāšana un publiskošana publiskās pārvaldes institūciju mājas lapās</i>”. Vēlamies uzsvērt, ka likumprojektā piedāvātais risinājums būtu efektīvs, ja lobētājs izmantotu vienkāršāko lobēšanas stratēģiju – vēršanos „publiskās varas institūcijā” ar rakstveida priekšlikumu, taču jāņem vērā, ka realitātē lobēšana aptver	organizācija pati veic lobēšanas aktivitātes. Jāņem vērā arī to, ka šāda situācija grautu godīgu konkurenci un vienlīdzību starp visiem lobētājiem, ļaujot atsevišķai lobētāju organizācijai nonākt privilīģētā stāvoklī. Daļēji ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Precizēts Likumprojekta 4.pants.	reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
--	--	--	---

		virtni dažādu metožu un darbību (lobēšana ir process, kas raksturīgs ar plānveidīgu un sistemātisku ietekmēšanu). Ņemot vērā minēto, kā arī dažādos lobēšanas paņēmienus⁴, uzskatām, ka praksē „publiskās varas institūcijām” lobēšanas uzsākšanas brīža (un, iespējams, arī priekšlikuma satura) identificēšana varētu būt problemātiska. Ievērojot minēto un to, ka lobēšanas informācijas atklāšanas pienākuma nasta tomēr būtu sadalāma, aicinām likumprojektā paredzēt iespēju lobētājam reģistrēties pēc paša iniciatīvas (turklāt vēlams, lai lobētājs reģistrāciju veiktu <i>pirms</i> lobēšanas uzsākšanas). Vienlaikus var tikt saglabāts arī risinājums, ka reģistru ar ziņām par lobētājiem var papildināt arī „publiskās varas institūcija” pati, taču tam jebkurā gadījumā nevajadzētu būt pamatmodelim informācijas atklātības nodrošināšanā. Lobētāju brīvprātīgas reģistrēšanās modeļa atbalsta gadījumā, likumprojektā būtu arī apsverams paredzēt konkrētas priekšrocības, kas veicinātu šādu reģistrēšanos.⁵		
--	--	--	--	--

⁴ Piemēram, pasākumu/konferenču rīkošana, kuros aicināti piedalīties „publisko varas institūciju” pārstāvji; sarunas/telefonsarunas; turklāt lobētājs var vienlaicīgi komunicēties ar vairākiem vienas un tās pašas „publiskās varas institūcijas” pārstāvjiem.

⁵ Tā, piemēram, konkrēti motivējoši priekšlikumi ietverti koncepcijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” (Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) 2.variantā par lobēšanas likuma izstrādi. Salīdzinājumam – lobētāji, kas reģistrējusies EP un EK Pārredzamības reģistrā, piemēram, saņem individuālu paziņojumu iekreiz, kad EK publicē jaunu tiesību akta projektu vai sāk sabiedrisku apspriešanu jomā, par kuru lobētājam ir interese; tāpat arī ieviesta atvieglota ieejas caurlaižu sistēma EP.

		Papildus minētajam uzskatām, ka likumprojekta 4.panta trešās daļas kontekstā lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtība „publiskās varas institūcijās” būtu maksimāli vienādojama jau pašlaik (minētais arī būtiski atvieglotu vienota lobētāju reģistra izveidi, ja par tā nepieciešamību tiktu panākta vienošanās). Valsts kanceleja Papildus aicinām arī pārskatīt reģistrā iekļaujamās ziņas (likumprojekta 4.panta pirmā daļa, it īpaši par lobēšanas uzsākšanas datumu), izvērtējot, piemēram, koncepcijā „Lobēšanas tiesiskās reglamentācijas nepieciešamība Latvijā” (Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojums Nr.435) piedāvātos risinājumus, EP un EK <u>Pārredzamības reģistrā</u> iekļaujamo informāciju, kā arī citu valstu pieredzi, kurās izstrādāts lobēšanas likums un ieviests lobētāju reģistrs; Iekšlietu ministrija Precizēt projekta 4.panta pirmo daļu, jo nav saprotams, kas ir uzskatāms par lobēšanas uzsākšanas brīdi, vai tas ir lobēšanas rakstveida līguma noslēgšanas datums, vai brīdis, kad tiek izteikts priekšlikums.	Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Atbilstoši Likumprojekta 3.panta otrajai daļai lobētājs ir fiziska persona, kas lobē savās vai citas personas interesēs, jo vienmēr lobētājs, kas komunicēs ar publiskās varas institūciju būs fiziska persona. Savukārt, informācija par daba devēju un personu, kuras interesēs veicama lobēšana, tiks publicēta. Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Publiskās varas institūcijai tiek noteikts pienākums reģistrēt lobēšanas gadījumu, nevis katru tikšanos ar lobētāju. Priekšlikumus, ko snieguši lobētāji, kas neatklāj šī priekšlikuma iniciatoru un patieso lobēšanas darbības pasūtītāju, būtu jāuzskata par iespējami maldinošiem, jo nav pilnīgas skaidrības par to, kuras personas intereses tie tiktu	
--	--	---	---	--

			pieņemti un vai šīs intereses nav pretrunā ar sabiedrības kopīgām interesēm, tādēļ tie parasti nebūtu ņemami vērā.	
47.		Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Atbilstoši Likumprojekta 3. panta otrās daļas 4. punkta redakcijai republikas pilsētu domju priekšsēdētāji, kuru pienākumos ietilpst domes darba vadīšana pašvaldību funkciju nodrošināšanai, tiek nodefinēti kā lobētāji. Saskaņā ar minēto Likumprojekta 3. panta otrās daļas 4. punktu un Likumprojekta 4. pantu informācija par republikas pilsētu domju priekšsēdētājiem, kas piedalījušies LLPA organizētajās sanāksmēs ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem un pāduši viedokli, jāreģistrē un jāpublicē tīmekļa vietnē, kas pēc būtības nav atbalstāms, jo pilsētu domes priekšsēdētāju dalības LLPA organizētajās sanāksmēs mērķis un realizācija balstās uz publisku personu (pašvaldību) interešu pārstāvēšanu, kas ir pretrunā ar Likumprojekta anotācijā definēto lobēšanas jēdzienu.	Nav ņemts vērā. Panākta vienošanās.	3. pants (2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek pausts: 1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; 2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma; 3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājieni, piketu) ietvaros; 4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanās un publiskā apspriešanās;

				5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
48.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā pēc lobēšanas uzsākšanas reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kura nodarbina lobētāju lobēšanas veikšanai 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) lobēšanas uzsākšanas datums; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts.	Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 4.panta pirmās daļas 6.punkts paredz, ka reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē lobētāja sniegtā priekšlikuma īsu satura atklāstu. Savukārt projekta 4.panta piektā daļa nosaka, ka lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Ņemot vērā minēto, nav saprotams, kāpēc institūcijas tīmekļa vietnē publicē tikai lobētāja sniegtā priekšlikuma īsu satura atklāstu, ja lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija.	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Lai atvieglotu darbu institūcijām un, ņemot vērā, ka dažādu institūciju mājas lapām ir dažādas tehniskās iespējas publiskot pievienotus failus, uzskatām, ka ir pietiekoši, ja tiek publicēts tikai sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts, Tomēr netiek izslēgts, ka institūcija publicē pilnu priekšlikuma dokumentu, ja tas ir sniegts rakstiski. Savukārt situācijās, kad priekšlikums ir izteikts mutiski pievienojamā dokumenta faila nemaz nebūtu.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek

				veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības
--	--	--	--	--

				informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
49.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā pēc lobēšanas uzsākšanas reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kura nodarbina lobētāju lobēšanas veikšanai 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) lobēšanas uzsākšanas datums; 5) dokumenta vai dokumenta	Iekšlietu ministrija Papildināt projekta 4.panta pirmo daļu, nosakot, ka reģistrē arī fiziskās personas datus un juridiskās personas reģistrācijas numuru, jo bez minētās informācijas ir apgrūtināti identificēt gan lobētāju, gan fizisku vai juridisku personu, kura nodarbina lobētāju vai kuras interesēs veic lobēšanu.	Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Fizisko personu datu aizsardzības likumā noteiktais ierobežo šādas sensitīvas informācijas publicēšanu. Savukārt juridiskās personas ir identificējamas arī bez reģistrācijas numura, jo pierēģistrēt juridisko personu ar identisku nosaukumu, kāds ir jau reģistrēts, nav iespējams.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai

	projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts,			personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz
--	---	--	--	---

				dokumentu vai tā projektu, vai satur komercenoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
50.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (3) Publiskās varas institūcija nosaka lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību.	Labklājības ministrija Izslēgt 4.panta trešo daļu un pārejas noteikumu, jo katras iestādes pašas kompetencē ir lemt par piemērotāko veidu lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas veikšanai un izvērtēt nepieciešamību pēc atbilstoša iekšējā normatīvā regulējuma. Ministrija uzskata, ka ne visos gadījumos un ne visām iestādēm būs nepieciešams lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas veikšanai izstrādāt iekšējo normatīvo aktu	Iebildums ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Likumprojekts precizēts norādot, ka iestādes vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumam labas pārvaldības princips paredz, ka katras institūcijas vadītāja ziņā ir noteikt skaidru procedūru, kā uzskaitīt informāciju, tai skaitā par lobēšanu, kā arī nodrošināt pienākumu reģistrēt lobēšanas gadījumus, attiecīgi viņam ir	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds;

			jānosaka, kurš tieši darbinieks būs par to atbildīgs, kurš ievietos informāciju mājas lapā, kurā sadaļā utt.. 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju.
--	--	--	---

				(4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
51.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (4) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju.	Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 4.panta ceturtdaļa paredz, ka lobētāja kontaktinformāciju reģistrē kā ierobežotas pieejamības informāciju. Savukārt projekta 4.panta pirmā daļa nemaz neparedz, ka par lobētāju reģistrē kontaktinformāciju. Ņemot vērā minēto, attiecīgi papildināt projekta 4.panta pirmo daļu.	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i> Kontaktinformācija ir privāta rakstura informācija, par kuras publicēšanu ir jāsaņem atļauja no lobētāja, tādēļ nebūtu pareizi tās publicēšanu padarīt par obligātu. Savukārt, ja institūcija vēlas, tā, saņemot atļauju no lobētāja, var	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona,

			papildus obligātajai informācijai norādīt arī jebkuru citu papildus informāciju.	publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu
--	--	--	---	---

				dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
52.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana	Pārresoru koordinācijas centrs Uzskatām, ka 4.pantā piedāvātais regulējums uzliek papildus administratīvo slogu valsts pārvaldei, līdz ar to lūdzam izvērsti aizpildīt	Iebildums daļēji nemts vērā <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.)</i> Uzskatām, ka lobēšanas	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā

(1) Publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā pēc lobēšanas uzsākšanas reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kura nodarbina lobētāju lobēšanas veikšanai 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) lobēšanas uzsākšanas datums; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs atklāts. (2) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par	anotācijas II sadaļu, sniedzot detalizētu analīzi un statistisko informāciju, ņemot vērā, piemēram, kaut vai valdībā izskatāmo dokumentu skaitu. Kā arī norādīt finanšu aprēķinus, ņemot vērā slodzes pieaugumu valsts pārvaldē. Vienlaikus netop skaidrs, kas tiek saprasts ar jēdzienu „lobēšanas uzsākšana” (4.panta pirmā daļa).	publicēšana uzliek tik nelielu papildus administratīvo slogu, ka tam papildus finanšu līdzekļi nav nepieciešami. Vairākas institūcijas, tajā skaitā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, jau šobrīd publicē attiecīgo informāciju savās mājas lapās. Termiņš „lobēšanas uzsākšana” no Likumprojekta svītrots.	likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai
---	---	--	--

tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju; (3) Publiskās varas institūcija nosaka lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību. (4) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (5) Lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. (6) Publiskās varas institūcija npublicē informāciju par personu, kuru tā pati pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi piedalīties kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ja attiecīgo informāciju norāda			tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas
---	--	--	---

	sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā).			institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
	(7) Informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama pastāvīgi.			
53.		Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Nav saprotams, kā Likumprojekta 3. panta trešā daļa, kas nosaka, ka gadījumos, kad organizācijas, biedrības vai nodibinājumi, kas lobēšanu neveic kāda atsevišķa biedra vai citas personas interesēs, nav jānoslēdz rakstveida līgums par lobēšanas pakalpojumu un tā atlīdzību, saskan ar Likumprojekta 4. panta pirmās daļas 7. punktu, kas nosaka lobēšanas reģistrēšanu, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūciju interesēs, nosakot lobēšanas finansēšanas avotu un lobēšanas līguma summu.	Iebildums ir ņemts vērā.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu;

				4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav
--	--	--	--	--

				vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
54.	5.pants. Lobēšanas līgums (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. (3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.	Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Precizēt 5.panta otrajā daļā noteikto pienākumu slēgt rakstveida līgumu par lobēšanu, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lobēšanu savu biedru interesēs statūtos noteikto mērķu sasniegšanai veic nevalstiskās organizācijas. Tā kā informācija par nevalstisko organizāciju biedriem un to statūtiem ir publiski pieejama, tad nav lietderīgi tām noteikt pienākumu vēl slēgt papildu līgumu lobēšanas veikšanai. Arī šīs normas precizētā redakcija uzliek nesamērīgu slogu virknei nevalstisko organizāciju, kuru biedru vidū ir, piemēram, nozaru asociācijas, nozaru arodbiedrības, tādas komercsabiedrības kā VAS „Latvijas dzelzceļš”, VAS „Latvijas pasts” un kuras,	Iebildums ir ņemts vērā. Norma attiecīgi ir jau precizēta un tajā ir norādīts, ka gadījumā, ja tiek pārstāvētas visas biedrības intereses, lobēšanas līgumam nav jābūt. Taču, ja tiek pārstāvētas kā konkrēta biedra intereses (kas, starp citu, var būt pretrunīgas ar kāda cita biedra interesēm), tad ar šo konkrēto biedru līgums ir jāslēdz, jo šajā gadījumā lobēšana nenotiek organizācijas, bet kāda īpaši privilēģēta biedra labā. Tomēr attiecībā uz biedriem, kas paši ir organizācija, biedrība vai nodibinājums, tiek paredzēts izņēmums, lai tādējādi saskaņotu Labklājības ministrijas izteikto	5.pants. Lobēšanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš apņemas to nodrošināt, slēdz lobēšanas līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā. (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobēšana tiek veikta tāda atsevišķa biedra

		pārstāvēt attiecīgās nozares intereses, faktiski pārstāv vienu savu biedru;	iebildumu.	interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums. (3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
55.	5.pants. Lobēšanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš appēmas to nodrošināt, slēdz lobēšanas līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā.	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 5.panta pirmās daļas redakcija nosaka, ka lobēšanas līgumu slēdz, ja lobētājs veic lobēšanu <u>citu</u> privātpersonu interesēs <u>par atlīdzību</u> . Delna vērš uzmanību, ka saskaņā ar Likumprojekta 4.panta pirmo daļu lobēšanu savās vai <u>citu</u> privātpersonu interesēs var veikt arī <u>bez atlīdzības</u> . Līdz ar to praksē ir iespējamās situācijas, kad lobēšanas līgums nav jāslēdz, ja lobēšanu veic <u> citas </u> personas interesēs <u>bez atlīdzības</u> . Delna aicina precizēt Likumprojektu skaidri nosakot, vai rakstveida līgums slēdzams arī gadījumos, kad lobēšanu veic <u> citas </u> personas interesēs <u>bez atlīdzības</u> .	Iebildums nav ņemts vērā (panākta vienošanās) Delnas piedāvātajai normai nav juridiska spēka, jo arī pašreizējā redakcijā līgums kā obligāts nosacījums ir tikai tad, ja lobēšana tiek veikta par atlīdzību.	5.pants. Lobēšanas līgums (1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš appēmas to nodrošināt, slēdz lobēšanas līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā. (2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobēšana tiek veikta tāda atsevišķa biedra interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums. (3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.
56.	6.pants (5) Lobētajam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts	Latvijas Lielo pilsētu asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Uzskatām, ka arī Likumprojekta 6.panta	Iebildums ir ņemts vērā Precizētajā Likumprojekta redakcijā noteikts, ka lobēšana šī	2.pants. Lobēšanas jēdziens (1) Lobēšana ir apzināta

	sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksa) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.	piektā daļa nav attiecināma uz tādām biedrībām kā LLPA, kas publisko personu interešu un tiesību aizstāvēšanā, veicinot pašvaldību funkciju veiksmīgāku īstenošanu, organizē tikšanos ar varas institūciju pārstāvjiem un nodrošina šo tikšanos norisei nepieciešamos materiālus, t.sk. nodrošinot arī tādus viesmīlības piedāvājumus kā dzeramo ūdeni, kafiju u.c.	likuma izpratnē ir tikai tāda, kura tiek veikta privātpersonas interesēs, attiecīgi kad tā tiek veikta pašvaldības interesēs.	privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā. (2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros. (3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.
57.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā un, publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa	Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Aizstāt 6.panta pirmajā daļā vārdus „5 darba dienu” ar vārdu „15 dienu”, jo ne Darba likums, ne citi normatīvie akti nenosaka, kuras dienas ir darba dienas un arī valsts iestādēs darbs tiek organizēts dažādi. Vienlaikus Labklājības ministrija ierosina noteikt garāku informācijas reģistrēšanas un publicēšanas termiņu, ņemot vērā, ka svētku dienu un darba dienu pārcelšanas gadījumā piecu dienu termiņš var būt nepietiekams;	Iebildums daļēji ņemts vērā. Ievērojot samērīguma principu, labojam 5 darba dienas uz 10 dienām.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē

vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts.		šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš
---	--	--

				norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
58.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā reģistrē priekšlikumus, ja tiek fiksēti rakstveidā, audio vai video	Tieslietu ministrija Lūdzam izslēgt likumprojekta 6. panta otro daļu, jo tā dublē likumprojekta 6. panta pirmo daļu.	Iebildums ir ņemts vērā. 6.panta otrā daļa svītrotā.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma

	formā. Mutvārdos izteiktu priekšlikumu noformē rakstveidā.		sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu
--	--	--	--

				informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
59.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas	Tieslietu ministrija Lūdzam precizēt likumprojekta 6. pantu, jo	Iebildums daļējiņemts vērā. Juridiskās tehnikas noteikumi un	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana

publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā un, publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts.	tajā regulētās situācijas nav iespējams nodalīt no likumprojekta 7. pantā regulētajām situācijām. Proti, piedāvātajā redakcijā likumprojekta 6. pants uzliek par pienākumu reģistrēt visus priekšlikumus, kas saņemti par likumprojekta 3. panta pirmajā daļā minētajiem dokumentiem vai to projektiem, savukārt likumprojekta 7. pants paredz atšķirīgu regulējumu uz gadījumiem, kad saņemts iesniegums no fiziskas personas, kurā ietverts priekšlikums savās interesēs.	vispārpieņemtā likumdošanas prakse pieļauj izņēmumus par vienu tiesību normu paredzēt citā, nevis tajā pašā pantā. 7.pantā noteiktais, gadījumā, ja fiziskai personai ir iebildumi pret informācijas publicēšanu noteiktajos gadījumos, ir 6.panta regulējuma izņēmums. Tomēr ņemam vērā to, ka fiziskas personas, kad tās veic lobēšanu savās privātās interesēs, ir kā izņēmums.	(1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu.
--	--	--	--

	(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā reģistrē priekšlikumus, ja tiek fiksēti rakstveidā, audio vai video formā. Mutvārdos izteiktu priekšlikumu noformē rakstveidā. (3) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu.			(3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā
--	--	--	--	---

				informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
60.		Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Ir nepieciešams precizēt (4.p.8.d.) pēdējo teikumu, atbilstoši nosakot, ka informācija, kas satur komercnoslēpumu (arī tad, ja tā attiecas uz priekšlikumu), ir ierobežotas pieejamības informācija. Vēršam uzmanību, ka priekšlikums kādam projektam var tikt ietverts arī dokumentā, kas satur komercnoslēpumu. Un otrādi – virkni priekšlikumu iespējams pamatot tikai ar detalizētiem aprēķiniem un tirgus datiem, kas labi raksturo jautājumu, tomēr ir ierobežotas pieejamības informācija un nedrīkst tikt izpausta attiecīgā komersanta konkurentiem. Tādēļ šādu dokumentu noteikšana kā vispārpieejama var aizskart personu intereses un tiesības, kas garantētas Komerclikumā un citos normatīvajos aktos.	Priekšlikums ir ņemts vērā.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek

				veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības
--	--	--	--	--

				informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
61.		Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Saskaņā ar likumprojekta 4. panta deviņo daļu šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama pastāvīgi. Ņemot vērā to, ka personas datu glabāšana arī ir uzskatāma par personas datu apstrādi, lūdzam papildināt likumprojekta anotāciju, norādot datu apstrādes mērķi un tiesisko pamatu, jo šobrīd nav saprotama nepieciešamība personas datus glabāt pastāvīgi bez iespējas pārskatīt datu glabāšanas termiņus. Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) Izvērtēt 4.panta deviņajā daļā noteiktās prasības glabāt informāciju par lobētāju un lobēšanu pastāvīgi samērību. Ministrija ierosina noteikt termiņu šādas informācijas glabāšanai, piemēram, pieci vai 10 gadi.	Iebildums daļēji ņemts vērā. Informācijas glabāšanas termiņš noteikts 10 gadi. Priekšlikums ir ņemts vērā	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai

			personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz
--	--	--	--

				dokumentu vai tā projektu, vai satur komercenoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
62.	(3) Publiskās varas institūcija nosaka lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību.	Pārresoru koordinācijas centrs Nemot vērā atzinuma 5.punktā minēto, nav izprotams vai 4.panta trešajā daļā domāta iestāde vai deleģējums Ministru kabinetam noteikt attiecīgu kārtību. Otrajā gadījumā nepieciešams izvērst plānoto noteikumu saturu. Savukārt, ja to veiks katra iestāde, netiks nodrošināta vienota pieeja jautājuma sakārtošanai.	Iebildums daļēji nemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.) Darba grupa, kas izstrādāja Likumprojektu, vienojās, ka šī kārtība nav tik būtiska, kā princips kā tāds. Turklāt būtu sarežģīti noteikt vienotu kārtību visām institūcijām, ņemot vērā to dažādo specifiku, struktūru un nodarbināto skaitu. Tomēr, ņemot vērā citu institūciju izteiktos iebildumus, norma ir precizēta, paredzot, ka publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija pieņem darbo desmit dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds;

			reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu, lai nebūtu paredzēts pienākums obligāti izdot iekšējo normatīvo aktu, kurā būtu noteikta kārtība, kādā tas ir veicams.	2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju.
--	--	--	--	--

				(4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
63.	4.pants. Lobētāju reģistrēšana un informācijas publicēšana (6) Publiskās varas institūcija npublicē informāciju par personu, kuru tā pati pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi piedalīties kā ekspertu dokumenta projekta	Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka projekta anotācijas I sadaļas 4.punktā ir minēts, ka projektā ir paredzēts izņēmums, kad lobētājs un tā sniegtais priekšlikums nav obligāti jāpublicē institūcijas mājas lapā, tas ir, ja <u>persona, kas varētu būt uzskatāma par lobētāju</u>, ir pieaicināta kā eksperts no institūcijas puses, nevis pēc paša lobētāja iniciatīvas, vienlaikus par to norādot attiecīgā	Iebildums ņemts vērā. Precizēta Likumprojekta 4.panta trešā daļa atbilstoši kurai netiek publicēta informācija par personu, kuru iestāde pati uzaicinājusi piedalīties kā ekspertu. Līdz ar to nav nozīmes arī faktam, vai persona ir vai nav uzskatāma par lobētāju. Ievērojot minēto, ir precizēta	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona,

	izstrādāšanā vai saskaņošanā, ja attiecīgo informāciju norāda sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā).	dokumenta projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā). Savukārt no projekta 4.panta sestās daļas neizriet, ka uzaicinātā persona ir tāda, kuru varētu uzskatīt par lobētāju. Papildus nav saprotams, pēc kā varēs noteikt, var vai nevar personu uzskatīt par lobētāju. Vienlaikus norādām, ka Ministru kabineta 2009.gada 15.decembra instrukcijas Nr.19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” 63.punkts jau pašreiz nosaka, ja projekta izstrādē ir pieaicināts eksperts, tad aizpilda sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) VI sadaļas 4.punktu "Saeimas un ekspertu līdzdalība". Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta 4.panta sesto daļu.	anotācija.	publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu
--	--	---	-------------------	---

				dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
64..	(8) Lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Likumprojekta 4. panta astotā daļa noteic, ka lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par	Iebildums ņemts vērā.	Norma svītrotā.

	informācija. Iesnieguma daļa, kas neattiecas uz priekšlikumu par dokumentu vai tā projektu vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija.	dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Ņemot vērā to, ka nav saprotams, kādēļ par vispārpieejamu informāciju ir uzskatāms rakstisks priekšlikums, taču nav uzskatāms cita veida iesniegums, likumprojekta 4.panta astotā daļa precizējama.		
65.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (3) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu	Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Izslēgt 6.panta trešo daļu un 7.panta pirmās daļas 1.punktu, jo šajās normās noteiktā kārtība personu informēšanai par to iesniegtās informācijas publicēšanu radītu būtisku valsts iestāžu administratīvo resursu patēriņu;	Iebildums daļēji ņemts vērā. Uzskatām, ka Labklājības ministrijas izteiktajam apgalvojumam par nepieciešamajiem papildus resursiem nav nekāda pamatojuma. Ja šis regulējums radītu administratīvo resursu patēriņu, lūdzam sniegt precīzu paskaidrojumu, kur un kādā mērā šis provizorisks patēriņš būtu. VARAM bez problēmām publicē minēto informāciju savā mājas lapā jau šobrīd, un tas šai ministrijai nav radījis būtisku administratīvo resursu patēriņu nedz izveidojot šādu iekšējo reģistru, nedz to administrējot.	6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana (1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija piecu desmit darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: 1) lobētāja vārds un uzvārds; 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu;

				4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss saturs izklāsts. (2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu. (3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju. (4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav
--	--	--	--	--

				vispārpieejama informācija. (5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju. (6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu. (7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.
66.	7.pants. Fizisku personu iesniegumu izskatīšanas kārtība (1) Saņemot iesniegumu, kurā fiziska persona izsaka konkrētu un saprotamu priekšlikumu savās interesēs par šā likuma 3.panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, un fizisko personu ir iespējams identificēt, publiskās varas institūcija: 1) sniedz atbildi attiecīgajai personai, informējot	Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Precizēt 7.pantu, izslēdzot nepieciešamību reģistrēt un publicēt tādu fizisko personu iesniegumus, kuri, kaut arī ir vērsti uz mērķi ietekmēt valsts institūciju rīcību normatīvo aktu izstrādāšanā, nerada būtiskus riskus lēmumu pieņemšanas atklātībai un sabiedrības interesēm kopumā, piemēram, pensionāru iesniegumi ar mērķi normatīvi pilnveidot viņu sociālo nodrošinājumu. Šādu iesniegumu reģistrēšana un publicēšana radīs būtiskus finanšu un administratīvos resursus, kas ievērojami pārsniegs sabiedrībai nepieciešamus ieguvumus;	Iebildums daļējiņemts vērā. Tieši Labklājības ministrijas minēto gadījumu dēļ likumprojekta 7.panta otrajā daļā ir noteikts izņēmums, kas nozīmē, ka visi pensionāru iesniegumi par pensiju paaugstināšanu nav jāpublicē.	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā

personu par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) reģistrē un publicē informāciju atbilstoši šā likuma 5.panta pirmajai daļai, ja nav saņemti fiziskās personas iebildumi; (2) Ja publiskās varas institūcija saņemusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 5.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.			kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņemusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
---	--	--	--

67.	7.pants. Fizisku personu iesniegumu izskatīšanas kārtība (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 5.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.	Labklājības ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Aizstāt 7.panta trešajā daļā skaitli „5” ar skaitli „6”, tādējādi precizējot atsauci.	Iebildums ir ņemts vērā.	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma saturu un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku
-----	--	--	--------------------------	---

				privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
68.	7.pants. Fizisku personu iesniegumu izskatīšanas kārtība (1) Saņemot iesniegumu, kurā fiziska persona izsaka konkrētu un saprotamu priekšlikumu savās interesēs par šā likuma 3.panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, un fizisko personu ir iespējams identificēt, publiskās varas institūcija: 1) sniedz atbildi attiecīgajai personai, informējot	Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 7. panta pirmās daļas 2. punkts paredz informācijas reģistrēšanu un publicēšanu atbilstoši likumprojekta 5. panta pirmajai daļai. Vēršam uzmanību, ka likumprojekta 5. pants regulē lobēšanas līgumu, līdz ar ko nav saprotams, kāda informācija ir reģistrējama un publicējama. Līdzīgi neatbilstošas norādes ir ietvertas arī likumprojekta 7. panta trešajā daļā, 8. panta 1. punktā. Lai būtu iespējams pēc būtības izvērtēt likumprojektā ietvertās tiesību normas, lūdzam likumprojektu precizēt, nodrošinot tajā korektu atsauču lietošanu.	Iebildums ir ņemts vērā.	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā

	personu par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) reģistrē un publicē informāciju atbilstoši šā likuma 5.panta pirmajai daļai, ja nav saņemti fiziskās personas iebildumi;			kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
69.	7.pants. Fizisku personu iesniegumu izskatīšanas kārtība	Iekšlietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) piedāvātajā likumprojekta redakcijā nav skaidrs kā valsts pārvaldes institūcijai nodalīt	Iebildums ir ņemts vērā. Iesnieguma izskatīšanu likumprojektā ietvertās normas neierobežo un neaizkavē, tikai	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība

(1) Saņemot iesniegumu, kurā fiziska persona izsaka konkrētu un saprotamu priekšlikumu savās interesēs par šā likuma 3.panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, un fizisko personu ir iespējams identificēt, publiskās varas institūcija: 1) sniedz atbildi attiecīgajai personai, informējot personu par iesnieguma saturu un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) reģistrē un publicē informāciju atbilstoši šā likuma 5.panta pirmajai daļai, ja nav saņemti fiziskās personas iebildumi; (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas	vispārējos lobēšanas gadījumus no 7. pantā paredzētajiem gadījumiem (iesniegumiem), kur būtībā fiziska persona atbilst 4. panta 1. daļā ietvertajai lobētāja definīcijai un tās darbības - lobēšanai. Turklāt, ar 7. pantā paredzēto kārtību tiek uzlikts papildu slogs kā iesniedzējam (lobētājam), tā arī institūcijai, veikt savstarpēju papildu saziņu par informācijas publiskošanas atļauju vai aizliegumu. Vēršam uzmanību, ka valsts pārvaldes institūcija nevar atstāt bez izskatīšanas 7. pantā paredzēto fiziskas personas iesniegumu gadījumā, ja nav saņemta personas piekrišana informācijas publiskošanai. Šādā situācijā likumprojektā paredzētajai lobētāju un lobēšanas gadījumu reģistrēšanas kārtībai nav juridiskas slodzes, jo jebkura persona varēs iesniegt priekšlikumu, apejot nosacījumus par reģistrēšanu un publiskošanu, kā arī pienākumu atklāt informāciju par citu personu, kuras interesēs lobēšana faktiski veikta. Ierosinām atkārtoti izvērtēt likumprojekta 7. pantā noteiktās kārtības lietderību un attiecīgi precizēt projektu.	informācijas publicēšanu. Un sagaidīt 2 nedēļu noteikto termiņu iespējamajām pretenzijām, nevarētu būt pārāk liels apgrūtinājums, lai noskaidrotu, vai informāciju drīkst publicēt vai nē.	(1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma saturu un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās
--	---	---	---

	dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 5.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.			varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
70.	(1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma saturu un personas	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 7.panta pirmā daļa nosaka, ka, saņemot priekšlikumu, kas <u>institūcijas ieskatā</u> ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, publiskās varas institūcija <u>var reģistrēt un publicēt</u> informāciju ievērojot Likumprojektā noteikto kārtību. Delna aicina precizēt normu, nosakot kritērijus, pēc kā institūcija izvērtē priekšlikuma būtiskumu, kā arī precizēt, kad institūcija <u>reģistrē</u> un kad tā <u>var reģistrēt</u> un publicēt informāciju.	Iebildums nav ņemts vērā (panākta vienošanās) Birojs, izstrādājot šo normu, tišām ir atstājis katras institūcijas ziņā to, kad uzskatīt priekšlikumu par būtisku un publicēt informāciju un kad nē.	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā

	identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu.			kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma saturu un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
71.	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 7.panta pirmajā daļā ir noteikta kārtība, kādā institūcija informē	Iebildums nav ņemts vērā (panākta vienošanās) Norma tapusi saskaņā ar citu	7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība

	kārtība (1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu.	iesniedzēju (lobētāju, kurš veic lobēšanu savās interesēs, ja tas pārstāv sevi un savas personiskās intereses) par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, publicējot informāciju institūcijas tīmekļa vietnē. Lai mazinātu birokrātiju, vienlaicīgi arī taupot resursus, Delnas ieskatā būtu svītrojama Likumprojekta 7.pantā noteiktā prasība institūcijai saskaņot ar lobētāju publicējamo informāciju, jo saskaņā ar Likumprojekta 6.panta pirmo daļu (kurā uzskaitīta publicējamā informācija) netiek atklāta lobētāja kā fiziskās personas identitāte (izņemot vārdu un uzvārdu). Vēl jo vairāk šajā gadījumā nebūtu piemērojams Likumprojekta 6.panta pirmās daļas 2. un 3.punkts (sniedzot informāciju par lobētāja pārstāvēto institūciju vai personu, kuras interesēs veic lobēšanu), jo lobētājs pārstāv tikai sevi un savas intereses. Delnas ieskatā, būtu attiecīgi precizējama Likumprojekta 7.panta pirmā daļa.	institūciju iepriekš izteiktiem iebildumiem, kuros izteiktas bažas par fizisko personu datu aizsardzības noteikumu pārkāpšanu, ja šāda atruna netiktu paredzēta.	(1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību: 1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums; 2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu. (2) Ja publiskās varas institūcija saņēmusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās
--	---	---	---	---

				varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu. (3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.
72.	5.pants. Lobētāja tiesības un pienākumi (1) Lobētājam ir šādas tiesības: 1) sniegt priekšlikumu par dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru veic lobēšanu; 2) vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes; 3) saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas saistīti ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana; 5) tikties ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem ievērojot publiskās varas institūcijas	Labklājības ministrija Izslēgt 5.panta pirmo daļu, jo saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumu Nr.108 „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi” 3.punktu normatīvajā aktā neiekļauj deklaratīvas normas un normas, kuras dublē augstāka vai tāda paša spēka normatīvā akta tiesību normās ietvertu normatīvo regulējumu;	Iebildums ņemts vērā. Likumprojekta 5.pants ir precizēts, nosakot lobētāja pienākumus.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

	darba organizāciju; 6) ierosināt vai lūgt iespēju piedalīties un paust viedokli darba grupās, sanāsmēs, sēdēs par jautājumu, kas saistīts ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana.			
73.	5.pants. Lobētāja tiesības un pienākumi (1) Lobētājam ir šādas tiesības: 1) sniegt priekšlikumu par dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru veic lobēšanu; 2) vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes; 3) saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas saistīti ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana; 5) tikties ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem ievērojot publiskās varas institūcijas darba organizāciju;	Valsts kanceleja lūdzam apsvērt likumprojekta 5.panta pirmās daļas lietderību (izvērtējot, vai šādam regulējumam ir juridiskā slodze, jo minētajā tiesību normā ietvertās lobētāja tiesības uzskatāmas par pašsaprotamām un/vai noteiktām jau citos normatīvajos aktos);	Iebildums ņemts vērā. Likumprojekta 5.panta pirmā daļa svītrotā. Atlikušajām normām juridiskā slodze ir izvērtēta.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

	6) ierosināt vai lūgt iespēju piedalīties un paust viedokli darba grupās, sanāsmēs, sēdēs par jautājumu, kas saistīts ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana.			
74.	5.pants. Lobētāja tiesības un pienākumi (1) Lobētājam ir šādas tiesības: 1) sniegt priekšlikumu par dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru veic lobēšanu; 2) vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes; 3) saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas saistīti ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana; 5) tikties ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem ievērojot publiskās varas institūcijas darba organizāciju;	Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera (priekšlikums) LTRK uzskata par nelietderīgu lobētāja un institūciju pārstāvju tiesību uzskaitījumu atsevišķā tiesību aktā, kas dublē citā tiesību aktā noteiktās tiesības un pienākumus (piemēram, Informācijas atklātības likums, Valsts pārvaldes iekārtas likums, Krimināllikums u.c. likumi). Vēlamies norādīt, ka virkni identificēto problēmu var risināt ar ētikas kodeksu palīdzību, piemēram, aizliedzot vienlaicīgi lobēt pretējās interešu pusēs esošus klientus un/vai veikt lobēšanu neesošas personas vārdā.	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojektā svītrotas lobētāja tiesības un noteikti tikai lobētāja pienākumi, kuri citos normatīvajos aktos nav noteikti. Birojs nepiekrīt iebildumā norādītajam, ka vairākas problēmas var risināt ar ētikas kodeksu palīdzību. Ētikas kodeksu mērķis ir noteikt profesionālās ētikas un uzvedības principus, ko izstrādā attiecīgā institūcija vai organizācija. Līdz ar to, šāda ētikas kodeksa normas nav vienotas un vispārīgas, un ar tām nevar noteikt vispārējos uzvedības principus. Savukārt, likums ir ar augstāku juridisko spēku un saistošs visā valsts teritorijā, tāpēc Likumprojektā, kas nosaka lobēšanas tiesisko regulējumu, iekļaujams ne tikai lobēšanas procesa regulējums, bet arī minimālie standarti lobētāju un	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

6) ierosināt vai lūgt iespēju piedalīties un paust viedokli darba grupās, sanāsmēs, sēdēs par jautājumu, kas saistīts ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana. (2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) atklāt šā likuma 4.panta pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju; 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku. 3) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs. 6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs. (2) Valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu		publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcībai.	
--	--	--	--

gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs. (3) Lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu līdzekļiem. (4) Lobētajam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā,			
---	--	--	--

	vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.			
75.	5.pants (2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) atklāt šā likuma 4.panta pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju; 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku. 3) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.	Valsts kanceleja likumprojekta 5.panta otrā daļa paredz konkrētus lobētāja pienākumus, tai skaitā pienākumu „ievērot lobētāju profesionālo ētiku”. Uzskatām, ka šādas tiesību normas ietveršanai likumprojektā nav pievienotās vērtības, ja netiek paredzēts efektīvs uzraudzības mehānisms (kas citstarp paredzētu arī sankciju piemērošanu, piemēram, administratīvo sodu veidā; minētā kontekstā vēršam uzmanību, ka Krimināllikuma 326.¹pants paredz kriminālatbildību par tikai tādu prettiesiskas lobēšanas veidu kā tirgošanās ar ietekmi). Tāpat arī no likumprojekta skaidri neizriet, kas uzskatāmi par lobētāja profesionālās	Iebildums ņemts vērā.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

	ētikas pamatprincipiem (proti, vai par tādiem citstarp atzīstami likumprojekta 6.panta ceturtajā daļā noteiktie aizliegumi). Salīdzinājumam vēlamiem vērst uzmanību, ka EP un EK vienošanās satur lobētāju rīcības kodeksu, par kura neievērošanu lobētājs var tikt izslēgts no Pārredzamības reģistra uz laiku vai pilnībā, tāpat arī var tikt anulēta ieejas caurlaide EP; Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka projekta 5.panta otrā daļa paredz, ka lobētājam ir pienākums ievērot lobētāju profesionālo ētiku. Savukārt projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (anotācijas) (turpmāk – anotācija) IV sadaļā ir norādīts, ka nav nepieciešams izstrādāt tiesību aktu projektus, kas saistīti ar projektu. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta anotācijas IV sadaļu, kā arī papildināt projektu ar deleģējumu Ministru kabinetam noteikt lobētāju ētiku, kā arī papildināt projektu ar pārejas noteikumu, līdz kuram datumam Ministru kabinetam ir jāizdod noteikumi par lobētāju ētiku. Labklājības ministrija Precizēt 5.panta otrās daļas 2.punktā minēto terminu „lobētāja profesionālā ētika”, paskaidrojot tā nozīmi vai likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācija) ietverot informāciju par to, kur ir	Iebildums ņemts vērā. 5.panta otrās daļas 2.punkts svītrots. Iebildums ņemts vērā. 5.panta otrās daļas 2.punkts svītrots.	
--	--	---	--

		iespējams atrast un iepazīties ar lobētāja profesionālo ētiku; Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Lūdzam svītrot vai precizēt Likumprojekta 5.panta otrās daļas 2.punktu, jo nav izsecināms, kur ir noteikta lobētāju profesionālā ētika. Andris Grafs (priekšlikums) 5.panta otrajā daļā minēta lobētāja profesionālā ētika. Vai šāds dokuments ir pieejams un Latvijā apstiprināts? Ja nē, tad šī norma ir svīrojama.	Iebildums ņemts vērā. Priekšlikums ņemts vērā	
76.	5.pants. Lobētāja tiesības un pienākumi (2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) atklāt šā likuma 4.panta pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju; 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku. 3) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs	Tieslietu ministrija (priekšlikums) Saskaņā ar likumprojekta 5. panta otrās daļas 2. punktu lobētājam ir pienākums ievērot lobētāju profesionālo ētiku. Lūdzam papildināt likumprojekta anotāciju, norādot, kur ir noteiktas lobētāju profesionālās ētikas normas.	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojekta 5. panta otrās daļas 2. punkts ir svītrots.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.
77.	5.pants. Lobētāja tiesības un	PROVIDUS (priekšlikums)	Priekšlikums ņemts vērā.	8.pants. Lobētāja pienākumi

pienākumi (1) Lobētājam ir šādas tiesības: 1) sniegt priekšlikumu par dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru veic lobēšanu; 2) vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes; 3) saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas saistīti ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana; 5) tikties ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem ievērojot publiskās varas institūcijas darba organizāciju; 6) ierosināt vai lūgt iespēju piedalīties un paust viedokli darba grupās, sanāksmēs, sēdēs par jautājumu, kas saistīts ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana.	6) Jebkuras privātpersonu tiesības vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes, kā arī saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus ir jau nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmē un citos normatīvajos aktos. Likumā nevajadzētu iekļaut tādas tiesību normas, kuras tikai atkārtu jau spēkā esošā tiesiskajā regulējumā nostiprināto. Priekšlikums: Izslēgt 5. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu.		Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.
---	---	--	---

78.	5.pants (2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) atklāt šā likuma 4.panta pirmajā un otrajā daļā norādīto informāciju; 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku. 3) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.	PROVIDUS (priekšlikums) Priekšlikums: Papildināt 5. panta otrās daļas 1. punktu, norādot, ka lobētāja pienākums ir atklāt šā likuma 4. panta pirmajā, otrajā <u>un</u> ceturtajā daļā norādīto informāciju.	Priekšlikums ir ņemts vērā.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.
79.	5.pants. Lobētāja tiesības un pienākumi (1) Lobētājam ir šādas tiesības: 1) sniegt priekšlikumu par dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru veic lobēšanu; 2) vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes; 3) saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus, kas saistīti ar dokumentu vai dokumenta	Pārresoru koordinācijas centrs Vēršam uzmanību, ka 5.pantā noteiktās lobētāja tiesības un pienākumi jau izriet no citiem spēkā esošajiem likumiem, t.sk., jau tajā minētā Informācijas atklātības likuma.	Iebildums ņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.) Normas, kas nosaka lobētāja tiesības, ir no Likumprojekta svītrotas.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

	projektu, par kuru tiek veikta lobēšana; 5) tikties ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem ievērojot publiskās varas institūcijas darba organizāciju; 6) ierosināt vai lūgt iespēju piedalīties un paust viedokli darba grupās, sanāksmēs, sēdēs par jautājumu, kas saistīts ar dokumentu vai dokumenta projektu, par kuru tiek veikta lobēšana.			
80.	(2) Lobētājam ir šādi pienākumi: 2) ievērot lobētāju profesionālo ētiku.	Pārresoru koordinācijas centrs Lūdzam norādīt, kādā normatīvā aktā tiks noteikta lobētāja profesionālā ētika (likumprojekta 5.panta otrās daļas 2.punkts).	Iebildums daļējiņemts vērā (atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.) Likumprojekta 5.panta otrās daļas 2.punkts par lobētāja profesionālo ētiku svītrots.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.
81.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi:	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 8.pants nosaka lobētāja pienākumus. Tomēr no esošās Likumprojekta redakcijas nav skaidrs, kāpēc 8.panta 1.punktā	Iebildums irņemts vērā.	8.pants. Lobētāja pienākumi Lobētājam ir šādi pienākumi: 1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā

	1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā, otrajā un septītajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.	ir sniegta atsauce uz Likumprojekta 6.panta otro un septīto daļu, kas nosaka, ka publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publicēšanu, glabājot šo informāciju institūcijas tīmekļa vietnē 5 gadus. Delna aicina attiecīgi precizēt Likumprojekta 8.pantu, svītrojot atsauces uz Likumprojekta 6.panta otro un septīto daļu.		likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju; 2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.
82.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs. (2) Valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs.	Iekšlietu ministrija Vēršam uzmanību uz to, ka nav saprotams, vai personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, un valsts amatpersonai ir atļauts lobēt savās interesēs kā sabiedrības loceklim. Ņemot vērā minēto, attiecīgi precizēt projekta 6.panta pirmo un otro daļu vai precizēt projekta anotācijas I sadaļas 4.punktu. Labklājības ministrija Precizēt 6.panta pirmajā un otrajā daļā publiskās varas institūciju pārstāvjiem noteikto aizliegumu lobēt amata pilnvaru laikā, jo šāds ierobežojums ir nesamērīgs un rada nevajadzīgus šķēršļus personu biedrošanās brīvībai un tiesībām iesaistīties un līdzdarboties pilsoniskās sabiedrības aktivitātēs. Ministrija piedāvā noteikt aizliegumu publiskās varas institūciju	Iebildumi ņemti vērā. Precizēts anotācijas I sadaļas 4.punkts, 6. lappusē papildināts ar skaidrojumu: 6.panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums publiskās varas institūcijas pārstāvim (tai skaitā valsts amatpersonai) lobēt jebkuras privātpersonas interesēs nozīmē, ka šīm personām tiek liegts savienot savu amatu ar tādu pakalpojumu sniegšanu privātā kārtā, kas ir saistīti ar privātpersonu interešu lobēšanu, taču nav ierobežojuma lobēt savās interesēs kā sabiedrības loceklim.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai

	pārstāvjiem lobēt tikai gadījumā, kad tas rada interešu konfliktu vai rada šķēršļus to amata pienākumu veikšanai; Konkurences padome Likumprojekta anotācijā ir teikts, ka <i>Likumprojekta 6.pantā ir noteikti lobēšanas ierobežojumi, paredzot, ka lobēšana ir aizliegta publiskās varas institūcijas pārstāvim (personai, kas pati saistīta ar virzāmajiem dokumentiem), no kā var secināt, ka lobēšana aizliegta gadījumos, kad varētu veidoties interešu konflikts. Tomēr no Likumprojekta izriet, ka valsts amatpersonai vispār (t.sk. vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām) aizliegts lobēt par jebkādu jautājumu, jo Likumprojekta 6.panta pirmā un otrā daļa neparedz nekādus izņēmumus arī attiecībā uz pašas personas interešu aizstāvību citā pašvaldībā vai valsts pārvaldes iestādē. Līdz ar to nepieciešams precizēt Likumprojektu, paredzot izņēmumus aizliegumam, vai attiecīgi tā anotāciju, sniedzot pamatojumu pilnīgam aizliegumam, t.sk. nepieciešamības gadījumā iekļaujot anotācijā skaidrojumu par vispārēja valsts amatpersonas lobēšanas aizlieguma atbilstību Satversmē noteiktajām tiesībām brīvi paust savus uzskatus, brīvi apvienoties sabiedriskās organizācijās un likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Iesakām arī</i>	Iebildums ņemts vērā. Precizēts anotācijas I sadaļas 4.punkts	saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt
--	---	--	---

		izvērtēt, vai pilnīgs aizliegums valsts amatpersonām lobēt ir samērīgs ar interesi veicināt pilsoniskās sabiedrības attīstību, un, vai iespējamās problēmas jau nerisina lobētāju reģistra publiska pieejamība.		dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksa) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
83.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (2) Valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs.	Valsts kanceleja likumprojekta 6.panta otrā daļa noteic, ka „valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs” ⁶ Piekrītot šāda aizlieguma nozīmīgumam, lūdzam norādīt uz tā neievērošanas tiesiskajām sekām (piemēram, vai ir plānots paredzēt administratīvo atbildību);	Iebildums ņemts vērā. Tiek plānots izstrādāt likumprojektu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā””, paredzot papildināt 10.panta septīto daļu, līdz ar ko būs attiecināmas arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas

⁶ Salīdzinājumam – jaunajā EK Komisāru Ētikas kodeksā komisāram paredzēts 18 mēnešu ilgs lobēšanas aizliegums jomā, par kuru EK sastāvā viņš/viņa bijis/bijusi atbildīgs/-a.

				uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas
--	--	--	--	---

				nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
84.	(4) Lobētājam ir aizliegts: 4) apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs;	DELNA (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Likumprojekta 9.panta ceturtās daļas 4.punkts paredz aizliegumu lobētājam apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs. Delnas ieskatā šāds ierobežojums ir vispārīgs un nekonkrēts. Saskaņā ar Civillikuma 1513.pantu vienpusējs apsūtījums, kuru vēl nav pieņēmusi otra puse, nenodibina nekādu saistību. Vienlaicīgi Delna vērš uzmanību, ka noskatot Likumprojekta 9.panta ceturtajā daļā lobēšanas ierobežojumus (aizliegumus), būtu nepieciešams arī normatīvajos aktos paredzēt atbilstošu juridisko atbildību par šādu lobēšanas ierobežojumu pārkāpšanu.	Iebildums nav ņemts vērā (panākta vienošanās)	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs.

85.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (3) Lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu līdzekļiem.	Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera (priekšlikums) Tāpat, LTRK uzskata, ka aizliegums finansēt lobēšanu no valsts vai pašvaldību līdzekļiem var negatīvi ietekmēt valsts svarīgu interešu aizstāvēšanu starptautiskajā arēnā, piemēram, ja nepieciešama profesionālu lobija organizāciju piesaiste Latvijai nozīmīgu lēmumu pieņemšanai ES vai starptautiskajās institūcijās.	Priekšlikums ņemts vērā. 6.panta trešā daļa svītrotā	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas intereses, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas intereses par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas
-----	---	---	---	--

				institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
86.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (3) Lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu	Latvijas pilsoniskā alianse Norādām uz pretrunu, kas caurvijas likumprojektā un izriet no 6. panta 3. daļas par lobēšanas ierobežojumiem. Likuma	Iebildums ņemts vērā 6.panta trešā daļa svītrotā	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas

	līdzekļiem.	izpratnē arī biedrības un nodibinājumi, kas darbojas sabiedriskā labuma jomā uzskatāmi par lobētājiem (likumprojekta 3. panta 1. daļa). Tomēr norādām, ka sabiedriskā labuma organizācijas (ne tikai tās, kurām piešķirts sabiedriskā labuma statuss) līdzdarbojas lēmumu pieņemšanas procesā ar mērķi informēt lēmumu pieņēmēju par noteiktas biedrības grupas vajadzībām un piedāvā noteiktus risinājumus. Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā katrā tā posmā un dažādos veidos ir atbalstīta gan <i>Valsts pārvaldes iekārtas likumā, gan Attīstības plānošanas sistēmas likumā (e.g. MK noteikumos 978. Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā), gan Likumā par pašvaldībām, gan Ministru kabineta kārtības rullī, gan Saeimas kārtības rullī.</i> Sabiedriskā labuma organizācijas tiekas ar lēmumu pieņēmējiem un sniedz atzinumus par normatīvajiem aktiem ikvienā lēmumu pieņemšanas kārtības posmā: dienas kārtības veidošana, projekta veidošana, lēmuma pieņemšana, īstenošana, uzraudzība un pārveide un šis likums būtiski ierobežotu šo sabiedrības līdzdalības izpaušmi.	pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu;
--	-------------	---	---

				2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
87.	6.pants Lobēšanas ierobežojumi (3) Lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu līdzekļiem.	PROVIDUS (priekšlikums) 8) Līdzšinējā praksē gan Sabiedrības integrācijas fonds, gan Eiropas Komisija un citas publiskās institūcijas nereti piešķirušas finansējumu nevalstisko organizāciju projektiem, kuri ietver interešu aizstāvības aktivitātes, kas atbilst likumprojekta 3. panta	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Likumprojekta 6.panta trešā daļa svītrotā.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var

	pirmajā daļā ietvertajai lobēšanas definīcijai. Iepļānotas interešu aizstāvības aktivitātes nereti tiek izvirzītas pat kā obligāts nosacījums, lai projekta pieteikums būtu sekmīgs. Ņemot vērā to, ka interešu aizstāvība ir svarīgs pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbības veids, publisko personu sniegtais finansējums ir nozīmīgs atbalsta veids pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī to, ka šāds finansējums parasti tiek piešķirts caurskatāmā veidā, nebūtu lietderīgi ieviest vispārēju aizliegumu finansēt lobēšanu no publisko personu līdzekļiem. Turklāt attiecībās ar starptautiskajiem publiskajiem donoriem šāds aizliegums nostādītu Latvijas nevalstiskās organizācijas nevienlīdzīgā stāvoklī salīdzinājumā ar citu valstu organizācijām. PROVIDUS ierosina sašaurināt minēto aizliegumu. PROVIDUS uzskata, ka būtu nepieciešams aizliegt lobēšanas finansēšanu no publiskās varas institūcijas finanšu līdzekļiem tikai tad, ja tā vēlētos ar lobēšanas palīdzību ietekmēt citas Latvijas Republikas institūcijas darbību situācijās, kad ir izmantojama tieša komunikācija starp institūcijām. Priekšlikums: Izteikt 6. panta trešo daļu šādā redakcijā: „No publiskās varas institūciju finanšu līdzekļiem aizliegts finansēt lobēšanu par jautājumiem, kuri ir risināmi publiskās	radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas
--	---	---

		varas institūciju savstarpējā komunikācijā amata pienākumu izpildes ietvaros.”		interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
88.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas	PROVIDUS (priekšlikums) 9) Tehniska rakstura priekšlikums, lai likumā netiktu vairākkārt noteikts viens un tas pats pienākums. 6. panta ceturtais daļas 2. punktā pēc vārda „vai” pēc būtības ir paredzēts aizliegums nepildīt 5. panta otrās daļas 1. punktā noteikto pienākumu. Ja likumā ir noteikts pienākums, nebūtu nepieciešams vēl kādā normā iekļaut aizliegumu nepildīt šo jau noteikto pienākumu.	Priekšlikums ņemts vērā.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var

	privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza.	Priekšlikums: Izslēgt no 6. panta ceturtais daļas 2. punkta vārdus „vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu”.		kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta,
--	--	--	--	--

				profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
89.	Anotācijas IV sadaļa	Tieslietu ministrija Likumprojekta 6. pantā ir uzskaitīti lobēšanas ierobežojumi, savukārt likumprojekta anotācijā nav ietverta informācija par to, kas notiks, ja minētie ierobežojumi tiks pārkāpti. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojekta anotāciju, norādot informāciju par to, kurām personām un par kādiem pārkāpumiem ir paredzēta atbildība un kā tiks nodrošināta ierobežojumu ievērošana.	Iebildums ņemts vērā. Anotācija papildināta ar nepieciešamību veikt grozījumus normatīvajos aktos, lai paredzētu atbildību par Likumprojektā ietverto normu nepildīšanu.	Skatīt anotācijas IV sadaļu
90.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi.	Iekšlietu ministrija Precizēt projekta 6.panta ceturtdās daļas 4.punktu, jo nav saprotams, kā lobētājs var	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē)</i>	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi

(4) Lobētajam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza.	izmantojot savu dienesta un profesionālo stāvokli, ja, atbilstoši projekta 6.panta pirmajai un otrajai daļai, personai, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis, un valsts amatpersonai amata pilnvaru laikā aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs.	Terminoloģija normai ir ņemta no Krimināllikuma normas par tirgošanās ar ietekmi, lai tādējādi skaidrāk nodalītu legālo lobēšanu no tirgošanās ar ietekmi. D.Mežuļa grāmatā „Korupcijas ierobežošanas krimināltiesiskie līdzekļi”, skaidrojot Krimināllikuma 326.¹ pantu (100.lpp.), autors ir norādījis, ka „ar dienesta attiecībām ir saprotamas koleģialitātes, pakļautības vai priekšniecības attiecības. Profesionālais stāvoklis ir personas profesionālās zināšanas, kas ir nozīmīgas valsts amatpersonai un tādējādi ļauj to ietekmēt. Šāds profesionālis var būt, piemēram, eksperts konkrētā nozarē, kurš tiek uzaicināts konsultācijai. Ar sociālo stāvokli var saprast ģimenes, draudzības, kopīgas idejiskās pārliecības un citas sabiedriskas attiecības, kas var būt izmantotas valsts amatpersonas ietekmēšanai.” Iekšlietu ministrijas izteiktā šaubas ir par to, ka starp lobētāju un publiskās varas institūcijas pārstāvi, kurš tiek ietekmēts, nevar būt dienesta attiecības, jo publiskās varas institūcijas pārstāvis nedrīkst lobēt. Tulkojot normu plašāk, šīs	(1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētajam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai
---	---	---	--

			dienesta attiecības var būt dažādos iespējamajos veidos, piemēra, gan lobētājs, gan publiskās varas institūcijas pārstāvis var atrasties vienā jahtklubā vai garāžu kooperatīvā, kur viens no tiem var būt, piemēram, valdes priekšsēdētājs, bet otrs – biedrs. Šādu piemēru ir ļoti daudz.	dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
91.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par	Labklājības ministrija Papildināt likumprojektu vai likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu (anotācija) ar informāciju, kā tiks nodrošināta uzraudzība un kontrole pār 6.panta ceturtajā daļā lobētājiem noteikto aizliegumu	Iebildums ņemts vērā. Anotācija papildināta ar papildus izstrādājamiem tiesību aktu projektiem, saskaņā ar kuriem nosakāma atbilde par Likumprojektā noteikto normu	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras

faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza.	ievērošanu un kāda atbildība ir noteikta par šo aizliegumu pārkāpšanu.	pārkāpšanu.	privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā;
--	---	--------------------	---

				3) lobējot vienas privātpersonas intereses, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
92.	6.pants. Lobēšanas ierobežojumi (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu;	Tieslietu ministrija Likumprojekta 6. panta ceturtās daļas 5. punkts noteic, ka lobētājam ir aizliegts slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis <i>lēmumu</i> pieņem, atceļ vai groza. Lūdzam likumprojekta 6. panta ceturtās daļas 5. punktu precizēt, jo no piedāvātās tiesību normas redakcijas nav saprotams, kādēļ	Iebildums ņemts vērā.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas intereses, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai

	2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; 3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot savu dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis lēmumu pieņem, atceļ vai groza.	samaksas aizliegums ir attiecināts tikai uz dokumenta veidu „lēmums”, bet netiek attiecināts uz citiem likumprojekta 2. panta otrajā daļā uzskaitītajiem dokumentiem, par kuriem var notikt lobēšana.	saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses;
--	---	--	--

				4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
93.	(2) Valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs.	Pārresoru koordinācijas centrs Nemot vērā likumprojekta 6.panta otro daļu, lūdzam norādīt, vai atbilstoši minētajam, amatpersonām būs pienākums papildināt deklarāciju ar informāciju par lobēšanas gadījumiem. Tad attiecīgi nepieciešams anotācijas II sadaļā sniegt izvērstu informāciju, uz cik amatpersonām regulējums varētu attiekties un kā tiks nodrošināts kontroles mehānisms, pretējā gadījumā likumprojekta norma nav lietderīga.	Iebildums nav ņemts vērā <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.)</i> Valsts amatpersonas deklarācijā jānorāda visi darījumi, kuri pārsniedz likumā noteikto darījuma vērtību. Tas pats attiecināms arī uz lobēšanas līguma slēgšanu. Īpaši noteikumi attiecībā uz lobēšanu valsts amatpersonu deklarāciju saturam nav paredzēti.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā

			noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs;
--	--	--	--

				5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
94.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts.	Iekšlietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) likumprojekta 9. panta 3. daļā noteikts, ka personai, kuru publiskās varas institūcija uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt par šo pašu dokumenta projektu. Minēto normu būtu jāprecizē, lai skaidri noteiktu, kas ir uzskatāms par "vienlaicīgu lobēšanu" - vai šādā situācijā personas iepriekš (pirms eksperta pienākumu pildīšanas) vai vēlāk (pēc eksperta pienākumu pildīšanas) par to pašu projektu veiktā lobēšana (priekšlikumu iesniegšana) atbilst šim jēdzienam. Vēršam uzmanību, ka ir saskatāms risks, ka	Iebildums daļējiņemts vērā. Lai novērstu potenciālu interešu konfliktu un pārratus, publiskās varas institūcijas pārstāvim būtu jābūt informētam, ka persona, ko viņš ir uzaicinājis kā ekspertu sniegt kompetentu, objektīvu un neitrālu viedokli, vienlaikus ir kādas komercsabiedrības algots lobists. Tādēļ Likumprojekta 9.panta trešā daļa ir precizēta, attiecinot aizliegumu ekspertam lobēt, ja tas notiek citas privātpersonas interesēs. Vienlaikus ir atzīstams, ka persona, kas ir bijusi uzaicināta	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām.

	valsts pārvaldes institūcija būs ieinteresēta aicināt personu pildīt eksperta pienākumus, lai tā turpmāk nevarētu veikt lobēšanu, savukārt, personas interesēs būs atteikties no eksperta pienākumu veikšanas, ja tā saskatīs reālu iespēju savu interešu īstenošanai, veicot lobēšanas pasākumus. PROVIDUS No PROVIDUS puses es vēlos stingri uzturēt iebildumu pret 9. panta trešo daļu. Aizliegums personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, lobēt šo pašu dokumenta projektu radītu šķērslī pilsoniskās sabiedrības organizācijām pieņemt uzaicinājumus darboties kā ekspertiem attiecībā uz dokumentu projektiem, par kuriem organizācijām ir intereses, kuras ir īstenojamas lobēšanas ceļā. Pirmkārt, šādos gadījumos eksperta un lobētāja darbība ir praktiski grūti nošķirama - ja persona sabiedriskā labuma organizācijas vārdā lobē kādu jautājumu, tā diez vai no šīs lobēšanas varēs abstrahēties, ja tai par to būs jārunā pēc institūcijas uzaicinājuma. Otrkārt, ir grūti saskatāma sabiedrības interese piesaistīt kādu personu kā ekspertu, taču diskvalificēt kā lobētāju. Visticamāk pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir	konsultēt kā eksperts kādā no dokumenta izstrādes posmiem, tomēr citā posmā var lobēt, turpinot aizstāvēt savu personisko eksperta viedokli. Ja konkrētā persona jau pašā sākumā zina, ka viņa attiecībā uz konkrēto projektu veiks lobēšanas aktivitātes, viņai vajadzētu atteikties sniegt viedokli kā ekspertam, pamatojot to ar iespējamo interešu konfliktu.	(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja
--	---	---	---

		izveidojusies ekspertīze konkrētās jomās tieši tāpēc, ka tām attiecībā uz šiem jautājumiem ir aizstājamās intereses un tās no šo interešu aizstāvēšanas, t.sk. lobēšanas pamatotu iemeslu dēļ nevēlas atteikties. Treškārt, konkrēta dokumenta projekta virzības laiks var būt daudz ilgāks nekā persona ir iesaistīta eksperta kapacitātē. Tādējādi pat īslaicīga darbība eksperta kapacitātē (piemēram, vienreizējs uzaicinājums kā ekspertam piedalīties Saeimas komisijas sēdē) var pēc tam ilgstoši diskvalificēt organizāciju un apgrūtināt tās darbu (jāatceras, ka lobēšanu likumprojekts definē plaši, un tā nav tikai komerciāla lobēšana klienta interesēs). PROVIDUS uzskata, ka Lobēšanas atklātības likumprojekts paredz pietiekamas atklātības prasības lobētājiem, lai uzaicināto ekspertu lobēšanas darbības nevarētu novest pie publiskās varas institūcijas maldināšanas. Turklāt, ja institūcija kādam ekspertam līdz galam neuzticas, tā vienmēr var izvēlēties kādu uzticamāku ekspertu. Atsevišķos gadījumos, kur eksperts tiek pieaicināts kā konsultants, nepieciešamos ierobežojumus var atrunāt līgumā. PROVIDUS (papildus sniegtais viedoklis 5 dienu saskaņošanas ietvaros) Mēs arī turpmāk stingri uzturēsim savu		ricība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
--	--	--	--	---

		iebildumu pret 9. panta trešo daļu. Ja KNAB iecere ir diskvalificēt jebkuru cilvēku, kurš kādreiz pieaicināts sniegt viedokli par kāda dokumenta projektu, no jebkādiem mēģinājumiem ietekmēt turpmāku lēmumu sagatavošanu un pieņemšanu (lobēšanas) attiecībā uz šo projektu, tas ir ārkārtīgi destruktīvi. Pastāvot tādām ierobežojumam, es neiedomājos, kā kāda sabiedriska organizācija ar interesi par rīcībpolitikas veidošanu konkrētā jomā vairs varēs atsaukties uz valsts iestāžu lūgumiem izteikt viedokli. Es arī nedomāju, ka valsts interesēs ir atbaidīt visus lobētājus no viedokļu sniegšanas, kad iestādes vai piem. Saeimas komisijas pašas tos gribētu dzirdēt. Nevajadzētu caur vienu šādu pantu pārvērst šo projektu par lobēšanas novēršanas likumu.		
95.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā;	LTRK (5 dienu saskaņošanā izteiktais iebildums) Tā kā arī LTRK ir virkne iebildumu attiecībā uz piedāvāto likumprojekta redakciju (piemēram, papildus iepriekšminētajiem institūciju paustajam, kuram lielā mērā piekritam, paužam neizpratni par 9.4.3.pantu - organizācijā ar 1000 biedriem vienmēr atradīsies kāds, kura viedoklis atšķirsies no pārējiem; tāpēc organizācijās ir izveidots lēmumu pieņemšanas mehānisms, lai 'position	Iebildums ir ņemts vērā. Attiecībā uz minēto 9.panta ceturtās daļas 3.punktu, skaidrojam, ka šajā gadījumā aizliegums attiecas uz tiešu ētiskas dabas pārkāpumu, kas tiek stingri regulēts arī arī daudzās citās pārstāvības jomās, tajā skaitā advokatūrā, ka nedrīkst vienlaicīgi pārstāvēt dažādu pušu intereses, ir jāizvēlas viena puse (ar to arī	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu

3) lobējot vienlaicīgi pārstāvēt privātpersonas, kurām ir pretrunīgas intereses; 4) apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs.	'jamming' gadījumā tomēr tiktu pieņemts lēmums) tā ka ir pausts viedoklis "pārstrādāt likumprojektu", lai ietaupītu laiku un resursus, strādājot pie jaunas redakcijas un/vai ilgstoši precizējot esošo, lai ietaupītu laiku un resursus, kas tiktu patērēti 'laužot šķēpus' saskaņošanā MK un jo īpaši Sacimā,	jāslēdz attiecīgs līgums). Bet, ja tiek pārstāvēta biedrības vairākuma nostāja, bet kāds no biedriem nepiekrīt, tad, loģiski, ka ar šo vairākumu tiek uzskatīta organizācijas pārstāvība un līgums šajā gadījumā būtu jāslēdz tikai tad, ja pārstāvētu nevis organizācijas vairākuma, bet šī biedra, kuram ir atšķirīgs skatījums, intereses. Tomēr, ņemot vērā, ka, iespējams, norma nav tikusi iepriekš izteikta viennozīmīgi saprotamā redakcijā, Birojs to ir precizējis, ņemto vērā LTRK iebildumu.	pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsūtīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var
---	---	--	--

				panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
96.	(3) Lobēšanu drīkst finansēt tikai no privātpersonas finanšu līdzekļiem.	Pārresoru koordinācijas centrs Lūdzam sniegt skaidrojumu, kādā veidā izpaudīsies lobēšanas finansēšana un kādas darbības tas uzliks procesā iesaistītajām pusēm (6.panta trešā daļa). Attiecīgi lūdzam papildināt anotāciju.	Iebildums daļēji nemts vērā (<i>atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.</i>) Likumprojekta 6.panta trešā daļa svītrotā.	Norma svītrotā.
97.	7.pants. Publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcība saskarsmē ar lobētāju (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim saskaņā ar publiskās varas institūcijas darba kārtību ir pienākums nodrošināt visiem lobētājiem vienlīdzīgas iespējas	Iekšlietu ministrija (priekšlikums) Aizstāt projekta 7.panta pirmajā daļā skaitli un vārdu „5.pantā” ar skaitli un vārdiem „5.panta pirmajā daļā”.	Priekšlikums ir nemts vērā. Svītrotā Likumprojekta 7.panta pirmā daļa	Norma svītrotā.

	realizēt šā likuma 5.panta paredzētās tiesības.			
98.	7.pants otrā daļa 5) lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, rīkotos pasākumus.	PROVIDUS (priekšlikums) 10) Publiskās varas institūcijas pārstāvis nedrīkstētu lūgt materiālu atbalstu no lobētāja ne tikai pasākumu rīkošanai, bet vispār nekādu materiālu atbalstu attiecīgajai publiskās varas institūcijai. Priekšlikums: Izteikt 7. panta otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā: „Lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūciju, kurā viņš ir nodarbināts.”	Priekšlikums daļēji ņemts vērā.	9.pants. Lobēšanas ierobežojumi (1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai. (2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām. (3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā

				stāšanās atkarīga no izsludināšanas. (4) Lobētājam ir aizliegts: 1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu; 2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā; 3) lobējot vienas privātpersonas intereses, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses; 4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs; 5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs. (5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.
--	--	--	--	---

99.		Pārresoru koordinācijas centrs Uzskatām par nepamatotu anotācijas I sadaļas 2.punktā minēto, ka informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku. Lūdzam pamatot minēto ar konkrētiem piemēriem vai attiecīgi svītrot.	Iebildums nav ņemts vērā <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.)</i>	
100.	7.pants. Publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcība saskarsmē ar lobētāju (2) Saskarsmē ar lobētāju publiskās varas institūcijas pārstāvim ir aizliegts: 1) neievērojot vienlīdzības principu, kādam no lobētājiem nodrošināt īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām; 2) pieņemt no lobētāja vai privātpersonas, kas nodarbina lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus savām vai citu personu vajadzībām; 3) izmantot savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai kādam no	Valsts kanceleja piekrītot nepieciešamībai noteikt arī „publiskās varas institūcijas” pārstāvja saziņas ar lobētājiem pamatprincipus (likumprojekta 7.panta otrā daļa), lūdzam risināt jautājumu par atbildības mehānismu likumprojektā minēto aizliegumu pārkāpšanas gadījumā. Tāpat arī lūdzam apsvērt „dāvanas, viesmīlības piedāvājumi vai citi labumi” (likumprojekta 7.panta otrās daļas 3.punkts) izpratnes saskaņošanu ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 13.panta otro un trešo daļu, kā arī likumprojekta 7.panta otrās daļas 5.punkta saskaņošanu ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 14.pantu (proti, pašlaik likumprojektā ietverta norāde uz „materiālas atbalstīšanas” (nepaskaidrojot, ko tā aptver) aizliegumu, kas attiecināms tikai uz publiskās varas institūcijas rīkotajiem pasākumiem);	Iebildums ņemts vērā. Anotācijā noteikts, ka nepieciešams noteikt administratīvo atbildību.	Anotācija. IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu Nepieciešams izstrādāt likumprojektu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanas likumā”, izdarot labojumus tā 10.panta septītajā daļā, kā arī likumprojektu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”, paredzot tajā administratīvo atbildību lobētājiem, kā arī publiskās varas institūciju pārstāvjiem par Likumprojektā noteikto normu neievēšanu.

	lobētājiem nodrošinātu ekskluzīvu piekļuvi amatpersonām, kas ir atbildīgas par lobētāja interesēs esošo dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu; 4) maldināt lobētāju, radot iespaidu par ekskluzīvas piekļuves nodrošināšanu amatpersonām vai iespējamību ietekmēt viņu rīcību; 5) lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, rīkotos pasākumus.			
101.		Valsts kanceleja (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Nepieciešams pilnvērtīgs esošās situācijas lobēšanas jomā raksturojums un problēmjautājumu identificēšana (pamatojums likumprojekta izstrādei) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (turpmāk – OECD) ir izstrādājusi <u>rekomendācijas</u> dalībvalstīm, norādot uz 10 principiem lobēšanas atklātības un integritātes nodrošināšanai. Tā, piemēram,	Iebildums ir ņemts vērā Anotācija ir precizēta.	

		uzsvērta, ka <u>lobēšanas tiesiskajam regulējumam un vadlīnijām jābūt vērstām uz identificēto problēmjautājumu risināšanu</u> (skat. otro principu), paskaidrojot, ka dalībvalstīm vispirms jānovērtē lobēšanas industrijas/pakalpojumu apjoms un raksturs, un gadījumā, ja t.s. profesionālās lobēšanas pakalpojuma piedāvājums un pieprasījums pēc šāda pakalpojuma ir zems, dalībvalstīm jāizskata citas (proti, ar normatīvā regulējuma nesaistītas) alternatīvas lobēšanas atklātības nodrošināšanai. Latvijas kontekstā atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojuma Nr. 647 "Par koncepciju "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem"" 3.punktam Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam jāizstrādā lobēšanas likumprojekts. Pamatojot šāda normatīvā akta nepieciešamību, koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (turpmāk – koncepcija) norādīts uz problēmu, ka "atsevišķos gadījumos lobētāji var būt ieinteresēti darboties slēpti". Arī likumprojekta anotācijas I sadaļas 2.punktā <u>vispārīgi</u> norādīts uz nepieciešamību līdzsvarot "dažādu sabiedrības grupu līdzdalību lēmumu pieņemšanā" un nodrošināt "vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā". Uzskatām, ka pašlaik anotācija <u>nesniedz</u>	
--	--	--	--

		skaidru, ar konkrētiem piemēriem pamatotu priekšstatu par Latvijā pastāvošajām problēmām saistībā ar lobēšanu. Uzskatām, ka likumprojekta izstrādātājam vispirms jāidentificē konkrētas problēmas, kuru novēršanai tad attiecīgi jāizstrādā/jāpielāgo tiesiskais regulējums. Ievērojot minēto, lūdzam attiecīgi papildināt anotācijas I sadaļas 2.punktu attiecībā uz esošo situāciju un problēmām lobēšanas jomā. Salīdzinājumam vēlamies norādīt, ka citās valstīs lobēšanas likums ticis izstrādāts, lai nodrošinātu, ka t.s. publiskās varas lēmumi netiek pieņemti atsevišķu biznesa sektoru/industriju (t.s. <i>spēcīgo spēlētāju</i>) interešu labā. Tā, piemēram, pašlaik Skotijā izstrādāts Lobēšanas atklātības likumprojekts; 2012.gada 6.jūlija <u>ziņojumā</u>, ar kuru likumprojekts nodots apspriešanai, ietverti konkrēti problēmjaudājumi, kuru risināšanai likumprojekts izstrādāts (piemēram, norādot uz lobēšanas industrijas apgrozījuma lielo apmēru (2 miljardi mārciņu); lobēšanas pakalpojumu sniegšanas intensitātes krasu pieaugumu kopš 1999.gada; premjerministra D. Kamerona paustās bažas par atsevišķu lobēšanas gadījumu necaurspīdīgumu, kas sabiedrībā radījis priekšstatu, ka ar "naudu tiek nopirkta vara").		
--	--	---	--	--

102.		Valsts kanceleja (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Nepieciešams izvērtējums par lobēšanas atklātības nodrošināšanu pašreizējās sabiedrības līdzdalības sistēmas ietvaros OECD papildus norādījis uz principu, ka lobēšanas tiesiskajam regulējumam un vadlīnijām jābūt saskaņotām ar jau esošo politikas/normatīvā regulējuma ietvaru (skat. 3.principu). Minētā kontekstā ticis paskaidrots, ka dalībvalstīm jāizvērtē, vai (un kā) jau pastāvošie normatīvie akti/politikas dokumenti nodrošina lobēšanas atklātību. Uzskatām, ka pašlaik izpildvaras kontekstā iztrūkst visaptverošas analīzes par esošās sabiedrības līdzdalības sistēmas trūkumiem; tāpat arī neskaidra ir lobēšanas (kā viena no sabiedrības līdzdalības veidiem) vietā kopējā līdzdalības sistēmā. Valsts kanceleja šādas bažas puda starpinstitūciju saskaņošanas sanāksmē 2012.gada 5.septembrī un, lai gan precizētais likumprojekts satur atsevišķus precizējumus (skat. likumprojekta 2.panta trešo daļu), uzskatām, ka šis problēmjautājums vēl joprojām nav pilnībā atrisināts. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt anotācijas I sadaļas 2.punktu, norādot, kādēļ lobēšanas atklātība (kas ir	Iebildums ir ņemts vērā Anotācija ir precizēta.	
------	--	--	--	--

		likumprojekta virsmērķis) nevar tikt nodrošināta esošās sabiedrības līdzdalības sistēmas ietvaros (skat. Ministru kabineta 2009.gada 7.aprīļa noteikumus Nr.300 "Ministru kabineta kārtības rullis", kurā ietverts skaidrs un caurskatāms tiesiskais regulējums par atzinumu sniegšanas iespējām par tiesību aktu projektiem, tiesībām piedalīties MKK un MK sēdēs; Ministru kabineta 2009.gada 15.decembra instrukciju Nr.19 "Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība", kas cita starpā paredz aizpildīt anotāciju ar informāciju par sabiedrības līdzdalību un šīs līdzdalības rezultātiem; Ministru kabineta 2009.gada 25.augustā noteikumus Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kas paredz, ka, iesniedzot attīstības plānošanas dokumenta projektu izskatīšanai lēmējinstītūcijā, tam pievieno plānošanas procesā izteiktos sabiedrības pārstāvju viedokļus (skat. noteikumu 2.pielikumu) un publicē tos institūcijas mājas lapā sadaļā "Sabiedrības līdzdalība"; papildus vēršam uzmanību, ka pašlaik tiek izstrādāts noteikumu projekts, kas paredz šajos noteikumos ietverto sabiedrības līdzdalības kārtību piemērot arī attiecībā uz tiesību aktu projektiem). Secinot, ka pašreizējā līdzdalības sistēma lobēšanas atklātību nenodrošina, lūdzam anotācijas 1.sadaļas 2.punktā norādīt, kā identificētos		
--	--	---	--	--

		lobēšanas atklātības trūkumus (<u>konkrētus</u> trūkumus) izstrādātais likumprojekts novērsīs.		
103.		Tieslietu ministrija (5 dienu saskaņošanā izteikts iebildums) Likumprojekta pārejas noteikums noteic, ka Ministru kabinets līdz 2015. gada 31. martam izskata iespēju veidot centralizētu vietni, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un pārpublicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu. Lūdzam pārejas noteikumu precizēt, nosakot konkrētu un izpildāmu regulējumu, jo nav saprotamas, ko nozīmē vārdi "izskata iespēju".	Iebildums daļēji ņemts vērā. Vārdi „izskata iespēju” ir ļoti saprotami, jo tie nozīmē, ka Ministru kabinets uzdod atbildīgajai institūcijai sniegt attiecīgu informāciju, kas tiek sniegta informatīvā ziņojuma vai koncepcijas formā, uz kā pamata Ministru kabinets pieņem lēmumu par tālāko rīcību.	
104.		Latvijas darba devēju konfederācija asociācija (5 dienu saskaņošanā izteikts priekšlikums) LDDK rosina paredzēt Ministru kabineta noteikumu/sistēmas par informācijas centralizāciju, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un publicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu no šī likuma izsludināšanas brīža vai 6 mēnešus pēc tā izsludināšanas, paredzot centralizētu informācijas publicēšanu no publiskās varas institūcijām.	Priekšlikums daļēji ņemts vērā. Vienotas vietnes izveide jebkurā gadījumā prasīs papildus finansējuma nepieciešamību, ko šajā brīdī nevēlamies pieprasīt, tāpēc iekļāvām Likumprojekta pārejas noteikumos normu, kas uzliek Ministru kabinetam par pienākumu pie šī jautājuma atgriezties divus gadus vēlāk, un, ja tad tas būs iespējams, izveidot šādu centralizētu vietni.	

		Ar priekšlikumu tiek mazināts administratīvais slogs un izdevumi publiskajam sektoram un radītas lielākas caurspīdīguma iespējas un informācijas pieejamības iespējas par lobētājiem un lobēšanas priekšmetu sabiedrības interesēs.	Vienlaikus norādām, ka publiskā sektora administratīvais slogs nekādā veidā netiks mazināts līdz ar šādas vienotas vietnes izveidi.	
105.	Anotācijas I sadaļas 2. punkts. Lobēšana ir visā pasaulē izplatīts likumdošanas procesa ietekmēšanas veids noteiktu privātpersonu interešu realizēšanai. Lai arī lobētāji bieži vien sniedz lēmumu pieņēmējiem būtisku informāciju par attiecīgās jomas darbību, tomēr ekonomiski spēcīgākām lobētāju grupām ir lielas priekšrocības panākt sev labvēlīgu lēmumu pieņemšanu, tādējādi radot savai darbībai labvēlīgākus apstākļus salīdzinot ar personām, kas neizmanto vai resursu trūkuma dēļ nespēj izmantot dažādus lobēšanas paņēmienus. Informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas	Valsts kanceleja likumprojekta anotācijas I daļas 2. punktā lūdzam precizēt skaidrojumu par lobēšanu (tā nav attiecināma tikai uz likumdošanu);	Iebildums ņemts vērā.	Anotācijas I daļas 2. punkts. Lobēšana ir visā pasaulē izplatīta likumdošanas procesa un dažādu publiskās varas lēmumu (piemēram, par attīstības plānošanu, teritoriālo plānošanu, publisko iepirkumu veikšanu, citu veidu iegādēm valsts, pašvaldību, kapitālsabiedrību vajadzībām, publisko privāto partnerību u.c.) pieņemšanas ietekmēšana noteiktu privātpersonu interešu realizēšanai.

	darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku.			
106.	Anotācijas I sadaļas 2.punkts	Valsts kanceleja likumprojekta anotācijas I.daļas 2.punktā norādīts, ka „būtiskākā starptautiskā iniciatīva ir Eiropas Komisijas darbs pie tā, lai dalībvalstīs tiktu maksimāli nodrošināta publiskās darbības caurskatāmība”. Lūdzam papildināt/precizēt informāciju par šo iniciatīvu (proti, vai šī iniciatīva ir <u>EK Baltā grāmata</u> par pārvaldes jautājumiem);	Iebildums nav ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Pirms saskaņošanas sanāksmes anotācija tika papildināta, taču sanāksmē tika izteikts viedoklis, ka tā šobrīd nav aktuāla un EK notiek darbs pie jaunas sistēmas izveidi. Attiecīgā informācija no anotācijas svītrotā.	Anotācijas I sadaļas 2.punkts
107.	Anotācijas I sadaļas 2.punkta 4.apakšpunkts 4) kāda komunikācija ar valsts amatpersonām tiks uzskatīta par lobēšanu; kas:	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Lūdzam Likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (turpmāk- Anotācija) I.sadaļas 2.punkta 4) apakšpunktā labot gramatisko kļūdu, svītrojot vārdu „kas”.	Iebildums ņemts vērā.	4) kāda komunikācija ar valsts amatpersonām tiks uzskatīta par lobēšanu;
108.	Anotācijas I sadaļas 2.punkts	Valsts kanceleja likumprojekta anotācijas I.daļas 2.punktā attiecībā uz koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” ietverta informācija, ka šajā politikas dokumentā norādīts, ka likumprojektā nepieciešams noteikt, kuru dokumentu izstrādāšanas ietekmēšana tiek uzskatīta par lobēšanu. Vēršam uzmanību, ka minētais koncepcijā nav padziļināti pētīts, proti, tas ticis skatīts tikai jautājuma par to	Iebildums ņemts vērā.	Anotācijas I sadaļas 2.punkts

		personu loka, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu, ietvaros. Tāpat arī lūdzam anotācijas projektā ietvert īsu skaidrojumu, kādēļ nolemts likumprojektā nenodalīt trīs identificētās lobētāju grupas, kas koncepcijā minēts kā viens no likumā risināmajiem jautājumiem.		
109.	Anotācijas I sadaļas 4.punkts Savukārt lobēt drīkst jebkura privātpersona, savās vai sava klienta interesēs, tomēr ar nosacījumu, informācija par lobētāju, tā darba devēju (ja tāds ir, piemēram, lobēšanas kapitālsabiedrība vai organizācija, kura nodarbojas ar lobēšanu), kā arī klientu (personu, kura intereses tiek lobētas).	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Lūdzam stilistiski un gramatiski precizēt Likumprojekta Anotācijas I.sadaļas 4.punkta 4.rindkopas trešo teikumu. Ierosinām izteikt augstāk minēto teikumu sekojošā redakcijā: „Savukārt lobēt drīkst jebkura privātpersona, savās vai sava klienta interesēs, tomēr ar nosacījumu, ka ir <i>pieejama</i> informācija par lobētāju, tā darba devēju (ja tāds ir, piemēram, lobēšanas kapitālsabiedrība vai organizācija, kura nodarbojas ar lobēšanu), kā arī klientu (personu, <i>kuras</i> intereses tiek lobētas).	Iebildums ņemts vērā.	Savukārt lobēt drīkst jebkura privātpersona savās vai sava klienta interesēs, tomēr ar nosacījumu, ka ir pieejama informācija par lobētāju, tā darba devēju (ja tāds ir, piemēram, lobēšanas kapitālsabiedrība vai organizācija, kura nodarbojas ar lobēšanu), kā arī klientu (personu, kuras intereses tiek lobētas).
110.	Anotācijas II sadaļa Likumprojekts attiecas uz visām personām, kuras veic lobēšanas darbības un kuras publiskā pārvaldē izstrādā vai pieņem likumprojektā minētos dokumentus.	Tieslietu ministrija Likumprojekta anotācijas II sadaļā ietverta nepilnīga informācija par likumprojekta ietekmi uz sabiedrību, turklāt minētajā sadaļā nav atrodama informācija par likumprojekta ietekmi pat uz tā mērķgrupu. Tādējādi rodas bažas, vai ar likumprojektā ietverto regulējumu tiesām tiks sasniegti mērķi, kādiem likumprojekts izstrādāts. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojekta	Iebildums daļēji ņemts vērā. (panākta vienošanās 05.09.12. saskaņošanas sanāksmē) Anotācijas II sadaļā ir norādīts, ka likumprojekts ietekmēs personas, kuras veic lobēšanas aktivitātes un personas, kuras saskaņā ar Likumprojektu tiek lobētas jeb publiskās varas institūciju pārstāvji. Uzskatām, ka	Likumprojekts attiecas uz visām personām, kuras veic lobēšanas darbības un kuras publiskā pārvaldē izstrādā vai pieņem likumprojektā minētos dokumentus. Lielāka ietekme sagaidāma uz publiskās varas institūcijas darbinieku, kam papildus saņemta priekšlikuma izpētei būs jānoskaidro, kādas personas interesēs lobētājs darbojas

		anotācijas II sadaļu ar plašāku informāciju par likumprojekta ietekmi uz sabiedrību.	likumprojekta būtība un plašāks skaidrojums par to, kā un kāpēc šīs mērķgrupas tiks ietekmētas, ir aprakstāms (un ir aprakstīts) anotācijas I sadaļā.	un šī informācija jāfiksē un jānodod attiecīgām iestādes darbiniekam publicēšanai. Savukārt ietekme uz citām sabiedrības grupām, tai skaitā lobbētāju, būs minimāla, jo vairāk par likumprojektā prasītās informācijas atklāšanu nekas cits šīm personām nav jādara. Lai izvairītos no pārpratumiem un atšķirīgas normatīvā akta piemērošanas, būs nepieciešams nodrošināt publiskās varas institūciju darbinieku apmācību.
111.	Anotācijas VI sadaļa	Tieslietu ministrija Ministru kabineta 2009. gada 15. decembra instrukcijas Nr. 19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” VII nodaļā ir noteikta kārtība, kādā aizpildāma anotācijas VI sadaļa „Sabiedrības līdzdalība un šīs līdzdalības rezultāti”. Vēršam uzmanību, ka likumprojekta anotācijas VI sadaļa ir neaizpildīta, tāpat kā likumprojekta anotācijas I sadaļas 6. punkts, kas ir aizpildāms, ja netiek aizpildīta anotācijas VI sadaļa. Ņemot vērā to, ka likumprojekts ir vērsts uz sabiedrības tiesiskas iesaistes likumdošanas procesā nodrošināšanu, ir būtiski likumprojekta izstrādē un saskaņošanā iesaistīt pēc iespējas plašāku sabiedrības pārstāvju loku, attiecīgi informāciju par sabiedrības līdzdalību atspoguļojot	Iebildums ņemts vērā. Anotācija papildināta ar VI sadaļu.	Anotācijas VI sadaļa

		likumprojekta anotācijā atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam.		
112.	Anotācijas I sadaļas 4.punkts	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Lūdzam papildināt Anotāciju ar skaidrojumu, kāpēc lobēšana tiek attiecināta uz iekšējiem normatīviem aktiem, jo tie ir saistoši tikai attiecīgās institūcijas amatpersonām, nevis privātpersonām.	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.)</i> Arī iekšējie normatīvie akti ietekmē privātpersonas, piemēram, kārtība, kādā klasificējami sodu apmēri atkarībā no nodarījuma, pēc kuras jāvadās iestādes amatpersonai, piespriežot sodu kādai privātpersonai.	Anotācijas I sadaļas 4.punkts
113.	Anotācijas VII sadaļas 1.punkts	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Norādām, ka nepieciešams precizēt Anotācijas VII sadaļas 1.punktu, jo attiecīgais punkts nosaka, ka jaunas valsts vai pašvaldību institūcijas netiks radītas, kā arī <i>netiks paplašinātas esošo institūciju funkcijas</i> . Turpretim, Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas, kurām ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu <i>reģistrē un publicē informāciju par lobētāju</i> . Līdz ar to publiskās varas institūcijām jāparedz kādas savas struktūrvienības funkciju paplašināšana, lai tiktu administrēta attiecīgā informācija.	Iebildums nav ņemts vērā. <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullja 103.p.)</i> Papildus struktūrvienības vai amatu vietas nav nepieciešamas, jo informāciju internetā saskaņā ar Ministru kabineta noteikto kārtību institūcijas publicē jau šobrīd. Tik necīgs šīs informācijas daudzuma papildinājums, kā informācijas par lobēšanas gadījumiem, neprasa papildus darbiniekus vai struktūras. Turklāt vairākas institūcijas jau tagad publicē informāciju par lobēšanas aktivitātēm, ievietojot to sadaļā pie notikušām tikšanām. Arī vairākām institūcijām ētikas kodeksos šāda prasība ir iekļauta. Likumprojekts palīdz saprast, kura	Anotācijas VII sadaļas 1.punkts

			tieši ir šī informācija, nosaka, kāda lobēšana drīkst notikt, kādā kārtībā, ar kādiem nosacījumiem. Faktiski Likumprojekts vairumā gadījumu to amatpersonu, kuras ir atbildīgas par informācijas publicēšanu mājas lapā, darbu drīzāk atvieglo, nevis padara sarežģītāku.	
114.	Anotācijas IVsadaļa	Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija Tā kā Likumprojektā ir noteikti lobētāju tiesības un pienākumi, kā arī lobēšanas ierobežojumi, t.i. aizliedzošās normas, ministrijas ieskatā Likumprojektā ir jāparedz attiecīgo aizliegumu ievērošanas un kontroles mehānisms. Biedrība "Sabiedrība par atklātību - Delna" (tuprāk - Delna). Vienlaicīgi vēlamies uzsvērt, ka <i>Transparency International</i> pieredze liecina, ka lobēšanas normatīvo aktu darbība, bez pienācīgas uzraudzības, ir neefektīva, tāpēc Delna aicina paredzēt administratīvo (un disciplināro) atbildību par Likumprojektā noteikto pienākumu neievērošanu. PROVIDUS (priekšlikums) 11) PROVIDUS uzskata, ka likuma darbības efektivitātei ir svarīgi, lai par likumprojekta 4.	Iebildums ņemts vērā. Priekšlikums ņemts vērā Priekšlikums ņemts vērā.	Anotācijas IVsadaļa Nepieciešams izstrādāt likumprojektu „Grozījumi likumā „Par interešu konflikta novēršanas likumā”, izdarot labojumus tā 10.panta septītajā daļā, kā arī likumprojektu „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”, paredzot tajā administratīvo atbildību lobētājiem, kā arī publiskās varas institūciju pārstāvjiem par Likumprojektā noteikto normu neievērošanu.

		panta pirmajā daļā, 5. panta otrajā daļā, 6. pantā un 7. pantā noteikto pienākumu nepildīšanu un ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu būtu noteikta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā. Iekšlietu ministrija (priekšlikums) Vēršam uzmanību uz to, ka nav saprotams, kāda ir paredzēta atbildība, ja lobētājs nepilda savus pienākumus un pārkāpj lobētājam noteiktos aizliegumus, kā arī pārkāpj lobēšanas aizliegumus. Vienlaikus nav saprotama, kāda ir paredzēta atbildība, ja, piemēram, publiskās varas institūcijas pārstāvis neievēro vienlīdzības principu, līdz ar to kādam no lobētājiem nodrošina īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām.	Priekšlikums ņemts vērā.	
115.		Pārresoru koordinācijas centrs Vēršam uzmanību, ka piedāvātais likumprojekts nerisina virkni koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (apstiprināta Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) noteikto jautājumu: 15.1. nav definētas koncepcijā minētās trīs lobētāju grupas un attiecīgi sadarbība ar katru no tām; 15.2. nav noteikts to personu loks, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu;	Iebildums nav ņemts vērā <i>(atsaukts saskaņā ar MK kārtības rullī 103.p.)</i> Uzskatām, ka koncepcijā dotais uzdevums ir izpildīts pilnībā. Atsevišķu koncepcijā izvirzītu jautājumu, par kuriem darba grupa vienojusies regulējumu nenoteikt, neregulēšana paskaidrota anotācijā.	

		15.3. 2.pantā trešajā daļā minētie izņēmumi neatbilst koncepcijā noteiktajiem gadījumiem, kādos saskarsme ar publiskās varas subjektu nav uzskatāma par lobēšanu; 15.4. nav paredzētas dažādas priekšrocības, lai veicinātu interešu pārstāvju vēlmi reģistrēties minētajā brīvprātīgajā reģistrā; 15.5. nav izvērtēta iespēja atteikties no termina „lobēšana” lietošanas; 15.6. lobēšanas pamatprincipu definēšana likumā nav nošķirta no neatļautiem valsts amatpersonas ietekmēšanas veidiem un nerada skaidrāku priekšstatu iedzīvotājiem par savām tiesībām lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī nestiprina iedzīvotāju uzticēšanos publiskās varas subjektiem. Nav paredzētas normas, pēc kurām valsts amatpersonas tiktu informētas par to, kāda komunikācija ir uzskatāma par lobēšanu un kas ir pieļaujams saskarsmē ar lobētājiem.		
116.		LTRK aicinām KNAB izstrādāt un apstiprināt Lobēšanas ētikas kodeksu, kuram brīvprātīgi varēs pievienoties visi tie, kuri tiešām sevi uzskata par lobētājiem. Šis būtu alternatīvs risinājums, kuru atbalstītu arī uzņēmēju organizācijas, kurām rūp to reputācija un ilgtspējīga sadarbība ar publisko sektoru. Tiem, kam nerūp - pēc būtības, arī esošais likumprojekts tos 'neizķers' un nepadarīs	Iebildums ir ņemts vērā. Birojs uzstāj uz likumprojekta tālāku virzību, ko arī paredz MK pieņemtais lēmums, apstiprinot koncepciju.	

		redzamākus, jo īpaši komunikācijā ar Saeimas deputātiem. Ja vērtējam likumprojekta juridisko slodzi - tas drīzāk vērtējams kā 'rekomendējošs' dokuments bez strikta kontroles mehānisma un sankcijām pārkāpuma gadījumā (šaubos, ka tas arī būtu ceļš, kas jāiet). Ja šāda Lobēšanas ētikas kodeksa izstrādi atbalsta arī citi iesaistītie partneri - domāju, nebūs problēmu saņemt arī MK akceptu šim risinājumam. Šo tad, atšķirībā no likumprojekta izstrādes, mēs varētu veidot starpinstitūciju darba grupā, ar mērķi akceptēt to jau rudenī.		
117.		Latvijas Lielo pilsētu asociācija Informēju, ka Latvijas Lielo pilsētu asociācija ir iepazinusies ar precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (VSS - 626) un uztur savus iepriekš paustos iebildumus.	Iebildums ir ņemts vērā. Izziņā iebildumi ir iekļauti.	
118.		Pārresoru koordinācijas centrs PKC uztur atzinumos un saskaņošanas sanāksmē izteiktos iebildumus. Vienlaikus vēršam uzmanību, ka pēc pēdējās saskaņošanas sanāksmes 2013.gada 18.janvārī , uzklusot pieaicināto dalībnieku viedokļus, KNAB tika izteikts aicinājums būtiski pārstrādāt izstrādāto likumprojektu un pilnveidot anotāciju. Pievienotajā izziņā nav atspoguļoti sanāksmē izteiktie konceptuālie iebildumi, kā arī likumprojekts nav attiecīgi	Iebildums ir ņemts vērā. Izziņā iebildumi ir iekļauti.	

		pilnveidots.		
--	--	--------------	--	--

Atbildīgā amatpersona

(paraksts)*

Alvils Strīķeris

Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja

Korupcijas novēršanas nodaļas Galvenais speciālists

67356165-231

alvils.strikeris@knab.gov.lv

Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieks

J.Streļčenoks

LOBĒŠANAS ATKLĀTĪBAS LIKUMS

1.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir:

1) nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un institūciju, kam ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu (turpmāk – publiskās varas institūcija), darbībai;

2) nodrošināt vienlīdzīgas iespējas ieinteresētajām fiziskajām personām, privāto tiesību juridiskajām personām vai šādu personu apvienībām (turpmāk – privātpersona) iesaistīties lobēšanā.

2.pants. Lobēšanas jēdziens

(1) Lobēšana ir apzināta privātpersonas interesēs veikta saziņa ar publiskās varas institūcijas pārstāvi nolūkā ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.

(2) Lobēšana nav publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējā komunikācija amata pienākumu izpildes ietvaros.

(3) Lobēšanas pakalpojums ir lobēšanas pasākums vai pasākumu kopums saskaņā ar līgumu vai savstarpēju vienošanos par atlīdzību vai bez tās.

3.pants. Likuma darbības joma

(1) Šo likumu piemēro, lobējot šāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu:

- 1) ārējais normatīvais akts;
- 2) attīstības plānošanas dokuments;
- 3) informatīvais ziņojums;
- 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās;
- 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums;
- 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums;
- 7) iekšējais normatīvais akts;

8) Ministru kabineta rīkojums;

9) deleģēšanas līgums.

(2) Šo likumu nepiemēro, ja viedokli par šā panta pirmajā daļā minēto dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādāšanu, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, tiek publiskots:

1) sniedzot atzinumu par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā;

2) sniedzot atzinumu vai informāciju pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma;

3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmas, publikācijas plašsaziņas līdzeklī ietvaros, kā arī pulcēšanās brīvības izpausmes (sapulci, gājienus, piketu) ietvaros;

4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotā sabiedriskā apspriešanā un publiskā apspriešanā;

5) sociālā dialoga ietvaros normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

4.pants. Lobētāja jēdziens

(1) Lobētājs ir fiziska persona, kas veic lobēšanu savās vai citu privātpersonu interesēs par atlīdzību vai bez tās.

(2) Lobētājs veic lobēšanu savās interesēs, ja tas:

1) pārstāv sevi un savas personiskās intereses;

2) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs), kapitāla daļu turētājs;

3) ir organizācijas, biedrības vai nodibinājuma biedrs, ja tas lobē organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses;

4) pārstāv komersanta intereses vai organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, atrodoties ar komersantu vai organizāciju, biedrību vai nodibinājumu darba tiesiskās attiecībās.

(3) Lobētājs veic lobēšanu citas privātpersonas interesēs, ja tas:

1) ir līgumiskās attiecībās ar jebkuru personu, lai tās interesēs veiktu lobēšanu;

2) pārstāv juridisku personu (komersantu, organizāciju, biedrību vai nodibinājumu), kura nodrošina lobēšanas pakalpojumu trešajai personai.

(4) Ja lobētājs stādās priekšā, kā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma amatpersona, darbinieks, biedrs vai pārstāvis, tiek prezumēts, ka viņš lobē attiecīgā komersanta, organizācijas, biedrības vai nodibinājuma interesēs, ja vien viņš pats neapgalvo pretējo.

5.pants. Lobēšanas līgums

(1) Ja Lobētājs veic lobēšanu citu privātpersonu interesēs par atlīdzību, lobētājs vai lobētāja darba devējs, kurš apņemas to nodrošināt, slēdz lobēšanas līgumu. Lobēšanas līgums slēdzams rakstveidā.

(2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu tikai tad, ja lobēšana tiek veikta kāda atsevišķa biedra vai citas privātpersonas interesēs. Šā panta pirmās daļas noteikums neattiecas uz organizāciju, biedrību vai nodibinājumu, ja lobēšana tiek veikta tāda atsevišķa biedra interesēs, kurš ir organizācija, biedrība vai nodibinājums.

(3) Publiskās varas institūcijas pārstāvim ir tiesības pieprasīt uzrādīt šā panta pirmajā daļā minēto līgumu.

6.pants. Lobēšanas reģistrēšana un informācijas publicēšana

(1) Saņemot priekšlikumu par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, ja tas fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, izņemot ja priekšlikuma sniedzējs ir šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija desmit dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju:

- 1) lobētāja vārds un uzvārds;
- 2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums;
- 3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu;
- 4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu;
- 5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana;
- 6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura izklāsts.

(2) Publiskās varas institūcija informē lobētāju par lobēšanas informācijas publiskošanu.

(3) Ja lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi. Ja lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju.

(4) Lobētāja sniegtais priekšlikums, ja tas ir fiksēts rakstiskā, audio vai video formā, par dokumentu un dokumenta projektu ir

vispārpieejama informācija. Priekšlikuma daļa, kas neattiecas uz dokumentu vai tā projektu, vai satur komercnoslēpumu, nav vispārpieejama informācija.

(5) Publiskās varas institūcija reģistrē lobētāja kontaktinformāciju kā ierobežotas pieejamības informāciju.

(6) Publiskās varas institūcijas vadītājs ir atbildīgs par lobēšanas reģistrēšanas un publicēšanas nodrošināšanu.

(7) Šā panta pirmajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama 5 gadus.

7.pants. Lobētāja, kas pārstāv sevi un savas personiskās intereses, iesnieguma izskatīšanas kārtība

(1) Saņemot priekšlikumu, kurš institūcijas ieskatā ir būtisks dokumenta izstrādei vai virzībai, no iesniedzēja, kurš ir identificējama šā likuma 4.panta otrās daļas 1.punktā minētā persona, publiskās varas institūcija var reģistrēt un publicēt informāciju atbilstoši šā likuma 6.panta pirmajai daļai, ievērojot šādu kārtību:

1) publiskās varas institūcija sniedz atbildi iesniedzējam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vienlaikus informējot par iesnieguma satura un personas identitātes atklāšanu, ja divu nedēļu laikā netiks saņemts šīs personas iebildums;

2) publicēt informāciju, ja šā panta pirmās daļas 1.punktā noteiktajā termiņā nav saņemti iesniedzēja iebildumi pret priekšlikuma publicēšanu un fiziskās personas identitātes atklāšanu.

(2) Ja publiskās varas institūcija saņemusi vairākus privātpersonu atsevišķus iesniegumus, vai vairāku privātpersonu kopīgus, pēc būtības vienāda satura iesniegumus par šā likuma 3.panta pirmās daļas dokumentu vai tā projektu, publiskās varas institūcija, reģistrējot lobēšanas priekšlikumu, var vienkopus norādīt personas, kas iesniegušas attiecīgu iesniegumu.

(3) Uz šā panta pirmajā daļā minētajiem iesniegumiem ir attiecināms šā likuma 6.panta otrajā, ceturtajā, piektajā, sestajā, septītajā un astotajā daļā noteiktais.

8.pants. Lobētāja pienākumi

Lobētājam ir šādi pienākumi:

1) pēc publiskās varas institūcijas pārstāvja pieprasījuma atklāt šā likuma 6.panta pirmajā daļā norādīto informāciju;

2) informēt privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu, par pienākumu publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņa interesēs.

9.pants. Lobēšanas ierobežojumi

(1) Publiskās varas institūcijas pārstāvim, tās amata pilnvaru laikā ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs, ja tas var radīt interešu konfliktu, var būt pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām vai var kaitēt tiešo darba pienākumu pildīšanai.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktais ierobežojums uz valsts amatpersonām attiecas arī vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām.

(3) Personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, veicot eksperta pienākumus ir aizliegts vienlaicīgi lobēt citas personas interesēs par šo pašu dokumenta projektu. Par ekspertu uzskata personu no brīža, kad tā ir piekritusi sniegt viedokli par dokumenta projektu līdz brīdim, kad attiecīgais dokuments ir pieņemts vai izsludināts, ja tā spēkā stāšanās atkarīga no izsludināšanas.

(4) Lobētājam ir aizliegts:

1) sniegt apzināti nepatiesu informāciju publiskās varas institūcijas pārstāvim par faktiem vai apstākļiem saistībā ar dokumentu vai dokumenta projektu;

2) veikt lobēšanu neesošas privātpersonas vārdā;

3) lobējot vienas privātpersonas interesēs, uzņemties lobēt citas acīmredzami pretrunīgas intereses;

4) apsolīt, ka, izmantojot dienesta, profesionālo vai sociālo stāvokli, var panākt publiskās varas pārstāvja rīcību privātpersonas interesēs;

5) slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai panākta publiskās varas pārstāvja rīcība līdzēja interesēs.

(5) Lobētājam vai personai, kas nodarbina lobētāju, ir aizliegts sniegt dāvanas, viesmīlības piedāvājumus (tai skaitā transporta, izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumu apmaksu) vai citus labumus publiskās varas institūcijas pārstāvim, neatkarīgi no tā, vai minētie labumi domāti publiskās varas institūcijas pārstāvim vai citai personai.

10.pants. Publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcība saskarsmē ar lobētāju

Saskarsmē ar lobētāju publiskās varas institūcijas pārstāvim ir aizliegts:

1) neievērojot vienlīdzības principu, kādam no lobētājiem nodrošināt īpašas priekšrocības, salīdzinot ar citām ieinteresētajām privātpersonām;

2) pieņemt no lobētāja vai privātpersonas, kas nodarbina lobētāju, dāvanas, viesmīlības piedāvājumus vai citus labumus savām vai citu personu vajadzībām;

3) izmantot savu dienesta stāvokli un personiskos kontaktus, lai kādam no lobētājiem nodrošinātu ekskluzīvu piekļuvi amatpersonām, kas ir atbildīgas par lobētāja interesēs esošo dokumentu vai to projektu ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu;

4) maldināt lobētāju, radot iespaidu par ekskluzīvas piekļuves nodrošināšanu amatpersonām vai iespējamību ietekmēt viņu rīcību;

5) lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūcijas, kurā viņš ir nodarbināts, vai par tās līdzekļiem rīkot pasākumus.

Pārejas noteikums

Ministru kabinets līdz 2015.gada 31.martam izskata iespēju veidot centralizētu vietni, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un pārpublicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu.

Ministru prezidents

V.Dombrovskis

Vizē:

Korupcijas novēršanas un

apkaršanas biroja priekšnieks _____ J.Streļčenoks

2013.12.16. 16:27

1432

A.Striķeris, 67356165-231,

Alvils.Strikeris@knab.gov.lv

KONKURENCES PADOME

Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1010 • tālr. 67282865 • fakss 67242141 • e-pasts: konkurence@kp.gov.lv

Rīgā

Nr. _____

**Korupcijas novēršanas
un apkarošanas birojam**

2012. gada 21. jūnijā

Uz 14.06.2012. VSS-626 (prot. Nr. 24, 43. §)

**Par likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums"
(VSS-626)**

Konkurences padome ir izvērtējusi Valsts sekretāru sanāksmē 14.06.2012. izsludināto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izstrādāto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – Likumprojekts) un izsaka sekojošu iebildumu:

1. Likumprojekta anotācijā ir teikts, ka *Likumprojekta 6.pantā ir noteikti lobēšanas ierobežojumi, paredzot, ka lobēšana ir aizliegta publiskās varas institūcijas pārstāvim (personai, kas pati saistīta ar virzāmajiem dokumentiem)*, no kā var secināt, ka lobēšana aizliegta gadījumos, kad varētu veidoties interešu konflikts. Tomēr no Likumprojekta izriet, ka valsts amatpersonai vispār (t.sk. vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām) aizliegts lobēt par jebkādu jautājumu, jo Likumprojekta 6.panta pirmā un otrā daļa neparedz nekādus izņēmumus arī attiecībā uz pašas personas interešu aizstāvību citā pašvaldībā vai valsts pārvaldes iestādē. Līdz ar to nepieciešams precizēt Likumprojektu, paredzot izņēmumus aizliegumam, vai attiecīgi tā anotāciju, sniedzot pamatojumu pilnīgam aizliegumam, t.sk. nepieciešamības gadījumā iekļaujot anotācijā skaidrojumu par vispārēja valsts amatpersonas lobēšanas aizlieguma atbilstību Satversmē noteiktajām tiesībām brīvi paust savus uzskatus, brīvi apvienoties sabiedriskās organizācijās un likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Iesakām arī izvērtēt, vai pilnīgs aizliegums valsts amatpersonām lobēt ir samērīgs ar interesi veicināt pilsoniskās sabiedrības attīstību, un, vai iespējamās problēmas jau nerisina lobētāju reģistra publiska pieejamība.

2. Papildus izsakām sekojošus priekšlikumus:

2.1. Likumprojekta 2.pantā ir noteikts, ka likuma darbības joma attiecas uz lobētāju un publiskās varas institūcijas pārstāvjiem. Likumprojekta tekstā ir paredzēti privātpersonu pienākumi. Piemēram, 5.panta otrā daļa paredz pienākumu privātpersonai publiski atklāt informāciju par lobēšanu viņas interesēs, bet 6.panta trešā daļa paredz pienākumu privātpersonai lobēšanu finansēt tikai no šīs privātpersonas līdzekļiem.

Līdz ar to ierosinām Likumprojekta 2.panta pirmo daļu papildināt ar 5.punktu, izsakot šādā redakcijā:

„5) privātpersonas, kuras interesēs veic lobēšanu, pienākumus”.

2.2. Likumprojekta 2.panta otrajā daļā ir minēti dokumenti vai to projekti, uz kuriem tiek piemērotas lobēšanas tiesību normas.

Uzskatām, ka, lai uzsāktu lobēšanas procedūru, t.i., nodrošinātu iespēju ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā, Likumprojektu būtu nepieciešams papildināt ar pienākumu publiskās varas institūcijai tīmekļa vietnē ievietot informāciju par darbību uzsākšanu pie konkrēta dokumenta projekta, piemēram, iekšējā normatīvā akta, izstrādāšanas.

2.3. Likumprojekta 4.pants paredz lobētāju reģistrēšanas un informācijas publicēšanas kārtību. No Likumprojekta 4.panta sestās daļas izriet, ka publiskās varas institūcijai ir pienākums tīmekļa vietnē publicēt informāciju par personu gadījumā, ja pēc institūcijas iniciatīvas uzaicinātā persona nav norādīta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā.

Tas nozīmē, ka ir nepieciešams attiecīgi papildināt 4.panta pirmo daļu ar 7.punktu, izsakot šādā redakcijā:

„7) vai lobētājs ir pieteicies pēc savas iniciatīvas, vai viņu ir uzaicinājusi institūcija”.

3. Papildus norādām, ka būtu nepieciešams precizēt Likumprojekta 6.panta pirmajā daļā un otrajā daļā minētos terminus „persona, kura ir publiskās varas institūcijas pārstāvis” un „valsts amatpersona”, jo, piemēram, valsts civildienesta ierēdnis ir uzskatāms gan par valsts amatpersonu, gan par publiskās varas institūcijas pārstāvi (ši Likumprojekta izpratnē).

Tāpat, būtu precizējams termins „cita persona” Likumprojekta 6.panta piektajā daļā.

Ar cieņu,

priekšsēdētāja p. i.

D. Šulmane

21.06.2012.10:07

486

I.Ivbule

67282844,

Irena.Ivbule@kp.gov.lv

From: LDDK darba tiesību eksperts <darba.tiesibas@lddk.lv>
To: <alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Date: 2013.09.02 14:13
Subject: FW: TAP (VSS-626) elektroniskā papildus saskaņošana
[C225791100409ED1C2257BD600432465]

Labdien!

Informēju, ka LDDK turpina uzturēt savus iebildumus par likumprojekta 2.pantu un 3.panta pirmās daļas 6.punktu.

Ar cieņu,
Andris Alksnis,
Latvijas Darba devēju konfederācijas darba tiesību eksperts Baznīcas
ielā
25-3, Rīgā, LV-1010
Tālr.67323633
Mob.tālr.20313155
E-pasts: darba.tiesibas@lddk.lv
skype: alksnis.lddk

Latvijas Darba devēju konfederācijas īstenotā Eiropas Sociālā fonda
projekta
„Darba attiecību un darba drošības normatīvo aktu praktiska
piemērošana
nozarēs un uzņēmumos”
(Nr. 1DP/1.3.1.3.2./08/IPIA/NVA/002) ietvaros

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Rīgā, 2012.gada 4.jūlijā, Nr. 2-10/22

**Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam
NTSP sekretariātam**

Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)

Latvijas Darba devēju konfederācija (turpmāk – LDDK) ir iepazinusies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – KNAB) izstrādāto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likumu” (turpmāk tekstā – Likumprojekts) (VSS – 626) un izsaka sekojošus iebildumus un priekšlikumus:

1. LDDK izsaka iebildumu, ka minētais Likumprojekts būtiski skar privātpersonu iesaisti valsts lēmumu pieņemšanas procesā un nav skatīts vienoti ar Valsts kancelejas rosināto iniciatīvu par sabiedrības līdzdalības modeļa izveidi, kas vērsta uz valsts pārvaldes sadarbības ar organizēto pilsonisko sabiedrību uzlabošanu un kuras apspriešana uzsākusies jau šā gada pirmajā pusē.

Pamatojums:

Ikvienas demokrātiskas valsts stūrakmens ir sabiedrības tiesības līdzdarboties valsts lēmumu pieņemšanas procesā, paužot savas intereses un vēlmes par valsts politiku un tās īstenošanu. Minētais princips ir nostiprināts gan Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10.pantā, gan arī Latvijas Republikas Satversmes 100., 101 un 104.pantā - ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību, kas ietver tiesības brīvi iegūt, paturēt un izplatīt informāciju, paust savus uzskatus; ikvienam Latvijas pilsonim ir tiesības likumā paredzētajā veidā piedalīties valsts un pašvaldību darbībā, kā arī pildīt valsts dienestu; ikvienam ir tiesības likumā paredzētajā veidā vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Privātpersonu un valsts amatpersonu mijiedarbības ietvaros iespējamās ietekmes nevienlīdzības ēnas puse ir jautājums, kas aktuāls ne tikai Latvijā, bet arī daudzās citās pasaules valstīs. Atšķirīgā pieeja šī jautājuma risināšanai, kad tiek pieņemti ne tikai dažādi lobēšanas likumu koncepti, bet virknē valstu tas vispār netiek regulēts normatīvā līmenī, parāda, ka šis jautājums nav tik vienošķīgs un skaidri definējams.

Izstrādātais Likumprojekts formas ziņā ir labs mēģinājums lobēšanas jautājumu izvirzīt detalizētai diskusijai, nekā tas ir bijis līdz šim. Taču satura ziņā minētajam Likumprojektam vēl ir nepieciešams padziļināts ekspertu vērtējums, lai Likumprojekta rezultāts, kā tas ir pašreizējā situācijā, nenonāktu pretrunā ar sabiedrības līdzdalības principu.

Patlaban Latvijas tiesību sistēmas ietvaros valsts pārvaldes process tiek organizēts un arī pilnveidots tādējādi, lai arvien paplašinātu un iedrošinātu jebkura iedzīvotāja iesaisti valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, lai veicinātu sociālo dialogu un valsts pārvaldes sadarbību ar organizēto pilsonisko sabiedrību.

Likums nedrīkstētu spert soli atpakaļ un nedrīkstētu signalizēt iedzīvotājiem un privātpersonām, ka turpmāk viņu līdzdalība pārvaldē tiks uzraudzīta, ierobežota vai pakļauta regulācijai. Vienlaikus Likumprojektam būtu jāfokussējas uz šauru, privātu interešu lobēšanas regulējumu, tās skaidri nodalot no ierastās pilsoniskās līdzdalības aktivitātēm.

Nevalstisko organizāciju (biedrību un tml.) iniciatīvas, pārstāvēt konkrētas profesionālās jomas, tautsaimniecības, kultūras vai citas nozares kopējās intereses un viedokli valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāma par lobēšanu un uz to nav jāattiecināna Likumprojektā paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šāda darbība netiek veikta konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās un privātās interesēs.

Likumprojektā nav ņemta vērā virkne spēkā esošo normatīvo aktu, kas nosaka sociālo partneru organizāciju tiesības un pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem un pienākumu valsts pārvaldes institūcijām konsultēties ar sociālo partneru organizācijām, nodrošinot iesaisti Eiropas Savienības jautājumu koordinācijā Latvijā.

Piemēram, sociālo partneru - LDDK darbību nosaka atsevišķs Darba devēju organizāciju un to apvienību likums un Latvijas Brīvo arodbiedrību savienību (turpmāk - LBAS) darbību nosaka atsevišķs likums par arodbiedrībām.

Darba devēju organizāciju un to apvienību likums (29.04.1999.) nosaka pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem, to realizējot sociālā dialoga ar valsts pārvaldes institūcijām ietvaros, proti:

7.pants. Darba devēju organizāciju un to apvienību pienākumi:

- (1) Darba devēju organizāciju un to apvienību pienākums ir pārstāvēt savu biedru intereses attiecībā ar arodbiedrībām, valsts un pašvaldību institūcijām.
- (2) Darba devēju organizācijām un to apvienībām ir pienākums savas kompetences ietvaros pēc valsts un pašvaldību institūciju pieprasījuma sniegt atzinumus par normatīvo aktu projektiem, kā arī citiem jautājumiem, kas skar attiecīgo darba devēju organizāciju vai to apvienību funkcijas.

Virkne MK noteikumi un instrukcijas nosaka pienākumu valsts pārvaldes institūcijām konsultēties ar sociālo partneru organizācijām, nodrošinot to iesaisti ES jautājumu koordinācijā Latvijā un paredzot pilnvērtīgu LDDK iesaisti diskusijās par Eiropas Savienības politikām un nostāju gatavošanā par būtiskiem jautājumiem un tiesību aktu priekšlikumiem, proti:

- 14.07.2009. MK noteikumi Nr.769 "Vecāko amatpersonu sanāksmes Eiropas Savienības jautājumos nolikums" ("LV", 114 (4100), 21.07.2009.) [spēkā ar 22.07.2009.];
- 07.04.2009. MK noteikumi Nr.300 "Ministru kabineta kārtības rullis" ("LV", 58 (4044), 16.04.2009.) [stājas spēkā 17.04.2009.];
- 03.02.2009. MK noteikumi Nr.96 "Kārtība, kādā izstrādā, saskaņo, apstiprina un aktualizē Latvijas Republikas nacionālās pozīcijas Eiropas Savienības jautājumos" ("LV", 21 (4007), 06.02.2009.) [stājas spēkā 01.03.2009.];
- 03.02.2009. MK instrukcija Nr.4 "Latvijas Republikas nacionālo pozīciju Eiropas Savienības jautājumos un ar tām saistīto instrukciju izstrādes un informācijas aprites kārtība" ("LV", 21 (4007), 06.02.2009.) [stājas spēkā 01.03.2009.];

Sociālo partneru organizāciju iesaiste ir gan sociālo partneru un gan valsts pārvaldes institūciju lēmums, proti, tiek organizēta sekojoši:

- 2009. gada 3. februāra Ministru kabineta noteikumi Nr. 96 7.pants: Atbildīgā iestāde [...] nodrošina nacionālo pozīciju izstrādi un saskaņošanu ar līdzatbildīgajām institūcijām, pašvaldību un sociālo partneru organizācijām, biedrībām un nodibinājumiem [...] 8. pants. Atbildīgā iestāde nodrošina sabiedrības (tai skaitā pašvaldību un sociālo partneru organizāciju, biedrību un nodibinājumu) informēšanu par Eiropas Savienības politikas dokumentiem, Eiropas Savienības tiesību aktu projektiem un Latvijas interesēm tajos, kā arī nodrošina sabiedrības iesaisti Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, ievērojot informācijas pieejamības ierobežojumus. [...]
- 2009. gada 3. februāra Ministru kabineta instrukcija Nr.4 3. pants: Atbildīgā iestāde informē pašvaldību un sociālo partneru organizācijas, biedrības un nodibinājumus par nacionālās pozīcijas izstrādes uzsākšanu un to līdzdalības iespējām nacionālās pozīcijas izstrādē, šo informāciju ievietojot arī atbildīgās iestādes mājaslapā internetā."
- 2009. gada 7. aprīļa Ministru kabineta noteikumi Nr. 300 173. pants. [...] Tiesības piedalīties Ministru kabineta sēdes slēgtajā daļā, kurā tiek izskatīts nacionālās pozīcijas projekts, ir sociālo partneru organizāciju pārstāvjiem [...]
- 2009. gada 3. februāra Ministru kabineta instrukcija Nr. 4 5. pants:Pirms nacionālās pozīcijas iesniegšanas apstiprināšanai atbildīgā iestāde Ministru kabineta noteikumos paredzētajā kārtībā nosūta tās galīgo redakciju nacionālās pozīcijas izstrādē iesaistītajām līdzatbildīgajām institūcijām, pašvaldību un sociālo partneru organizācijām [...]
- 2009. gada 3. februāra Ministru kabineta noteikums Nr.96 8. pants: Atbildīgā iestāde nodrošina, ka par attiecīgo jautājumu virzību un Latvijas Republikas sasniegtajiem rezultātiem tiek informētas tās pašvaldību un sociālo partneru organizācijas, biedrības un nodibinājumi, kuri ir iesaistījušies attiecīgās nacionālās pozīcijas izstrādē.

Latvijas Republikā sociālo partneru organizāciju tiesības un pienākumu sniegt darba devēju redzējumu par sociāli ekonomiskajiem jautājumiem nosaka, virkne saistības, ko Latvijas ir uzņēmusies starptautiskā un ES līmenī, proti:

- Latvijas Republikas ratificētās Starptautiskās darba organizācijas konvencijas Nr.87 "Par asociāciju brīvību un tiesību aizsardzību, apvienojoties organizācijās" (04.05.1990), Nr.144 "Par trīspusējām konsultācijām starptautisko darba normu pielietošanas sekmēšanai" (05.07.1994) un Nr.98 "Par tiesībām uz apvienošanās organizācijās un kolektīvajām sarunām" (04.05.1990).
- Līgums par Eiropas Savienību, kas nosaka ES sociālā dialoga pamatprincipus (152.pants), EK pienākums konsultēties ar sociālajiem partneriem (154.pants, ex. EKL 138.pants) un tiesības sociālajiem partneriem slēgt nolīgumus (155.pants, ex. EKL 139.pants) - nolīgumi, kas tiek ieviesti kā direktīvas, nolīgumi, ko ievieš sociālie partneri

Līdz ar to uzskatām, ka arī izstrādājot Likumu ir būtiski nodrošināt, lai spēkā esošais ar starptautisko un ES praksi saskaņotais tiesiskais regulējums Latvijā, tiktu ievērots praksē.

Priekšlikums:

Atgriezt Likumprojektu no Ministru kabineta padziļinātas diskusijas organizēšanai ar sociālajiem partneriem, organizēto pilsonisko sabiedrību, nozaru un profesionāļu pārstāvjiem.

2. LDDK izsaka iebildumu: Likumprojekta satura neskaidrība un neatbilstība spēkā esošai tiesību sistēmai. Ne Likums, ne arī tā anotācija nedod atbildi uz jautājumu – kāds ir Likumprojekta galvenais mērķis un kādēļ tā sasniegšanai ir izvēlēts pilnīgi jauns regulējums, nesasaistot to jau ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Pamatojums:

Ikvienas personas tiesības paust savu viedokli un aizstāvēt savas intereses izriet no Satversmes. Tāpat šobrīd ir spēkā virkne normatīvo aktu, kas regulē privātpersonas tiesības vērsties valsts iestādē (piemēram, iesniegumu likums), privātpersonas tiesības saņemt informāciju (piemēram, Informācijas atklātības likums) un privātpersonas tiesības līdzdarboties valsts lēmumu pieņemšanā, norādot informāciju par atzinuma sniedzēja identitāti (piemēram, Ministru kabineta kārtības rullis).

Likumprojekta 3.panta otrajā daļā ir ietverta norma par jebkuras privātpersonas tiesībām lobēt, vienlaikus 4.pantā uzliekot pienākumu reģistrēties un 5.un 6.pantā lobētājam nosakot papildu pienākumus veikt vai atturēties no kādām darbībām. Šāds Likumprojekta kopējais konteksts rada neskaidrību, vai minētās normas tikai atkārtο jau Satversmē nostiprināto principu vai tomēr rada jaunus ierobežojumus, kam tādā gadījumā šāda Likumprojekta satura ietvaros nav tiesiska pamata, jo nav skaidrs leģitīmais mērķis.

Likums neregulē arī jautājumu par tā mijiedarbību ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem (skat. iepriekš), līdz ar to paralēli turpinās pastāvēt dažādi regulējumi, kas gan valstij, gan privātpersonām uzliks papildu saistības un palielinās administratīvo slogu, taču neveicinās kopējās situācijas skaidrību.

Atkarībā no sabiedrības informētības un valstī pastāvošā tiesiskuma vārds „lobēšana” tiek apveltīts ar dažādiem mītiem. Lobēšanas faktiskais sinonīms ir interešu pārstāvēšana vai aizstāvība. Taču šajā Likumprojektā lobēšana ir regulēta no izplatīta mīta - korupcijas novēršanas aspekta, nenodrošinot aptverošu skatījumu uz informācijas plūsmas jautājumiem un sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanā.

To parāda gan Likumprojektā ietvertie virkne ierobežojumi, kas faktiski jau ir neregulēti citos normatīvajos aktos (piemēram, dāvanu un viesmītības piedāvājumu aizliegums), gan arī Likumprojektā, piemēram, 2.panta trešajā daļā un 4.panta otrajā un sestajā daļā ietvertie izņēmumi, kad Likumprojekta attiecīgās normas var nepiemērot (*anonīmi iesniegumi; ja lobētājs sniedz papildu priekšlikumus; ja persona tiek uzaicināta kā eksperts u.c.*). Šāds Likumprojekta saturs uzliks papildu pienākumus tām privātpersonām, kas jau šobrīd darbojas atklāti, bet personām, kas nevēlas atklāt lēmumu ietekmēšanu, dos iespēju izvairīties no Likumprojekta prasību ievērošanas.

Priekšlikums:

Atgriezt Likumprojektu no Ministru kabineta padziļinātas diskusijas organizēšanai ar sociālajiem partneriem, organizēto pilsonisko sabiedrību, nozaru un profesionāļu pārstāvjiem.

3. LDDK izsaka iebildumu: likumprojekts ir pretrunā ar tā definēto mērķi un būtību

Pamatojums:

Likumprojektā vairākkārt tiek minēti termini „lobēšana” un „lobētājs”, tomēr nevienā Likumprojekta normā netiek skaidrota vārda „lobētājs” definīcija, kā arī nav noteikts, kurā brīdī persona kļūst par lobētāju, t.i., nav saprotams, vai jebkurš Latvijas iedzīvotājs ir lobētājs arī tad, ja viņš to nekad nav darījis, vai tomēr lobētājs ir persona, kas reģistrējas kā lobētājs. Ja reģistrācija ir priekšnoteikums, tad tas ir papildu ierobežojums, kas neatbilst Likumprojekta 1.panta 2.punktā minētajam mērķim veicināt personu līdzdalību, jo ar papildu ierobežojumu nav iespējams veicināt to, kas bez šāda ierobežojuma netika izmantots.

Priekšlikums:

Atgriezt Likumprojektu no Ministru kabineta padziļinātas diskusijas organizēšanai ar sociālajiem partneriem, organizēto pilsonisko sabiedrību, nozaru un profesionāļu pārstāvjiem.

4. LDDK izsaka iebildumu, ka Likumprojekta mērķim pretrunā nonāk arī Likumprojekta 7.panta otrās daļas 3.punktā ietvertais ekskluzīvās piekļuves amatpersonām nodrošināšanas aizliegums ar Likumprojekta 1.panta 1.punktā ir minēto mērķi – veicināt uzticību lobētāju darbībai. Šāda norma rada pretrunu ar lobēšanas būtību, jo katrai personai ir tiesības aizstāvēt savu viedokli, kas var arī nesakrist ar citu personu domām.

Pamatojums:

Šāda aizlieguma ietveršana normatīvajā aktā apliecina, ka šāda amatpersonu ekskluzivitāte pati par sevi praksē pastāv un dažas amatpersonas ir vienlīdzīgākas par citām. Tādēļ nav skaidrs, kā varēs veicināt sabiedrības līdzdalību, ja privātpersonām nebūs iespēja uzzināt vai sazināties ar amatpersonu, kas izstrādā konkrēto dokumentu, kas interesē indivīdu. Sabiedrības ir jābūt uzticībai valsts amatpersonu pieņemtajiem lēmumiem, ko var panākt ar tiesisku valsts iestāžu darbību. Taču ar likumu veicināt uzticību starp sabiedrības locekļiem šādā kontekstā nav efektīvi, jo domu atšķirīgums pats par sevi nav nekas nevēlams.

Priekšlikums:

Atgriezt Likumprojektu no Ministru kabineta padziļinātas diskusijas organizēšanai ar sociālajiem partneriem, organizēto pilsonisko sabiedrību, nozaru un profesionāļu pārstāvjiem.

5. LDDK izsaka iebildumus: Likums satur neprecīzus un neskaidrus jēdzienus

5.1. Likuma 1.panta 1.punkta redakcija: Ņemot vērā, ka Valsts pārvaldes iekārtas likums (VPIL)(1.panta 1.punkts) ir publiskās pārvaldes (likumprojekta autoru definīcija) „jumta likums”, nav atbilstoši lietot terminu „publiskā pārvalde”, jo tas ir jauns termins un nepastāv citos Likumos. Saskaņā ar VPIL definīciju publiskā persona ir Latvijas Republika kā sākotnējā publisko tiesību juridiskā persona un atvasinātas publiskas personas.

Priekšlikums:

Šajā punktā aicinām nomainīt terminu „publiskās pārvalde” uz „publiskā persona”.

5.2. Likuma 2.panta pirmās daļas 2.punkta redakcija: termins „valsts vara” nav definēts normatīvajos aktos. Līdz ar to LDDK aicina visā Likuma tekstā izmantot vienotu terminu „publiskā persona”, kas ir definēts VPIL.

Priekšlikums:

Šajā punktā aicinām nomainīt terminu „valsts vara” uz „publiska persona”.

5.3. Likuma 2.panta otrās daļas 7. punkta esamību šajā pantā pēc definīcijas iekšējais normatīvais akts attiecas tikai uz iestādi un tās darbiniekiem.

Priekšlikums:

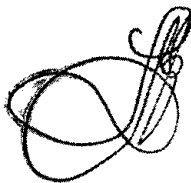
Aicinām izslēgt no otrās daļas 7. punktu „iekšējais normatīvais akts” no šī panta.

5.4. Likuma 3.panta pirmajā daļā un citos pantos ir norāde uz „dokumentu”, neprecizējot, kāds dokuments šajā normā ir domāts. Tāpat minētā panta otrajā daļā ir norāde uz „likumu”, nedodot skaidrību, vai tas ir domāts Likums vai vēl kāds cits likums.

5.5. Likuma 4.panta trešā daļa publiskās varas institūcijām dod tiesības noteikt lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtību. Vēršam uzmanību, ka virkne prasības jau ir ietvertas pašā Likumprojektā, tādēļ šāds deleģējums ir ļoti neskaidrs un no tā nav saprotams, kam šāda kārtība būs saistoša - tikai pašai iestādei, vai arī privātpersonām.

Nemot vērā, ka Likumprojekts būtiski skar privātpersonu tiesības un Likumprojektā ir virkne sarežģītu jautājumu, ko nav iespējams atrisināt viena atzinuma ietvaros, aicinām atsaukt Likumprojektu no Ministru kabineta un pirms tā tālākas virzības veidot izvērstu diskusiju ar sociālo partneru organizāciju, organizētās pilsoniskās sabiedrības, nozaru un profesionāļu, komersantu un citu sabiedrības pārstāvju iesaisti.

Ģenerāldirektore

Līga Menģelsone

LIKTA

Biedrība "Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija"

Rīgā, 2012.gada 5.jūlijā
Nr. 2012/07-01

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija (turpmāk – LIKTA) ir iepazinusies ar Valsts Sekretāru sanāksmē š.g. 14.jūnijā izsludināto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626, turpmāk – Likumprojekts) un zemāk sniedzam savu viedokli par minēto likumprojektu.

Konceptuāli vērtējot Likumprojektu, jāsaka, ka atzinīgi ir vērtējama nepieciešamība tiesiski regulēt privātu interešu lobēšanu publiskās varas un pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā. Taču Likumprojekts lobēšanu aptver pārmērīgi plaši, zaudējot koncentrēšanos uz lobēšanas jēdzienu kā tādu un faktiski pielīdzinot normālu pilsoniskās sabiedrības līdzdalību valsts pārvaldes procesā šaurai privātu interešu lobēšanai. Izstrādājot un pieņemot šādu tiesību aktu, būtu skaidri jānodala divi atšķirīgi procesi – pilsoniskās sabiedrības līdzdalība valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā no vienas puses, un šauru, specifisku, privātu interešu pārstāvēšana valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanā no otras puses.

Komentāri par Likumprojekta mērķi un definīcijām:

- Likumprojekts nosaka, ka:
 - Tā mērķis ir (1.pants):
 - Nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās pārvaldes darbībai;
 - Veicināt privātpersonu līdzdalību lēmumu pieņemšanā;
 - Nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām privātpersonām iesaistīties lobēšanā;
 - Lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā (3.panta 1.daļa);
 - Jebkura privātpersona var lobēt, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski (3.panta 2.daļa);
 - Persona, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi piedalīties kā ekspertu dokumenta projekta izstrādē vai saskaņošanā, netiek uzskatīta par lobētāju (4.panta 6.daļa).

Tādējādi Likumprojekts faktiski nosaka, ka jebkuras privātpersonas jebkāds publiskās varas institūcijai pausts viedoklis sakarā ar jebkāda dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, ir uzskatāms par lobēšanas darbību un šāda privātpersona – par lobētāju. LIKTA uzskata, ka šāda pieeja neatbilst nedz reālajai situācijai, nedz atbilst tiesību akta mērķim, jo paredz nesamērīgi plašu tvērumu, ietverot lobēšanas regulējumā darbības, kurām par tādām nevajadzētu tikt uzskatītām.

Iebildumi par Likumprojektu:

Uzskatām, ka likumprojektā būtu nepieciešams:

- Paredzēt precīzu lobēšanas definīciju, kas noteiktu, ka lobēšana ir konkrētas privātpersonas konkrētu privāttiesisku interešu pārstāvēšana valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, ko

Reģ. Nr. 40008038242
Juridiskā adrese:
Stabu iela 47-1,
Rīga, LV-1011

LIKTA birojs:
Stabu iela 47-1, Rīga, LV-1011
Tālrunis: 67311821
Fakss: 67315567
E-pasts: office@likta.lv; www.likta.lv

Norēķinu konts:
LV18HABA000140J038010
Swedbank, HABALV22

attiecīgās privātpersonas interesēs veic trešā persona (kas nav, piemēram, uzņēmuma (privātpersonas) amatpersona vai darbinieks);

- Paredzēt precīzu lobētāja definīciju, kas noteiktu, ka lobētājs ir fiziska vai juridiska persona, kas kādas citas konkrētas privātpersonas interesēs veic minētās konkrētās privātpersonas specifisku, privātu interešu pārstāvēšanu valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā;
- Attiecināt likumā noteiktās prasības un ierobežojumus tieši uz šādi specifiski definētu lobēšanas procesu un šādi specifiski definētiem lobētājiem.

Likumprojekts būtu jāpārstrādā tā, lai būtu skaidri saprotams, ka:

- Likumprojektā paredzētās prasības un nosacījumi neatturētu privātpersonas – pilsoniskās sabiedrības locekļus – no līdzdalības valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā un viedokļu paušanas un to aizstāvēšanas;
- Jebkuras privātpersonas pilsoniska iniciatīva, ierosinot valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesu vai sniedzot ierosinājumus valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāma par lobēšanu un uz to nav jāattiecinā Likumprojektā paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šāda iniciatīva netiek veikta attiecīgās privātpersonas vai citas konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās, privātās interesēs;
- nevalstisko organizāciju (biedrību u.tml.) iniciatīvas, pārstāvot konkrētas profesionālās jomas, tautsaimniecības, kultūras vai citas nozares kopējās intereses un viedokli valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, pati par sevi nav uzskatāma par lobēšanu un uz to nav jāattiecinā Likumprojektā paredzētās prasības un ierobežojumi, ja vien šāda darbība netiek veikta konkrēti identificējamās privātpersonas specifiskās, personiskās, privātās interesēs.

Apsvērumi, kas pamato minētos komentārus un iebildumus:

- Patlaban Latvijas tiesību sistēmas ietvaros valsts pārvaldes process tiek organizēts un pilnveidots tā, lai arvien paplašinātu un iedrošinātu jebkura iedzīvotāja iesaisti valsts pārvaldes lēmumu pieņemšanas procesā, lai veicinātu sociālo dialogu un valsts pārvaldes sadarbību ar pilsonisko sabiedrību un nevalstisko sektoru;
- Valsts institūciju darbība tiek organizēta tā, lai lēmumu pieņemšanas process būtu atklāts un jebkuram iedzīvotājam tiktu nodrošinātas visplašākās iespējas būt informētiem par izskatāmajiem jautājumiem un piedalīties lēmumu pieņemšanā;
- Likumprojekts nedrīkstētu spert soli atpakaļ un sniegt maldīgu priekšstatu iedzīvotājiem un privātpersonām, ka turpmāk viņu līdzdalība pārvaldē tiks uzraudzīta, ierobežota vai pakļauta regulācijai. Vienlaikus – likumprojekts būtu jāfokuss uz šauru, privātu interešu lobēšanas regulējumu, tās skaidri nodalot no ierastās pilsoniskās līdzdalības aktivitātēm.

Tādējādi uzskatām, ka Likumprojekts būtu būtiski jāpārstrādā gan strukturāli, gan saturiski, lai uzlabotu to atbilstoši tā mērķim. Pārstrādāšanas procesā būtu jāizmanto labākā prakse, balstoties uz ārvalstu pieredzi, kur līdzīgs tiesiskais regulējums ir ieviests un pārbaudīts tā piemērošana praksē.

Lūdzam ņemt vērā LIKTA komentārus un iebildumus, kā arī uzaicināt LIKTA pārstāvjus dalībai ekspertu darba grupās un citās sanāksmēs, kad tiks izskatīti jautājumi par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”, kā arī informēt par tā tālāko virzību.

Ar cieņu,

LIKTA prezidente,
Signe Bāliņa

A Melnītis, 67811821

Validity unknown

Digitally signed by Signe Bāliņa
Date: 2012.07.05 14:06:43 EEST

LATVIJAS LOBĒTĀJU ASOCIĀCIJA

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs
Brīvības iela 104 k2
Rīga LV-1001

Rīga, 2012. gada 2.jūlijs

Nr. 01-07/2012

Komentāri un ieteikumi par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

Latvijas Lobētāju Asociācija (turpmāk tekstā LLA) izsaka atbalstu valdības iniciatīvai rosināt likumprojekta „Lobēšanas atklātības likums” izstrādi. Ar šādu savu rīcību valdība demonstrē sabiedrībai savu apņemšanos pilnveidot pārvaldības procesus un nodrošināt informācijas par lobēšanu caurspīdīgumu, kas atbilst „Valdības rīcības plānam par Valda Dombrovska vadītā Ministru kabineta iecerēto darbību īstenošanai”. LLA pilnībā atbalsta arī Ekonomikas ministra Daniela Pavļuta publiski pausto pārliecību par šī jautājuma nozīmīgumu tiesiskuma stiprināšanā un apņemšanos sakārtot nozari, nodrošinot procesu caurskatāmību un informācijas pieejamību. Šāds politiskais atbalsts deva nozares profesionāliem cerību, ka šī Valda Dombrovska valdība ir spējīga radīt Latvijai tik ļoti nepieciešamo regulējumu lobēšanas jautājumiem. Nozares profesionāli nolēma līdzdarboties likumdošanas izstrādē un īstenošanā, un ar šādu mērķi nodibināja asociāciju. LLA uzskata, ka šī valdība demonstrē sabiedrībai, ka pārvaldības procesu norisē Latvijā ir iestājies lūzuma punkts. Šī valdība demonstrē, ka ar savu rīcību vēlas mainīt Latvijas iedzīvotāju neuzticēšanos pārvaldības procesiem, kas salīdzinot ar citām ES valstīm nostāda Latviju ārkārtas situācijā. Šī valdība saprot, ka lobēšanas jomas sakārtošana ir pamats sabiedrības uzticēšanās atgūšanai.

Diemžēl, LLA uzskata, ka valdības dotais uzdevums šobrīd nav kvalitatīvi izpildīts. Valdības uzstādījumu par nozares sakārtošanu nevarēs īstenot bez būtiskām izmaiņām par likumprojektā noteikto procesu dalībnieku tiesībām, pienākumiem un atbildību.

Detalizēts mūsu ieteikumu apraksts tiks piedāvāts šajā dokumentā.

Bet pirms mūsu ieteikumu izklāsta vēlamies atvainoties likumprojekta izstrādātājiem par mūsu ieteikumu formu, kā arī paskaidrot iemeslus šādas formas izvēlei. LLA pārstāvji likumprojekta izstrādes laikā vairākkārt vērsās pie likumprojekta izstrādātājiem ar lūgumu līdzdarboties šajā procesā. Šāda iespēja mums tika liegta (arī MK Pārresoru koordinācijas centra vadītājs Mārtiņš Krieviņš ir publiski izteicis pārmetumus KNAB, ka nav notikušas konsultācijas ar industrijas pārstāvjiem). Līdz ar to LLA ir

uzrakstījusi un ar šo iesniedz pilnīgi pārstrādātu likumprojektu, kas tapis konsultācijās ar LLA pieaicinātajiem nozares profesionāļiem un asociācijas biedriem.

LLA aicina un lūdz KNAB sadarboties kvalitatīva likuma izstrādes procesā un nodrošināt iespēju plašāk diskutēt par mūsu piedāvājumu ar likuma izstrādē iesaistītajām pusēm. LLA apliecina, ka ar šo likumu tiek būtiski skartas mūsu biedru intereses. Mēs nesaprotam iemeslus tam, ka nozares profesionāļu uzskati netiek ņemti vērā likumprojekta izstrādes laikā. Mēs esam pārliecināti, ka konsultācijas var uzsākt arī tagad, vienojoties par saprātīgu laika grafiku. Mēs esam gatavi plaši skaidrot mūsu piedāvātā likumprojekta dažādos aspektus iesaistītajām pusēm.

Turpmākajā izklāstā mēs piedāvājam savus salīdzinošos komentārus par KNAB izstrādāto un mūsu piedāvāto likumprojektiem. Mēs esam paiduši savu gatavību plašākiem skaidrojumiem, bet šīs mūsu piezīmes lai kalpo par pierādījumu tam, ka mūsu piedāvājums sevī ietver dzīvotspējīgu interešu līdzsvarošanas modeli, kas pēc šīs valdības iniciatīvas var nodrošināt sabiedrības intereses lobēšanas jomā.

KNAB izstrādātais likumprojekts nav spējīgs sakārtot nozari, jo piedāvātais modelis paredz neproporcionālu tiesību, pienākumu un kontroles slogu starp publiskās varas pārstāvjiem un lobētājiem. Viss likumprojektā noteiktais pienākumu smagums gulstas uz publiskās varas institūcijām, kurām ir katrai atsevišķi jāizstrādā un jāievieš lobētāju reģistri. Reģistru izstrāde un reģistrēšanas veikšana, kā papildus pienākums jau esošajam regulējumam, tiek uzlikts publiskās varas institūcijām. Salīdzinot, lobētājiem netiek uzlikti nekādi pienākumi. Piedāvātā lobētāja definīcija ir visaptveroša uz visām fiziskajām personām, kas jebkādā veidā komunicē ar publiskās varas institūcijām. Līdz ar to reģistrācijas nosta publiskās varas institūcijām ir neizpildāmi apjomīga. Publiskās varas institūciju darbība tiek kontrolēta esošā ētikas kodeksu regulējuma ietvaros. Turpretī lobētāju kontroles mehānisma vispār nav.

LLA uzskata, ka KNAB piedāvātais likumprojekts nedarbosies pārmērīgā administratīvā sloga dēļ, kas publiskās varas institūcijām uzliek par pienākumu reģistrēt jebkādu komunikāciju ar fiziskām personām. Šis likumprojekts nedarbosies, jo kontroles trūkuma dēļ lobētājiem nav saistoši nekādi ētikas noteikumi. Turklāt likumprojekts neatrisina būtiskāko valdības uzstādījumu – caurskatāmību un informācijas pieejamību. Ar šo likumprojektu lobētāju reģistrācija kļūst par labirintu, jo katrai publiskās varas institūcijai ir tiesības to izstrādāt pēc saviem ieskatiem.

LLA izstrādātā likumprojekta pamatā ir visā pasaulē atzītas prakses – vienota lobētāju reģistra – ieviešana Latvijas apstākļiem piemērotā veidā.

Pirms detalizēta mūsu piedāvājuma izklāsta vēlamies noraidīt skeptisko vērtējumu par vienotā reģistra efektivitāti, kas izskanēja likumprojekta publiskās apspriedes laikā. Lai arī daudzos gadījumos vienotais lobētāju reģistrs nav sniedzis tūlītējus rezultātus, kas ir bijuši par pamatu kritiskam vērtējumam (piemēram skatīt, Dodgy Data: time to fix the EU Transparency Register <http://www.alter-eu.org/documents/2012/06/dodgy-data>). Tātad, lai arī šāds reģistrs negarantē lobēšanas jomas atklātību (jo nekas cits arī to nevar garantēt), tas tomēr ir vispāratzīti pareizais solis lobēšanas jomas sakārtošanai. Vienota lobēšanas reģistra efektivitāti nodrošina publiskās varas institūciju sadarbība ar nozares pārstāvjiem, kuriem kopīgi ir jāpieņem saprātīgi un izpildāmi lēmumi par reģistrā iekļaujamās informācijas apjomu un nozares paškontroles mehānismu īstenošanu. Šī diskusija un nākotnes vienošanās kļūs par pamatu efektīvai kopēja reģistra darbībai.

Ar savu piedāvājumu LLA uzsāk šādu diskusiju. Mēs esam apkopojuši nozares profesionāļu uzskatus par nozares sakārtošanu, kas ir doti piedāvātajā modelī. Jāatgādina, ka KNAB piedāvātais modelis padara katru Latvijas pilsoni par lobētāju. Kā jau minēts, šāds modelis neatrisina nozarei un sabiedrībai svarīgus jautājumus. Ja tiks pieņemtas pārāk plašas informācijas atklāšanas prasības, tad Latvijā nebūs neviena lobētāja, kas arī neatrisinās nozares un sabiedrības problēmas. Mēs piedāvājam vidusceļu.

Mūsu piedāvājumā tiek būtiski sašaurināts lobētāju loks, specifiski definējot gadījumus, kuros saskarsme ar publiskās varas institūcijām nav uzskatāma par lobēšanu.

Mēs piedāvājam piemērot lobētāju definīciju saskaņā ar vispārpieņemto praksi, par lobētājiem atzīstot arī juridiskas personas un asociācijas.

Mūsu piedāvājumā reģistrēšanās kārtība un kontrole tiek dalīta starp publiskās varas institūcijām un asociāciju. Proti, LLA tiek deleģēta vienota lobētāju reģistra uzturēšanas un reģistrēto lobētāju kontroles funkcija. Pirmkārt, tas ir izdevīgi valstij, jo nepieprasa budžeta līdzekļus. Otrkārt, ja valsts uztur šādu reģistru pati, tad tai vēl arvien ir jānodrošina kontroles mehānisms pār reģistrētajiem lobētājiem. Šāda kontroles mehānisma darbība un izmaksas šobrīd nav pat pieminētas. Uzņemoties atbildību par reģistrēto lobētāju rīcību saskarsmē ar publiskās varas institūcijām, LLA reģistrētie lobētāji saņem pieeju publiskās varas institūcijām. Publiskās varas institūcijām nav pienākums reģistrēt LLA reģistrā esošos lobētājus. Ja lobēšanā iesaistīta persona, organizācija vai apvienība nevēlas reģistrēties LLA reģistrā, tad reģistrēšanas pienākums gulstas uz publiskās varas institūcijām, kuru var veikt KNAB likumprojekta piedāvātajā kārtībā.

Mūsu piedāvātais modelis nodrošina procesu caurskatāmību un informācijas pieejamību. Tas ne tikai atvieglo publiskās varas institūciju pienākumu nastu, bet arī sniedz profesijas pašattīrīšanās iespēju. Vienotajā reģistrā nefiksētu interešu pārstāvēniecība kļūst apgrūtināta un tiek nodalīta no plašākai sabiedrībai viegli izprotamas un caurspīdīgas interešu aizstāvības. Turklāt reģistrēto interešu aizstāvības lobētājiem ir tiesības un pienākums informēt sabiedrību par saviem mērķiem un skaidrot šo mērķu sasniegšanas lietderību.

Mūsu piedāvājumā ir svītrotā prasība aizliegt lobētāju atalgojumu saistīt ar uzdevuma izpildi. Mēs esam pārliecināti, ka šāds aizliegums praksē nevar tikt ieviests. Līdz ar to LLA uzskata, ka nevajadzīgi un praksē neīstenojami aizliegumi grauj likuma garu.

Mēs piedāvājam pagarināt līdz diviem gadiem aizliegumu publiskās varas pārstāvjiem kļūt par lobētājiem. Kanādā, piemēram, šāds aizliegums ir spēkā uz pieciem gadiem. Šāds aizliegums ir sabiedrības interesēs, jo tas publiskās varas pārstāvjiem samazina iespējas tirgoties ar varu. Lobētājiem šī interese ir ļoti pragmatiska – lobēšana ir tirgus, kurā klientiem ir jābūt skaidrībai par to, ka lobēšana ir jāveic profesionāli, un ka papildus ietekmi nevar nopirkt. Turklāt šis likumprojekts neliedz publiskās varas institūciju pārstāvjiem, mainot karjeru, nodarboties ar lobēšanu ārpus Latvijas robežām un aizstāvēt savu klientu intereses, piemēram, Eiropas Savienībā.

Sabiedriskajā apspriešanās Kurpnieces kundze personīgi lūdza LLA paskaidrojumus par to, kādēļ vienota reģistra uzturēšanu deleģēt LLA, nevis kādai citai organizācijai. Lai arī šis jautājums neparādās sabiedriskās apspriešanas oficiālajā protokolā, mēs esam priecīgi par iespēju sniegt uz to atbildi. LLA ir šobrīd vienīgā organizācija Latvijā, kas apvieno profesionālus lobētājus un aizstāv viņu intereses. Mūsu

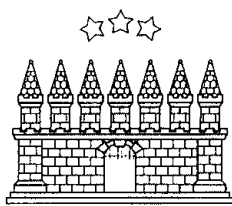
biedru interesēs ir nodrošināt vienādus lobēšanas noteikumus dažādu interešu pārstāvjiem. Mūs nevieno nekas cits, kā līdzvērtīgas situācijas izveidošana. Mēs apzinamies, ka savā profesionālajā darbībā mēs varam pārstāvēt pretējas intereses. Lai to darītu efektīvi, ir jānodrošina līdzvērtīgi spēles noteikumi. Tas ir arī sabiedrības interesēs.

Šobrīd mēs valstij piedāvājam savu ētikas kodeksu un biedrus, kas ir apņēmušies to pildīt. Ja Latvijā izveidosies cita lobētāju organizācija, kas tai piedāvās labākus informācijas atklāšanas un to kontroles mehānismus, kā arī biedrus, kas piekrīt tos pildīt, tad valstij ir pilnas tiesības mainīt sadarbības partnerus. Bet šobrīd šāda piedāvājuma nav.

Lobētāji, iespējams labāk par citiem, apzinās, ka likumdošana ir process. LLA piedāvā sākt šo procesu attiecībā uz lobēšanas nozari uz savstarpējas cieņas un lobētāju ētikas pamatiem.

Pielikumā pievienojam: Lobēšanas atklātības likumprojektu LLA redakcijā uz 6 (sešām) lapām, LLA ētikas kodeksu uz 3 (trīs) lapām.

Guntars Grīnvalds
LLA valdes priekšsēdētājs

LATVIJAS LIELO PILSĒTU ASOCIĀCIJA

Mazā Jauniela 5, Rīga, LV-1050, Latvija · Tālr. 67223515 · Fakss 67223516 · E-pasts llpa@llpa.lv · www.llpa.lv
Reģ. Nr. 40008062649 · Swedbank · Konta Nr. LV21HABA0551001375681 · Bankas kods HABALV22

Rīgā

02.07.2012. Nr.5 –1/130

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

Biedrība „Latvijas Lielo pilsētu asociācija” (turpmāk – LLPA) ir izskatījusi 2012. gada 14. jūnijā Valsts sekretāru sanāsmē izsludināto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – Likumprojekts) un sniedz sekojošu komentāru par Likumprojektu:

LLPA biedri ir republikas pilsētu pašvaldības, kas atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumam ir publisko tiesību personas un darbojas publisko tiesību jomā. Pretēji privāto tiesību subjektiem (piemēram, komercsabiedrībām) pašvaldības stingri darbojas likumos noteiktajos ietvaros. Likumā „Par pašvaldībām” strikti ir noteiktas pašvaldības funkcijas. No šīm funkcijām var secināt, ka galvenais pašvaldību mērķis ir tās administratīvajā teritorijā esošo iedzīvotāju ekonomisko, sociālo vajadzību pienācīga apmierināšana. Tas vēl jo vairāk uzsver pašvaldību atšķirību no privāto tiesību subjektiem.

Pašvaldību tiesības apvienoties biedrībās ir noteiktas likuma „Par pašvaldībām” 86.pantā. Vēl jo vairāk arī Eiropas Padomes Eiropas vietējo pašvaldību hartas, kura Latvijā ir spēkā no 1997. gada 1. aprīļa, 10. pants nodrošina pašvaldībām līdzīgas tiesības veidot biedrības pašvaldības uzdevumu risināšanai. Ir arī jāuzsver, ka šī starptautiskā dokumenta 10. pants tieši nosaka, ka „*katrai valstij jāatzīst vietējo varu tiesības apvienoties kopējo interešu aizstāvēšanai un attīstīšanai*”.

Atbilstoši LLPA statūtiem LLPA mērķi, cita starpā, ir: (a) „*īstenot republikas pilsētu tiesisko interešu aizsardzību*”; un (b) „*veicināt republikas pilsētu un šo vietējo pašvaldību savstarpējo sadarbību*”. Savukārt viens no LLPA uzdevumiem ir „*ar likumīgiem līdzekļiem pārstāvēt un aizstāvēt LLPA biedru intereses un tiesības*”. Līdz ar to galvenais LLPA darbības mērķis ir veicināt, lai republikas pilsētas pēc iespējas labāk un efektīvāk varētu īstenot tās ar

From: "LLPA" <lpa@lpa.lv>
To: <knab@knab.gov.lv>
Date: 05.09.2013 10:23:15
Subject: RE: TAP (VSS-626) elektroniskā papildus saskaņošana
[C225791100409ED1C2257BD600432465]

Labdien!

Latvijas Lielo pilsētu asociācija (LLPA) nesaskaņo izstrādāto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS - 626) (Likumprojekts). Iepazīstoties ar š.g. 29. augustā atsūtīto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) precizēto Likumprojekta izziņu, secinām, ka tajā nav iekļauti iepriekš LLPA paustie iebildumi, kas iepriekšējās saskaņošanas procesā no LLPA puses nav tikuši atsaukti. Izvērtējot precizēto Likumprojektu, joprojām uzskatām, ka, pretēji KNAB paustajam komentāram precizētajā izziņā, LLPA viedoklis nav ņemts vērā. Uzsāktām, ka ir nekorekti teikt, ka iebildums ir ņemts vērā, jo tas ir iekļauts citā izziņā, jo būtībā iebildumi nav ņemti vērā. Atkārtoti uzsveram, ka uzskatām, ka Likumprojektā ietvertās normas un stingrie aktivitāšu ierobežojumi traucē īstenot citos normatīvajos aktos garantētās pašvaldību tiesības veidot biedrības savu interešu aizsardzībai. Papildus sniedzam arī šādus komentārus:

- atbalstām Iekšlietu ministrijas un Providus viedokli par Likumprojekta 9.pantu par ekspertiem;
- līdzīgi kā Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera ierosinām veidot nevis likumu, bet ētikas kodeksu (20. iebildums);
- precizējot Likumprojekta 2.panta 3. daļu, nepieciešams arī skaidrot terminu "lobēšanas pasākums";
- nav saprotams 3. panta 2. daļas 5. punkts;
- Likumprojekta 9. pants acīmredzami joprojām liecina par ierobežojumu samērojamības ar mērķi trūkumu.

Ar cieņu,

Aija Mazitāne

Latvijas Lielo pilsētu asociācijas izpilddirektora
asistente

Tālr.: 67223518

Fakss: 67223516

From: "LLPA" <lpa@lpa.lv>
To: <knab@knab.gov.lv>
Cc: <inese.mozja@knab.gov.lv>
Date: 23.11.2012 17:09
Subject: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana [C225791100409ED1C2257ABC003ED534]

Labdien!

Biedrība "Latvijas Lielo pilsētu asociācija" (turpmāk - LLPA) nesaskaņo likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk - Likumprojekts) tā šī brīža redakcijā un sniedz šādus iebildumus:
Likumprojekta precizētā redakcija joprojām nepasaka, ka Likumprojekts nav attiecināms uz nevalstiskajām organizācijām, kuru darbība saistīta ar lēmumu pieņemšanas ietekmēšanu publisku personu, nevis privātpersonu interesēs. LLPA iebilst, ka Likumprojekts būtu attiecināms arī uz tādām nevalstiskajām organizācijām, kas izveidotas atbilstoši likumam "Par pašvaldībām" un kuru darbība saistīta ar pašvaldību, kas nav privāto tiesību subjekts, interešu pārstāvēšanu, veicinot likumā noteikto pašvaldību funkciju labāku un efektīvāku īstenošanu (LLPA joprojām uzsver, ka LLPA darbība nav uzskatāma par lobēšanu atbilstoši Likumprojekta anotācijā precizētajai lobēšanas definīcijai "Lobēšana ir visā pasaulē izplatīta likumdošanas procesa un dažādu publiskās varas lēmumu (piemēram, lēmumu par attīstības plānošanu, teritoriālo plānošanu, publisko iepirkumu veikšanu, citu veidu iegādēm valsts, pašvaldību, kapitālsabiedrību vajadzībām, publisko privāto partnerību u.c.) pieņemšanas ietekmēšana noteiktu privātpersonu interesēs", jo LLPA darbība saistīta ar publisku, nevis privātpersonu interešu pārstāvēšanu).

Izvērtējot precizēto Likumprojektu, LLPA sniedz šādus papildu iebildumus un komentārus:

1. Atbilstoši Likumprojekta 3. panta otrās daļas 4. punkta redakcijai republikas pilsētu domju priekšsēdētāji, kuru pienākumos ietilpst domes darba vadīšana pašvaldību funkciju nodrošināšanai, tiek nodefinēti kā lobētāji. Saskaņā ar minēto Likumprojekta 3. panta otrās daļas 4. punktu un Likumprojekta 4. pantu informācija par republikas pilsētu domju priekšsēdētājiem, kas piedalījušies LLPA organizētajās sanāksmēs ar publiskās varas institūciju pārstāvjiem un pauduši viedokli, jāreģistrē un jāpublicē tīmekļa vietnē, kas pēc būtības nav atbalstāms, jo pilsētu domes priekšsēdētāju dalības LLPA organizētajās sanāksmēs mērķis un realizācija balstās uz publisku personu (pašvaldību) interešu pārstāvēšanu, kas ir

pretrunā ar Likumprojekta anotācijā definēto lobēšanas jēdzienu.

2. Nav saprotams, kā Likumprojekta 3. panta trešā daļa, kas nosaka, ka gadījumos, kad organizācijas, biedrības vai nodibinājumi, kas lobēšanu neveic kāda atsevišķa biedra vai citas personas interesēs, nav jānoslēdz rakstveida līgums par lobēšanas pakalpojumu un tā atbildību, saskan ar Likumprojekta 4. panta pirmās daļas 7. punktu, kas nosaka lobēšanas reģistrēšanu, ja lobēšana tiek veikta publiskās varas institūciju interesēs, nosakot lobēšanas finansēšanas avotu un lobēšanas līguma summu.

3. Nav atbalstāma arī Likumprojekta 6. panta trešā daļa, kas nosaka, ka

personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, ir aizliegts lobēt šo pašu dokumenta projektu, tādējādi radot aizliegumu, piemēram, LLPA sniegt priekšlikumus dokumentu projektiem, ja LLPA pārstāvis pēc publiskās varas institūcijas uzaicinājuma piedalījies dokumenta tiesiskuma un lietderības izvērtēšanā kādā no darba grupām, kas uzskatāms kā šķērslis demokrātijas principu ievērošanā.

4. Uzskatām, ka Likumprojekta 6.panta pirmā daļa nav attiecināma uz tādām biedrībām kā LLPA, taču pēc Likumprojekta esošās redakcijas tas nav skaidri saprotams.

5. Uzskatām, ka arī Likumprojekta 6.panta piektā daļa nav attiecināma uz tādām biedrībām kā LLPA, kas publisko personu interešu un tiesību aizstāvēšanā, veicinot pašvaldību funkciju veiksmīgāku īstenošanu, organizē tikšanos ar varas institūciju pārstāvjiem un nodrošina šo tikšanos norisei nepieciešamos materiālus, t.sk. nodrošinot arī tādus viesmīlības piedāvājumus kā dzeramo ūdeni, kafiju u.c.

Ar cieņu,

Aija Mazitāne

Latvijas Lielo pilsētu asociācijas izpilddirektora asistente
Tālr.: 67223515
Fakss: 67223516

LATVIJAS REPUBLIKAS LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA

Skolas iela 28, Rīga, LV-1331 • Tālr. 67021600 • Fakss 67276445 • E-pasts: lm@lm.gov.lv

Rīgā

05.09.2013.Nr.A-21-09/170

uz 29.08.2013. e-pastu

Korupcijas novēršanas un
apkarošanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības
likums” (VSS-626)

Labklājības ministrija (turpmāk – ministrija) ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” un uztur šādu iepriekš pausto iebildumu:

Precizēt 5.panta otrajā daļā noteikto pienākumu slēgt rakstveida līgumu par lobēšanu, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lobēšanu savu biedru interesēs statūtos noteikto mērķu sasniegšanai veic nevalstiskās organizācijas. Tā kā informācija par nevalstisko organizāciju biedriem un to statūtiem ir publiski pieejama, tad nav lietderīgi tām noteikt pienākumu vēl slēgt papildu līgumu lobēšanas veikšanai. Arī šīs normas precizētā redakcija uzliek nesamērīgu slogu virknei nevalstisko organizāciju, kuru biedru vidū ir, piemēram, nozaru asociācijas, nozaru arodbiedrības, tādas komercsabiedrības kā VAS „Latvijas dzelzceļš”, VAS „Latvijas Pasts” un kuras, pārstāvēt attiecīgās nozares intereses, faktiski pārstāv vienu savu biedru.

Valsts sekretāre

I.Jaunzeme

Edgars Korčagins
Edgars.Korcagins@lm.gov.lv; 67021568
13-N/13216
154

LMatz_050913_Lobesanas_likums

LATVIJAS REPUBLIKAS LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA

Skolas iela 28, Rīga, LV-1331 • Tālr. 67021600 • Fakss 67276445 • E-pasts: lm@lm.gov.lv

Rīgā

13.06.2013.Nr.A-21-09/112

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

*Par likumprojektu „Lobēšanas
atklātības likums” (VSS-626)*

Labklājības ministrija (turpmāk – ministrija) ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”, tā sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu un izziņu par atzinumos sniegtajiem iebildumiem un izskata šādus iebildumus:

1. Izslēgt 4.panta trešo daļu, jo tā dublē likumprojekta 2.panta pirmajā daļā noteikto lobēšanas jēdzienu un tādējādi ir pretrunā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumu Nr.108 „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi” 3.3.apakšpunktu, kas nosaka, ka normatīvā akta projektā neietver normas, kas dublē pašā normatīvā akta projektā ietvertu normatīvo regulējumu;

2. Precizēt 5.panta otrajā daļā noteikto pienākumu slēgt rakstveida līgumu par lobēšanu, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lobēšanu savu biedru interesēs statūtos noteikto mērķu sasniegšanai veic nevalstiskās organizācijas. Tā kā informācija par nevalstisko organizāciju biedriem un to statūtiem ir publiski pieejama, tad nav lietderīgi tām noteikt pienākumu vēl slēgt papildu līgumu lobēšanas veikšanai. Arī šīs normas precizētā redakcija uzliek nesamērīgu slogu virknei nevalstisko organizāciju, kuru biedru vidū ir, piemēram, nozaru asociācijas, nozaru arodbiedrības, tādas komercsabiedrības kā VAS „Latvijas dzelzceļš”, VAS „Latvijas pasts” un kuras, pārstāvēt attiecīgās nozares intereses, faktiski pārstāv vienu savu biedru;

3. Aizstāt 6.panta pirmajā daļā vārdus „5 darba dienu” ar vārdu „15 dienu”, jo ne Darba likums, ne citi normatīvie akti nenosaka, kuras dienas ir darba dienas un arī valsts iestādēs darbs tiek organizēts dažādi. Vienlaikus Labklājības ministrija ierosina noteikt garāku informācijas reģistrēšanas un

publicēšanas termiņu, ņemot vērā, ka svētku dienu un darba dienu pārcelšanas gadījumā piecu dienu termiņš var būt nepietiekams;

4. Izslēgt 6.panta trešo daļu un 7.panta pirmās daļas 1.punktu, jo šajās norās noteiktā kārtība personu informēšanai par to iesniegtās informācijas publiskošanu radītu būtisku valsts iestāžu administratīvo resursu patēriņu;

5. Precizēt 7.pantu, izslēdzot nepieciešamību reģistrēt un publicēt tādus fizisko personu iesniegumus, kuri, kaut arī ir vērsti uz mērķi ietekmēt valsts institūciju rīcību normatīvo aktu izstrādāšanā, nerada būtiskus riskus lēmumu pieņemšanas atklātībai un sabiedrības interesēm kopumā, piemēram, pensionāru iesniegumi ar mērķi normatīvi pilnveidot viņu sociālo nodrošinājumu. Šādu iesniegumu reģistrēšana un publicēšana radīs būtiskus finanšu un administratīvos resursus, kas ievērojami pārsniegs sabiedrībai nepieciešamus ieguvumus;

6. Aizstāt 7.panta trešajā daļā skaitli „5” ar skaitli „6”, tādējādi precizējot atsauci.

Valsts sekretāre

I.Jaunzeme

12.06.13, 13:26
E.Korčagins, 67021568
377
Edgars.Korčagins@lm.gov.lv

LATVIJAS REPUBLIKAS LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA

Skolas iela 28, Rīga, LV-1331 • Tālr. 67021600 • Fakss 67276445 • E-pasts: lm@lm.gov.lv

Rīgā

Nr. _____

uz 20.11.2012. e-pastu

Korupcijas novēršanas un
apkarošanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības
likums” (VSS-626)

Labklājības ministrija (turpmāk – ministrija) ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” un izsaka šādus priekšlikumus.

1. Izslēgt 2.panta trešās daļas 4.punktā vārdus „sociālās politikas jautājumos”, jo saskaņā ar Nacionālās trīspusējās sadarbības padomes nolikuma 3.1.apakšpunktu padomes kompetencē ietilpst sociālās drošības, valsts budžeta, ekonomiskās attīstības, reģionālās attīstības, veselības veicināšanas, vispārējās un profesionālās izglītības, nodarbinātības un citi jautājumi;
2. Izvērtēt 4.panta devītajā daļā noteiktās prasības glabāt informāciju par lobētāju un lobēšanu pastāvīgi samērību. Ministrija ierosina noteikt termiņu šādas informācijas glabāšanai, piemēram, pieci vai 10 gadi.

Valsts sekretāre

I.Jaunzeme

Edgars Korčagins
Edgars.Korcagins@lm.gov.lv; 67021568
12-N/16182
130

LMatz_271112_ Lobesanas_likums

LATVIJAS REPUBLIKAS LABKLĀJĪBAS MINISTRIJA

Skolas iela 28, Rīga, LV-1331 • Tālr. 67021600 • Fakss 67276445 • E-pasts: lm@lm.gov.lv

Rīgā

29.06.2012.Nr.A-01-09/102

uz VSS 14.06.2012. Nr.24, 43.§

Korupcijas novēršanas un
apkaršanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības
likums” (VSS-626)

Labklājības ministrija (turpmāk – ministrija) ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izstrādāto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” un izsaka šādus iebildumus.

1. Aizstāt 2.panta otrās daļas 2.punktā „attīstības plānošanas dokuments” ar vārdiem „politikas plānošanas dokuments un teritorijas attīstības plānošanas dokuments”, jo zemā korupcijas riska dēļ nav nepieciešams attiecināt lobēšanas normatīvo regulējumu uz institūciju vadības dokumentiem, kas saskaņā ar Attīstības plānošanas sistēmas likuma 6.panta pirmo daļu arī ir viens no attīstības plānošanas dokumentu veidiem;
2. Izslēgt 2.panta otrās daļas 7.punktu, ņemot vērā, ka iekšējie normatīvie akti saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 72.panta ceturto daļu ir saistoši iestādei (tās struktūrvienībai, darbiniekiem) vai amatpersonām, attiecībā uz kurām tas izdots, nevis privātpersonām, un tādējādi rada mazāku korupcijas risku;
3. Precizēt 3.panta trešajā daļā noteikto pienākumu slēgt rakstveida līgumu par lobēšanu, neattiecinot to uz gadījumiem, kad lobēšanu savu biedru interesēs statūtos noteikto mērķu sasniegšanai veic nevalstiskās organizācijas. Tā kā informācija par nevalstisko organizāciju biedriem un to statūtiem ir publiski pieejama, tad nav lietderīgi tām noteikt pienākumu vēl slēgt papildu līgumu lobēšanas veikšanai;

4. Izslēgt 4.panta trešo daļu un pārejas noteikumu, jo katras iestādes pašas kompetencē ir lemt par piemērotāko veidu lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas veikšanai un izvērtēt nepieciešamību pēc atbilstoša iekšējā normatīvā regulējuma. Ministrija uzskata, ka ne visos gadījumos un ne visām iestādēm būs nepieciešams lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas veikšanai izstrādāt iekšējo normatīvo aktu;
5. Izslēgt 5.panta pirmo daļu, jo saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 3.februāra noteikumu Nr.108 „Normatīvo aktu projektu sagatavošanas noteikumi” 3.punktu normatīvajā aktā neiekļauj deklaratīvas normas un normas, kuras dublē augstāka vai tāda paša spēka normatīvā akta tiesību normās ietverto normatīvo regulējumu;
6. Precizēt 5.panta otrās daļas 2.punktā minēto terminu „lobētāja profesionālā ētika”, paskaidrojot tā nozīmi vai likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācija) ietverot informāciju par to, kur ir iespējams atrast un iepazīties ar lobētāja profesionālo ētiku;
7. Precizēt 6.panta pirmajā un otrajā daļā publiskās varas institūciju pārstāvjiem noteikto aizliegumu lobēt amata pilnvaru laikā, jo šāds ierobežojums ir nesamērīgs un rada nevajadzīgus šķēršļus personu biedrošanās brīvībai un tiesībām iesaistīties un līdzdarboties pilsoniskās sabiedrības aktivitātēs. Ministrija piedāvā noteikt aizliegumu publiskās varas institūciju pārstāvjiem lobēt tikai gadījumā, kad tas rada interešu konfliktu vai rada šķēršļus to amata pienākumu veikšanai;
8. Papildināt likumprojektu vai likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumu (anotācija) ar informāciju, kā tiks nodrošināta uzraudzība un kontrole pār 6.panta ceturtajā daļā lobētājiem noteikto aizliegumu ievērošanu un kāda atbildība ir noteikta par šo aizliegumu pārkāpšanu.

Valsts sekretāre

I.Jaunzeme

Edgars Korčagins
Edgars.Korcagins@lm.gov.lv; 67021568
12-N/8963
435

eLPA

Rīgā, 03.07.2012.

Nr. LPA 1.3. – 18

Alvils Strīķeris
Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs

Biedrība *Latvijas Pilsoniskā alianse* (turpmāk - eLPA) iepazinusies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja iesniegto likumprojektu VSS-626 *Lobēšanas atklātības likums* Valsts sekretāru sanāksmē š.g. 14. jūnijā un sniedz iebildumus.

Biedrība iebilst pret likumā neprecīzi noteikto problēmas risinājumu, ko tiecas rast šī likuma kontekstā jeb mērķi, paredzot, ka likuma ievērošana nodrošinās lobēšanas atklātību vienlaicīgi veicinot sabiedrības uzticēšanās pieaugumu lobētājam un publiskās pārvaldes darbam.

Uzskatām, ka likuma mērķis ir nodrošināt pārskatāmu lēmumu pieņemšanas procesu nacionālā un vietējā līmenī ar nolūku izplatīt informāciju par gaidāmajām izmaiņām normatīvajos aktos un informējot par dažādu sabiedrības grupu centieniem virzīt izmaiņas esošajos un plānotajos normatīvajos aktos – izmantojot lobēšanas metodes politisku, komerciālu vai sabiedrības interešu vārdā.

Uzskatām, ka likumā noteiktais mērķis – uzticēšanās nodrošināšana – nav atbilstošs. Sabiedrībai nav nepieciešams uzticēties lobētājam un viņa izmantotajām metodēm, nav nepieciešams uzticēties arī gaidāmo izmaiņu labvēlīgajai ietekmei. Piemēram, sabiedrībai nav jāuzticas Krievijas gāzes gigantam *Gazprom*, ja tiek publiskota augstas valsts amatpersonas tikšanās darba kārtībai un tajā ietvertajiem jautājumiem. Turpretī, sabiedrībai ir jāuzticas, ka lēmumu pieņemšanas process demokrātiskā valsts iekārtā ir atvērts ikvienas sabiedrības grupas vajadzībām un tajā var iesaistīties.

Tādējādi likuma mērķim ir jābūt vērstam uz to, lai veicinātu atklātību par lobija centieniem ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu. Aicinām likuma definējumā noteikt, ka likuma mērķis ir:

„nodrošināt lobēšanas atklātību nacionālā un pašvaldību līmenī, informējot sabiedrību par lobētāju aktivitātēm, kuru nolūks ir ietekmēt lēmumu pieņemšanas procesu un mainīt normatīvos aktus, un veicināt sabiedrības uzticēšanos publiskās pārvaldes darbībai sabiedriskā labuma vārdā”.

eLPA aicina 2. panta 3. punktu papildināt ar sadaļu par sabiedriskajām apspriešanām un to rezultātiem. Iedzīvotāju līdzdalība sabiedriskajā apspriešanās ir viena no līdzdalības formām, kas ir veicināma un attiecināma uz darbību sabiedriskā labuma jomā.

eLPA iebilst pret likumprojekta 5. panta 2. daļas 1. apakšpunktu. Faktiski katras iestādes rīcībā ir informācija par privātpersonas mēģinājumiem ietekmēt lēmumu

eLPA

pieņemšanas procesu, piemēram, sniegtie atzinumi un to saturs, kā arī tikšanās laiks un tēma, ja vien tā netiek slēpta no kādas no pusēm koruptīvu interešu vārdā. Tādēļ aicinām likumā iekļaut atzīto normu, ka iestāde izmanto savā rīcībā esošo informāciju, to nepieprasot privātpersonai sniegt atkārtoti. Aicinām minēto apakšpunktu izslēgt no likumprojekta pilnībā. Aicinām analizēt iespēju noteikt konkrētās amatpersonas atbildību par tikšanos ar lobētājiem un atspoguļot konkrētā likumprojekta ietvaros un nodrošināt to īstenošanu praksē.

Norādām uz pretrunu, kas caurvijas likumprojektā un izriet no 6. panta 3. daļas par lobēšanas ierobežojumiem. Likuma izpratnē arī biedrības un nodibinājumi, kas darbojas sabiedriskā labuma jomā* uzskatāmi par lobētājiem (likumprojekta 3. panta 1. daļa). Tomēr norādām, ka sabiedriskā labuma organizācijas (ne tikai tās, kurām piešķirts sabiedriskā labuma statuss) līdzdarbojas lēmumu pieņemšanas procesā ar mērķi informēt lēmumu pieņēmēju par noteiktas sabiedrības grupas vajadzībām un piedāvā noteiktus risinājumus. Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā katrā tā posmā un dažādos veidos ir atbalstīta gan *Valsts pārvaldes iekārtas likumā*, gan *Attīstības plānošanas sistēmas likumā* (e.g. MK noteikumos 978. *Sabiedrības līdzdalības kārtības attīstības plānošanas procesā*), gan *Likumā par pašvaldībām*, gan *Ministru kabineta kārtības rullī*, gan *Saeimas kārtības rullī*. Sabiedriskā labuma organizācijas tiekas ar lēmumu pieņēmējiem un sniedz atzinumus par normatīvajiem aktiem ikvienā lēmumu pieņemšanas kārtības posmā: dienas kārtības veidošana, projekta veidošana, lēmuma pieņemšana, īstenošana, uzraudzība un pārveide un šis likums būtiski ierobežotu šo sabiedrības līdzdalības izpausmi.

Sabiedrības līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā ir viena no vērtībām, ar ko Latvija pozitīvi izceļas citu ES dalībvalstu vidū gan kvalitātes, gan atbalsta ziņā. Par vienu no Eiropas Sociālā fonda apakšaktivitātēm esošā plānošanas periodā tika noteikta biedrību un nodibinājumu kapacitātes stiprināšana līdzdalībai lēmumu pieņemšanas procesā, kas ietver arī regulāru saziņu ar amatpersonām ar nolūku veikt izmaiņas esošos normatīvos aktos vai radīt jaunus. Tādējādi aicinām noteikt likumprojektā izņēmumu, ka organizāciju, kas strādā sabiedriskā labuma jomā, līdzdalība lēmumu pieņemšanas procesā ir sabiedrības grupu interešu aizstāvība nevis lobēšana. Būtu vēlams, ka cilvēki, kuri veic šo interešu aizstāvību par saviem resursiem, netiek papildus apgrūtināti, veidojot birokrātisku slogu interešu aizstāvības īstenošanā.

* Saskaņā ar *Sabiedriskā labuma organizāciju likuma* 2. pantu: „Sabiedriskā labuma darbība ir tāda darbība, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi, ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un indivīda tiesību aizsardzību, pilsoniskas sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargāto personu grupu sociālās labklājības celšanu.”

eLPA

eLPA iesaka papildināt 6.panta 4.daļā noteikto aizliegumu par solījuma sniegšanu, skaidri norādot, ka apsolījums tiek sniegts potenciālajam labuma guvējam.

Laba vēlējumiem,

Rasma Pīpiķe
Direktore
Latvijas Pilsoniskā alianse

Inta Šimanska
Politikas koordinatore
Latvijas Pilsoniskā alianse

Latvijas Pilsoniskā alianse

Reģ. Nr. 40008087708 Ģertrūdes iela 19/21-3, Rīga, LV-1011 Tālr. 67846464 Fakss 67846466
e-pasts: alianse@nvo.lv www.nvo.lv

Rīgā, 10.09.2013.
Nr. LPA 1.3. – 343

Alvils Strīķeris
Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs

Atzinums par likumprojektu Lobēšanas atklātības likums

Biedrība *Latvijas Pilsoniskā alianse* (turpmāk - eLPA) iepazinusies ar aktuālo versiju likumprojektam *Lobēšanas atklātības likums* un sniedz atzinumu.

Iebilstam pret to, ka esošais likumprojekts nenošķir lobēšanas gadījumus no tiesību aktos paredzētajām sabiedrības līdzdalības iespējām, kas noteiktas gan *Valsts pārvaldes iekārtas likumā*, gan *Ministru kabineta kārtības rullī*, gan likumā *Par pašvaldībām* un citos tiesību aktos, kuros noteiktas iespējas piedalīties sanāksmēs ar padomdevēja tiesībām vai balsstiesībām, kurās tiek pieņemti lēmumi (piemēram, Valsts sekretāru sanāksmes, MK un NVO sadarbības memoranda padomes sēdes, Ministru kabineta komitejas sēdes, pašvaldību komiteju un iedzīvotāju komisiju sēdes u.c.). Uzskatām, ka likumprojektā nepieciešams iestrādāt nepārprotamu nošķirumu starp sabiedrības līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā un lobija mērķtiecīgu darbu.

Tādējādi, aicinām papildināt likumprojekta 3. panta 2. daļu ar nosacījumiem, kas skaidri nosaka lobēšanas šķirtību no sabiedrības līdzdalības iespējām, kas ir neatņemama politikas plānošanas, ieviešanas satura un uzraudzības daļa. Vienlaikus pēc būtības iebilstam pret šajā normā lietoto sašaurinājumu (6. punkts), kas nosaka, ka likums nav piemērojams sociālā dialoga ietvaros. Norādām, ka esošās iedzīvotāju konsultatīvās komisijas un darbs padomēs netiek veikts sociālā dialoga ietvaros, bet sabiedriskā labuma ietvaros un esošais regulējums nepamatoti nosaka ierobežojumus pilsoniskajai aktivitātei, izceļot sociālo dialogu kā kaut ko šķirtu, kas savukārt arī ir daļa no pilsoniskās līdzdalības formām. Šādas normas ieviešana būtu precedents nevienlīdzīgas situācijas radīšanai interešu aizstāvībā, jo jau šobrīd uzņēmēju organizācijām, kas faktiski ir sociālā dialoga partneri, ir piešķirts privilēģētāks stāvoklis lobēšanas procesā.

Norādām, ka pilsoniski aktīvi iedzīvotāji, kas vēršas pie lēmumu pieņēmēja ar aicinājumu veikt grozījumus normatīvajos aktos, nav definējami kā lobētāji. Sacīmas kārtības rullis ļauj iedzīvotājiem pēc savas iniciatīvas (gan personīgā, gan kolektīvā iesnieguma gadījumos) sniegt priekšlikumus Saeimas deputātiem likuma grozījumu veikšanai. Šāda tipa gadījumi nav uzskatāmi par lobēšanu. Tādējādi iebilstam pret 9.panta 3.daļu., kas paredz aizliegumu lobēt. Norādām, ka no brīža, kad publiskās

Latvijas Pilsoniskā alianse

Reģ. Nr. 40008087708 Ģertrūdes iela 19/21-3, Rīga, LV-1011 Tālr. 67846464 Fakss 67846466
e-pasts: alianse@nvo.lv www.nvo.lv

varas persona ir pieaicinājusi biedrības vai nodibinājuma ekspertu darbam padomē, darbam darba grupā vai kā ekspertu, lai veiktu izmaiņas normatīvajos aktos, NVO pārstāvim ir definēta noteikta atbildība, lai sasniegtu, piemēram, darba grupas izvirzītos mērķus. Lai sasniegtu definēto mērķi, NVO pārstāvis veic aktivitātes, kas veicina izmaiņu stāšanos spēkā, piemēram, citu biedrību un nodibinājumu informēšana par plānotajām izmaiņām, viedokļu apkopošana, priekšlikumu izstrādes, sarunas ar lēmumu pieņēmējiem un citas interešu aizstāvības aktivitātes, tajā skaitā argumentēta viedokļa paušana valsts amatpersonām, ierēdņiem, politiķiem. Aizliegums lobēt ir uzskatāms par nesamērīgu pret aktivitātēm, kuru mērķis ir veidot izpratni plašākā sabiedrībā par nepieciešamajām izmaiņām esošajā kārtībā.

Aicinām *Lobēšanas atklātības likuma* aktuālajam likumprojektam piemērot diskusiju dokumenta statusu.

Laba vēlējumam,

Rasma Pīpiķe
Direktore
Latvijas Pilsoniskā alianse

Inta Šimānska
inta@nvo.lv

Aktivitāte ir projekta „NVO interešu aizstāvības nodrošināšana nacionālā līmenī” aktivitāte un to finansiāli atbalsta Islande, Lihtenšteina un Norvēģija. Programmu „NVO fonds” administrē Sabiedrības integrācijas fonds.

Latvijas Tirdzniecības
un rūpniecības
kamera

Latvijas uzņēmēju balss
kopš 1934.gada!

Rīgā

2012.gada 28. jūnijā

Nr. _____

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā

Par likumprojektu “Lobēšanas atklātības likumprojekts” (VSS-626)

Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kamera (LTK) atbalsta mērķus, kas noteikti Lobēšanas atklātības likuma projekta (Likums) pamatā. Tāpat, LTK piekrīt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) secinājumam, ka lobēšana ir nepieciešama darbība, kas valsts institūciju pārstāvjiem ļauj pieņemt kvalitatīvākus lēmumus. LTK uzskata, ka jau šobrīd lobēšana ir kļuvusi par neatņemamu Latvijas politiskās un publiskās varas lēmumu procesa sastāvdaļu, palīdzot veidot uzņēmējdarbības attīstībai labvēlīgu vidi un veicinot Latvijas uzņēmēju konkurētspēju.

Tomēr, LTK neatbalsta Lobēšanas atklātības likumu piedāvātajā redakcijā pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

1. Lobēšanas definīcija un subjekti (3.panta 1.daļa; 4.panta 1.daļa)

1.1. LTK nevar piekrist Likumā lietotajam “lobēšanas” jēdzienam, jo Likums faktiski nosaka, ka jebkuras privātpersonas jebkāds publiskās varas institūcijai pausts viedoklis sakarā ar jebkāda Likumā noteikta dokumenta vai tā projekta ierosināšanu, izstrādi, saskaņošanu, pieņemšanu vai izsludināšanu, ir uzskatāms par lobēšanas darbību un šāda privātpersona – par lobētāju. Uzskatām, ka šāda pieeja neatbilst nedz reālajai situācijai, nedz atbilst tiesību akta mērķim, jo paredz nesamērīgi plašu tvērumu, ietverot lobēšanas regulējumā darbības, kurām par tādām nevajadzētu tikt uzskatītām, piemēram, pilsoniskās sabiedrības līdzdalības iniciatīvas vai privātpersonu kā ekspertu komentāri. LTK uzskata, ka ir nepieciešams skaidri nodalīt situācijas, kad līdzdalība lēmumu pieņemšanā kvalificējas kā “sabiedrības interešu pārstāvība” (*advocacy*) un “lobēšana” (*lobbying*), Likumu strikti attiecinot uz “lobēšanu”.

1.2. Atbilstoši citu valstu pieredzei, lobētāji var būt gan fiziskas personas, gan juridiskas personas (piemēram, advokātu biroji, uzņēmēju nozaru asociācijas u.c.). Likumā lietotais jēdziens “privātpersona” (3.pants) nerada skaidrību par likuma subjektu loku, turklāt Likuma 4.pantā ir runa par lobētāju tikai kā par fizisku personu. Attiecīgi, ir jāprecizē likuma subjektu loks, paturot prātā, ka virkne sabiedrisko organizāciju ekspertu statusā sniedz konsultācijas valdībai kā sociālie vai tautsaimniecības partneri (piemēram, Reformu vadības grupas ietvaros vai Nacionālā attīstības plāna sagatavošanā).

2. Rakstveida līguma noslēgšana (3.panta 3.daļa)

LTRK kopš 2009.gada izstrādā ikgadējo Uzņēmēju plānu, kurā tiek identificēti uzņēmēju ierosinātie priekšlikumi Latvijas tautsaimniecības attīstībai. Sniegt priekšlikumus tiek aicināti LTRK biedri (vairāk kā 1000 uzņēmēji un aptuveni 40 uzņēmēju organizācijas), kā arī diskusijās notiek dažādos reģionos, kurās piedalās gan uzņēmēji, gan arī citas personas. Diskusiju un iesniegto priekšlikumu t.sk. rakstiski un elektroniski, analīzes rezultātā top Uzņēmēju plāns, kas ir LTRK izstrādāts ikgadējs stratēģisks dokuments ar rekomendācijām valsts tautsaimniecības attīstībai.

Atsaucoties uz augstāk minēto piemēru, kā arī uz esošo LTRK pozīciju veidošanas praksi, LTRK uzskata, ka rakstiska līguma noslēgšana ar katru subjektu, kas piedalās LTRK viedokļa veidošanas procesā, ir faktiski neiespējama. Nav skaidra arī šādas prasības izpilde, ja organizācijas un/vai valsts pārvaldes institūcijas viedoklis par noteiktiem politikas plānošanas jautājumiem tiek veidots diskusiju rezultātā konferencēs vai balstoties uz [elektroniski veiktām] aptaujām.

3. Lobētāju reģistrēšana (4.panta 1.daļa)

LTRK vēlas norādīt, ka jau šobrīd valsts institūcijas ar caurlaidēm un protokoliem reģistrē personas, kas veic lobēšanas un/vai sabiedrības interešu pārstāvības aktivitātes Sacimā, Ministru kabinetā vai ministrijās. Minēto personu paustie viedokļi tiek protokolēti un ir publiski pieejami.

Likumā noteikta prasība fiksēt visas tikšanās ar “lobētājiem” praksē var būt neizpildāma, jo:

- a) nav motivācijas un kontroles mehānisma minēto prasību izpildei;
- b) rada papildus administratīvo slogu publiskajam sektoram;
- c) ne visos gadījumos var tikt identificēts “patiesais labuma guvējs” lobēšanas aktivitātēm, piemēram, ja viedoklis pausts deputātam tiekoties ar vēlētājiem vai ar mediju starpniecību.

Tāpat, LTRK pauž bažas par izskanējušo iniciatīvu veidot brīvprātīgu centralizētu lobētāju reģistru. Kā liecina organizācijas *Alter-EU* š.g. jūnijā publiskotais pētījums par *Transparency Register* (EK un EP lobētāju reģistrs) darbību gadu pēc tā izveides¹, reģistrā pieejamie dati ir apšaubāmi un, visdrīzākais, neatspoguļo patieso lobēšanas ainu ES institūcijās.

Balstoties uz minēto, LTRK uzskata, ka primāri ir jāizvērtē un jāpilnveido esošā kārtība informācijas publiskošanai un atklātības nodrošināšanai, nevis jāveido jauna sistēma, kas balstoties uz citu reģistru praksi, var izrādīties neefektīva.

4. Lobētāja un institūciju pārstāvja tiesības un pienākumi (5.pants; 7.pants)

LTRK uzskata par nelietderīgu lobētāja un institūciju pārstāvju tiesību uzskaitījumu atsevišķā tiesību aktā, kas dublē citā tiesību aktā noteiktās tiesības un pienākumus (piemēram, Informācijas atklātības likums, Valsts pārvaldes iekārtas likums, Krimināllikums u.c. likumi).

¹ Skat. Dodgy Data: time to fix the EU Transparency Register <http://www.alter-eu.org/documents/2012/06/dodgy-data>

Vēlamies norādīt, ka virkni identificēto problēmu var risināt ar ētikas kodeksu palīdzību, piemēram, aizliedzot vienlaicīgi lobēt pretējās interešu pusēs esošus klientus un/vai veikt lobēšanu neesošas personas vārdā.

5. Lobēšanas ierobežojumi (6.pants)

LTRK neatbalsta ierobežojumu amatpersonām noteiktu laika periodu pēc amata atstāšanas piedalīties lobēšanas aktivitātēs. Šāds ierobežojums var būtiski sašaurināt bijušo amatpersonu iespējas atrast viņu kvalifikācijai atbilstošu darbu, ierobežo tiesības brīvi paust viedokli un līdzdarboties kvalitatīvāku lēmumu pieņemšanas procesā.

Tāpat, LTRK uzskata, ka aizliegums finansēt lobēšanu no valsts vai pašvaldību līdzekļiem var negatīvi ietekmēt valsts svarīgu interešu aizstāvēšanu starptautiskajā arēnā, piemēram, ja nepieciešama profesionālu lobija organizāciju piesaiste Latvijai nozīmīgu lēmumu pieņemšanai ES vai starptautiskajās institūcijās.

Konceptuāli atbalstot likuma mērķus un aicinot veikt pasākumus, kas nodrošinātu caurskatāmu un sabiedrības interesēm atbilstošu lēmumu pieņemšanu, LTRK uzskata, ka esošā likumprojekta redakcija ietver virkni nepilnību. Līdz ar to, LTRK aicina KNAB turpināt diskusiju par optimālākajiem konstatēto problēmu risinājumiem, tajā skaitā izvērtējot alternatīvas likumprojektam, piemēram, Lobēšanas atklātības ētikas kodeksa izstrādi, kuram uz brīvprātības principa var pievienoties lobēšanas aktivitātēs iesaistītie subjekti.

Ar cieņu,

Jānis Endziņš

valdes priekšsēdētājs

VALSTS PĀRVALDES ATTĪSTĪBAS DEPARTAMENTS

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1520, tālr.: 67082935, fakss: 67082990
e-pasts: vp@mk.gov.lv, www.mk.gov.lv

Rīgā

29.06.2012.
Uz 14.06.2012.

Nr. 511-4/21 (VSS-626)
Nr. 24 § 43

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (VSS-626)

Valsts kancelejas Valsts pārvaldes attīstības departaments ir iepazinies ar likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – likums) un tā anotāciju un konceptuāli atbalsta likumprojekta tālāku virzību, izsakot šādus iebildumus:

1. aicinām izvērtēt, cik lielā mērā šis likumprojekts nodrošinās 1.pantā ietverto likuma mērķu sasniegšanu (vienlaicīgi apsverot arī mērķu precizēšanas/konkretizēšanas nepieciešamību). Tā, piemēram, pašlaik likumprojekts deklaratīvi noteic, ka „publiskās varas institūcijas pārstāvim saskaņā ar publiskās varas institūcijas darba kārtību ir pienākums nodrošināt visiem lobētājiem vienlīdzīgas iespējas realizēt šā likuma 5.pantā paredzētās tiesības”. No likumprojekta neizriet, kā *konkrēti* minēto plānots nodrošināt. Par likumprojekta 5.panta pirmo daļu sk. arī astoto iebildumu, savukārt lobēšanas atklātības kā viena no likuma pamatmērķa kontekstā – sk. otro un septīto iebildumu;
2. likumprojekta 3.panta pirmā daļa noteic, ka „lobēšana ir privātpersonas atklāta un tiesiska darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā”. Likumprojekta 2.panta otrajā daļā attiecīgi paskaidrots, ka par dokumentiem/tā projektiem atzīstami: 1) ārējais normatīvais akts; 2) attīstības plānošanas dokuments; 3) informatīvais ziņojums; 4) Latvijas oficiālā viedokļa dokuments starptautisko organizāciju un Eiropas Savienības institūcijās; 5) Saeimas lēmums, Saeimas deputātu patstāvīgais priekšlikums, jautājums vai pieprasījums; 6) Saeimas, Valsts prezidenta, Ministru kabineta vai pašvaldības domes politiskais lēmums; 7) iekšējais normatīvais akts; 8) Ministru kabineta iekšējais tiesību akts vai Ministru kabineta rīkojums.

Uzskatām, ka likumprojektā ietverto lobēšanas definīciju nepieciešams pārskatīt, t.sk.:

- apsvērt konkrētu „dokumentu un to projektu” uzskaitīšanas nepieciešamību. Likumprojekta anotācijā paskaidrots, ka, ņemot vērā, ka „ir noteikts to dokumentu uzskaitījums, attiecībā uz kuriem tiek veikta lobēšana”, likumprojekts „neregulē cita veida lobēšanu, kas gan ir iespējama”; tālāk ticis paskaidrots, ka „nav iespējams noregulēt pilnīgi jebkuru lobēšanas aktivitāti, paredzot absolūti katras no tām reģistrēšanu un publicēšanu, tāpēc likumprojekta darbības joma tiek sašaurināta tikai uz tādām lobēšanas aktivitātēm, kas vērstas uz minēto dokumentu ietekmēšanu”. Minētā kontekstā vēlamies uzsvērt, ka strikts dokumentu/to

projektu uzskaitījums no likuma darbības jomas izslēdz virkni lobēšanas darbību. Tā, piemēram, privātpersonas darbība, kas vērsta uz Ministru kabineta locekļa ietekmēšanu attiecībā uz lēmuma pieņemšanu slēgt deleģēšanas līgumu par konkrēta valsts pārvaldes uzdevuma izpildi, šī likumprojekta izpratnē nebūs atzīstama par lobēšanu. Ievērojot minēto, uzskatām, ka šāda likuma darbības jomas mākslīga sašaurināšana ir pretrunā ar likumprojekta 1.panta 1.punktā ietverto mērķi nodrošināt lobēšanas atklātību;

- izvērtēt vārdu salikuma „tiesiska darbība”, kura saturs nav skaidrs, lietojumu (definīcijai būtu skaidrāk jānošķir tiesiska lobēšana no pretiesiskās). Savukārt attiecībā uz likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktu, kas paredz, ka „likums nosaka tiesiskās lobēšanas principus”, vēlamies vērst uzmanību, ka šie principi likumprojektā nav tikuši skaidri un pārskatāmi norādīti. Piemēram, noteikumi, kas varētu tikt identificēti kā tiesiskās lobēšanas principi, minēti likumprojekta 3.panta pirmajā daļā (atsauce uz atklātību), 5.panta otrajā daļā (attiecas uz lobētāja pienākumiem) un 6.pantā (regulē lobēšanas ierobežojumus).

Lobēšanas definīcijas pārskatīšanas kontekstā salīdzinājumam vēlamies norādīt uz Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas vienošanās par Pārredzamības reģistra izveidi organizācijām un pašnodarbinātām privātpersonām, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā (Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis, 22.07.2011) (turpmāk – EP un EK vienošanās) VI.daļu (par reģistrējamajām darbībām), kas noteic, ka par lobēšanu uzskatāmas visas darbības, kuras „nav (...) noteiktas kā izņēmumi [proti, neregistrējamās darbības un darbības, uz kurām attiecināmi īpaši noteikumi] un kuras veic, lai tieši vai netieši ietekmētu to, kā ES iestādes izstrādā vai īsteno politiku un tajās notiekošos lēmumu pieņemšanas procesus, neatkarīgi no izmantotā saziņas kanāla vai starpniecības līdzekļa (...)”.

3. lūdzam pārskatīt likumprojekta 2.panta trešajā daļā noteikto, ka „šis likums neattiecas uz 1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros un 2) uz privātpersonas anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem”. Pārskatot/precizējot minēto tiesību normu, lūdzam izvērtēt EP un EK vienošanās IV.daļā¹ ietverto regulējumu, apzināt to valstu pieredzi šī jautājuma regulēšanā, kuras jau ir izstrādājušas atsevišķu lobēšanas likumu (piemēram, Lietuva, Kanāda, ASV, Polija, Meksika), kā arī atkārtoti izvērtēt plānošanas dokumentos² ietvertos risinājumus;
4. likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka lobēšana uzskatāma par tādas publiskās varas institūcijas ietekmēšanu, kurai „ar *normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras* ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai

¹ Šādas darbības nav uzskatāmas par lobēšanu (t.s. neregistrējamās darbības): (1) *juridisko un citu profesionālo konsultāciju sniegšana, ja ar tām tiek nodrošinātas klienta pamattiesības uz taisnīgu tiesu* (...). Tāpat arī uz reģistra izmantošanas jomu neattiecas šādas turpmāk minētas darbības (neatkarīgi no konkrētajām iesaistītajām pusēm): - konsultācijas un saziņa ar publiskās varas iestādēm, lai labāk informētu klientu par vispārējo tiesisko regulējumu, klienta konkrētajām tiesībām un pienākumiem un par to, vai saskaņā ar spēkā esošajām tiesībām attiecīgā tiesiskā vai administratīvā darbība ir likumīga vai pieļaujama; - klientam sniegts padoms, ar kuru viņam vai viņai palīdz nodrošināt viņa vai viņas darbību tiesiskumu; - pārstāvība saistībā ar samierināšanas vai starpniecības procedūru, ko īsteno, lai novērstu strīdu izskatīšanu tiesu vai pārvaldes iestādē. (...) (2) *darbības, ko veic sociālie partneri kā sociālā dialoga dalībnieki* (arodbiedrības, darba ņēmēju asociācijas utt.), ja tās rīkojas atbilstīgi Līgumos paredzētajām funkcijām; (...); (3) *no Eiropas iestāžu vai Eiropas Parlamenta deputātu tiešas un konkrētai personai adresētas prasības izrietošām darbībām* [activities in response to direct and individual requests from EU institutions or Members of the European Parliament], piemēram, *ad hoc* vai regulāri informācijas par faktiem, datu vai ekspertīzes pieprasījumi, un/vai konkrētai personai adresēti uzaicinājumi uz publiskām uzklaušanās sēdēm vai dalībai konsultatīvās komitejās vai jebkādā līdzīgā forumā.

² Sk. koncepcijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” (Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) 2.varianšu par lobēšanas likuma izstrādi, kas citstarp paredz, ka par lobēšanu nav uzskatāma privātpersonas darbība administratīvajā procesā, kriminālprocesā vai civilprocesā.

izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu". Pārskatot lobēšanas definīciju (it īpaši attiecībā uz konkrētu dokumentu/to projektu uzskaitīšanas nepieciešamību), uzskatām, ka precizējams arī „publiskās varas institūcijas” jēdziens (piemēram, norādot, ka par tādām uzskatāmas institūcijas, kurām ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu (piemēram, deleģēšanas līgumu) piešķirta noteikta kompetence izpildvarā un/vai likumdošanas varā). Minētā kontekstā aicinām arī precizēt likumprojekta 1.pantu par likuma mērķiem (pašlaik tajā ietverta atsauce uz uzticības veicināšanu „publiskās pārvaldes” darbībai; vēršam uzmanību, ka šāds jēdziens likumprojektā turpmāk netiek lietots);

5. lūdzam apsvērt likumprojekta 3.panta otrās daļas nepieciešamību, kas noteic, ka jebkura privātpersona var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību. Uzskatām, ka šādam regulējuma nav juridiskās slodzes, proti, lobēt ir tiesīga ikviena privātpersona, ievērojot likumā noteiktos pamatnoteikumus, turklāt nav nepieciešamības arī noteikt ierobežojošu regulējumu attiecībā uz lobēšanas metodēm/darbībām (likumprojekts paredz priekšlikuma mutisku, rakstisku sniegšanu, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli);
6. lūdzam izvērtēt likumprojekta 3.panta trešās daļas nepieciešamību, kas paredz, ka gadījumā, ja lobēšana notiek, izmantojot citu personu starpniecību, lobētājs/viņa darba devējs par lobēšanu noslēdz rakstveida līgumu ar personu, kuras interesēs lobēšana tiek veikta. Lūdzam ņemt vērā, ka šīs ir privāttiesiskas attiecības, turklāt šādai tiesību normai būtu pievienotā vērtība tikai gadījumā, ja likumprojektā tiktu ietverts arī šāda pienākuma izpildes kontroles mehānisms un paredzētas tiesiskās sekas rakstveida līguma nenoslēgšanas gadījumā;
7. likumprojekta 4.pants paredz lobētāju reģistrēšanu pēc lobēšanas uzsākšanas un atsevišķu reģistru katrā „publiskās varas institūcijā” (nevis vienota lobētāju reģistra) izveidi.

Konceptuālā līmenī uzskatām, ka atklātu lobēšanu (kas ir šī likuma pamatmērķis) iespējams nodrošināt tikai ar vienota lobētāju reģistra izveidi, turklāt vēlams, lai šāda reģistrēšanās būtu obligāta. Salīdzinājumam – ar EP un EK vienošanos ticis izveidots vienots EP un EK Pārredzamības reģistrs³, kurā lobētāji reģistrējas paši, norādot gan pamatinformāciju (piemēram, konkrētas interešu jomas), gan arī tādu specifisku informāciju kā lobēšanas darbības (konkretizējot, piemēram, tos ES tiesību aktu projektus, ar kuriem organizācija strādājusi iepriekšējā gada ietvaros) un finanšu informācija (piemēram, arodbiedrības iesniedz izmaksu aplēses par lobēšanas darbībām). EK norādījusi, ka lobētāju reģistrēšanās tiesiskā ziņā ir brīvprātīga, taču ir *de facto* obligāta. Analizējot Pārredzamības reģistra efektivitāti, ALTER-EU (*The Alliance for Lobbying Transparency and Ethics Regulation*) 2012.gada 25.jūnija ziņojumā secinājusi, ka lielākas atklātības nodrošināšanas nolūkā EP un EK ne vēlāk kā līdz 2014.gadam nepieciešams noteikt lobētāju obligātas reģistrēšanās pienākumu. Attiecībā uz pašlaik likumprojektā ietvertā lobētāju reģistrēšanās modeļa izvēles pamatojumu, likumprojekta anotācijā norādīts, ka, „atzīstot gan publiskās pārvaldes amatpersonu, gan arī lobētāju kopīgo atbildību informācijas atklāšanā par to, kuru personu interesēs tiek pieņemti vispārsaistoši dokumenti, kā arī, ņemot vērā, *cik salīdzinoši vienkārši ir reģistrēt un publiskot informāciju par komunikāciju ar lobētājiem mūsdienu digitālo tehnoloģiju un elektronizācijas apstākļos, par efektīvāko veidu atklātības nodrošināšanā ir atzīstama ziņu uzkrāšana un publiskošana publiskās pārvaldes institūciju mājas lapās*”. Vēlamies uzsvērt, ka likumprojektā piedāvātais risinājums būtu efektīvs, ja lobētājs izmantotu vienkāršāko lobēšanas stratēģiju –

³ Vienošanās paredz „izveidot un uzturēt kopēju [EP un EK] reģistru – Pārredzamības reģistru –, lai tajā reģistrētu un pārraudzītu organizācijas un pašnodarbinātas privātpersonas, kas piedalās ES politikas izstrādē un īstenošanā”.

vēršanos „publiskās varas institūcijā” ar rakstveida priekšlikumu, taču jāņem vērā, ka realitātē lobēšana aptver virkni dažādu metožu un darbību (lobēšana ir process, kas raksturīgs ar plānveidīgu un sistemātisku ietekmēšanu). Ņemot vērā minēto, kā arī dažādos lobēšanas paņēmienus⁴, uzskatām, ka praksē „publiskās varas institūcijām” lobēšanas uzsākšanas brīža (un, iespējams, arī priekšlikuma satura) identificēšana varētu būt problemātiska. Ievērojot minēto un to, ka lobēšanas informācijas atklāšanas pienākuma nasta tomēr būtu sadalāma, aicinām likumprojektā paredzēt iespēju lobētājam reģistrēties pēc paša iniciatīvas (turklāt vēlams, lai lobētājs reģistrāciju veiktu *pirms* lobēšanas uzsākšanas). Vienlaikus var tikt saglabāts arī risinājums, ka reģistru ar ziņām par lobētājiem var papildināt arī „publiskās varas institūcija” pati, taču tam jebkurā gadījumā nevajadzētu būt pamatmodelim informācijas atklātības nodrošināšanā. Lobētāju brīvprātīgas reģistrēšanās modeļa atbalsta gadījumā, likumprojektā būtu arī apsverams paredzēt konkrētas priekšrocības, kas veicinātu šādu reģistrēšanos.⁵

Papildus minētajam uzskatām, ka likumprojekta 4.panta trešās daļas kontekstā lobētāju reģistrēšanas un publicēšanas kārtība „publiskās varas institūcijās” būtu maksimāli vienādojama jau pašlaik (minētais arī būtiski atvieglotu vienota lobētāju reģistra izveidi, ja par tā nepieciešamību tiktu panākta vienošanās).

Papildus aicinām arī pārskatīt reģistrā iekļaujamās ziņas (likumprojekta 4.panta pirmā daļa, it īpaši par lobēšanas uzsākšanas datumu), izvērtējot, piemēram, koncepcijā „Lobēšanas tiesiskās reglamentācijas nepieciešamība Latvijā” (Ministru kabineta 2008.gada 28.jūlija rīkojums Nr.435) piedāvātos risinājumus, EP un EK Pārredzamības reģistrā iekļaujamo informāciju, kā arī citu valstu pieredzi, kurās izstrādāts lobēšanas likums un ieviests lobētāju reģistrs;

8. lūdzam apsvērt likumprojekta 5.panta pirmās daļas lietderību (izvērtējot, vai šādam regulējumam ir juridiskā slodze, jo minētajā tiesību normā ietvertās lobētāja tiesības uzskatāmas par pašsaprotamām un/vai noteiktām jau citos normatīvajos aktos);
9. likumprojekta 5.panta otrā daļa paredz konkrētus lobētāja pienākumus, tai skaitā pienākumu „ievērot lobētāju profesionālo ētiku”. Uzskatām, ka šādas tiesību normas ietveršanai likumprojektā nav pievienotās vērtības, ja netiek paredzēts efektīvs uzraudzības mehānisms (kas citstarp paredzētu arī sankciju piemērošanu, piemēram, administratīvo sodu veidā; minētā kontekstā vēršam uzmanību, ka Krimināllikuma 326.¹pants paredz kriminālatbildību par tikai tādu prettiesiskas lobēšanas veidu kā tirgošanās ar ietekmi). Tāpat arī no likumprojekta skaidri neizriet, kas uzskatāmi par lobētāja profesionālās ētikas pamatprincipiem (proti, vai par tādiem citstarp atzīstami likumprojekta 6.panta ceturtajā daļā noteiktie aizliegumi). Salīdzinājumam vēlamies vērst uzmanību, ka EP un EK vienošanās satur lobētāju rīcības kodeksu, par kura neievērošanu lobētājs var tikt izslēgts no Pārredzamības reģistra uz laiku vai pilnībā, tāpat arī var tikt anulēta ieejas caurlaide EP;
10. likumprojekta 6.panta otrā daļa noteic, ka „valsts amatpersonai tās amata pilnvaru laikā un vienu gadu pēc amata pilnvaru beigām ir aizliegts lobēt jebkuras privātpersonas interesēs”.⁶ Piekrītot šāda aizlieguma nozīmīgumam, lūdzam norādīt uz

⁴ Piemēram, pasākumu/konferenču rīkošana, kuros aicināti piedalīties „publisko varas institūciju” pārstāvji; sarunas/telefonsarunas; turklāt lobētājs var vienlaicīgi komunicēties ar vairākiem vienas un tās pašas „publiskās varas institūcijas” pārstāvjiem.

⁵ Tā, piemēram, konkrēti motivējoši priekšlikumi ietverti koncepcijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” (Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) 2.variāntā par lobēšanas likuma izstrādi. Salīdzinājumam – lobētāji, kas reģistrējušies EP un EK Pārredzamības reģistrā, piemēram, saņem individuālu paziņojumu ikreiz, kad EK publicē jaunu tiesību akta projektu vai sāk sabiedrisku apspriešanu jomā, par kuru lobētājam ir interese; tāpat arī ieviesta atvieglota ieejas caurlaižu sistēma EP.

⁶ Salīdzinājumam – jaunajā EK Komisāru ētikas kodeksā komisāram paredzēts 18 mēnešu ilgs lobēšanas aizliegums jomā, par kuru EK sastāvā viņš/viņa bijis/bijusi atbildīgs/-a.

- tā neievērošanas tiesiskajām sekām (piemēram, vai ir plānots paredzēt administratīvo atbildību);
11. piekrītot nepieciešamībai noteikt arī „publiskās varas institūcijas” pārstāvja saziņas ar lobētājiem pamatprincipus (likumprojekta 7.panta otrā daļa), lūdzam risināt jautājumu par atbildības mehānismu likumprojektā minēto aizliegumu pārkāpšanas gadījumā. Tāpat arī lūdzam apsvērt „dāvanas, viesmīlības piedāvājumi vai citi labumi” (likumprojekta 7.panta otrās daļas 3.punkts) izpratnes saskaņošanu ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 13.panta otro un trešo daļu, kā arī likumprojekta 7.panta otrās daļas 5.punkta saskaņošanu ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 14.pantu (proti, pašlaik likumprojektā ietverta norāde uz „materiālas atbalstīšanas” (nepaskaidrojot, ko tā aptver) aizliegumu, kas attiecināms tikai uz publiskās varas institūcijas rīkotajiem pasākumiem);
 12. likumprojekta anotācijas I.daļas 2.punktā lūdzam precizēt skaidrojumu par lobēšanu (tā nav attiecināma tikai uz likumdošanu);
 13. likumprojekta anotācijas I.daļas 2.punktā norādīts, ka „būtiskākā starptautiskā iniciatīva ir Eiropas Komisijas darbs pie tā, lai dalībvalstīs tiktu maksimāli nodrošināta publiskās darbības caurskatāmība”. Lūdzam papildināt/precizēt informāciju par šo iniciatīvu (proti, vai šī iniciatīva ir EK Baltā grāmata par pārvaldes jautājumiem);
 14. likumprojekta anotācijas I.daļas 2.punktā attiecībā uz koncepciju „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem” ietverta informācija, ka šajā politikas dokumentā norādīts, ka likumprojektā nepieciešams noteikt, kuru dokumentu izstrādāšanas ietekmēšana tiek uzskatīta par lobēšanu. Vēršam uzmanību, ka minētais koncepcijā nav padziļināti pētīts, proti, tas ticis skatīts tikai jautājuma par to personu loka, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu, ietvaros. Tāpat arī lūdzam anotācijas projektā ietvert īsu skaidrojumu, kādēļ nolemts likumprojektā nenodalīt trīs identificētās lobētāju grupas, kas koncepcijā minēts kā viens no likumā risināmajiem jautājumiem.

Valsts kancelejas direktora vietniece
valsts pārvaldes un cilvēkresursu attīstības jautājumos

Valsts pārvaldes attīstības departamenta vadītāja

E.Upīte

28.06.2012.
1794
A.Kalniņa
67082909, asnate.kalnina@mk.gov.lv

From: Pārresoru koordinācijas centrs <pkc@pkc.mk.gov.lv>
To: "knab@knab.gov.lv" <knab@knab.gov.lv>
Date: 02.09.2013 8:21:57
Subject: FW: TAP (VSS-626- 2012.g.) elektroniskā papildus saskaņošana
[C225791100409ED1C2257BD600432465]

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Labdien, Pārresoru koordinācijas centrs uztur visus iepriekš izteiktos iebildumus.

AC

Rudīte Osvalde

vadītāja vietniece

Pārresoru koordinācijas centrs

Tālrunis: 67082971

E-pasts: rudite.osvalde@pkc.mk.gov.lv

PĀRRESORU KOORDINĀCIJAS CENTRS

Brīvības bulv. 36, Rīga, LV-1520, tālr. 67082811, e-pasts: pkc@pkc.mk.gov.lv

Rīgā, 26.06.2012.
Uz 14.06.2012.

Nr. 12-4/ 79 (VSS-626)
Nr. 24/ 43.§

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums"

Pārresoru koordinācijas centrs ir iepazinies ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izstrādāto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk – likumprojekts) un tā anotāciju un **neatbalsta tā tālāku virzību piedāvātajā redakcijā**, izsakot šādus iebildumus:

1. Uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 1. un 2.punktā noteiktais mērķis dublē virkni citu spēkā esošu likumu mērķus: likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai; Iesnieguma likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likuma 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir nodrošināt demokrātisku, tiesisku, efektīvu, atklātu un sabiedrībai pieejamu valsts pārvaldi. Attīstības plānošanas sistēmas likumā nostiprināts atklātības princips, saskaņā ar kuru attīstības plānošanas process ir atklāts, un sabiedrība tiek informēta par attīstības plānošanas un atbalsta pasākumiem un to rezultātiem, ievērojot likumā noteiktos informācijas pieejamības ierobežojumus. Līdz ar to nav lietderīgi veidot vēl vienu likumu, kas gan procedūras, gan satura ziņā dublētu minēto likumu normas.

2. Likumprojekta 1.panta 3.punktā noteiktais mērķis - nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā ar piedāvātajām likuma normām netiks sasniegts, jo attiecīgas normas un kontroles mehānismi netiek piedāvāti, bet jautājumi, kas attiecas uz sabiedrības iesaisti attīstības plānošanas dokumentu izstrādē un tiesību aktu projektu izstrādē tiek regulēti jau citos normatīvajos aktos – Attīstības plānošanas sistēmas likumā, Ministru kabineta 2009.gada 13.oktobra noteikumos Nr.1178 "Attīstības plānošanas dokumentu izstrādes un ietekmes izvērtēšanas noteikumi", Ministru kabineta.2009.gada 25.augusta noteikumos Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kā arī Ministru kabineta kārtības rullī.

3. Lūdzam sniegt skaidrojumu likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam tiesiskās lobēšanas principam.

PKCatz_250612; Par Likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

4. Vēršam uzmanību, ka likumprojekta 2.panta otrās daļas 2.punktā minētā kārtība attiecībā uz panta otrajā daļā minētajiem ārējiem normatīvajiem aktiem un plānošanas dokumentiem jau noteikta attiecīgi Ministru kabineta kārtības rullī, Saeimas kārtības rullī, Attīstības plānošanas sistēmas likumā un tam pakārtotajos normatīvajos aktos. Vienlaikus netop skaidrs, kas domāts ar politisku lēmumu šā likuma kontekstā, kā arī kādā veidā iespējama lobēšana attiecībā uz iestāžu izdotiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, kuri atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajām prasībām var būt dažāda rakstura - attiekties gan uz iestādes uzbūvi un darba organizāciju, kā arī skaidrot ārējo normatīvo aktu vai vispārējo tiesību principu piemērošanu vai normatīvajos aktos piešķirtās rīcības brīvības ietvaros, nosakot vienveidīgu rīcību vienādos gadījumos.

5. Lai izprastu likumprojekta 2.panta trešās daļas 1.punktā minēto likuma normu neattiecināmību un pamatotību, lūdzam sniegt skaidrojumu lietotajam apzīmējumam "publiskās varas institūcija" un atšifrējot to likuma tekstā.

6. Uzskatām, ka tiesiskās lobēšanas principi tiek nodrošināti, ievērojot sabiedrības iesaistes procesus regulējošajos normatīvajos aktos, sniedzot atzinumus vai priekšlikumus. Savukārt ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu izstrādē, kas varētu arī būt labvēlīga administratīvā akta izdošana personas labā, nekādā veidā nevarētu tikt uzskatīta par tiesisku. Līdz ar to nav atbalstāma likumprojekta 3.panta pirmajā daļā piedāvātā definīcija. Vienlaikus nav skaidrs, ar ko lobēšana atšķirsies no sabiedrības līdzdalības lēmumu pieņemšanā.

7. Nav izprotams kā likumprojekta 3.panta trešajā daļā piedāvātā redakcija izpaudīsies un vai vispār tiks ieviesta praksē un kāda veida līgumu publisko vai privāto tiesību jomā tiek paredzēts slēgt.

8. Uzskatām, ka 4.pantā piedāvātais regulējums uzliek papildus administratīvo slogu valsts pārvaldei, līdz ar to lūdzam izvērsti aizpildīt anotācijas II sadaļu, sniedzot detalizētu analīzi un statistisko informāciju, ņemot vērā, piemēram, kaut vai valdībā izskatāmo dokumentu skaitu. Kā arī norādīt finanšu aprēķinus, ņemot vērā slodzes pieaugumu valsts pārvaldē. Vienlaikus netop skaidrs, kas tiek saprasts ar jēdzienu „lobēšanas uzsākšana” (4.panta pirmā daļa).

9. Ņemot vērā atzinuma 5.punktā minēto, nav izprotams vai 4.panta trešajā daļā domāta iestāde vai deleģējums Ministru kabinetam noteikt attiecīgu kārtību. Otrajā gadījumā nepieciešams izvērst plānoto noteikumu saturu. Savukārt, ja to veiks katra iestāde, netiks nodrošināta vienota pieeja jautājuma sakārtošanai.

10. Vēršam uzmanību, ka 5.pantā noteiktās lobētāja tiesības un pienākumi jau izriet no citiem spēkā esošajiem likumiem, t.sk., jau tajā minētā Informācijas atklātības likuma.

11. Lūdzam norādīt, kādā normatīvā aktā tiks noteikta lobētāja profesionālā ētika (likumprojekta 5.panta otrās daļas 2.punkts).

12. Ņemot vērā likumprojekta 6.panta otro daļu, lūdzam norādīt, vai atbilstoši minētajam, amatpersonām būs pienākums papildināt deklarāciju ar informāciju par lobēšanas gadījumiem. Tad attiecīgi nepieciešams anotācijas II sadaļā sniegt izvērstu informāciju, uz cik amatpersonām regulējums varētu attiekties un kā tiks nodrošināts kontroles mehānisms, pretējā gadījumā likumprojekta norma nav lietderīga.

13. Lūdzam sniegt skaidrojumu, kādā veidā izpaudīsies lobēšanas finansēšana un kādas darbības tas uzliks procesā iesaistītajām pusēm (6.panta trešā daļa). Attiecīgi lūdzam papildināt anotāciju.

14. Uzskatām par nepamatotu anotācijas I sadaļas 2.punktā minēto, ka informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku. Lūdzam pamatot minēto ar konkrētiem piemēriem vai attiecīgi svītrot.

15. Vēršam uzmanību, ka piedāvātais likumprojekts nerisina virkni koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (apstiprināta Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) noteikto jautājumu:

15.1. nav definētas koncepcijā minētās trīs lobētāju grupas un attiecīgi sadarbība ar katru no tām;

15.2. nav noteikts to personu loks, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu;

15.3. 2.pantā trešajā daļā minētie izņēmumi neatbilst koncepcijā noteiktajiem gadījumiem, kādos saskarsme ar publiskās varas subjektu nav uzskatāma par lobēšanu;

15.4. nav paredzētas dažādas priekšrocības, lai veicinātu interešu pārstāvju vēlmi reģistrēties minētajā brīvprātīgajā reģistrā;

15.5. nav izvērtēta iespēja atteikties no termina „lobēšana” lietošanas;

15.6. lobēšanas pamatprincipu definēšana likumā nav nošķirta no neatļautiem valsts amatpersonas ietekmēšanas veidiem un nerada skaidrāku priekšstatu iedzīvotājiem par savām tiesībām lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī nestiprina iedzīvotāju uzticēšanos publiskās varas subjektiem. Nav paredzētas normas, pēc kurām valsts amatpersonas tiktu informētas par to, kāda komunikācija ir uzskatāma par lobēšanu un kas ir pieļaujams saskarsmē ar lobētājiem.

Ņemot vērā izteiktos iebildumus, aicinām izvērtēt likumprojekta turpmākās virzības lietderību, iestrādājot nepieciešamās normās spēkā esošos likumos.

Pārresoru koordinācijas
centra vadītājs

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI
PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO
PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU

M.Krieviņš

25.06.2012.

1000

M.Krieviņš; 67082815

martins.krievins@pkc.mk.gov.lv

R.Osvalde; 67082971

rudite.osvalde@pkc.mk.gov.lv

PĀRRESORU KOORDINĀCIJAS CENTRS

Brīvības bulv. 36, Rīga, LV-1520, tālr. 67082811, e-pasts: pkc@pkc.mk.gov.lv

Rīgā, __.11.2012.
Uz 14.06.2012.

Nr. 12-4/____ (VSS-626)
Nr. 24/ 43.§

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

Par likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums"

Pārresoru koordinācijas centrs ir iepazinies ar precizēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja izstrādāto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk – likumprojekts) un tā anotāciju un **neatbalsta tā tālāku virzību piedāvātajā redakcijā**, izsakot šādus iebildumus:

1. Joprojām uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 1. un 2.punktā noteiktais mērķis dublē virkni citu spēkā esošu likumu mērķus: likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radnieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonas darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonu darbībai; Iesnieguma likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likuma 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir nodrošināt demokrātisku, tiesisku, efektīvu, atklātu un sabiedrībai pieejamu valsts pārvaldi. Attīstības plānošanas sistēmas likumā nostiprināts atklātības princips, saskaņā ar kuru attīstības plānošanas process ir atklāts, un sabiedrība tiek informēta par attīstības plānošanas un atbalsta pasākumiem un to rezultātiem, ievērojot likumā noteiktos informācijas pieejamības ierobežojumus. Līdz ar to nav lietderīgi veidot vēl vienu likumu, kas gan procedūras, gan satura ziņā dublētu minēto likumu normas. Papildus minētajam, likumprojekta 1.pantā minētais otrais mērķis nepamatoti sašaurina privātpersonu līdzdalību lēmumu pieņemšanā, jo paredz to tikai attiecināt uz šajā likumprojektā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem.

2. Atkārtoti uzskatām, ka likumprojekta 1.panta 3.punktā noteiktais mērķis - nodrošināt vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā ar piedāvātajām likuma normām netiks sasniegts, jo attiecīgas normas un kontroles mehānismi netiek piedāvāti, bet jautājumi, kas attiecas uz sabiedrības iesaisti attīstības plānošanas dokumentu izstrādē un tiesību aktu projektu izstrādē tiek regulēti jau citos normatīvajos aktos – Attīstības plānošanas sistēmas likumā, Ministru kabineta 2009.gada 13.oktobra noteikumos Nr.1178 "Attīstības plānošanas dokumentu izstrādes un ietekmes izvērtēšanas noteikumi", Ministru kabineta.2009.gada 25.augusta noteikumos Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kā arī Ministru kabineta kārtības rullī.

PKCatz_261112; Par Likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

3. Atkārtoti lūdzam sniegt skaidrojumu likumprojekta 2.panta pirmās daļas 1.punktā minētajam tiesiskas lobēšanas principam, jo precizētajā likumprojektā nav dots skaidrojums šādam terminam.

4. Atkārtoti vēršam uzmanību, ka likumprojekta 2.panta otrās daļas 2.punktā minētā kārtība attiecībā uz panta otrajā daļā minētajiem ārējiem normatīvajiem aktiem un plānošanas dokumentiem jau noteikta attiecīgi Ministru kabineta kārtības rullī, Saeimas kārtības rullī, Attīstības plānošanas sistēmas likumā un tam pakārtotajos normatīvajos aktos. Vienlaikus netop skaidrs, kas domāts ar politisku lēmumu šā likuma kontekstā, kā arī kādā veidā iespējama lobēšana attiecībā uz iestāžu izdotiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, kuri atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likumā noteiktajām prasībām var būt dažāda rakstura - attiekties gan uz iestādes uzbūvi un darba organizāciju, kā arī skaidrot ārējo normatīvo aktu vai vispārējo tiesību principu piemērošanu vai normatīvajos aktos piešķirtās rīcības brīvības ietvaros, nosakot vienveidīgu rīcību vienādos gadījumos. Papildums norādām, ka uzskatām, ka KNAB norādītais arguments, ka lobēšana un lobēšana netiek regulēta nevienā šobrīd esošā tiesību aktā, vērtējams kritiski, nepieciešamības gadījumā ir iespēja uzlabot jau spēkā esošos normatīvos aktus, neizstrādājot jaunu.

5. Precizētā likumprojekta 2.panta trešā daļa papildināta ar jaunām normām, paredzot, ka šis likums neattiecas uz atzinumiem, kas sniegti saskaņā ar valdības un valsts pārvaldes lēmumiem (5. un 6.punkts), tādējādi sarežģījot valsts pārvaldes dokumentu apriti un radot papildus administratīvo slogu normatīvo aktu projektu aprītē, sadalot atzinumus valsts pārvaldes iniciētos un sabiedrības piedāvātos. Vienlaikus tiek apdraudēta sabiedrības un nevalstisko organizāciju pašiniciatīva un līdzdalība lēmumu pieņemšanā.

6. Atkārtoti uzskatām, ka likumprojektā nav atrisināti jautājumi, lai gūtu priekšstatu *tiesiskai lobēšanai* (likumprojekta 3.panta pirmā daļa). Pie tam, lobēšanas principi jau tiek nodrošināti, ievērojot sabiedrības iesaistes procesus regulējošajos normatīvajos aktos, sniedzot atzinumus vai priekšlikumus. Savukārt ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu izstrādē, kas varētu arī būt labvēlīga administratīvā akta izdošana personas labā, nekādā veidā nevarētu tikt uzskatīta par tiesisku. Vienlaikus nav skaidrs, ar ko lobēšana atšķirsies no sabiedrības līdzdalības lēmumu pieņemšanā.

7. Likumprojekta 2.panta otrās daļas 1.punkts paredz, ka lobētājs ir personas, kas sniedz lobēšanas pakalpojumus par atlīdzību vai bez tās, bet panta trešā un ceturtā daļa paredz kontroles mehānismu tikai attiecībā uz lobētājiem, kas savus pienākumus veic par atlīdzību. Līdz ar to netop skaidrs, ar kādiem mehānismiem būs iespēja pārliecināties par lobētājiem, kas savus pienākumus veic bez atlīdzības.

8. Atkārtoti uzskatām, ka 4.pantā piedāvātais regulējums uzliek papildus administratīvo slogu valsts pārvaldei, līdz ar to lūdzam izvērsti aizpildīt anotācijas II sadaļu, sniedzot detalizētu analīzi un statistisko informāciju, ņemot vērā, piemēram, kaut vai valdībā izskatāmo dokumentu skaitu. Kā arī norādīt finanšu aprēķinus, ņemot vērā slodzes pieaugumu valsts pārvaldē. Papildus lūdzam pamatot, kādēļ lobētāja kontaktinformācijai ir noteikts ierobežotas pieejamības statuss, kas ir pretrunā likumprojektā piedāvātajam mērķim – nodrošināt lobēšanas atklātību, veicinot sabiedrības uzticību lobētāju un publiskās varas institūciju darbībai.

9. Joprojām netop skaidra likumprojekta 6.panta otrās daļas piemērojamība praksē un kā tiks nodrošināts kontroles mehānisms, pretējā gadījumā likumprojekta norma nav lietderīga.

10. Uzskatām, ka likumprojekta 6.panta trešās daļas redakcija ir nepilnīga, jo uzaicinātais eksperts, pārstāvot noteiktu nevalstiskā sektora organizāciju, nevarēs izteikties savas organizācijas interesēs, ja to būs uzaicinājusi publiskās varas institūcija. Tādējādi tiek iznīcināta sabiedriskās līdzdalības valsts pārvaldē pamatdoma, kas jau nostiprināta citos normatīvajos aktos un politikas plānošanas dokumentos.

11. Atkārtoti uzskatām par nepamatotu anotācijas I sadaļas 2.punktā minēto, ka informācijas trūkums par to, kuru personu interesēs ir izstrādāti normatīvie akti, pieņemti attīstības plānošanas dokumenti vai veiktas citas darbības, kas ietekmē visu valsts iedzīvotāju dzīvi, rada augstu nevienlīdzības risku. Lūdzam pamatot minēto ar konkrētiem piemēriem vai attiecīgi svītrot.

12. Atkārtoti norādām, ka piedāvātais likumprojekts nerisina virkni koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (apstiprināta Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojums Nr.647) noteikto jautājumu:

12.1. nav definētas koncepcijā minētās trīs lobētāju grupas un attiecīgi sadarbība ar katru no tām;

12.2. nav noteikts to personu loks, ar kurām komunikācija tiek uzskatīta par lobēšanu;

12.3. 2.pantā trešajā daļā minētie izņēmumi neatbilst koncepcijā noteiktajiem gadījumiem, kādos saskarsme ar publiskās varas subjektu nav uzskatāma par lobēšanu;

12.4. nav paredzētas dažādas priekšrocības, lai veicinātu interešu pārstāvju vēlmi reģistrēties minētajā brīvprātīgajā reģistrā;

12.5. nav izvērtēta iespēja atteikties no termina „lobēšana” lietošanas;

12.6. lobēšanas pamatprincipu definēšana likumā nav nošķirta no neatļautiem valsts amatpersonas ietekmēšanas veidiem un nerada skaidrāku priekšstatu iedzīvotājiem par savām tiesībām lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī nestiprina iedzīvotāju uzticēšanos publiskās varas subjektiem. Nav paredzētas normas, pēc kurām valsts amatpersonas tiktu informētas par to, kāda komunikācija ir uzskatāma par lobēšanu un kas ir pieļaujams saskarsmē ar lobētājiem.

Nemot vērā izteiktos iebildumus, aicinām atkārtoti izvērtēt likumprojekta turpmākās virzības lietderību, izvērtējot iespēju iestrādāt lobēšanai nepieciešamās normās spēkā esošos likumos.

Pārresoru koordinācijas
centra vadītājs

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI
PARAKSTĪTS AR DROŠU
ELEKTRONISKO PARAKSTU UN
SATUR LAIKA ZĪMOGU

M.Krieviņš

2012. gada 21. novembrī

Nr. 2012/VK-71

Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS ir iepazinies ar Lobēšanas atklātības likumprojekta variantu, kurš saņemts elektroniskajā pastā 2012. gada 20. novembrī. PROVIDUS uzskata, ka likumprojekta izstrādātāji ir pareizi novērtējuši Latvijas apstākļus un atraduši saprātīgu lobēšanas regulējuma stingrības pakāpi. Tāpēc PROVIDUS šo likumprojektu konceptuāli atbalsta.

PROVIDUS ir ieteikumi attiecībā uz konkrētām likumprojekta normām.

1) Lai viennozīmīgi iekļautu lobētāju lokā fiziskas personas, kuras ir darbinieki uzņēmumos, kuri sniedz lobēšanas pakalpojumus trešo personu interesēs, PROVIDUS iesaka izteikt 3. panta otrās daļas 2. punktu šādā redakcijā: „ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kura sniedz lobēšanas pakalpojumus vai kuras interesēs veic lobēšanu.”

2) Lai novērstu iespēju interpretēt likumprojekta 4. panta pirmo un otro daļu tā, it kā tās attiektos tikai uz rakstiski iesniegtiem priekšlikumiem, PROVIDUS ierosina abās daļās papildināt tekstu ar vārdiem „rakstisks vai mutiski izteikts” pirms vārda „priekšlikums”. Ņemot vērā, ka liela daļa lobēšanas notiek mutiskas komunikācijas formā, šāds papildinājums būtu svarīgs, lai novērstu attiecīgā regulējuma pārprasšanas risku.

3) PROVIDUS iebilst pret 6. panta trešajā daļā paredzēto aizliegumu personai, kuru publiskās varas institūcija pēc savas iniciatīvas uzaicinājusi kā ekspertu dokumenta projekta izstrādāšanā vai saskaņošanā, lobēt šo pašu dokumenta projektu. Šāds aizliegums radītu šķērslī pilsoniskās sabiedrības organizācijām pieņemt uzaicinājumus darboties kā ekspertiem attiecībā uz dokumentu projektiem, par kuriem organizācijām ir intereses, kuras ir īstenojamas lobēšanas ceļā.

Pirmkārt, šādos gadījumos eksperta un lobētāja darbība ir praktiski grūti nošķirama. Otrkārt, ir grūti saskatāma sabiedrības interese piesaistīt kādu personu kā ekspertu, taču diskvalificēt kā lobētāju. Visticamāk pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir izveidojusies ekspertīze konkrētās jomās tieši tāpēc, ka tām attiecībā uz šiem jautājumiem ir aizstāvas intereses un tās no šo interešu aizstāvēšanas, t.sk. lobēšanas ceļā pamatotu iemeslu dēļ nevēlas atteikties. Treškārt, konkrēta dokumenta projekta virzības laiks var būt daudz ilgāks nekā persona ir iesaistīta eksperta kapacitātē. Tādējādi pat īslaicīga darbība eksperta kapacitātē (piemēram, vienreizējs uzaicinājums kā ekspertam piedalīties Saeimas komisijas sēdē) var pēc tam ilgstoši diskvalificēt organizāciju un apgrūtināt tās darbu.

PROVIDUS uzskata, ka Lobēšanas atklātības likumprojekts paredz pietiekamas atklātības prasības lobētājiem, lai uzaicināto ekspertu lobēšanas darbības nevarētu novest pie publiskās varas institūcijas maldināšanas. Iespējams, būtu apsverami lobēšanas darbību ierobežojumi

ekspertiem, kurus publiskās varas institūcijas pieaicinājušas kā algotus konsultantus, taču arī šādos gadījumos rūpīgi jāapdomā šo ierobežojumu lietderība.

4) PROVIDUS joprojām uzskata, ka informāciju, kuru institūcijas publicē saskaņā ar Lobēšanas atklātības likumu, vajadzētu publicēt nevis atsevišķi katras institūcijas tīmekļa vietnē, bet gan vienuviet. Ņemot vērā Saeimas pilnvaras ar likumā noteikt uzdevumus Ministru Kabinetam, likumprojekta pārejas noteikumos paredzētais uzdevums Ministru kabinetam izskatīt iespēju veidot centralizētu vietni, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un pārpublicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu, ir uzskatāms par pārāk nekonkrētu. Tā vietā būtu skaidri jānosaka, ka Ministru kabinets nodrošina šādas vietnes izveidi.

Valts Kalniņš,
Sabiedriskās politikas centra PROVIDUS pētnieks

From: Valts Kalnins <valts@providus.lv>
To: Alvis.Strikeris@knab.gov.lv, Ilze.Jurca@knab.gov.lv
Cc: Iveta Kažoka <iveta.kazoka@providus.lv>, pasts@fm.gov.lv, lm@lm.gov.lv,
tm.kanceleja@tm.gov.lv, vm@vm.gov.lv, pasts@varam.gov.lv, zm@zm.gov.lv,
konkurence@kp.gov.lv, lddk@lddk.lv, ti@delna.lv, alianse@nvo.lv,
pkc@pkc.mk.gov.lv, lpa@lpa.lv, lps@lps.lv
Date: 2013.08.29 16:00
Subject: Re: Fwd: TAP (VSS-626) elektroniskā papildus saskaņošana
[C225791100409ED1C2257BD600432465]

Labdien,

Mēs arī turpmāk stingri uzturēsim savu iebildumu pret 9. panta trešo daļu. Ja KNAB iecere ir dikvalificēt jebkuru cilvēku, kurš kādreiz pieaicināts sniegt viedokli par kāda dokumenta projektu, no jebkādiem mēģinājumiem ietekmēt turpmāku lēmumu sagatavošanu un pieņemšanu (lobēšanas) attiecībā uz šo projektu, tas ir ārkārtīgi destruktīvi.

Pastāvot tādām ierobežojumam, es neiedomājos, kā kāda sabiedriska organizācija ar interesi par rīcībpolitikas veidošanu konkrētā jomā vairs varēs atsaukties uz valsts iestāžu lūgumiem izteikt viedokli. Es arī nedomāju, ka valsts interesēs ir atbaidīt visus lobētājus no viedokļu sniegšanas, kad iestādes vai piem. Saeimas komisijas pašas tos gribētu dzirdēt. Nevajadzētu caur vienu šādu pantu pārvērst šo projektu par lobēšanas novēršanas likumu.

Ar cieņu,
Valts Kalniņš

From: Evija Kreismane <Evija.Kreismane@tm.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>, "TM kanceleja" <TM.kanceleja@TM.GOV.LV>, "knab@knab.gov.lv" <knab@knab.gov.lv>
Date: 05.09.2013 11:37:04
Subject: RE: TAP (VSS-626) elektroniskā papildus saskaņošana
[C225791100409ED1C2257BD600432465]

Labdien,

Tieslietu ministrija ir izvērtējusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk - likumprojekts) un informē, ka uztur tās iebildumus, kas izziņā ir norādīti kā nesaskaņoti.

1. Tieslietu ministrijas ieskatā likumprojekts nesasniedz savu mērķi, kāds tas norādīts likumprojekta 1. pantā. Piemēram, likumprojektā ietvertās tiesību normas nekādā veidā neietekmē vienlīdzīgas iespējas iesaistīties lobēšanā, jo nepaplašina nevienas grupas tiesības, bet tikai uzliek par pienākumu publiskās varas institūcijām reģistrēt atsevišķu kategoriju iesniegumus.

2. Tāpat likumprojekts praksē būs grūti piemērojams, jo tajā ietvertās tiesību normas nav skaidras, precīzas un viegli izpildāmas. Likumprojektā iekļautās tiesību normas ir vairāk uzskatāmas par rekomendācijām, nevis saistošiem norādījumiem, līdz ar ko ir apšaubāma regulējuma likuma līmenī nepieciešamība. Piemēram, likumprojekta 4. pantā ir regulēts lobētāja jēdziens, nodalot lobēšanu savās un citas privātpersonas interesēs. Praksē, saņemot iesniegumu, kas vērsts uz kāda dokumenta satura ietekmēšanu, nebūs iespējams pārliecināties, vai lobēšana ir veikta savās vai citas personas interesēs, jo, pirmkārt, biedrības biedru saraksts nav publiski pieejams (4.panta otrās daļas 2.punkts), nav iespējams viennozīmīgi noteikt, vai biedrības biedrs pārstāv savas, biedrības, kāda cita vai vispārības intereses (4.panta otrās daļas 3.punkts). Šādu pārliecību nav iespējams gūt tikai no tā, ka persona atrodas darba tiesiskajās attiecībās (4.panta otrās daļas 4.punkts). Katrs gadījums ir individuāls un vērtējams atsevišķi. Attiecībā uz lobēšanu citu personu interesēs, nav saprotams, kā ir iespējams pārliecināties, ka lobētājs ir līgumiskās attiecībās ar citu personu vai veic lobēšanu savās vai sabiedrības interesēs (4.panta trešās daļas 1.punkts). Tātad pēc būtības, jebkura lobēšanas darbība būtu jāuzskata par veiktu savās interesēs, ja vien priekšlikuma sniedzējs pats brīvprātīgi nav norādījis, ka tas šo darbību veic par samaksu (vai varbūt bez samaksas), citas personas interesēs.

Tātad pēc būtības pilnīgi noteikti ir iespējams identificēt tikai divu veidu lobētāju kategorijas - tos,

kas sevi kā tādus identificē un pārējos (pieņemot, ka tie veic lobēšanu savās interesēs).

3. Tieslietu ministrija uztur iebildumu par nepieciešamību reģistrēt priekšlikumus, kas sniegti savās interesēs. Šobrīd tiesību norma (7.pants) paredz vēlamības formu iesnieguma satura un iesniedzēja identitātes publiskošanā. Likumprojektā šī vēlamības forma nav nepieciešama, jo kārtību, kādā var reģistrēt fiziskas personas datus jau regulē Fizisko personu datu aizsardzības likums. Līdz ar to publiskās varas institūcijas arī bez šāda regulējuma, pamatojoties uz speciālajiem normatīvajiem aktiem, var reģistrēt atsevišķus iesniegumus. Nav atbalstāms regulējums, kas paredz iestādes pienākumu ziņot personai par tās identitātes atklāšanu un iesniedzēja pienākumu informēt par iebildumiem. Šis ir uzskatāms par nesamērīgu slogu. Turklāt jāņem vērā, ka piekrišana savu datu apstrādei ir jebkurā brīdī atsaucama. Tāpat attiecībā uz personas datu apstrādi nebūtu pieļaujama principa "klusēšana - piekrišana" piemērošana.

Ievērojot minēto, uzskatāms, ka lobēšanas regulējums būtu attiecināms uz profesionāliem lobētājiem, kas sevi par tādām ir atzinuši. Savukārt attiecībā uz lobēšanas gadījumu reģistrēšanu, būtiskāka nozīme ir saturam, nevis personai, kas priekšlikumu sniegusi. Proti, leģitīmo mērķi - sabiedrības informēšanu un uzticību varas institūciju darbībai var panākt, publiskojot tāda satura priekšlikumus, kas acīmredzami vērsti uz izstrādājamā dokumenta satura ietekmēšanu. Mērķa sasniegšanai nav nepieciešama fiziskās personas identitātes atklāšana.

Evija Kreišmane
Tieslietu ministrijas
Valststiesību departamenta
Konstitucionālo tiesību nodaļas
juriskonsulte
tālrunis 67036985
fakss 67036978
Juridiskā adrese: Brīvības bulvārī 36, Rīgā, LV-1536
Faktiskā darba vieta: Raiņa bulvārī 15, Rīgā

LATVIJAS REPUBLIKAS TIESLIETU MINISTRIJA

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1536; tālrunis: 67036801, 67036716, 67036721
Fakss: 67210823, 67285575; e-pasts: tm.kanceleja@tm.gov.lv

Rīgā

Nr. _____

27.11.2012. Nr.1-9.1/1640

Uz 20.11.2012. elektronisko sūtījumu

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

*Atzinums par precizēto likumprojektu
„Lobēšanas atklātības likums”*

Tieslietu ministrija ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – likumprojekts) un izsaka šādus iebildumus:

1. Likumprojekta 3. panta pirmā daļa cita starpā noteic, ka lobēšana ir tiesiska, ja tā tiek veikta, ievērojot šajā likumā noteiktos nosacījumus. Vēršam uzmanību uz to, ka no šādas definīcijas izdarāms secinājums, ka lobēšana var būt arī prettiesiska, taču šajā gadījumā būtu pareizāk uzskatīt, ka veiktā darbība vispār nav uzskatāma par lobēšanu. Ievērojot minēto, likumprojekta 3. panta pirmā daļa precizējama.

2. Atbilstoši likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punktam šis likums neattiecas uz iesniegumu, kura iesniedzēju nav iespējams identificēt. Vēršam uzmanību, ka no tiesību normas redakcijas nav skaidrs, vai regulējums attiecas tikai uz rakstveida vai arī uz mutvārdu iesniegumu. Tāpat nav saprotams, vai gadījumos, kad priekšlikums nav izteikts iesnieguma formā, likums uz to būs attiecināms. Ievērojot minēto, likumprojekts precizējams.

3. Saskaņā ar likumprojekta 4. panta otro daļu iestādei ir tiesības, bet nav pienākuma reģistrēt un publicēt lobēšanu, ko veikusi privātpersona personiskajās interesēs. No piedāvātās redakcijas nav saprotams, kā nodalīt lobēšanu personiskajās interesēs no lobēšanas citu personu vai noteiktas sabiedrības grupas interesēs. Proti, nav saprotams, kā noteikt, vai, piemēram, lobēšana, kuru veic fiziska persona kā kādas grupas loceklis, piemēram, pensionārs tiek veikta visu grupas locekļu interesēs vai tikai savās interesēs. Tāpat nav saprotams, cik lielā mērā uz lobēšanas iesniegumiem tiks piemērots Iesniegumu likums. Ievērojot minēto, likumprojekts precizējams.

4. Likumprojekta 4. panta astotā daļa noteic, ka lobētāja sniegtais rakstiskais priekšlikums par dokumentu un dokumenta projektu ir vispārpieejama informācija. Ņemot vērā to, ka nav saprotams, kādēļ par vispārpieejamu informāciju ir uzskatāms

rakstisks priekšlikums, taču nav uzskatāms cita veida iesniegums, likumprojekta 4.panta astotā daļa precizējama.

5. Saskaņā ar likumprojekta 4. panta devīto daļu šā panta pirmajā un otrajā daļā minētā informācija publiskās varas institūcijas tīmekļa vietnē glabājama pastāvīgi. Ņemot vērā to, ka personas datu glabāšana arī ir uzskatāma par personas datu apstrādi, lūdzam papildināt likumprojekta anotāciju, norādot datu apstrādes mērķi un tiesisko pamatu, jo šobrīd nav saprotama nepieciešamība personas datus glabāt pastāvīgi bez iespējas pārskatīt datu glabāšanas termiņus.

6. Likumprojekta pārejas noteikums noteic, ka Ministru kabinets līdz 2015. gada 31. martam izskata iespēju veidot centralizētu vietni, kurā vienkopus tiktu uzkrāta un pārpublicēta visu publiskās varas institūciju publicētā informācija par lobēšanu. Lūdzam pārejas noteikumu precizēt, nosakot konkrētu un izpildāmu regulējumu, jo nav saprotamas, ko nozīmē vardi "izskata iespēju".

Valsts sekretāra vietniece
tiesību politikas jautājumos.

L. Medina

23.11.2012. 15:44
413
E.Kreishmane
67036985, Evija.Kreishmane@tm.gov.lv

LATVIJAS REPUBLIKAS TIESLIETU MINISTRIJA

Brīvības bulvārī 36, Rīgā, LV-1536. Tālrunis: 67036801, 67036716, 67036721
Fakss: 67210823, 67285575; e-pasts: tm.kanceleja@tm.gov.lv

Rīgā

Nr. _____

03.07.2012. Nr.1-9.1/890

Uz 14.06.2012. VSS-626 Nr. 24 43. §

Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam

*Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas
atklātības likums”*

Tieslietu ministrija saskaņā ar Valsts sekretāru sanāksmes 2012. gada 14. jūnija protokola Nr. 24 43. § (VSS-626) ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja sagatavoto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – likumprojekts) un atbalsta tā tālāku virzību, izsakot šādus iebildumus:

1. Konceptijas „Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem”, kas apstiprināta ar Ministru kabineta 2011. gada 12. decembra rīkojumu Nr. 647, 2.2. sadaļas „Lobēšanas likuma izstrāde” (2. variants) 1. punkts paredz Lobēšanas likumā definēt, kas ir lobēšana un lobētāji. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojektu, ietverot tajā jēdziena „lobētāji” definīciju.

2. Likumprojekta 2. panta otrās daļas 5. punkts cita starpā noteic, ka šo likumu piemēro attiecībā uz lobēšanu par Saeimas deputātu jautājumu. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar likumprojekta anotācijas I sadaļas 2. punktu lobēšana ir *likumdošanas procesa* ietekmēšanas veids noteiktu privātpersonu interešu realizēšanai, lūdzam likumprojektu neattiecināt uz lobēšanu par Saeimas deputātu jautājumu, attiecīgi precizējot likumprojekta 2. panta otrās daļas 5. punktu, jo atbilstoši Saeimas kārtības rullim jautājumā neietver vērtējumu vai viedokli par kādu dokumentu, un tas nav vērsts uz likumdošanas procesa ietekmēšanu.

3. Atbilstoši likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punktam šis likums neattiecas uz privātpersonu anonīmi iesniegtajiem iesniegumiem. Vēršam uzmanību, ka no minētās tiesību normas nav gūstams priekšstats par jēdziena „anonīms” saturu. Proti, nav skaidrs, vai likums nebūs piemērojams tikai attiecībā uz iesniegumiem, kuros privātpersona nebūs sevi identificējusi vai tas neattieksies arī uz neparakstītiem iesniegumiem, jo arī šādā gadījumā par personas identitāti nebūs iespējams pārliecināties. Ievērojot minēto, likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punkts precizējams, precīzi nosakot, uz kādiem iesniegumiem nav attiecināms likumprojektā ietvertais regulējums.

Papildus vēršam uzmanību, ka likumprojekta 2. panta trešās daļas 2. punktā ietvertais regulējums, vērtējot to kopsakarā ar likumprojekta 3. panta pirmo daļu, nerada skaidrību par to, kādi privātpersonas iesniegumi tiks uzskatīti par lobēšanas iesniegumiem un izskatāmi atbilstoši Lobēšanas likumam, bet kādiem iesniegumiem būs piemērojams Iesniegumu likums, uzskatot tos par privātpersonas viedokli vai sūdzību par normatīvā akta nepilnībām. Tāpat priekšlikumu izteikšana un dalība darba grupās jau šobrīd izriet no Iesniegumu likuma, Administratīvā procesa likuma un labas pārvaldības principa. Arī Ministru kabineta 2009. gada 15. decembra instrukcijas Nr. 19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” 60. – 62. punktā ir noteikts, ka tiesību akta projekta anotācijā norāda gan sabiedrības pārstāvjus, ar kuriem ir notikušas konsultācijas projekta izstrādes stadijā, gan arī visu informāciju par sabiedrības līdzdalību, tostarp izteiktos priekšlikumus un tos priekšlikumus, kas ņemti vērā, nav ņemti vērā un ņemti vērā daļēji, tādējādi nodrošinot līdzdalības atklātību, tās adekvātu atspoguļošanu, vienlīdzību un tiesiskumu. Papildus norādām, ka apmeklētājiem, tajā skaitā lobētājiem, jau šobrīd ir tiesības tikt pieņemtiem valsts pārvaldes iestādēs saskaņā ar Iesniegumu likumu. Arī deputātiem ir noteikts pienākums uzklaut vēlētajus. Ņemot vērā minēto, praksē būs faktiski neiespējami nodalīt lobēšanu no privātpersonas tiesībām iesaistīties valsts pārvaldes darbībā, ko regulē citi normatīvie akti. Ievērojot minēto, lūdzam precizēt likumprojektu, skaidri un precīzi norādot, kāda ir būtiskā atšķirība starp lobēšanas darbībām un citām privātpersonas darbībām, iesaistoties valsts pārvaldes darbā. Savukārt, ja šādas atšķirības nav, lūdzam izslēgt citus normatīvos aktus dublējotās tiesību normas.

4. Likumprojekta 4. pants noteic pienākumu publiskās varas institūcijai reģistrēt un publicēt institūcijas tīmekļa vietnē informāciju par lobētāju. Vienlaikus no likumprojekta nav iespējams gūt skaidru priekšstatu, kādas sekas ir šādai reģistrēšanai, piemēram, vai persona iegūst lobētāja statusu tikai ar reģistrācijas brīdi (turklāt jāņem vērā, ka viena un tā pati persona var lobēt dažādu institūciju izstrādātos normatīvo aktu projektus, līdz ar to informācijas reģistrācija katras institūcijas mājaslapā notiks dažādos laikos), vai personai nav tiesību sniegt savus priekšlikumus un iepazīties ar „lobējamiem” dokumentiem, ja tā nav reģistrēta u.tml. Ievērojot minēto, likumprojekts papildināms, nosakot tiesiskās sekas lobētāju reģistrēšanai. Papildus lūdzam papildināt 4. pantu ar regulējumu, kas noteic valsts pārvaldes iestādes pienākumu informēt privātpersonu par to, ka informācija par šo privātpersonu kā lobētāju tiek publicēta iestādes mājaslapā.

5. Saskaņā ar likumprojekta 3. panta otro daļu, lai ietekmētu publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību, jebkura privātpersona, nepārkāpjot likumā noteiktos ierobežojumus un aizliegumus, var lobēt personiski vai ar citu personu starpniecību, sniedzot priekšlikumu mutiski vai rakstiski, izmantojot jebkuru saziņas vai komunikācijas līdzekli. Lūdzam likumprojekta 3. panta otrajā daļā ietverto regulējumu sašaurināt, attiecinot to tikai uz tādiem saziņas veidiem, kuros ir iespējams pārliecināties par lobētāja identitāti. Pretējā gadījumā nebūs iespējams izpildīt likumprojekta 4. pantā ietvertās prasības lobētāju reģistrēšanai, jo valsts pārvaldes iestāde nav tiesīga publicēt informāciju par lobētāju, ja tā nav guvusi pārliecību par šīs personas identitāti.

6. Likumprojekta 6. pantā ir uzskaitīti lobēšanas ierobežojumi, savukārt likumprojekta anotācijā nav ietverta informācija par to, kas notiks, ja minētie ierobežojumi tiks pārkāpti. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojekta

anotāciju, norādot informāciju par to, kurām personām un par kādiem pārkāpumiem ir paredzēta atbildība un kā tiks nodrošināta ierobežojumu ievērošana.

7. Likumprojekta 6. panta ceturtās daļas 5. punkts noteic, ka lobētājam ir aizliegts slēgt darījumu, vienojoties par samaksu, kas atkarīga no tā, vai publiskās varas institūcijas pārstāvis *lēmumu* pieņem, atceļ vai groza. Lūdzam likumprojekta 6. panta ceturtās daļas 5. punktu precizēt, jo no piedāvātās tiesību normas redakcijas nav saprotams, kādēļ samaksas aizliegums ir attiecināts tikai uz dokumenta veidu „lēmums”, bet netiek attiecināts uz citiem likumprojekta 2. panta otrajā daļā uzskaitītajiem dokumentiem, par kuriem var notikt lobēšana.

8. Ministru kabineta 2009. gada 15. decembra instrukcijas Nr. 19 „Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība” VII nodaļā ir noteikta kārtība, kādā aizpildāma anotācijas VI sadaļa „Sabiedrības līdzdalība un šīs līdzdalības rezultāti”. Vēršam uzmanību, ka likumprojekta anotācijas VI sadaļa ir neaizpildīta, tāpat kā likumprojekta anotācijas I sadaļas 6. punkts, kas ir aizpildāms, ja netiek aizpildīta anotācijas VI sadaļa. Ņemot vērā to, ka likumprojekts ir vērsts uz sabiedrības tiesiskas iesaistes likumdošanas procesā nodrošināšanu, ir būtiski likumprojekta izstrādē un saskaņošanā iesaistīt pēc iespējas plašāku sabiedrības pārstāvju loku, attiecīgi informāciju par sabiedrības līdzdalību atspoguļojot likumprojekta anotācijā atbilstoši spēkā esošajam normatīvajam regulējumam.

9. Likumprojekta anotācijas II sadaļā ietverta nepilnīga informācija par likumprojekta ietekmi uz sabiedrību, turklāt minētajā sadaļā nav atrodama informācija par likumprojekta ietekmi pat uz tā mērķgrupu. Tādējādi rodas bažas, vai ar likumprojektā ietverto regulējumu tiešām tiks sasniegti mērķi, kādiem likumprojekts izstrādāts. Ievērojot minēto, lūdzam papildināt likumprojekta anotācijas II sadaļu ar plašāku informāciju par likumprojekta ietekmi uz sabiedrību.

Papildus izsakām šādus priekšlikumus:

1. Likumprojekta 1. panta 2. punkts noteic, ka likuma mērķis ir veicināt fizisko personu, privāto tiesību juridisko personu vai šādu personu apvienību (turpmāk – privātpersonas) līdzdalību lēmumu pieņemšanā par šajā likumā noteiktajiem dokumentiem un to projektiem. Ņemot vērā to, ka jēdziens „privātpersona” jau normatīvajos aktos ir definēts, ierosinām minētā jēdziena definīciju no likumprojekta 1. panta 2. punkta izslēgt.

2. Saskaņā ar likumprojekta 5. panta otrās daļas 2. punktu lobētājam ir pienākums ievērot lobētāju profesionālo ētiku. Lūdzam papildināt likumprojekta anotāciju, norādot, kur ir noteiktas lobētāju profesionālās ētikas normas.

Valsts sekretāra vietnieka
tiesību politikas jautājumos p.i.

I. Gratkovska

29.06.2012. 14:00
1115
E.Eglīte
67036985, Evija.Eglite@tm.gov.lv
Rācene-Bērtule 67036924
Kričalo 67036772
Latkovskis 67036953

From: Ludmila Ivanova <Ludmila.Ivanova@varam.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Date: 2013.09.04 11:13
Subject:

Labdien!

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Pašvaldību departaments ir izskatījis Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” un tā izziņu un saskaņo to bez iebildumiem.

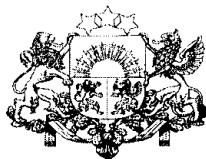
*Ar cieņu,
Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas
Pašvaldību departamenta
Pašvaldību pārraudzības nodaļas
juriskonsulte **Ludmila Ivanova**, 66016524*

ludmila.ivanova@varam.gov.lv

From: Ludmila Ivanova <Ludmila.Ivanova@varam.gov.lv>
To: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>
Date: 2012.11.28 13:12
Subject:

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (VSS-626), tajā skaitā arī tā anotāciju un izziņu, un saskaņo to bez iebildumiem.

AC, VARAM Pašvaldību pārraudzības departamenta
Pārraudzības nodaļas
Juriskonsulte
L.Ivanova 67770387

LATVIJAS REPUBLIKAS
VIDES AIZSARDZĪBAS UN REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS MINISTRIJA

Peldu iela 25, Rīga, LV-1494, tālr. 67026500, 67026533, fakss 67820442, e-pasts: pasts@varam.gov.lv

Rīgā, 04.07.2012. Nr. 17.18-1e/9976
Uz 14.06.2012. Nr. VSS-626

**Korupcijas novēršanas un
apkaršanas birojam**
knab@knab.gov.lv

*Atzinums par likumprojektu
„Lobēšanas atklātības likums”*

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (turpmāk – ministrija) savas kompetences ietvaros ir izskatījusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja sagatavoto likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums” (turpmāk – Likumprojekts) (VSS-626). Ministrija atbalsta likumprojekta tālāku virzību vienlaikus izsakot šādus iebildumus:

1. Lūdzam Likumprojekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojuma (turpmāk- Anotācija) I.sadaļas 2.punkta 4) apakšpunktā labot gramatisko kļūdu, svītrot vārdu „kas”.
2. Lūdzam stilistiski un gramatiski precizēt Likumprojekta Anotācijas I.sadaļas 4.punkta 4.rindkopas trešo teikumu. Ierosinām izteikt augstāk minēto teikumu sekojošā redakcijā: „Savukārt lobēt drīkst jebkura privātpersona, savās vai sava klienta interesēs, tomēr ar nosacījumu, ka *ir pieejama* informācija par lobētāju, tā darba devēju (ja tāds ir, piemēram, lobēšanas kapitālsabiedrība vai organizācija, kura nodarbojas ar lobēšanu), kā arī klientu (personu, *kuras* intereses tiek lobētas).
3. Norādām, ka nepieciešams precizēt Anotācijas VII.sadaļas 1.punktu, jo attiecīgais punkts nosaka, ka jaunas valsts vai pašvaldību institūcijas netiks radītas, kā arī *netiks paplašinātas esošo institūciju funkcijas*. Turpretim, Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka, ka likums nosaka kārtību, kādā institūcijas, kurām ar normatīvo aktu vai publisko tiesību līgumu piešķirtas valsts varas pilnvaras ierosināt, izstrādāt, saskaņot, pieņemt vai izsludināt šajā likumā noteikto dokumentu *reģistrē un publicē informāciju par lobētāju*. Līdz ar to publiskās varas institūcijām jāparedz kādas savas struktūrvienības funkciju paplašināšana, lai tiktu administrēta attiecīgā informācija.
4. Lūdzam Likumprojekta 2.panta pirmās daļas 2.punktā labot gramatisko kļūdu, aizstājot vārdu „kurai” ar vārdu „kurām”.
5. Lūdzam svītrot vai precizēt Likumprojekta 5.panta otrās daļas 2.punktu, jo nav izsecināms, kur ir noteikta lobētāju profesionālā ētika.

6. Tā kā Likumprojektā ir noteikti lobētāju tiesības un pienākumi, kā arī lobēšanas ierobežojumi, t.i. aizliedzošās normas, ministrijas ieskatā Likumprojektā ir jāparedz attiecīgo aizliegumu ievērošanas un kontroles mehānisms.
7. Lūdzam papildināt Anotāciju ar skaidrojumu, kāpēc lobēšana tiek attiecināta uz iekšējiem normatīviem aktiem, jo tie ir saistoši tikai attiecīgās institūcijas amatpersonām, nevis privātpersonām.

Ar cieņu,
valsts sekretārs

A.Antonovs

28.06.2012. 10:40
318

L.Ivanova, 67770387
ludmila.ivanova@varam.gov.lv

2012. gada 8. jūlijā

Nr. 2012/VK-69

Atzinums par likumprojektu „Lobēšanas atklātības likums”

Sabiedriskās politikas centrs PROVIDUS ir iepazinies ar Lobēšanas atklātības likumprojektu. PROVIDUS uzskata, ka slēptas lobēšanas pilnvērtīgu kontroli ir ļoti grūti nodrošināt. Šāda kontrole prasītu tik lielus resursus un tik plašu privātpersonu darbības uzraudzību, kas demokrātiskā valstī faktiski nav iespējama un pieļaujama.

Tomēr izstrādātais likumprojekts ietver skaidru procedūru, lai tiktu nodrošināta atklātība par leģitīmu lobētāju darbību, kā arī tas praktiski neapgrūtina privātpersonu iespējas īstenot savas tiesības līdzdarboties rīcībpolitikas veidošanā un politisko lēmumu pieņemšanā. Likumprojekta īstenošanas rezultātā visticamāk maz palielinātos atklātība tajos gadījumos, kad gan lobētājs, gan publiskās varas institūcijas pārstāvis vēlas, lai lobēšana notiktu slēpti, tomēr ikkatrs varētu iegūt skaidru priekšstatu par interešu pārstāvēšanu, kura tiek nodrošināta ar leģitīmu metožu palīdzību.

PROVIDUS uzskata, ka likumprojekta izstrādātāji ir pareizi novērtējuši Latvijas apstākļus un atraduši saprātīgu lobēšanas regulējuma stingrības pakāpi. Tāpēc PROVIDUS šo likumprojektu konceptuāli atbalsta.

PROVIDUS ir vairāki ieteikumi attiecībā uz konkrētām likumprojekta normām.

1) Ņemot vērā, ka Tieslietu padomes funkcijās ietilpst arī jautājumi, kas konceptuāli attiecas uz tiesu sistēmas attīstību, arī Tieslietu padomes lēmumi varētu būt pakļauti lobēšanai.

Lobēšanas aktivitātes varētu attiekties arī uz publiskās varas institūciju lēmumu par nepieciešamību iepirkt konkrētu preci vai pakalpojumu. Privātpersonām, kuras pārdod preces un pakalpojumus varētu būt interese lobēt, lai institūcijas ieplāno attiecīgu iepirkumu. Ņemot vērā, ka iepirkumu veikšana tiešā veidā ir atkarīga no institūcijas budžeta, viens no dokumentiem, attiecībā uz kuru varētu tikt veiktas lobēšanas darbības, ir iestādes budžeta pieprasījums.

Priekšlikums: Papildināt 2. pantu ar jauniem punktiem:

„9) Tieslietu padomes lēmums par tiesu sistēmas politikas un stratēģijas jautājumiem;

10) budžeta pieprasījums;

11) iepirkumu plāns.”

2) Ņemot vērā, ka iesniegumu likumā nav jēdziena „anonīmi iesniegts iesniegums”, var rasties neskaidrības par to, tieši uz kādiem iesniegumiem neattiecas Lobēšanas atklātības likums (piem., vai iesniegums, kurā ir norādīts iesniedzēja vārds, bet nav adrese, ir uzskatāms par anonīmi iesniegtu (skat. Iesniegumu likuma 3. panta otro daļu un 7. panta pirmās daļas 1. punktu)). Ja tā, tad vienkārša taktika, lai izvairītos no Lobēšanas atklātības likuma normu piemērošanas, būtu iesniegt priekšlikumus, nenorādot iesniedzēja adresi.

Priekšlikums: Izteikt 2. panta trešās daļas 2. punktu šādā redakcijā: „uz privātpersonu iesniegumiem, kuros nav pilnībā norādītas Iesniegumu likuma 3. panta otrajā daļā noteiktās ziņas, ja institūcijai, saprātīgi izvērtējot citas iesniegumā norādītās ziņas, nav iespēju ar iesniedzēju sazināties.”

3) Lobēšanas tiesiskajam regulējumam nevajadzētu skart pilsonisko brīvību izpausmes vispārpieejamā publiskajā telpā (mītiņus, piketus, deputātu un deputātu kandidātu tikšanās ar vēlētājiem) un masu saziņas līdzekļos, kaut arī šo darbību mērķis var būt „ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā” (3. panta pirmā daļa). Šāda tipa darbību raksturs nosaka, ka tās vienmēr norisinās atklāti neatkarīgi no normatīvo aktu prasībām.

Priekšlikums: Papildināt 2. panta trešo daļu ar 3. punktu: „uz darbībām, kas norisinās vispārpieejamā publiskajā telpā, un publikācijām masu saziņas līdzekļos.”

4) Ja saskaņā ar definīciju lobēšanas neatņemami aspekti ir attiecīgo darbību atklātums un tiesiskums, persona, kura pārkāpj lobēšanas atklātības un citas normatīvo aktu prasības automātiski pārstāj būt lobētājs. Ja personas darbības nav atklātas vai ir citādi prettiesiskas, tās *ipso facto* vairs nav uzskatāmas par lobēšanu, un persona nav uzskatāma par lobētāju. Tādējādi rodas loģisks strupceļš, uz lobētājiem attiecinot tiesiskus ierobežojumus un aizliegumus. Arī no sociālo zinātņu viedokļa raugoties, lobēšana, kura tiek veikta slēpti vai, pārkāpjot kādu tiesisko normu (piem., noslēdzot līgumu ar diviem klientiem, kuriem ir pretējas intereses), šo apstākļu dēļ vien nepārstāj būt par lobēšanu.

Priekšlikums: Izteikt 3. panta pirmo daļu šādā redakcijā: „Lobēšana ir privātpersonas darbība ar mērķi ietekmēt publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību dokumentu un to projektu ierosināšanas, izstrādes, saskaņošanas, pieņemšanas vai izsludināšanas procesā.”

5) Lai atvieglotu iespējas iepazīties ar informāciju, kuru institūcijas publicē saskaņā ar Lobēšanas atklātības likumu, to vajadzētu publicēt nevis atsevišķi katras institūcijas tīmekļa vietnē, bet gan vienuviet. Ņemot vērā, ka tieši pašas institūcijas ir informētas par to, kādi lobētāji tajās ir vērsušies, būtu ieteicams saglabāt likumprojektā ietvertu risinājumu, saskaņā ar kuru informāciju publicē katra publiskās varas institūcija. Optimāls risinājums būtu tiešsaistē pieejama vienota datubāze, kurā katra publiskās varas institūcija var pievienot 4. panta pirmajā daļā noteikto informāciju.

Priekšlikums: (A) Noteikt 4. panta pirmajā daļā, ka publiskās varas institūcijas publicē informāciju lobētāju datu bāzē, kas ir izveidota Ministru kabineta noteiktā kārtībā.

(B) Ja minētās datu bāzes izveide tiktu atzīta par neiespējamu, būtu jāgroza MK 06.03.2007. noteikumi Nr. 171 „Kārtība, kādā iestādes ievieto informāciju internetā”. Noteikumos būtu jānosaka iestādes mājas lapas sadaļa, kurā šādas ziņas ievietošanas, tādējādi uzlabojot iedzīvotāju iespējas iepazīties ar šo informāciju. Tiesa gan, alternatīva B nepilnīgi nodrošinātu informācijas pieejamību (kas ir veidojamā lobēšanas tiesiskā

regulējuma galvenā pievienotā vērtība), jo attiektos tikai uz daļu no institūcijām, kurām būtu saistošs Lobēšanas atklātības likums.

6) Jebkuras privātpersonu tiesības vākt, iegūt, apkopot un analizēt informāciju un organizēt publiskās aktivitātes, kā arī saskaņā ar Informācijas atklātības likumu saņemt publiskās varas institūcijas rīcībā esošo informāciju un dokumentus ir jau nostiprinātas Latvijas Republikas Satversmē un citos normatīvajos aktos. Likumā nevajadzētu iekļaut tādas tiesību normas, kuras tikai atkārtu jau spēkā esošā tiesiskajā regulējumā nostiprināto.

Priekšlikums: Izslēgt 5. panta pirmās daļas 2. un 3. punktu.

7) Tehniska rakstura priekšlikums, lai saskaņotu 4. panta ceturto daļu ar 5. panta otrās daļas 1. punktu.

Priekšlikums: Papildināt 5. panta otrās daļas 1. punktu, norādot, ka lobētāja pienākums ir atklāt šā likuma 4. panta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā norādīto informāciju.

8) Līdzšinējā praksē gan Sabiedrības integrācijas fonds, gan Eiropas Komisija un citas publiskās institūcijas nereti piešķirušas finansējumu nevalstisko organizāciju projektiem, kuri ietver interešu aizstāvības aktivitātes, kas atbilst likumprojekta 3. panta pirmajā daļā ietvertajai lobēšanas definīcijai. Iepļānotas interešu aizstāvības aktivitātes nereti tiek izvirzītas pat kā obligāts nosacījums, lai projekta pieteikums būtu sekmīgs. Ņemot vērā to, ka interešu aizstāvība ir svarīgs pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbības veids, publisko personu sniegtais finansējums ir nozīmīgs atbalsta veids pilsoniskajai sabiedrībai, kā arī to, ka šāds finansējums parasti tiek piešķirts caurskatāmā veidā, nebūtu lietderīgi ieviest vispārēju aizliegumu finansēt lobēšanu no publisko personu līdzekļiem. Turklāt attiecībās ar starptautiskajiem publiskajiem donoriem šāds aizliegums nostādītu Latvijas nevalstiskās organizācijas nevienlīdzīgā stāvoklī salīdzinājumā ar citu valstu organizācijām. PROVIDUS ierosina sašaurināt minēto aizliegumu.

PROVIDUS uzskata, ka būtu nepieciešams aizliegt lobēšanas finansēšanu no publiskās varas institūcijas finanšu līdzekļiem tikai tad, ja tā vēlētos ar lobēšanas palīdzību ietekmēt citas Latvijas Republikas institūcijas darbību situācijās, kad ir izmantojama tieša komunikācija starp institūcijām.

Priekšlikums: Izteikt 6. panta trešo daļu šādā redakcijā: „No publiskās varas institūciju finanšu līdzekļiem aizliegts finansēt lobēšanu par jautājumiem, kuri ir risināmi publiskās varas institūciju savstarpējā komunikācijā amata pienākumu izpildes ietvaros.”

9) Tehniska rakstura priekšlikums, lai likumā netiktu vairākkārt noteikts viens un tas pats pienākums. 6. panta ceturtais daļas 2. punktā pēc vārda „vai” pēc būtības ir paredzēts aizliegums nepildīt 5. panta otrās daļas 1. punktā noteikto pienākumu. Ja likumā ir noteikts pienākums, nebūtu nepieciešams vēl kādā normā iekļaut aizliegumu nepildīt šo jau noteikto pienākumu.

Priekšlikums: Izslēgt no 6. panta ceturtais daļas 2. punkta vārdus „vai neatklāt informāciju par privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu”.

10) Publiskās varas institūcijas pārstāvis nedrīkstētu lūgt materiālu atbalstu no lobētāja ne tikai pasākumu rīkošanai, bet vispār nekādu materiālu atbalstu attiecīgajai publiskās varas institūcijai.

Priekšlikums: Izteikt 7. panta otrās daļas 5. punktu šādā redakcijā: „Lūgt lobētāju vai privātpersonu, kura nodarbina lobētāju, materiāli atbalstīt publiskās varas institūciju, kurā viņš ir nodarbināts.”

11) PROVIDUS uzskata, ka likuma darbības efektivitātei ir svarīgi, lai par likumprojekta 4. panta pirmajā daļā, 5. panta otrajā daļā, 6. pantā un 7. pantā noteikto pienākumu nepildīšanu un ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu būtu noteikta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.

Valts Kalniņš,
Sabiedriskās politikas centra PROVIDUS pētnieks

From: Asnate Kalnina <Asnate.Kalnina@mk.gov.lv>
To: "knab@knab.gov.lv" <knab@knab.gov.lv>
Cc: "alvils.strikeris@knab.gov.lv" <alvils.strikeris@knab.gov.lv>, Eva Upite <Eva.Upite@mk.gov.lv>
Date: 2012.11.28 09:10
Subject: RE: TAP (VSS-626) elektroniskā saskaņošana

Labrīt!

Valsts kancelejas Valsts pārvaldes attīstības departaments ir izskatījis precizēto likumprojektu "Lobēšanas atklātības likums" (turpmāk – likumprojekts) un tā anotāciju, un papildus izziņā norādītajiem nesaskaņotajiem jautājumiem (par likumā noteikto mērķu sasniegšanu; rakstveida līguma noslēgšanu) izsaka šādus iebildumus:

1) Nepieciešams pilnvērtīgs esošās situācijas lobēšanas jomā raksturojums un problēmjautājumu identificēšana (pamatojums likumprojekta izstrādei)

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (turpmāk – OECD) ir izstrādājusi rekomendācijas dalībvalstīm, norādot uz 10 principiem lobēšanas atklātības un integritātes nodrošināšanai. Tā, piemēram, uzsvērts, ka lobēšanas tiesiskajam regulējumam un vadlīnijām jābūt vērstām uz identificēto problēmjautājumu risināšanu (skat. otro principu), paskaidrojot, ka dalībvalstīm vispirms jānovērtē lobēšanas industrijas/pakalpojumu apjoms un raksturs, un gadījumā, ja t.s. profesionālās lobēšanas pakalpojuma piedāvājums un pieprasījums pēc šāda pakalpojuma ir zems, dalībvalstīm jāizskata citas (proti, ar normatīvā regulējuma nesaistītas) alternatīvas lobēšanas atklātības nodrošināšanai.

Latvijas kontekstā atbilstoši Ministru kabineta 2011.gada 12.decembra rīkojuma Nr. 647 "Par koncepciju "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem"" 3.punktam Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam jāizstrādā lobēšanas likumprojekts. Pamatojot šāda normatīvā akta nepieciešamību, koncepcijā "Publiskās pieejamības nodrošināšana informācijai par lobētājiem" (turpmāk – koncepcija) norādīts uz problēmu, ka "atsevišķos gadījumos lobētāji var būt ieinteresēti darboties slēpti". Arī likumprojekta anotācijas I sadaļas 2.punktā vispārīgi norādīts uz nepieciešamību līdzsvarot "dažādu sabiedrības grupu līdzdalību lēmumu pieņemšanā" un nodrošināt "vienlīdzīgas iespējas visām ieinteresētajām pusēm iesaistīties lobēšanā". Uzskatām, ka pašlaik anotācija nesniedz skaidru, ar konkrētiem piemēriem pamatotu priekšstatu par Latvijā pastāvošajām problēmām saistībā ar lobēšanu. Uzskatām, ka likumprojekta izstrādātājam vispirms jāidentificē konkrētas problēmas, kuru novēršanai tad attiecīgi jāizstrādā/jāpielāgo tiesiskais regulējums. Ievērojot minēto, lūdzam attiecīgi papildināt anotācijas I sadaļas 2.punktu attiecībā uz esošo situāciju un problēmām lobēšanas jomā.

Salīdzinājumam vēlamies norādīt, ka citās valstīs lobēšanas likums ticis izstrādāts, lai nodrošinātu, ka t.s. publiskās varas lēmumi netiek pieņemti atsevišķu biznesa sektoru/industriju (t.s. *spēcīgo spēlētāju*) interešu labā. Tā, piemēram, pašlaik Skotijā izstrādāts Lobēšanas atklātības likumprojekts; 2012.gada 6.jūlija zinojumā, ar kuru likumprojekts nodots apspriešanai, ietverti konkrēti problēmjautājumi, kuru

risināšanai likumprojekts izstrādāts (piemēram, norādot uz lobēšanas industrijas apgrozījuma lielo apmēru (2 miljardi mārciņu); lobēšanas pakalpojumu sniegšanas intensitātes krasu pieaugumu kopš 1999.gada; premjerministra D. Kamerona paustās bažas par atsevišķu lobēšanas gadījumu necaurspīdīgumu, kas sabiedrībā radījis priekšstatu, ka ar "naudu tiek nopirkta vara").

2) Nepieciešams izvērtējums par lobēšanas atklātības nodrošināšanu pašreizējās sabiedrības līdzdalības sistēmas ietvaros

OECD papildus norādījis uz principu, ka lobēšanas tiesiskajam regulējumam un vadlīnijām jābūt saskaņotām ar jau esošo politikas/normatīvā regulējuma ietvaru (skat. 3.principu). Minētā kontekstā ticis paskaidrots, ka dalībvalstīm jāizvērtē, vai (un kā) jau pastāvošie normatīvie akti/politikas dokumenti nodrošina lobēšanas atklātību.

Uzskatām, ka pašlaik izpildvaras kontekstā iztrūkst visaptverošas analīzes par esošās sabiedrības līdzdalības sistēmas trūkumiem; tāpat arī neskaidra ir lobēšanas (kā viena no sabiedrības līdzdalības veidiem) vietā kopējā līdzdalības sistēmā. Valsts kanceleja šādas bažas puda starpinstitūciju saskaņošanas sanāksmē 2012.gada 5.septembrī un, lai gan precizētais likumprojekts satur atsevišķus precizējumus (skat. likumprojekta 2.panta trešo daļu), uzskatām, ka šis problēmjautājums vēl joprojām nav pilnībā atrisināts.

Ievērojot minēto, lūdzam papildināt anotācijas I sadaļas 2.punktu, norādot, kādēļ **lobēšanas atklātība (kas ir likumprojekta virsmērķis) nevar tikt nodrošināta esošās sabiedrības līdzdalības sistēmas ietvaros** (skat. Ministru kabineta 2009.gada 7.aprīļa noteikumus Nr.300 "Ministru kabineta kārtības rullis", kurā ietverts skaidrs un caurskatāms tiesiskais regulējums par atzinumu sniegšanas iespējām par tiesību aktu projektiem, tiesībām piedalīties MKK un MK sēdēs; Ministru kabineta 2009.gada 15.decembra instrukciju Nr.19 "Tiesību akta projekta sākotnējās ietekmes izvērtēšanas kārtība", kas cita starpā paredz aizpildīt anotāciju ar informāciju par sabiedrības līdzdalību un šīs līdzdalības rezultātiem; Ministru kabineta 2009.gada 25.augustā noteikumus Nr.970 "Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā", kas paredz, ka, iesniedzot attīstības plānošanas dokumenta projektu izskatīšanai lēmējinstītūcijā, tam pievieno plānošanas procesā izteiktos sabiedrības pārstāvju viedokļus (skat. noteikumu 2.pielikumu) un publicē tos institūcijas mājas lapā sadaļā "Sabiedrības līdzdalība"; papildus vēršam uzmanību, ka pašlaik tiek izstrādāts noteikumu projekts, kas paredz šajos noteikumos ietverto sabiedrības līdzdalības kārtību piemērot arī attiecībā uz tiesību aktu projektiem). **Secinot, ka pašreizējā līdzdalības sistēma lobēšanas atklātību nenodrošina, lūdzam anotācijas I sadaļas 2.punktā norādīt, kā identificētos lobēšanas atklātības trūkumus (konkrētus trūkumus) izstrādātais likumprojekts novērsīs.**

3) Neskaidrs terminu "lobēšana", "lobētājs" saturs un lobēšanas vieta kopējā sabiedrības līdzdalības sistēmā

OECD ceturtais princips paredz, ka tiesiskā regulējuma un vadlīniju gadījumā dalībvalstīm skaidri jānodedfinē termini "lobēšana" un "lobētājs".

3.1. Attiecībā uz termina **"lobētājs"** izpratni OECD rekomendācijās paskaidrots, ka lobētājs ir fiziska persona, kas par lobēšanas darbību veikšanu saņem atlīdzību (un/vai citu kompensāciju); tie parasti ir t.s. profesionālie lobētāji, kas sniedz lobēšanas pakalpojumu (*consultant lobbyists*) un komercsabiedrību/organizāciju lobētāji (*in-house lobbyists*). Vienlaikus OECD uzsvēris, ka termins "lobētājs" var tikt paplašināts, to attiecinot arī uz dažādām interešu grupām (tai skaitā, nevalstisko sektoru).

Latvijas kontekstā likumprojekta 3.panta otrā daļa paredz, ka lobētājs ir fiziska persona, kas ietekmē publiskās varas institūcijas pārstāvja rīcību savās vai citu privātpersonu interesēs un atbilst vismaz vienai no šādām pazīmēm: (1) sniedz lobēšanas pakalpojumu par atlīdzību vai bez tās; (2) ir darba tiesiskajās attiecībās ar privātpersonu, kuras interesēs veic lobēšanu; (3) ir komersanta, kura interesēs veic lobēšanu, īpašnieks, dalībnieks (akcionārs) vai kapitāla daļu turētājs; (4) pārstāv organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vienotās intereses, būdams tās biedrs vai atrodoties ar to darba attiecībās; (5) veic lobēšanu personiskajās interesēs. No minētā secināms, ka faktiski jebkura persona, kura, piemēram, iestādē vērsīsies ar iesniegumu, izsakot lūgumu veikt grozījumu konkrētā normatīvā aktā, tiks automātiski uzskatīta par lobētāju. Minēto apstiprinājuši arī likumprojekta autori, norādot, ka "faktiski pilnīgi visas organizācijas un ne tikai organizācijas, bet jebkura persona, kura piedalās publiskās varas pārstāvju sarunās par konkrētām, normatīvajos aktos iestrādātām vai iestrādājamām tiesību normām, faktiski nodarbojas ar lobēšanu" (raksts "Lobēšanas atklātības likums: problēma vai risinājums", *Jurista Vārds*, 2012, 18.septembris, Nr.38 (737)). Šāda termina "lobētājs" izpratne būtiski atšķiras no OECD rekomendācijās noteiktā un citu valstu normatīvajos aktos nostiprinātā šī termina satura. Tā, piemēram, salīdzinājumam vēlamies norādīt uz rakstā par lobēšanas atklātību (*Holman. C, Luneburg W. "Lobbying and transparency: A comparative analysis of regulatory reform"; Interest Groups & Advocacy (2012), 1, p 75-104, 20 March 2012*; turpmāk – raksts par lobēšanas atklātību) ietverto salīdzinošo tabulu, no kuras iespējams secināt, ka lielākajā daļā Eiropas valstu lobēšanas tiesiskais regulējums (kas cita starpā paredz brīvprātīgu vai obligātu reģistrēšanos lobētāju reģistrā) tiek attiecināts uz: (a) t.s. līgumlobētājiem (*contract lobbyists*; Francija, Gruzija, Lietuva, Bijusī Dienvidslāvijas Republika Maķedonija, Polija, Austrija, Slovēnija); (b) organizācijām, kurām ir peļņas gūšanas nolūks (Francija, Vācija, Austrija) un (c) organizācijām, kurām nav peļņas gūšanas nolūka (Francija, Vācija, Austrija). Kanādā un ASV lobētāji, kuriem ir pienākums reģistrēties, tiek iedalīti divās kategorijās: (1) lobētāji, kas lobē citu personu/organizāciju labā (*consultant lobbyists*); (2) organizācijas, kas lobē savā labā. **Ievērojot minēto, lūdzam OECD rekomendāciju un citu valstu prakses kontekstā pārskatīt likumprojektā ietvertā termina "lobētājs" saturu, to sašaurinot, piemēram, atbilstoši koncepcijā norādītajām lobētāju (kas veic profesionālu un sistēmisku lobēšanu) grupām: (a) profesionālie lobētāji (konsultanti); (b) komersanta lobētāji; (c) biedrības, nodibinājuma, arodbiedrības lobētāji.**

3.2. Attiecībā uz termina "**lobēšana**" izpratni, OECD vērsis dalībvalstu uzmanību uz nepieciešamību skaidri nodefinēt, kādas darbības/komunikācija ar publiskās varas pārstāvjiem nav uzskatāma par lobēšanu (piemēram, institūcijas iniciēts konsultāciju process ar sabiedrību).

Pašlaik likumprojekta 2.panta trešā daļa noteic, ka likums neattiecas uz: (1) publiskās varas institūciju pārstāvju savstarpējo komunikāciju amata pienākumu izpildes ietvaros; (2) iesniegumu, kura iesniedzēju nav iespējams identificēt; (3) plānotu un organizētu sabiedrībai pieejamu pasākumu publiskā vietā, reklāmu, pulcēšanās brīvības izpausmi (sapulci, gājieni, piketu), kā arī publikāciju plašsaziņas līdzeklī; (4) normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā īstenotu sabiedrisko apspriešanu, publisko apspriešanu vai sociālo dialogu, kura ietvaros tiek saskaņotas savstarpējās intereses sociālās politikas jautājumos starp publisko varu, darba devējiem un darbiniekiem; (5) atzinumu, kas sniegts par tiesību akta projektu, ja saskaņojuma uzdevums ir norādīts Valsts sekretāru sanāksmes, Ministru kabineta komitejas sanāksmes vai Ministru kabineta sanāksmes protokollēmumā; (6) atzinumu, kas sniegts pēc publiskās varas institūcijas pieprasījuma.

Piekrītot atsevišķu izņēmumu iekļaušanai likumprojektā (piemēram, 4.punktam par sociālo dialogu (un t.s. *formalizētajiem* sabiedrības līdzdalības formātiem, piemēram, Nacionālo trīspusējās sadarbības padomi), 5.punktam par sabiedrības iesaisti pēc publiskās varas pārstāvja iniciatīvas), tomēr uzskatām, ka šāds tiesiskais regulējums satur vairākus būtiskus riskus, tā, piemēram, lobēšana netiek pietiekami skaidri nodalīta no Satversmes 104.pantā nostiprinātajām tiesībām vērsties valsts un pašvaldību iestādēs ar iesniegumiem (kā jau norādīts 3.1. apakšpunktā, privātpersonas vēršanās iestādē ar iesniegumu, kurā, piemēram, izteikts lūgums nepieņemt izstrādāto tiesību aktu projektu, tiks uzskatīta par lobēšanu; salīdzinājumam jau minētajā rakstā par lobēšanas atklātību uzsvērts, ka lobēšanas un lobētāja definīcijām jābūt tādām, kas *aizsargātu* privātpersonas konstitucionālās tiesības vērsties ar iesniegumus (*right to petition*, skat. 81.lpp.)).

Ievērojot minēto, uzskatām, ka **lobēšanas termina izpratne precizējama** pēc otrā iebilduma izvērtēšanas par pašreizējo sabiedrības līdzdalības sistēmu (kas cita starpā norādītu uz lobēšanas kā viena no līdzdalības veidiem vietu kopējā līdzdalības sistēmā) un termina "lobētājs" sašaurināšanas.

4) Lobētāju reģistra izveide lobēšanas darbību reģistra vietā

Pašlaik likumprojekta 4.panta pirmā daļa noteic, ka gadījumā, ja lobēšanu veicis lobētājs (izņemot, ja tas veikts personīgajās interesēs) publiskās varas institūcija piecu darba dienu laikā no dienas, kad saņemts priekšlikums, reģistrē un publicē institūcijas tīmekļa vietnē šādu informāciju: (1) lobētāja vārds un uzvārds; (2) lobētāja pārstāvētās organizācijas, biedrības vai nodibinājuma vai komersanta nosaukums; (3) vārds un uzvārds fiziskai personai vai nosaukums juridiskai personai, kuras interesēs veic lobēšanu; (4) datums, kad saņemts priekšlikums par dokumentu; (5) dokumenta vai dokumenta projekta nosaukums, par kuru tiek veikta lobēšana; (6) lobētāja sniegtā priekšlikuma īss satura atklāsts, (7) gadījumā, ja lobēšana tiek veikta

publiskās varas institūcijas interesēs – lobēšanas finansēšanas avots un lobēšanas līguma summa. Minētās tiesību normas piektā daļa precizējoši norāda, ka, ja "lobētājs atkārtoti veic lobēšanu par to pašu dokumentu vai tā projektu, tad publiskās varas institūcija var neregistrēt katru lobēšanas gadījumu atsevišķi", savukārt, ja "lobētājs, par kura veikto lobēšanu informācija jau ir reģistrēta un publicēta, lobēšanu veic par tādu dokumentu vai dokumenta projektu, kurš iepriekš nav norādīts institūcijas tīmekļa vietnē, vai lobētājs pārstāv citu privātpersonu, nekā iepriekš norādīts, ierakstu papildina ar attiecīgo informāciju".

Valsts kanceleja starpinstitutionu saskaņošanas sanāksmē 2012.gada 5.septembrī jau norādīja, ka šāds tiesiskais regulējums valsts pārvaldei (un citām t.s. publiskās varas institūcijām) uzliek nesamērīgu slogu. Papildus vēlamies arī norādīt uz risku, ka šāds risinājums nesasnies likumprojekta pamatmērķi – lobēšanas atklātības nodrošināšanu – šādu apsvērumu dēļ:

1) lobēšana ir process, kas raksturīgs ar plānveidīgu un sistemātisku ietekmēšanu, proti, realitātē lobēšana aptver virkni dažādu metožu un darbību (līdz ar to uzskatām, ka publiskās varas pārstāvjiem būs objektīvi neiespējami ziņot par *visiem* lobētāja mutiski un/vai rakstiski saņemtajiem priekšlikumiem); turklāt ārpus tiesiskā regulējuma tiek atstātas tādas lobēšanas darbības kā, piemēram, demonstrāciju, piketu organizēšana, komunikācija, izmantojot sociālos tīklus, plašsaziņas līdzekļus u.tml.;

2) pašlaik tiek plānots, ka katra publiskās varas institūcija informāciju par komunikāciju ar lobētāju ievieto savā tīmekļa vietnē, kas nozīmē, ka sabiedrībai kopumā nebūs iespēja efektīvi izsekot lobēšanas norisei (jāņem vērā, ka viena tiesību akta projekta izstrādes gaitā tiek iesaistītas vairākas publiskās varas institūcijas).

Salīdzinājumam vēlamies norādīt, ka līdzīgs regulējums ticis iekļauts Polijas un Slovēnijas normatīvajos aktos (nosakot, ka amatpersonām jāuzglabā informācija par komunikāciju ar lobētājiem, kas attiecīgi jāpublicē – Polijā vienu reizi gadā). Rakstā par lobēšanu norādīts uz šāda tiesiskā regulējuma ieviešanas problēmām, proti, amatpersonas par komunikāciju ar lobētājiem iesniedz nepilnīgu informāciju (tā, piemēram, Polijā gada laikā reģistrēti tikai 75 lobēšanas gadījumi).

Ievērojot minētos apsvērumus, **lūdzam lobēšanas darbību reģistra vietā apsvērt veidot lobētāju reģistru**, ievērojot samērīgu balansu starp atklātības nodrošināšanas nepieciešamību un reģistrēšanās sloga uzlikšanu privātpersonai (reģistrā norādāmās informācijas kontekstā). Tāpat arī uzsveram, ka no citu valstu pieredzes izriet, ka, lai nodrošinātu adekvātu lobēšanas atklātības līmeni, lobētāju reģistrācijai jābūt obligātai(atsevišķās valstīs noteikti kvantitatīvi kritēriji, kurus izpildot, lobētājam ir pienākums reģistrēties, piemēram, konkrēta atlīdzības apmēra saņemšana; ja lobēšanas pakalpojuma sniegšana veido nozīmīgu daļu no organizācijas darbības u.tml.). Tāpat arī norādīts, ka šādam reģistram jābūt centralizētam un tajā ietvertajiem datiem – viegli meklējamiem, šķirojamiem un iegūstamiem (skat. raksta par lobēšanas atklātību 100.-101.lpp.).

Ar cieņu,

ASNATE KALNIŅA

Valsts pārvaldes attīstības departamenta konsultante

VALSTS KANCELEJA

Brīvības bulv. 36, Rīga, LV-1520, LATVIJA

Tālr.: 67082909; fakss: 67082990

asnate.kalnina@mk.gov.lv

www.mk.gov.lv

Twitter: @Brivibas36

Flickr: <http://flickr.com/valstskanceleja>

<dauks@mk.gov.lv>

2012.07.12 10:34

To Alvils.Strikeris@knab.gov.lv

cc

Su Veselības ministrija informē, ka iebildumu par projektu

bje VSS-626 nav

ct

Saskaņojums izsludinātajam projektam VSS-626

KORUPCIJAS NOVĒRŠANAS UN APKAROŠANAS BIROJS

Brīvības 104 k-2, Rīga, LV-1001, tālrunis: 67356161, 67356140, fakss: 67331150,
reģ.Nr.90001427791, e-pasts: knab@knab.gov.lv

Rīgā

28.12.2013. Nr. 1/9189

Uz _____ Nr. _____

Ministru prezidentam
V.Dombrovskim
Brīvības bulvāris 36,
Rīga, LV-1536

Par rezolūcijas nr. 18/TA-444/3163(2010) izpildi

Informējam, ka Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (turpmāk – Birojs) 2008.gadā bija sagatavojis likumprojektu „Grozījumi Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā” (TA-2963), kas tika iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā un 2008.gada gada 22.novembrī, kurā bija iekļautas tiesību normas saistība ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja statusa maiņu.

Iemesls, kāpēc Birojs tobrīd uzsāka darbu pie Biroja statusa normatīvā regulējuma pilnveidošanas, izrietēja no Starpvalstu pretkorupcijas grupas (GRECO) 2008.gada 10.oktobrī GRECO 39.plenārsēdē apstiprinātā III kārtas novērtēšanas Ziņojuma par Latvijas politisko partiju finansēšanas atklātumu. Viena no rekomendācijām Latvijas tiesību sistēmas nepilnību novēršanai šajā jomā paredzēja, ka jāveic pasākumi Biroja neatkarības stiprināšanai (tajā skaitā attiecībā uz Biroja darbības pārraudzību, tā priekšnieka iecelšanas amatā un atbrīvošanas no amata kārtību un lemlēmšanu par tā budžetu), lai tiktu nodrošināta tā funkciju neatkarīga un godprātīga izpilde. GRECO ekspertu grupa pauda šaubas, vai toreizējā iecelšanas un atbrīvošanas kārtība var tikt uzskatīta par pietiekami objektīvu un politiski neietekmējamu.

Biroja izstrādātais likumprojekts pirms iesniegšanas Ministru kabinetā 2008.gada 13.novembrī atbilstoši Ministru kabineta 2002.gada 12.marta noteikumu Nr.111 „Ministru kabineta kārtības rullis” 52.4. apakšpunktam un 110.punktam tika izskatīts Valsts sekretāru sanāksmē. Valsts sekretāru sanāksmē tika nolemts (prot.Nr.45, 47.§), ka jautājumu par Biroja statusa maiņu jāvirza atsevišķi, vispirms pieņemot konceptuālu lēmumu.

2009.gada 3.februārī Ministru prezidents izdeva rīkojumu Nr.34 „Par darba grupu koncepcijas projekta izstrādei par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja statusa maiņu”, kurā tika iekļauti Finanšu ministrijas, Tieslietu ministrijas, Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja un Valsts

kancelejas pārstāvji. Saskaņā ar šo rīkojumu darba grupai tika dots uzdevums izstrādāt minēto koncepcijas projektu.

Koncepcijas projekts „Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja statusu” (turpmāk – koncepcijas projekts), pēc izsludināšanas Valsts sekretāru sanāksmē 2009.gada 1.oktobrī un saskaņošanas ar atbildīgajām institūcijām, 2010.gada 18.jūnijā tika iesniegta izskatīšanai Ministru kabinetā. Saskaņā ar Ministru prezidenta rezolūciju, kurā tika norādīts uz to, ka koncepcijas projekts nav saskaņots ar Augstāko tiesu, lai gan tās kompetence ir atrunāta koncepcijas projektā, Birojs mēģināja iegūt saskaņojumu no Augstākās tiesas. Augstākā tiesa iebilda pret koncepcijas projektu, turklāt arī saskaņošanas sanāksmē nebija iespējams vienoties ar Augstākās tiesas pārstāvjiem par saskaņojumu, tāpēc koncepcija tika atkārtoti iesniegta Valsts kancelejā skatīšanai Ministru kabineta sēdē, tai pievienojot klāt saskaņojuma dokumentu, kurā atspoguļots, ka saskaņojums ar Augstāko tiesu nav iespējams.

Ministru prezidents ar 2012.gada 2.oktobra rezolūciju nr. 18/TA-444/3163(2010), *uzdeva Birojam nodrošināt koncepcijas „Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja statusu” projekta (turpmāk – Koncepcijas projekts) saskaņošanu ar Ģenerālprokuratūru, Augstāko tiesu, Valsts kontroli, Satversmes aizsardzības biroju, tiesībsargu, kā arī uz saskaņošanu uzaicinot arī Tieslietu ministriju un Iekšlietu ministriju, kā arī, ja nepieciešams, papildināt koncepcijas projektu ar trešo risinājuma variantu, noteikto termiņu.*

Birojs ir precizējis koncepcijas projektu, to arī papildinot ar 3.risinājuma variantu, un ir mēģinājis to saskaņot ar minētajā Ministru prezidenta rezolūcijā norādītajām institūcijām. Precizētā koncepcijas projekta saskaņošanas process gan izrādījās neveiksmīgāks, nekā cerēts, un, lai gan Satversmes aizsardzības birojs, kas par iepriekšējiem koncepcijas variantiem izteica iebildumus, koncepcijas projektu atbalsta pilnībā, tas ir, bez neviena iebilduma, Tieslietu ministrija norāda uz vairākām konceptuāli būtiskām lietām, kuras ietvertas koncepcijas projektā un ko Tieslietu ministrija šobrīd piedāvātajā redakcijā nepiekrīt saskaņot. Tāpat Ģenerālprokuratūra nesaskaņo Koncepcijas projektu kopumā, jo uzskata, ka neviens no tajā ietvertajiem risinājumiem nav atbalstāms.

Turklāt Birojs 2013.gada 10.oktobra Sabiedriskās konsultatīvās padomes sēdes darba kārtībā iekļāva jautājumu par koncepcijas projektu, prezentējot sociālajiem partneriem precizēto koncepcijas projektu. Sabiedriski konsultatīvā padome vienojās, ka šobrīd Biroja statusa maiņa būtu neracionāla un nav nepieciešama.

Birojs vēlas norādīt uz to, ka, vairāku gadu garumā cenšoties panākt konceptuālu saskaņojumu ar institūcijām principiem, kas ietverti koncepcijas projektā, ir palaisti garām daži vērā ņemami notikumi, kuriem vajadzētu būtiski ietekmēt koncepcijas projekta virzību vai pat to izbeigt.

Ar 2011.gada 13.oktobra (stājās spēkā 27.10.2011) grozījumiem Korupcijas novēršanas un apkarošanas likuma 4.pantā, kas paredz Biroja priekšnieka kandidāta atlases procesā nodrošināt to, ka Biroja priekšnieka amata

kandidātu izvirza pretendentu atlases komisija, kuras sastāvā neietilpst politisko partiju pārstāvji, bet tikai tiesībsardzības iestāžu un valsts pārvaldes profesionāļi, ir novērsta iepriekš minētā GRECO ekspertu nosauktā problēma par politisko partiju pārstāvju mazināšanu Biroja priekšnieka iecelšanas procesā.

2012.gadā tika apstiprināts IV kārtas GRECO novērtēšanas ziņojums par Latviju Nr.Greco Eval IV Rep(2012) 3E (apstiprināts GRECO 58.plenārsēdē 2012.gada 7.decembrī), kurā vairs netika vērsta uzmanība uz iepriekš pieminētajām nepilnībām Biroja statusa regulējumā, taču tika norādīts uz to, ka būtu jāuzlabo Biroja budžeta aprēķināšanas, pieprasīšanas un piešķiršanas regulējums.

Norādām arī uz to, ka 2013.gada 29.augustā ar Ministru prezidenta rīkojumu Nr.316 tika izveidota darba grupa, lai izvērtētu normatīvajos aktos ietvertu Biroja darbību regulējošo tiesību normu efektivitāti un sagatavotu priekšlikumus par nepieciešamo pasākumu kopumu Biroja darbības efektivitātes uzlabošanai. Šī darba grupa ģenerālprokurora vadībā konstatēja un ziņoja Ministru kabinetam (2013.gada 3.decembra sēdē Nr.64 53.§, Informatīvais ziņojums „Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja darbību regulējošo tiesību normu efektivitāti un priekšlikumiem biroja darbības uzlabošanai”, SAN-1970) par Biroja darbību regulējošo tiesību aktu nepieciešamajiem grozījumiem, tajā skaitā par problēmjautājumiem, kas skar Biroja priekšnieka kompetenci, tiesības un pienākumus, kas tika risināti ar koncepcijas projektu.

Ievērojot to, ka Ministru kabinets ir uzdevis īstenot informatīvajā ziņojumā „Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja darbību regulējošo tiesību normu efektivitāti un priekšlikumiem biroja darbības uzlabošanai” piedāvātos risinājumus un tiks izveidota darba grupa Biroja darbību regulējošo normatīvo aktu pilnveidošanai, t.sk., arī grozījumu izstrādei Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likumā, uzskatām, ka lietderīgi būtu koncepcijas projektā ietvertos risinājumus izvērtēt minētās darba grupas ietvarā, sagatavojot nepieciešamos grozījumus normatīvajos aktos.

Nemot vērā visu augstāk minēto un lai novērstu Ministru kabineta doto uzdevumu dublēšanos, **Birojs lūdz atsaukt** Ministru prezidenta 2012.gada 2.oktobra rezolūcijā nr.18/TA-444/3163(2010) **doto uzdevumu** un pārtraukt koncepcijas projekta virzību.

Vienlaikus lūdzam uzdot Finanšu ministrijai sagatavot ziņojumu par iespējamu Biroja valsts budžeta finansējuma piešķiršanas regulējuma pilnveidošanu, pārskatot Biroja budžeta aprēķināšanas, pieprasīšanas un piešķiršanas regulējumu, lai novērstu GRECO rekomendācijās akcentēto problēmu par to, ka Biroja neatkarību būtiski ietekmē tas, ka Birojs valsts budžeta finansējumu saņem nevis kā neatkarīga institūcija, bet kā tiešās pārvaldes iestāde.

Ar cieņu,
priekšnieks

J.Streļčenoks

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU KABINETA SĒDE

protokola izraksts

Rīgā

Nr.64

2013.gada 3.decembrī

53.§

Informatīvais ziņojums "Par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja darbību regulējošo tiesību normu efektivitāti un priekšlikumiem biroja darbības uzlabošanai"
SAN-1970

(Ē.Kalnmeiers, J.Strelčenko, V.Dombrovskis)

1. Pieņemt zināšanai darba grupas sagatavoto ziņojumu.
2. Valsts kancelejai:
 - 2.1. darba grupas iesniegto Ministru kabineta noteikumu projektu noteiktā kārtībā sagatavot iesniegšanai Ministru kabinetā;
 - 2.2. sagatavot Ministru prezidenta rīkojuma projektu par darba grupas izveidošanu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma pilnveidošanai. Darba grupas sastāvā paredzēt pārstāvjus no Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja, Tieslietu ministrijas, Finanšu ministrijas un Valsts kancelejas. Darba grupas sastāvā pieaicināt pārstāvjus no Augstākās tiesas un Ģenerālprokuratūras;
 - 2.3. Valsts kancelejai nosūtīt darba grupas sagatavoto ziņojumu Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam izvērtēšanai un iekšējās normatīvās bāzes sakārtošanai.
3. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam līdz 2014.gada 1.martam iesniegt Ministru kabinetā informatīvo ziņojumu par darba grupas sagatavotā ziņojuma izvērtēšanas rezultātiem un veiktajiem pasākumiem iekšējās normatīvās bāzes sakārtošanā.
4. Valsts kancelejai sadarbībā ar Valsts administrācijas skolu organizēt Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja amatpersonu apmācību.

Ministru prezidents
Valsts kancelejas direktore

V.Dombrovskis
E.Dreimane

2013-MK-PROT-64-0312-#53.doc

ELEKTRONISKI PARAKSTĪTA
DOKUMENTA KOPIJA

LATVIJAS REPUBLIKAS EKONOMIKAS MINISTRIJA

Brīvības ielā 55, Rīgā, LV-1519, Latvija ♦ tālr. 67013100 ♦ fakss 67280882 ♦ e-pasts: pasts@em.gov.lv

R ī g ā

16.01.2014 Nr. 1-2-616

Uz 09.01.2014. Nr. 12/2-5-n/1-11/14

Latvijas Republikas Saeimas kancelejai

*Par Saeimas deputātu 2014.gada 9.janvāra
jautājumu „Par Lattelecom un LMT kapitāla daļu
pārvaldīšanu” (jautājuma reģistra Nr.125/J11)*

Izpildot Ministru prezidenta 2014.gada 10.janvāra rezolūciju Nr.45/SAN-49 un saskaņā ar Saeimas kārtības ruļļa 121.panta pirmās daļas 1.punktu, Ekonomikas ministrija sniedz atbildi uz Latvijas Republikas Saeimas deputātu jautājumu „Par Lattelecom un LMT kapitāla daļu pārvaldīšanu” (jautājuma reģistra Nr.125/J11).

Jautājums:

No publiskajā telpā pieejamās informācijas šā gada 7.janvārī Ministru kabinets nolēma neskatīt ziņojumu par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Lattelecom” (turpmāk - Lattelecom) un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Latvijas Mobilais Telefons” (turpmāk - LMT) kapitāla daļu pārvaldīšanu. Informatīvajā ziņojumā, kas iesniegts izskatīšanai Ministru kabinetā, balstoties arī uz abu uzņēmumu padomju kopīgo ziņojumu, tiek vērtēti dažādi modeļi LMT un Lattelecom ciešākai sinerģijai, lai uzņēmumu attīstības stratēģijas būtu saskaņotas un tiktu veicināts to daļu vērtības pieaugums un turpmāka attīstība, valstij saglabājot izšķirošo ietekmi uzņēmumos.

Pamatojoties uz minēto, lūdzam iesniegt informatīvo ziņojumu par Lattelecom un LMT kapitāla daļu pārvaldīšanu, kā arī ministriju atzinumus un visus ar to saistītos dokumentus (tajā skaitā, bet ne tikai – ministriju atzinumus, ekspertu viedokļus un atzinumus, protokollēmumus un Ministru kabineta lēmumus (lēmumprojektus) par minēto jautājumu).

SAEIMAS KANCELEJA

16-01-2014

Nr. 1/6-11/14 Plkst. 10⁰⁷

Atbilde:

Ministru kabinets pieņēma zināšanai ar Ministru kabineta 2012.gada 30.marta rīkojumu Nr.149 „Par darba grupu” izveidotās darba grupas (turpmāk – darba grupa) secinājumu, ka Lattelecom un LMT valsts kapitāla daļu pārdošana nebūtu valstij izdevīgākais risinājums, bet turpmākai uzņēmumu attīstības nodrošināšanai un kapitāldaļu vērtības palielināšanai nepieciešams atrisināt pārvaldības problēmas. Minētajā sēdē tika nolemts uzdot darba grupai turpināt darbu pie Lattelecom un LMT efektīvas pārvaldības variantu detalizētas izstrādes un iesniegt papildinātu informatīvo ziņojumu valdībā līdz 2014.gada 1.decembrim. Tāpat tika uzdots arī Ekonomikas ministrijai precizēt informatīvo ziņojumu atbilstoši Ministru kabineta sēdē lemtajam. Līdzko Ekonomikas ministrija būs attiecīgi veikusi precizējumus informatīvajā ziņojumā un saņēmusi Ministru kabineta sēdes protokollēmumu un, pēc parakstīšanas minētie dokumenti tiks nosūtīti Saeimas deputātiem.

Vienlaicīgi informēju, ka atbilstoši Saeimas Prezidija 2014.gada 13.janvāra lēmumam šā gada 16.janvārī piedalīšos mutvārdu atbilžu sniegšanā uz Saeimas deputātu jautājumiem „Par Lattelecom un LMT kapitāla daļu pārvaldīšanu” (jautājuma reģistra Nr.125/J11).

**Ar cieņu,
ministrs**

D.Pavļuts

**ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO
PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU**

**ELEKTRONISKI PARAKSTĪTA
DOKUMENTA KOPIJA**

**LATVIJAS REPUBLIKAS
VIDES AIZSARDZĪBAS UN REĢIONĀLĀS ATTĪSTĪBAS MINISTRIJA**

Peldu iela 25, Rīga, LV-1494, tālr. 67026500, 67026533, fakss 67820442, e-pasts: pasts@varam.gov.lv

Rīgā, 15.01.2014. Nr. 18-1e/378
Uz 09.01.2014. Nr. 12/2-5-n.2-11/14

Saeimas Kancelejai
saeima@saeima.lv

*Par atbildes sniegšanu uz Saeimas deputātu
jautājumiem*

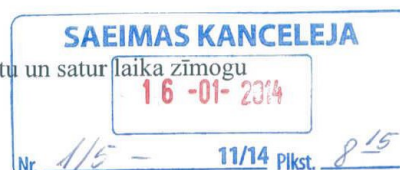
Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija (turpmāk – ministrija) ir izskatījusi Saeimas deputātu 2014.gada 9.janvāra jautājumu Nr.127/J11 par braukšanas maksas atvieglojumiem sabiedriskajā transportā un pausto lūgumu sniegt ziņas, kādās Latvijas pašvaldībās ir pieņemti un spēkā stājušies saistošie noteikumi, kas nosaka sabiedriskā transporta biļešu cenu diferencēšanu atkarībā no pasažiera deklarētās dzīvesvietas.

Izvērtējot ministrijā saņemtos saistošo noteikumu projektus un apkopojot informāciju par tiem, ministrija secina, ka pašlaik nevienā no pašvaldībām nav spēkā saistošie noteikumi, kuros kā primārais kritērijs sabiedriskā transporta braukšanas atvieglojumu saņemšanai būtu personas deklarētā dzīvesvieta attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā.

Papildus informējam, ka ministrijā tika saņemti Rīgas pilsētas domes 2013.gada 17.decembra saistošie noteikumi Nr.93 „Par braukšanas maksas atvieglojumiem Rīgas pilsētas sabiedriskā transporta maršrutu tīklā”, par kuriem ministrija 2014.gada 19.decembrī ir sniegusi atzinumu Nr.18-612470. Vienlaikus ministrija šobrīd ir saņēmusi Siguldas novada domes 2013.gada 18.decembra saistošos noteikumus Nr.55 „Par braukšanas maksas atvieglojumiem sabiedriskajā transportā”, par kuriem ministrijai atzinums ir jāsniiedz līdz 2014.gada 27.janvārim.

Vēršam uzmanību uz to, ka atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 45.pantam, ja saņemts ministrijas atzinums, kurā pamatots saistošo noteikumu vai to daļas pretiesiskums, pašvaldības dome precizē saistošos noteikumus atbilstoši atzinumā norādītajam un publicē precizētos saistošos noteikumus. Ja pašvaldības dome nepiekrīt atzinumam pilnībā vai kādā tā daļā, dome savā lēmumā sniedz atbilstošu pamatojumu, kā arī publicē saistošos noteikumus. Atbilstoši likuma „Par pašvaldībām” 45.panta sestajai daļai saistošie noteikumi stājas spēkā nākamajā dienā pēc to publicēšanas laikrakstā vai bezmaksas izdevumā, ja tajos nav noteikts vēlāks spēkā stāšanās laiks.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

Šobrīd ministrija gaida minēto lēmumu no Rīgas pilsētas domes, kura pēc ministrijas sniegtā atzinuma nav iesniegusi ministrijai precizētos saistošos noteikumus vai domes motivētu lēmumu. Likuma „Par pašvaldībām” 45.pants neparedz termiņu, kādā pašvaldībai būtu jāprecizē saistošie noteikumi vai jāpieņem motivētais lēmums, kurā pašvaldība nepiekrīt ministrijas atzinumā norādītājam.

Ar cieņu

Vides aizsardzības un reģionālās
attīstības ministra p.i.,
ekonomikas ministrs

D.Pavļuts

L.Ivanova, 67770387
ludmila.ivanova@varam.gov.lv

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

K. Valdemāra iela 11a, Rīga LV-1364, Latvija
tālrunis: +371 67330200, fakss: +371 67330293,
+371 67330292, e-pasts: pasts@km.gov.lv,
www.km.gov.lv

Rīgā

22.01.2014. Nr.3.1-1/212

Uz 16.01.2014. Nr.12/2-5-n/9-11/14

Latvijas Republikas Saeimas Kancelejai

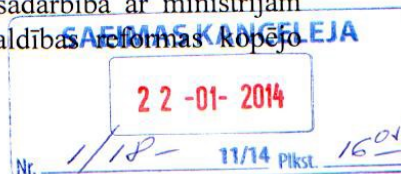
Jēkaba iela 11, Rīga, LV-1811

*Par atbildes sniegšanu uz Saeimas deputātu
jautājumiem par akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija”
valsts kapitāla daļu pārdošanu*

Kultūras ministrija, pamatojoties uz Latvijas Republikas Saeimas Kancelejas 2014.gada 16.janvāra vēstuli Nr.12/2-5-n/9-11/14, kurā lūgts, ņemot vērā Latvijas Republikas Saeimas deputātu 2014.gada 14.janvāra vēstulē Nr.8/1-2-16-11/14 minēto deputātu jautājumu (jautājuma reģistra Nr.128/J11), sniegt atbildes par akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” valsts kapitāla daļu pārdošanu, informē par sekojošo.

2012.gada aprīlī Ministru prezidenta vadītā Reformu vadības grupa atbalstīja Pārresoru koordinācijas centra vadītās darba grupas priekšlikumus valsts kapitālsabiedrību daļēji centralizētas pārvaldības modeļa īstenošanai. Šīs reformas mērķis ir palielināt valsts īpašumā esošo kapitālsabiedrību ienesīgumu un vērtību, uzlabot pārvaldes caurskatāmību, kā arī atbrīvot ministrijas no tām neraksturīgām funkcijām. Tas paredz veidot kompaktu un profesionālu daļēji centralizētās pārvaldības institūciju. Uzdevums būs nodrošināt vienotu korporatīvās pārvaldības standartu un vadlīniju ieviešanu valsts kapitālsabiedrībās un to darbības efektivitātes un noteikto mērķu sasniegšanas analīzi.

Šis modelis tika ietverts Valsts kapitāla daļu pārvaldības koncepcijā un Publisko personu komercdarbības koncepcijā, kas tika izskatītas Ministru kabineta 2012.gada 15.maija sēdē (prot.Nr. 27 19.§.). Lai nodrošinātu valsts kapitālsabiedrību pārvaldības reformas kopējo virzību un izvērtētu nepieciešamību saglabāt valsts līdzdalību kapitālsabiedrībās atbilstoši Publisko personu komercdarbības koncepcijai (atbalstīta ar Ministru kabineta 2012.gada 4.jūnija rīkojumu Nr.245) un Valsts kapitāla daļu pārvaldības koncepcijai (atbalstīta ar Ministru kabineta 2012.gada 4.jūnija rīkojumu Nr.246), ar Ministru prezidenta 2012.gada 19.jūnija rīkojumu Nr.233 „Par darba grupu” tika izveidota darba grupa. Darba grupas uzdevums bija sadarbībā ar ministrijām koordinēt un uzraudzīt valsts kapitālsabiedrību pārvaldības reformas kopējo

izveidota darba grupa. Darba grupas uzdevums bija sadarbībā ar ministrijām koordinēt un uzraudzīt valsts kapitālsabiedrību pārvaldības reformas kopējo virzību un izvērtēt nozaru ministriju iesniegto informāciju par valsts kapitālsabiedrību turpmākās darbības izvērtējumu, līdz 2012.gada 31.decembrim sagatavot izskatīšanai Reformu vadības grupā priekšlikumus par valsts līdzdalības nepieciešamību kapitālsabiedrībās, kā arī kapitālsabiedrību turpmāko juridisko statusu un pārvaldītāju. Darba grupa līdz 2013.gada 1.maijam izvērtēja nozaru ministriju iesniegto informāciju un priekšlikumus par valsts līdzdalību, kapitālsabiedrības turpmāko statusu un pārvaldītāju. Šī informācija tika izmantota darba grupas viedokļa formulēšanai un priekšlikumu sagatavošanai Reformu vadības grupai un Ministru kabinetam par turpmāko rīcību attiecībā uz katru kapitālsabiedrību, kurā kapitāla daļu turētājs tieši vai netieši ir Latvijas Republika. Tādējādi tiks nodrošināta valstij piederošā kapitāla efektīva apsaimniekošana, atsakoties no valsts līdzdalības tajās kapitālsabiedrībās, kur tā nav nepieciešama, un saglabājot un pilnveidojot to kapitālsabiedrībās, kas darbojas stratēģiski svarīgās nozarēs vai nodrošina tirgus nepilnību novēršanu.

Ministru kabineta 2014.gada 17.janvāra rīkojumu Nr.24 „Par akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” valsts kapitāla daļu pārdošanu” Kultūras ministrija izstrādāja saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 11.jūnija sēdes protokollēmuma (protokols Nr.34, 37.§) „Informatīvais ziņojums „Par valsts līdzdalības kapitālsabiedrībās izvērtēšanu un ar Ministru prezidenta 2012.gada 19.jūnija rīkojumu Nr.233 izveidotās darba grupas priekšlikumiem turpmākai rīcībai”” 2.punktā doto uzdevumu. Protokollēmuma 2.punktā ministrijām dots uzdevums atbilstoši kompetencei izvērtēt informatīvā ziņojuma 5.pielikumā ietvertu darba grupas ieteikumu finansiālos un tiesiskos riskus un 5.pielikumā minētajos termiņos iesniegt noteiktā kārtībā izskatīšanai Ministru kabinetā priekšlikumus par turpmāko rīcību. Attiecībā uz akciju sabiedrību „Rīgas Kinostudija” noteikts: *atbildīgajām ministrijām sagatavot un līdz 2013.gada 31.decembrim iesniegt izskatīšanai Ministru kabinetā priekšlikumus par kapitāla daļu atsavināšanu.*

Atbildot uz Jūsu uzdotajiem jautājumiem, informējam:

1. Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumu Nr.1627 „Nacionālais kino centrs nolikums” 4.1.punkts nosaka, ka viens no Nacionālā kino centra uzdevumiem ir sadalīt kino un filmu nozarei piešķirtos valsts budžeta līdzekļus filmu veidošanai un ar filmu nozari saistītiem projektiem. Šī valsts budžeta līdzekļu sadale veicama, ievērojot Filmu likuma 8.panta nosacījumus un pamatojoties uz Ministru kabineta 2010.gada 12.oktobra noteikumiem Nr.975 „Kārtība, kādā Nacionālais kino centrs piešķir publisko finansējumu filmu nozares projektiem”.

Nacionālais pasūtījums patriotiskām spēlfilmām ir filmu satura jautājums, kas nav saistāms ar akciju sabiedrību „Rīgas Kinostudija”, jo saskaņā ar Nacionālā kino centra Filmu producentu reģistru šobrīd filmu

nozārē darbojošos uzņēmumu skaits ir 114. 2013.gadā no valsts budžeta filmu nozarei piešķirti 1870379 *euro*, bet 2014.gadā no valsts budžeta filmu nozarei jau piešķirti 2930608 *euro*, kas ļauj valstī sākt pakāpeniski īstenot ieceres par nacionālo filmu pasūtījumu.

Tirgus ekonomikas apstākļos valstij nav pamata ietekmēt konkurenci tirgū, tieši iesaistoties kādas atsevišķas kapitālsabiedrības darbībā, it īpaši nozarē, kurā pastāv konkurence. Ievērojot iepriekš minēto, nacionālā pasūtījuma iecere ir saistīta ar satura un producēšanas jautājumiem. Tas īstenojams nozarē, kurā pastāv izveidojies tirgus un darbojas ievērojams skaits producentu. Tātad nacionālā pasūtījuma iecerei nav saistības ar akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” valsts kapitāla daļu atsavināšanu. Papildus informējam, ka akciju sabiedrība „Rīgas Kinostudija” nenodarbojas ar filmu producēšanu, bet gan savās telpās piedāvā pakalpojumus filmu, TV un reklāmas producentiem.

2. Jautājumu par valsts turpmāko līdzdalību kapitālsabiedrībās un kapitālsabiedrības turpmāko statusu ir sāksis risināt jau 2012.gadā. Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 11.jūnija sēdes protokollēmuma (protokols Nr.34, 37.§) „Informatīvais ziņojums „Par valsts līdzdalības kapitālsabiedrībās izvērtēšanu un ar Ministru prezidenta 2012.gada 19.jūnija rīkojumu Nr.233 izveidotās darba grupas priekšlikumiem turpmākai rīcībai”” 2.punktā dotajam uzdevumam Kultūras ministrija izstrādāja un iesniedza izskatīšanai Ministru kabinetā attiecīgo tiesību aktu noteiktajā termiņā.
3. Ievērojot to, ka valsts līdzdalība akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” darbībā neietekmē nozares kopējās attīstības perspektīvu, kā arī valsts īpašumā esošo akciju skaits nevar nodrošināt valstiski pamatotāko un plašas sabiedrības loka interesēm atbilstošāko stratēģisko lēmumu pieņemšanu, valsts līdzdalība uzskatāma par nenožīmīgu un turpmākajā perspektīvā par nepamatotu. Valsts līdzšinējās līdzdalības saglabāšanu ietekmēja vēsturiski izveidojusies situācija un Latvijas kino nozares profesionālo organizāciju vēlme redzēt valsts līdzdalību akciju sabiedrībā „Rīgas Kinostudija”, lai mazinātu riskus Rīgas Kinostudijas kompleksa izmantošanai citām, ar kino nozari nesaistītām vajadzībām. Patlaban akciju sabiedrība „Rīgas Kinostudija” nenodarbojas ar filmu producēšanu, bet piedāvā savās telpās ar filmu ražošanu saistītus pakalpojumus filmu, TV un reklāmas producentiem, kā arī nodarbojas ar telpu izīrēšanu dažādiem nomniekiem, ko nosaka nevis valsts, bet gan pašas kapitālsabiedrības lēmumi.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 88.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka publiska persona komercdarbību var veikt, ja tirgus nav spējīgs nodrošināt sabiedrības interešu īstenošanu attiecīgajā jomā. Uz doto brīdi situācija ir pilnībā mainījusies gan sakarā ar daudzu producentu un kino

pakalpojumu sniedzēju ienākšanu kino industrijā, gan arī ar jau iepriekš minētajiem valsts atbalsta noteikumiem, kas Latvijai kā Eiropas Savienības dalībvalstij jāievēro. Turklāt uz doto brīdi valstij piederošais akciju skaits neļauj valstij bloķēt no valsts interešu viedokļa neatbilstošu lēmumu pieņemšanu. Darbības rezultātā akciju sabiedrība „Rīgas Kinostudija” ir iesaistīta vairākās tiesvedībās.

Ievērojot izmaiņas kino industrijā, valsts kapitāla daļu saglabāšana akciju sabiedrībā „Rīgas Kinostudija” bija kļuvis neaktuāls jau senāk, kopš Latvijā bija nostiprinājies filmu nozares tirgus. Vienlaikus informējam, ka kopš 2007.gada starp Kultūras ministriju un akciju sabiedrību „Rīgas Kinostudija” noris tiesvedība par akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” pieļautiem Latvijas Republikai piederošo autortiesību un blakustiesību (uz LPSR valsts uzņēmuma „Rīgas kinostudija” uzņemtajām 973 filmām, kuras uzņemtas laikā no 1964.-1990.gada 4.maijam) aizskārumiem.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 27.jūnija spriedumu civillietā Nr.C30171108 atzītas Latvijas valstij Kultūras ministrijas personā mantiskās tiesības uz LPSR valsts uzņēmuma „Rīgas kinostudija” uzņemtajām 973 filmām, kuras uzņemtas laikā no 1964.-1990.gada 4.maijam, ievērojot autoru – darba radītāju personiskās un mantiskās tiesības. Uz doto brīdi akciju sabiedrība „Rīgas Kinostudija” pārsūdzējusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 27.jūnija spriedumu civillietā Nr.C30171108 apelācijas kārtībā.

4. Akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” padomē ir pārstāvēti galvenie akcionāri, līdz ar to viens no akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” padomes locekļiem ir Kultūras ministrijas pārstāvis. Akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” padomes sēdēs un pilnsapulcēs Kultūras ministrija tiek informēta par aktuālo situāciju akciju sabiedrībā „Rīgas Kinostudija” un turpmākajiem darbības plāniem. Ievērojot to, ka uz doto brīdi valstij nav izšķiroša ietekme uz kapitālsabiedrības darbību, jo tās akciju daļa sastāda 24,31%, kas nedod iespēju ietekmēt lēmumu pieņemšanu, izšķiroši lēmumi saistībā ar akciju sabiedrības „Rīgas Kinostudija” turpmāko darbību ir tikuši pieņemti, neņemot vērā Kultūras ministrijas viedokli.

Kultūras ministre

D.Melbārde